

ദിനാന്തരം

കെ ഗോപാലപിള്ള ബി. എ.

ലിനാന്തരം

ഗ്രന്ഥകർതാ,

കെ. ഗോപാലപിള്ള ബി. എ.

പ്രകാശകർതാ,

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ,
കൊല്ലം.

Right reserved.

വില ൧.൫

രണ്ടാംപതിപ്പ്,
അപ്പി 1000.

തൃശ്ശൂർ സർവ്വകലാശാല,
കോളം

ഒന്നാൻതരാഗം.

അദ്ധ്യായം ൧

അന്നു സമംഗലപുരാട്ടണത്തിലെ കടകളെല്ലാം നേരേന്ത അടുത്തു വന്നു ചിലസമാതിരുന്ന; ചിരകാലമായി സ്ഥാപിച്ച ശ്രീധരൻപിള്ളയുടെ ശ്രീവിലാസംസ്തോരിലെ അലിക്കാർ തെരുവിൽ പ്രവരിച്ചിരുന്ന സൂര്യപ്രകാശത്തിൽനിന്നു സാമാനക്കളെല്ലാം പെറക്കി ഉള്ളിൽ തെക്കിത്തുടങ്ങി. മനോഹരരും വെളിച്ചമുള്ള ഇരുമ്പഴിമുളകളുടെ വാതിലുകൾ കണ്ണത്തുളക്കായ വെളിച്ചമേറിയതെന്നോടുകൂടി മലിന വസ്ത്രമേറിയ അലിക്കാർ അടുത്തു. ആഴ്ചയിലെത്തിയ സം ഉച്ചത്തിലിങ്ങു ലഭിക്കുന്ന ഒഴിവിൽ അരികാക്കികളും സന്ദേശപരവശതയായ വില്പനയ്ക്കായിക്കാർ - സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും - വിഖപേശിനിന്ന ശ്രേയോക്കളെ ശ്രമിച്ചു പഠത്തെയും സാമാനക്കളെല്ലാം നോക്കിപ്പെറക്കി അടുക്കിവെയ്ക്കും അവയുടെ പുറമേ പൊടിപറന്നതെ തുണിവിരിച്ചു മൂടുകയും ചെയ്തു. അവിടെത്തുടക്കം ബലപ്പാടും ഒന്നും പറയാനില്ല പല ഇനത്തിലുള്ള സാമാനങ്ങൾ തമ്മിൽ കേട്ടുകൂടാതെത്തന്നെങ്കിലും കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോൾ വിവിധ പ്രകാശത്തിലുള്ള നാടങ്ങൾ ആ വൻപിച്ച കടയുടെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും അനുനാനംചെയ്തു കേൾക്കാനുണ്ടായിരുന്നു.

ശ്രീവിലാസംസ്തോരിന്റെ ഇപ്പാഴത്തെ ഉടമസ്ഥനായ അനന്ത അന്തർഗതനുള്ള സ്വന്തം കാശ്ശാലയത്തിൽനിന്നു ചെറുശസ്ത്രസമുദായം തന്റെ വാണിജ്യസാമ്രാജ്യ

അതിലേക്കു ഐക്യനാട്ടി അതിരുകളെയോടും സുക്ഷ്മതയോടും
അവിടെയും ഇവിടെയും അതിലും ഇതിലും നിജമിഴി പെരു
മുറി. ഐവിടെയെവിടെയെല്ലാം ആ വനിതാമനനത്തിന്റെ
കുറുപ്പാലാമുണ്ടായോ അവിടെയവിടെയെല്ലാം സർവ്വസാധ
നങ്ങളും അവിടെയെ അടുക്കിനും കിഴക്കും താമരയെ കൊട്ട
വും കൂടാതെ ഇരിക്കുകയാണെന്നു കടമയെ ഏതെങ്കിലും
തവിൽ നോക്കിയാലും കൂടും കീഴി നിത്യസ്മരണം ഇവ മൂന്നും
സർവ്വ കാലാനുഷം. മനഃസമുത്തരം, വെളിയടകൾ,
മെത്തകൾ, വീട്ടുസംരക്ഷണങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഏതെങ്കിലും
യിൽ വില്പനയ്ക്കു വയ്ക്കണമോ അതാതകീഴിയിൽ അവിടെ
ഇത്തപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ശക്തിയേറിയ ആത്മതയോടും ക്രമീക
രമായ പരിതിയോടും പൂർവ്വതനം നടന്നിരുന്ന ശ്രീവി
ഷ്ണുസംസ്കാരം നാശകമായ താമരയെ മെത്തയെന്നും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പ്രാചീനകാലത്തിലാണെന്നിൽ ഒരു മേൽനോക്കിവരി തല്ലുന്നത് പഠയപ്പെടാമായിരുന്നതും ഇപ്പോൾ മാനേജറായ വിളിക്കപ്പെടുന്ന മാനുവൽ ത്രീമാൻ കേശവമേനോൻ വേഷാൽ ധീരനിലെല്ലാം തടിച്ചവീർത്ത മറ്റൊരാളായ ഒരു കവേദം മുതൽ 'ബ്രിഡ്ജ്' സംസ്ഥാനിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനത്തു പ്രസ്തുത വ്യാപാരങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായതായുള്ള കട്ടിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിരുന്നു. പട്ടാളക്കാലംകൊണ്ട് ഒരു യുവാവായ അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ്കാലിൽനിന്നെണ്ണി ഒരു നെറിയെൽ ചെച്ചിരുന്ന കണ്ണുകൾക്കുള്ളിൽ കടക്കിത്തന്നിരിക്കുകയും അനന്തരം അദ്ദേഹത്തെ ഏകദേശം. അനന്ത സർവ്വീസിലെപ്പോൾ ചെറിയകുറുപ്പി കൈവെട്ടിയായിരുന്ന പട്ടാളം കാട്ടി കേശവമേനോൻ ഒരു ചിലക്കും സ്ഥാനിയിൽ വന്നെങ്കിലും ചെല്ല. അനന്തം കാട്ടാൻ വേണ്ടതും തപസ്സായും അനന്തയുടെ അടുത്തുപോന്ന് മാനേജർ പ്രധാനസ്ഥാനികളെപ്പറ്റി കേശവമേനോൻ സംസാരിച്ചു.

“ആകട്ടെ” കേശവമേനവൻ പറഞ്ഞു:—“വീട്ടുപുത്രനെ ഉടമകാർക്കും കന്മാർക്കും തീർത്തുനൽകിയിട്ടില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഒരു ജോലിക്കാരനും കൊടുക്കണോ അതോ പുതുതായി വല്ലവനെയും എടുക്കണോ? അതെപ്പറ്റി എല്ലാവരും ചോദിക്കുന്നു. ആ ജോലിക്ക് ആളില്ലാതെയിരുന്നാൽ ഈ തള്ളപ്പിടിയുമെല്ലാമുണ്ടാകും. മനസ്സിൽ എന്തെങ്കിലും കരുതിയിട്ടുണ്ടോ?”

തന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ കൈത്തണ്ടിന്റേത് നിറംകൊണ്ടു തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെ കിടക്കുന്ന സ്വർണ്ണവള കരുതിയിട്ടുകൊണ്ടു് കേശവമേനവനെ നോക്കാതെ ജാനമ്മ പറഞ്ഞു:—

“ശരിതന്നെ— ഞാൻ സുകമാനെ നിയമിക്കാം.”

കേശ: മേ:—“ആ ചെറുപ്പക്കാരനെയോ? കുറിക്കലും വേറെ.”

ജാനമ്മ:—“അതുതന്നെ.”

കേശ: മേ:—“ഇങ്ങനെ ചെറുക്കുമ്പോൾ ഞാൻ തീരെ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇനി ഏതായാലും അങ്ങിനെതന്നെയാവട്ടെ.”

ജാനമ്മ:—“ആ ചുരുക്കലുപധിക്കുവാൻതന്നെ പ്രായം അയാൾക്കില്ലെന്നാണ് കേശവൻ പറയുന്നത്; അല്ലേ? എന്നാൽ കേട്ടാ കേശവമേനവനെ, അയാൾക്കു ബുദ്ധിയുണ്ടു്. അയാൾ നല്ല ഒരു പ്രവൃത്തിതല്പരനാണു്. അതിനാൽ ആളിനെ നിയമിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നു് കുറുക്കുവരോടു പറഞ്ഞേക്കാണം.

ശ്രീവിജയസംസ്കൃതിലുള്ള എല്ലാവരെയുംപോലെ, ചീനനായ കേശവമേനവനും സ്വാമിനിയുടെ ആജ്ഞയെ ശിരസാധരിച്ചു. സ്നേഹം അടച്ചുപൂട്ടുന്നതിനുമുമ്പു ഈ വർത്തമാനം ആ വാണിജ്യലതരണിലാസകലം പ്രവരിച്ചു കിടന്നതെന്നു പറയാം. കടയിലെ ജോലിക്കാരായ ചെറുപ്പ

കാർ അതുതപശ്ചത്രം അല്ലാല്ലം അസുയാകലധിത
ചിത്തമഭിമതിത് ഇപ്രകാരം തമ്മിൽതമ്മിൽ പിറുപിറു
ത്തു: - സുകമാരനെ നമ്മുടെയല്ലാ തലയ്ക്കുമിനെ പിടി
ച്ചിട്ടു; ഇതത്ര കോളല്ല; കേട്ടോ?"

സുകമാരന്റെ നിയമനവാർത്തകൾ ശ്വാസോച്ഛ്വാ
സം നിലച്ചുപോയ സ്റ്റേറിലെ സ്ത്രീജാലിക്കാർ ആ വായു
സ്പന്ദനംനന്ദം കാണുവസ്വരത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു സം
ഭാഷണംനടത്തി.

ഒരുസ്ത്രീ പറഞ്ഞു: -

വിചാരിച്ചുനോക്കുവിൻ! അടുത്തപടിയെന്തു? അതു
നിങ്ങൾക്കൊക്കെങ്കിലും പറ്റാത്തതോ? കൊള്ളാം. ഒരു ആറുമാ
സത്തിനുമുൻപ് അയാൾ നെക്കുവളത്തിലെ മൂന്നാം വില്ല
നക്കാണായിരുന്നു; ഇല്ലോ?"

"അയാളുടെ തന്റെ ഒരു കൂടി പെരുമയെ ഉള്ളു."
എന്നു മറ്റൊരു സ്ത്രീ പറഞ്ഞു. "ഓ ഞാൻ അയാളോടു
മിണ്ടാനേ പോകാറില്ല." എന്നു മൂന്നാമതൊരാൾക്കു കഴുത്തി
ളക്കിപ്പറഞ്ഞു. കുറേയ്ക്കു തലമുടിയിൽ ചീതവസ്ത്രമായ ഒരു
അതികൃശ തുടങ്ങി: - "കാൽച്ചു പട്ടിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു പുഴു
വിനേപ്പോലെയാണു മററുജോക്കോടു" അയാൾ പെരുമാറു
ന്നതു. ഇനിയത്തെ കഥയോ?" ചുവന്നമുഖവും തടിച്ച
കൊഴുത്ത ശരീരവുമുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കുമാരി പറഞ്ഞു: -
"പണം കൂടുതലുകിട്ടിത്തുടങ്ങിയാൽ അയാളുടെ അഴകിയറ
വണത്തം കൊരുകൂടി രോടിപിടിക്കുകയെ ഉള്ളു. നോക്കി
ക്കൊള്ളിൻ—ഉടപ്പും നല്ലൊക്കെ ഒരു കൂടി കൊണ്ടുപി
ടിക്കുക—അതു സുകമാരന്റെ പ്രേരണി കരകൂടി കൂട്ടം
—നിങ്ങൾക്കെല്ലാം അയാളെ മുന്നേക്കാളും കൊണ്ടാടുകയെ
ഉള്ളു എന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു." ഇതിന്നു മറുപി
യായി "എവനെ എവനൊക്കെയും പറഞ്ഞു ഞാൻ മരി;
ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടും പറയണം" എന്നു മറ്റൊരു യാതി കുന്ന
തരംപറഞ്ഞു. അതിന്നു ആ തർക്കക്കാരി ഇപ്രകാരം മറു

പരിപറഞ്ഞു:—“കള്ളതാണ്—ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ ചിന്തയാണെന്നു പറഞ്ഞാലിൻ. നാമെല്ലാവരും ഇവിടെക്കൂടിയിരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം മടക്കുകൾക്കാണ്.”

സുകുമാരന്റെ ജോലിക്കുതറഞ്ഞപ്പാറി കയുടെ എത്രകോണിലും സംസാരമുണ്ടാകുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ആ കടയിലുള്ള മനുഷ്യപ്രാണികളെ അമ്പരപ്പിക്കുന്നതാണ് അയാളുടെ ജോലിക്കുതറം അത്രമാത്രം പെട്ടെന്നുപെട്ടെന്നായിരുന്നു. വലിയകടയിൽ സുകുമാരൻ എവിടെവെക്കുകയല്ല! ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി എല്ലാവരും വളരെ സംസാരിച്ചു.

എന്നാൽ ആരുതന്നെ കേശവമേനവൻ കേൾക്കേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞില്ല. സാധാരണമല്ലാത്ത നിഷ്കരുണ തയോടുകൂടി മേനവൻ അവരോടു കമറുതുടങ്ങി.

“ഹേ! ഹേ! എന്തൊരു കശുക്കൂട്ടാണ്. ഒട്ടകപ്പാട്ടെ. നിങ്ങളെല്ലാം അടക്കുപ്പറത്തു കൊണ്ടുവരാത്തതെന്നു ഒരു കൂട്ടം പെടുകോഴികളാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നും തരം ഒരു കടയിൽ പെരുമാറുന്ന സ്ത്രീകളല്ല.”

പരമാർത്ഥം പറയുകയാണെങ്കിൽ സുകുമാരന്റെ നിയമനം കേശവമേനവനും അത്ര സെമമായിരുന്നില്ല. തന്റെ അധികാരത്തെ മേനവൻ, മറ്റൊർക്കുതന്നെ കാണാൻ കഴിയാത്തവിധത്തിൽ അണുപുല്യകൾക്കൊക്കെ ചവച്ചുവെച്ചു വിഴങ്ങിക്കളഞ്ഞു. നെഞ്ചുതള്ളി കവിളുകളും കരേഴ്സി വീളിച്ചു അല്പം വല്ലാതെത്തുള്ള മുഖഭാവത്തോടുകൂടി നടക്കുന്ന കേശവമേനവന്റെ സ്വഭാവമറിയാവുന്ന കടയിലെ സ്ത്രീജോലിക്കാരികളും ഇതു ഏറ്റക്കുറച്ചു മനസ്സിലാക്കി.

പുറമേനിന്നുനോക്കിയാൽ പരേതനായ ശ്രീധരൻ പിള്ളയുടെ ശ്രീവിലാസംസ്തോൽ പഴയതിരിയിൽ നിമ്ന ചിട്ടുള്ള ഒരു കടയാണെന്നു തോന്നുകയുള്ളു. എന്നാൽ

അകത്തുകയറിനോക്കുന്നതായാൽ എത്രയും ആധുനികരായ
മനുഷ്യകാണപ്പെടുന്നത്. കടയുടെ ഭാരം വില്പനചക്രപ്പി
നേയും കെട്ടിയടച്ചിരുന്ന ഭിത്തികളെല്ലാം ഇടിച്ച്കളഞ്ഞിട്ട്
അവയുടെ സ്ഥാനത്തു ശാലികാപടങ്ങൾപോലെയുള്ള ഇരു
മ്പുകമ്പ്വേലികൾ വന്നു ഇരുമൂലം ഭാരം വില്പനചക്രപ്പി
നും വളരെ വ്യാസം സിദ്ധിച്ചു. സ്ഥലസങ്കേതവും സ്ഥല
വിശാലതയും വളരെ വർദ്ധിച്ചു. വിപണിശാലകൾ പണി
യുന്നതിൽ വിശേഷമായ ശില്പികൾ ശ്രീചിലാസംസ്തോ
രിന്റെ അറകൾക്കുൾ നീക്കേയും കടയ ഏറ്റവും
ആധുനികമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇരുതിടയ്ക്കു
അക്കിതിട്ടുള്ള എല്ലാ നവീകരണങ്ങളിലും സാരമായും ബ
ഹുമാന്യവുമായ അതിന്റെ മാനദണ്ഡത്തെ സ്വർഗ്ഗ ഭീക്ഷി
ച്ചിരുന്നു. ചെമ്മരക്കൊമ്പുണ്ടാക്കിയ പുതിയ കോണിപ്പ
ലികളെല്ലാം ഏറ്റക്കുറവ് പ്രാചീനകലാകൃതികളെപ്പോലെ.
ശാലയിൽ വിചിത്രാകൃതിയിലുള്ള റെൺതട്ടുകളോ വിവിധ
വസ്തുക്കൾകൊണ്ടുള്ള അലങ്കാരങ്ങളോ കൃത്രിമസമസ്തവ
കളോ ഒന്നുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പുതിയതും കട
കളുടേതെന്നു പറയുമ്പോൾ അവിടെ നിലക്കണ്ണാടികൾമാത്രം
വെച്ചിരുന്നു. ഈ വലിയ നിലക്കണ്ണാടികൾ ധാരാളം വെച്ചി
റുക്കിയിരുന്നതു ആ വാണിജ്യശാലയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയ്ക്ക
യിരുന്നു. നിലക്കണ്ണാടികൾ കറുത്ത അധികമായിപ്പോയില്ല
എന്നു ഒരുനോട്ടത്തിൽ ചിലർ തോന്നിയേക്കാവുന്ന
താണ്.

ജനമ്മു പടികൾ കയറിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ പാകത്ത്
നു തലിച്ചു പ്രവേശനമായ ഒരു സുന്ദരി എതിർ പശ്ചാത്തനിന്ന്
അവളുടെനേരെ നടന്നുകയറിപ്പോയി. മനോഹരതകളു
ണ്ട് നയനങ്ങളെ വികസിപ്പിക്കുന്ന ആ വനിത ആരായിക്
ക്കാം? അതു ജനമ്മയുടെ പ്രതിബിംബമായിരുന്നു. ജനമ്മ
ചലനക്കുറവായതുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അനവധി ജനാ
മ്മമാർ നിലക്കണ്ണാടികളിലൂടെ മുന്നോട്ടുനീങ്ങുന്നതായ്

അന്നു. വില്പനശാലകളിലെ മിക്കരണ്ടാലിടാൽക്കും ജാനമ്മയെയും ആ അമ്മയുടെ പ്രതിബിംബത്തെയും കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. കമ്പിളിശാലയിലേക്കു കടന്നപ്പോൾ അതിനകത്തു ജാനമ്മമാരുടെ ഒരു ചായക്കുറുതായി. പട്ടുക്കുണ്ടും വെച്ചിരുന്ന ശാലയിൽ കടന്നപ്പോൾ മുൻവശത്തും പാശ്ചാത്യങ്ങളിലും ഉള്ള നിലക്കണ്ണാടികളിലൂടെ കൂടുതൽ ജാനമ്മമാർ വന്നുചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. വിവിധകൾ നിറച്ചിരുന്ന ശാലയിൽ വില്പന നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന യുവാക്കന്മാർ അസംഖ്യം അതഥാർത്ഥജാനമ്മമാരോടുകൂടി മനമരാഗമനംചെയ്യുന്ന യഥാർത്ഥജാനമ്മയെ കണ്ണുനീട്ടിനോക്കി. മോമുകൾക്കുള്ള ഒരു ഘടനാക്കുറുതാക്കുണ്ട് ചിലപ്പോൾ പ്രതിബിംബം കൃത്യതയോടെ പീനതയോടെ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ നിബിഢമായ നന്നുനന്നുക്കൊണ്ട് പരിശോധനയായ വിവിജ്ഞ മാറിടത്തോടും വിശാലമായ ജാലനത്തോടുംകൂടി മെല്ലെക്കണ്ണാടികളിൽ വന്നുവരുന്ന പ്രേരണയായ ജാനമ്മയെ എല്ലാകണ്ണാടികളിൽ നോക്കിത്താലും കരുപാലം കാണാമായിരുന്നു. ആ കലമ്പകപ്പുറത്തുവരുന്ന പ്രേരണയായ ഗതിയും കണ്ണാടികളിലും വിശദമാണ്. ഒരൊരനോടൊന്നിൽതന്നെ ഉറച്ചു കട്ടിയായ ഒരു സ്ത്രീയാണ് ജാനമ്മയെന്നുള്ളതു് ആർക്കും നിന്ദ്യപ്രമാണം മനസ്സിലാക്കുകായിരുന്നു. ആ വ്യാപാരശാലയുടെ മുഴുവൻ ഭാരവും സ്വന്തം തോളിൽ താങ്ങുന്നതിനുള്ള കരുത്തും കൈയ്യുറവും വൈദ്യവും ജാനമ്മയ്ക്കുണ്ടെന്നുള്ളതു് നിവിവാദമാണ്.

കണ്ണാടികളെല്ലാം വീണ്ടും കമറീയാകാരമായിത്തീർന്നു. ഇടനാഴിയിലൂടെ ജാനമ്മ ശ്രീവിജ്ഞാലയെന്നതിൽ കടന്ന് അപ്രത്യക്ഷയായി.

ജാനമ്മയുടെ ഉദ്യമപൂർണ്ണമായ ജീവിതവും ജീവിതപ്രയത്നങ്ങളും പാശ്ചാത്യരും മറ്റും പലതിനും ഉപയോഗങ്ങളും അവിശ്വാസനമായ പരിശ്രമവും എല്ലാം ഇടനാഴിയിലൂടെ ഇല്ലാത്തതായിരുന്നു. അവയുടെ ഈ ജീവിതവ്യാപാര

അളക്കെട്ടല്ലാം പാലോളം ശൃംഗം അതിന്റെ അപ്പുറത്താണ്
ബാതിയെന്നത്. ജനങ്ങൾക്ക് ധീരമായ സർവ്വഭരണ
കൃത്യം ലക്ഷ്യവും സാധ്യവും അതുകൊണ്ടായിരുന്നു.

“സരീ! തങ്കം എടുത്താടി നീ..... നീയിരു
മ്മേ! സരി ഇവിടെയില്ലേ?”

എന്നിടത്തെ ജനങ്ങൾ വാസലൂക്കുനായസപര
ത്തിൽ ചോദിച്ചു.

“ഒണ്ണ! ജനങ്ങൾ! ഒണ്ണ! സരികളെ കാട്ടുകടീം
കഴിഞ്ഞു കെട്ടിപ്പോട്ടുകൊണ്ടുപോയി. സമാധാനപരമായ
ഉടമസ്ഥത കെട്ടുകയോ കെട്ടുകയാണെന്നു നോക്കുന്നതു്.”

ജനങ്ങൾക്ക് ഗ്രാമകാർമ്മികൾ നോക്കുന്നതിനായി
അവരുടെ മന്ത്രം ചെയ്ത പാലോളം വളരെക്കാലമായി അവിടെ
താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു ഇളംകിഴിയിയായിരുന്നു നീലിയമ്മ.
ജനങ്ങൾക്ക് ആ സ്ത്രീക്കൊക്കെയെന്ന സ്ത്രീയും വാസലൂ
കുടുംബത്തിൽ ആരും കൂടാതെ മറ്റും വാസലൂക്കുനായസപര
ത്തിൽ കെട്ടിയിടുന്നതും നോക്കുകയോ യാതൊരു നീലി
യമ്മ പൂജാരിയെന്നു കിട്ടിപ്പോട്ടെന്നു സമാധാന യുദ്ധ
മുഴുപ്പുണ്ടായ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതിനായി.

ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ കുന്നു നളത്തിലിട്ടിരുന്ന കസാല
യിൽ ജനങ്ങൾ കിരണ്ടും നീലിയമ്മയുമായി വർദ്ധനവു
പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗ്രാമപുരത്തു കുന്നും പലതും നീലി
യമ്മ ജനങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തില്ല.

“സരികളെ യുദ്ധം പാലോളം വളരെ കറുത്തതും
നീലിയമ്മ പാലോളം വളരെ കറുത്തതും അവിടെ വീട്ടിപ്പു
റത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ നീലിയമ്മയുടെയും കെട്ടിപ്പു
റത്തിറങ്ങിയ കുന്നു പാലോളം വളരെ കറുത്തതും സരി
കളെ കാണിച്ചു കാണിച്ചെന്നതും അതിനാലാണത്രെ ഗ്രാമീ
ണ വിനോദങ്ങളിലും കൂട്ടാമലങ്ങളിലും പലകൊണ്ടും സരി
കളെ കയ്യാളിയിട്ട് മറ്റൊരു മലക്കൊണ്ടും അങ്ങനെയെന്നാണു
രണ്ടു ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നീലിയമ്മ പറഞ്ഞു.

ജനമു മദ്ധ്യസ്ഥനായി ഇരുന്നു. — “ആകട്ടെ — നമ്മുടെ
കൈകളാണത്രെ സ്വന്തം അമ്മയുടെ മേൽത്തൊപ്പി മാറിയത്.
ഗ്രീഷ്മകാലമാകാമായിപ്പോയപ്പോൾ അമ്മയ്ക്കു പെട്ടെന്ന് വീ-
ട്ടിൽ കയറിയിരുന്നതുകൊണ്ടാവാം. ഉത്തരവാർദ്ധ്യം സന്തോഷ-
വും നൽകുന്ന കാര്യം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും കാര്യം കഴിഞ്ഞു.”

[illegible]

മണങ്കിൽ അല്ലതന്നെ അഴക്കത്തു നിലയിലോ മുക്കളിലേക്കു നിലയിലോ ഉണ്ണുന്ന തളരിലോ ഉടുക്കുന്ന മുറിയിലോ കിടക്കുന്ന മണിത്തറയിലോ സന്ദർശകശാലയിലോ എവിടെയെന്നു കിടന്നാലും യുവതിയായ ഒരു വനിതയുടെ വിനോദത്തിനു വേണ്ട സാധനസാമഗ്രികളെല്ലാം അവിടെയിടെ വച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം.

സംസ്കൃതങ്ങളെല്ലാം, ഒരുത്തന്നെപ്പിടിച്ചിട്ടു കരസകരമായൊരു സുഖസമ്മാനകഷ്ടമായ സാധനങ്ങൾകൊണ്ട് മുറുകൾ പൂർണ്ണസഞ്ചാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ശോഭനമാനമായ അലങ്കാരങ്ങൾകൊണ്ട് അവയെല്ലാം ഭർഗ്ഗനീക്കങ്ങളാണു്. സമ്പന്ന പ്രവൃത്തിയല്ലായ്മയായ ചെന്നമ്പരയെ സ്വല്പം ആനന്ദനാശം ചെയ്യാൻ ഈ പക ഗ്രഹവിദ്യയെ ഉപയോഗിച്ചു. കാര്യമിങ്ങനെയെന്നു ഏതാണു്. ധനാധാരം അധഃപതനമാകയാൽ തങ്ങളുടെ വിടുകൾ മുഴുവൻ വിചിത്രമാക്കിയിരിക്കുന്ന ആ വനിതയെ അനന്ദയുടെ ഗ്രഹവിദ്യയെല്ലാം അവയുടെ ക്രമീകരണത്തിനായില്ലെന്നു ചിലർക്കു് തോന്നിയെന്നു് അപ്പോഴപ്പോൾ ദൈവം ലത്തുറയെ ഇവിടെ ചെന്നു പല്ലുവെച്ചതോപോലെ വൃന്ദം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു് എന്നാൽ അതു് ഒരുമാതിരി ധൂരിയല്ലെന്നെന്നു മാത്രമല്ല താഴെത്താഴെത്താഴെ കാമ്യമായോ ആവശ്യമായോ തേക്കുന്നവയെല്ലാം അപ്പോഴപ്പോൾ വരരുതെന്നായി ആകയാൽ സകലവും തൃപ്തിയും സുഖാനുഭവവും തമ്മിൽ തിങ്ങിത്തള്ളി പഴച്ചു. നയനനാരികളായ പല മിന്നസപ്പെട്ടികളും മുറിയിൽ വച്ചിട്ടുണ്ടെന്നിലും ഇവിടത്താ കിടക്കുന്നവയോൾ ഉടൻ ഉറങ്ങിപ്പോകുന്നതോൽക്കരുത്താടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കസാലകളുടെ മറവിൽപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവ ഭൂതാഭിമുഖങ്ങളെല്ലാ ഇഴുതിക്കിയിൽ ചെയ്തു മിന്നസകേരള മേൽപ്പെന്നതു വിലപിടിച്ച പല മീനപ്പത്രങ്ങൾ വച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അവയിൽ ചൊടിപ

ററാതെ ജനാലയരികിൽ ചി ചിത്രം ഉണ്ടു വച്ചിരിക്കുന്നത്
ആരും കണ്ടു മരിച്ചുപോകാനിടയില്ല

“സരി— തങ്കം അപ്പൻ അപ്പോട്ടു വരാട്ടോ?” എന്നിടയ്ക്കെ
ജാനമ്മ, മകളുടെ പ്രസംഗനശാലയുടെ വാതിലിൽ
കുറ്റുവയ്ക്കുക.

“അമ്മാ! എന്താണു അത്?” കതക് ഉടൻതന്നെ
തുറക്കപ്പെട്ടു. “ബുദ്ധി കളം ഗാഢമായി ആലിംഗനം
ചെയ്തു

നേർത്തതും നീർത്തതും ആരും കണ്ടുപറ്റിയും ഒരിട
വെച്ചു പച്ചപ്പുഴുപടസ്സു നാവണവും കണ്ടുപറ്റിയും പ്രാണ
ങ്ങളിൽ മിന്നുന്ന പട്ടുസരിയും ആധുനികരീതിയെക്കുറിച്ചു
പ്രേമപരനകളായകളും വെച്ചു സരി നീക്കം കൂടെയായ
ഒരു മനോഹരമുഖനിലാണു. “അമ്മാ! തങ്കമുഖനിലാ പരി
കരണകളും കരിന്നിറം തന്നെ, ഒട്ടാ ശ്രദ്ധമെടുക്കു ശരിക
ത്തിന്റെ നാറ്റം അമ്മയുടെ തന്നെ നാറ്റംകൂടി കെട്ടുക
ജാനമ്മയെന്ന പദമാം ചെറിയ മുഖത്തു നീക്കം തിരിയ
മുഖമാണെന്നു ആ മൂക്കു അവർ മരിച്ചുപോയ അമ്മ
കുന്ദിതനിറം കൂടെ കൈകൾ കൈകൾ പൊക്കി
പ്പറയും. എന്നാൽ ചിത്രം ഉണ്ടായതന്നെ ആ മാർമട്ടും
മറഞ്ഞതും എന്താ ഈ പെൺകുട്ടിയായപ്പോൾ അവ
യ്ക്കേതര ഒരു അഴകു വന്നുകൂടിയെന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ
നവോദമിച്ച ആകെക്കൂടി കഴിയും നല്ല സമയവും ആക
യ്ക്കുക. ഈ ഉള്ള പതിനേഴുപത്തു പ്രായംവരുന്ന ഒരു
യുവതിയായിത്തന്നെ സരി, എങ്കിലും മകളെ മാനിക്കുന്ന
മനോഹരം സൂക്ഷിച്ച് സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു മാതാവിനെപ്പോലെ
ചെലോക്കും അവളെ അത്രയും ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു നിവർത്ത
യ്ക്കും അഭിനന്ദിക്കുമെന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ളതും വന്നുവന്നതാണു”
ജാനമ്മ — “വെട്ടി ഇങ്ങനെ വന്നല്ല മകളേ! നീ അധികനേരം
കൈക്കു നില്ക്കരുത. ഇതാ കണ്ണിമുട്ടുതുറക്കുന്നതിനു
മുൻപ് അമ്മ മുക്കുമാറി വന്നുവന്നു”

സതി—“അമ്മ ഇന്ന് എത്ര നേർത്തുതന്നെ ധരിക്കുന്നത്? ഇന്നു നെക്കൊടോ?”

വടക്കിലെ കറുത്തകുറയ്ക്കലിൽ പൂർവ്വോദ്യോഗിത മുനി
 ഹിമമുഖമെടുത്തു ആകൃതിയിൽ കസവുകനയ്ക്കു വലപിടിച്ചു
 പാഞ്ഞുതന്നെ കടന്നുവന്നു മേത്തലേ പൂർവ്വമുഖമുൾപ്പിൽക്ക
 റെക്കുറുത്തു മരിച്ചുവെട്ടിയതിൽനിന്നു എഴുന്നേൽക്കുന്നതു വരുത്തിയ
 പെൺപിള്ളയെക്കൊണ്ടുതന്നെ അന്നു അന്നുതന്നെ ധരിക്കുവാൻ
 നിശ്ചയിച്ചു എന്നതു്. റെബർഡിൽക്കൊണ്ടുപകരം
 വിലയേറിയ സ്ത്രീനിന്നുപട്ടുകൊണ്ടുള്ള നെക്കുറുത്തുവെട്ടിയ
 നെക്കുറുത്തു മറ്റൊരു സതി ചില മറ്റൊരു നിർമ്മാലിത്തു

തന്നെ മറ്റൊരുപേരായ ഒരു സ്ത്രീനിന്നുള്ള
 സന്ധിപ്പാലം അന്നു ആധാരമുള്ള യാതൊരു
 വസ്ത്രധാരണസമ്പ്രദായത്തെയും അംഗീകരിച്ചു എന്നിട്ടു,
 അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയുടെ വേഷം എത്രയും മനോഹരമിത
 രൂപം സ്വാധാരണമാക്കിയെന്നു. എന്നാൽ സ്ത്രീകൾ
 പുറത്തു സ്വാധാരണ സന്ധിപ്പാലത്തോടു മറ്റൊരു പൊക്ക
 യാതൊരു വിശദീകരണമുള്ള പൂർവ്വ ചില സ്ത്രീകൾ
 ഇതും നിർമ്മാലിത്ത ചില പട്ടുകൊണ്ടുള്ളതും എത്രയും അന്നു
 ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. നവീനവസ്ത്രത്തിൽ അമ്മ
 യുള്ളൂരു അഭിരുചിയെ മകൾ ചിലപ്പോൾ വിമർശിക്ക
 യും നായന്ത്രക്കുറുത്തു ചിലപ്പോഴും. “ഈ മഴവിളമുള്ള
 ഭൂമി അമ്മ നിൽക്കണം” എന്ന് സതി ചിലപ്പോഴും
 ഒരു മാതൃവർത്തനത്തിനോക്കി മധുരഭൂമിയെക്കൊണ്ടുനിൽ
 ക്കെ മനോഹരത പ്രകാശമുണ്ടു്.

അമ്മ:—“മകളേ! ഈ യാൽ ആ മുതിരിയെക്കൊണ്ടു
 മൂലമെടുത്തുതന്നെത്തന്നെ എടുക്കുന്നത്, സിൾ
 കറുത്തു, ഏതാ?” അമ്മ മനോഹരസംഭരനാ
 കെ ചിലപ്പോഴും ഉടൻ:—“നിന്റെ അഭിപ്രായ
 തന്നെ ഇതാ ഈ തലകുറിച്ച് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പക്ഷേ അത് ശരിയെന്ന് ഓറൻ സമ്മതിക്കുന്നതായി കണ്ടു.

സമിതി — “ഏക വേദാന്തം” അമ്മയ്ക്കു നല്ല ഇഷ്ടം.

അനന്തം:—“നൽപ്പമ ഇന്നെക്കുറേനാ എന്നാൽ
കുറച്ചിട്ടി എന്താൽ ചേരുന്നതെന്നു നിനക്കറിയാ
മോ? എന്തെങ്കിലും നിനക്കു അറിയാനി ധരിച്ചു
എന്റെ നിറത്തിനു” ഇന്നെക്കുറേനാ

[illegible][illegible]

അമ്മയും കെളി, പുറകെ തുടർച്ച കറുപ്പിട്ട പാദങ്ങളും, പഴുതലിറങ്ങി വേരായിത്തീർന്ന ചോലകളുമുണ്ട് ബഹു

മാനിക്കുന്ന അമ്പം കാട്ടി തെങ്ങിലിട്ട്യാതെ രോഗധൂഷിക്കുന്നു, രോഗമുക്കിക്കുന്നു നല്ലൂന്ന ചിലർ കഴിക്കുന്നതാണി ആരും പ്രശ്നമില്ല. നക്ഷത്രം വെളിച്ചവും രോഗിമൃഗമെ ചൊല്ലുന്നു. ഇതിന്നു പരമമൊരു പദമില്ല, അമ്മയെയും മകളെയും തെങ്ങുകയും പൂഞ്ചിതുകയും ചെയ്യും.

“**അതാഭാഷകൻ ജനുവരി 22**”—ജനുവരി കത്തിലുണ്ടായിട്ട് കയറി മിന്നൽപ്രകാശം സാക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് കാണാൻ ആളുകൾ ഇനാലുകൾക്കരികിൽ കൂട്ടിക്കയറി.

"Bye-bye, baby."

44. $\frac{1}{2} \times 100 = 50$ %

“ 1000000 ”

4-93000017

[illegible][illegible]

വികാസവേഗത്തിന്റെ ഒരു കണ്ണൂർ നൂറ്റാണ്ടായി അനുഭവപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. അടുത്ത നൂറ്റാണ്ടിന്റെ"

[illegible][illegible]

ചൈകിന്നാരതോടൊപ്പം ആ ചെറിയ ചട്ടണത്തിൽ പ്രമാണികളിൽ പലരും സന്തോഷം അറിയിച്ചു.

[illegible][illegible]

അവൾ അങ്ങിയിരുന്നു അനന്തയുടെ ഒരു സപത്നിക്കിടയംകാലം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു മകളോടുള്ള സ്നേഹത്തിന് അച്ഛൻ ഒരു കണക്കുംകൂടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ മകളെ നാനാഭവത്തിലും ഒരു മാന്യസ്ത്രീയാക്കിത്തീർക്കണമെന്നായിരുന്നു അനന്തയുടെ വിചാരം. ഈ ഒരു വിഗ്രഹത്തെ അനന്ത എടുത്തുനില്പാകെ ആരാധിച്ചിട്ടുണ്ട് അന്നും സന്ദിഗ്ദ്ധ ലാളിച്ചലാളിച്ച കരളെല്ലാം വലുതാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാവുന്നതാണ് പട്ടണവര സിംഹമുഖം ഇക്കാര്യത്തിൽ പറ്റുന്ന അറിയാം.

ഈതോടൊപ്പം വലുതായും തിരിച്ചും ഒരു ശുഭകാണ്ഡം അനന്ത കർമ്മവിദ്യയുടെ കീഴ്ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനായി, പണ്ടി കാലത്ത് പാശ്ചാത്യർക്കിടയിൽ പാടിപ്പാടിയിരുന്ന നിന്ന.

അനന്ത, "നന്ദി വെളിപ്പെടുന്നത് മേൽക്കൂർ വാക്കു മറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള നാശനഷ്ടവും അങ്ങിനിട്ടിൽ കൂടുതൽ ഒരു വെളിപ്പെടും."

കുറേനാൾ പാശ്ചാത്യർക്കിടയിൽ പാടിപ്പാടിയിരുന്ന അനന്ത കർമ്മവിദ്യയുടെ കീഴ്ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനായി, പണ്ടി കാലത്ത് പാശ്ചാത്യർക്കിടയിൽ പാടിപ്പാടിയിരുന്ന നിന്ന.

അനന്ത — "നന്ദി വെളിപ്പെടുന്നത് മേൽക്കൂർ വാക്കു മറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള നാശനഷ്ടവും അങ്ങിനിട്ടിൽ കൂടുതൽ ഒരു വെളിപ്പെടും."

അനന്ത — "നന്ദി വെളിപ്പെടുന്നത് മേൽക്കൂർ വാക്കു മറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള നാശനഷ്ടവും അങ്ങിനിട്ടിൽ കൂടുതൽ ഒരു വെളിപ്പെടും."

കേട്ടു. ജനനമെന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടി. വിളിക്കുക
 കൊണ്ടു് അവരെ പറഞ്ഞു. — “നമ്മളേ! ഒരിക്കലും
 പാടില്ലാത്ത നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു് ഒരിക്കലും
 യോജിച്ചതല്ല.”

വാഹിൻ — ഏതാൽ അതു് ജ്ഞാൻ എന്റെ ആർപ്പീസ് സ
കുശം കഴിഞ്ഞു ന കാർയ്യമെന്ന നിലയിൽ ചെയ്യാമാം
അതിന്റെ വെലവു നിങ്ങളുടെ കണക്കിൽ
നഷ്ടമായും കൊള്ളിക്കേണ്ടതും—കൊള്ളിക്കുമായിട്ടു "

[illegible][illegible]

തേക്കു വഴിയോടിച്ചു ചേരുന്നതായിരുന്ന വയൽ
 പൂർണ്ണനഗരികളുടെ അധർ തെക്കോട്ടുതിരിഞ്ഞു. നാളുകേ
 മൃഗങ്ങളുടെ തിരച്ചി തന്നെത്തന്നെയെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന
 പൂർണ്ണ കടന്നു് ഒരതിരോധിനാട്ടത്തുകൂടി വളഞ്ഞുപോ
 കുന്ന സുരംഗലപുരത്താരിന്റെ കരയിൽ വെടിവന്നു.
 അവിടെനിന്നു് അനന്തരവും മകളും തിരികെ വിട്ടിറങ്ങ
 അതിവേഗത്തിൽ ചെന്നുകയറുകയും ചെയ്തു.

ശ്രീമി ശീതള പുണ്യപ്രസാദസുന്ദരനായിരുന്നു. കരക്കാ
 റിന്റെ വശത്തുള്ളി വള്ളിയിലും ചെടികളും വൃക്ഷങ്ങളു
 കെല്ലും എണ്ണമില്ലാത്തതായി പൂർണ്ണമായി. വയലുക
 ലിൽ കുന്നുകൾകളുമുണ്ടു്. നിമ്പകൾക്കു് പക്ഷികൾ
 സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തനായി ചെന്നുവിട്ടുകൾ വെട്ടുകൾകളിൽ
 കിളിപ്പാട്ടുകളും പക്ഷികളും ഊരുന്നതിൽ മെല്ലെന്നകൾ.
 മണ്ണുവീടുകളും, പാറപ്പുറങ്ങളും, മറ്റുപുറങ്ങളും,
 പിള്ളപ്പുറങ്ങളും മണ്ണുവീടുകളിൽ പാടിപ്പോയ വസ
 തസംസ്കാരംപോലെ ഉദിച്ചിരുന്നു. ഏകദേശം അഞ്ചു
 മൈൽ ദൂരം—അഞ്ചുനൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു് മുമ്പാകെ കാണുന്ന
 ത്താ. സമതലത്തോടുകൂടി ധാരാളം പറമ്പുകളും,
 സമതലത്തോടുകൂടി ധാരാളം കേൾക്കുന്നതുമുണ്ടു്. ശ്രീമിയുടെ
 ഈ പർവ്വതകാലംകാലങ്ങളാലും ആവർത്തനം ചെയ്യുന്ന
 ചെങ്കിലും പ്രസിദ്ധസംസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള കവിത.

ഇപ്രകാരമെല്ലാമാർന്നതായിരുന്നതിലും അതിന്നു് മുമ്പാകെ
 ശ്രദ്ധയില്ലാത്തതും കഴിഞ്ഞിട്ടും, ചോരാ, ഭൂലാഭംതന്നെ
 യിരുന്നു. അപ്പോൾ നോക്കിക്കണ്ടതും പർവ്വത സംസ്കാരങ്ങളും
 അനന്തരത്താൽ

“അതും—അതും” തെക്കോട്ടും അതുംകൊണ്ടു് നമ്മെ
 തേക്കുപുറത്തുവന്നുപോലെ എന്തിന്നു് തോന്നുന്നു, വലിയ
 ആ പർവ്വതംകൾ കോട്ടത്തോലയും ഭൂമിയിൽനിന്നു് എന്തു
 പറയുന്നതല്ലെന്നു് ചോദിക്കാമെന്നതെന്നു് അതൽ ജീവി

കളരി യുദ്ധരീതിയുടെ വാസസ്ഥലവും ആയുധാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാഥമികസ്ഥലവും ലഭ്യസ്ഥാനങ്ങളായിത്തീർന്ന ആദിമകേന്ദ്രവുമായിരുന്നു. ഹിമാ, ഏതൊരു ഉറപ്പ് സ്ഥലമായാലേക്കാതിരുന്ന അന്നത്തെപ്പോലും പഴയതും നിറഞ്ഞു നിന്ന ആ കാലമെല്ലാം മാറിമറിഞ്ഞു എന്നോട് ഈ കടംബത്തിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങളെല്ലാം സാദരം പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

1980-2021: — “നമ്മുടെ നാടിനെക്കുറിച്ചറിയാൻ ഒരു
 രീതിയെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയത് ആണ്. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ
 കയ്യിൽ കയ്യടി, കൈപ്പത്രിക, പൂർവ്വം നോക്കിയിട്ടു
 വേണ്ടുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച്.”

[illegible]

“നമ്മുടെ ചട്ടക്കൂട് നന്നല്ലെന്നതിനാൽ
ചട്ടം എത്ര നന്നാക്കണമെന്നതിനാണ്.”

உருவம் கெட்டல் உட்கட்டிவைப்பது அமைந்திருக்கிறது.

[illegible]

അപ്പാലത്തിൽ തിരിച്ചറിയുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്ക്
പ്രകാരം വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയില്ല" എന്ന് വ്യക്തമാക്കി. വ്യക്തി

മുന്നോട്ടു ശീശ്വരമന്തം തുടങ്ങി. അകലെ വിശുദ്ധമായ സമംഗലപുരംപട്ടണത്തിന്റെ സ്ഫുടവും മകനീരുംപോലെയായ ഭഗ്ഗനം അവർക്കു മിഴിച്ചു. വിശാലമായ ഒരു മരുഭൂമി നമുക്കു തുടർ നാലുമുതൽ അകലെ കണ്ട ആ പട്ടണം അതീവ ശാന്തമെന്നുപോലെ തോന്നി. വ്യവസായശാലകളിലെ പുക്കുക്കുളികളിൽനിന്നായിട്ടു വ്യക്തമായ ഒരു മൗനമുയർന്നു. മരിച്ചവരുടെ ശരീരങ്ങൾ പട്ടണത്തിന്റെ മീതെ വിതയ്ക്കുന്നതുപോലെ നേത്രമോഹനമായ ആ കാഴ്ചയ്ക്കു തുടർ കാഴ്ചമാണായിരുന്നു. അസ്സാര സൃഷ്ടകൻ ദൈവമനുഷ്യരായ കിരണങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. അവർക്കുശക്തിയും ഊർജ്ജപ്രവാഹങ്ങളിലും പ്രസരിച്ചു. സമംഗലപുരംപട്ടണത്തിൽ ഒരു പ്രദർശനശാലയെ സൃഷ്ടിച്ചു. അതവിടെയും അവിടെയും ഉയർന്നു. കനാൽപ്പുറത്തു നിന്നു നേരമേയായ സമംഗലപുരംപട്ടണത്തിലെ നവോദയങ്ങളുമായും ശിരസ്സുകാണാമായിരുന്നു. ആ ഗ്രാമശിഖരങ്ങളിലും ജനാധിപത്യപാലകരുടെ കയ്യിൽ കമ്പിനാശിർവ്വത്തും. അവിടെ വാണഭൂമികളിൽ ജനമെ പിടിച്ചടക്കിയ പ്രദേശമാണ്. അവിടെ കഴിക്കുന്നത്.

ഒരുമുതൽക്കൂടി വാണഭൂമിയെപ്പോലും റോഡുകൾക്കുറവായും ജനാധിപത്യം പുതിയ കഴു നായർക്കു നമ്പുക്കു ഉഗ്രശാസനസൃഷ്ടമായ ഒരു അനുഭവമുണ്ടായിരുന്നു. ആ മാനസത്തിനുള്ള മുന്നോട്ട് ഇത് കാട്ടുന്നതും. ഒരു ഇന്ത്യയെപ്പോലെയുള്ള കിഴക്കുശാസ്ത്ര ഇന്ത്യയെപ്പോലെയുള്ള പടിഞ്ഞാറുശാസ്ത്ര പണയമെല്ലാം പെൺമതിലും തെക്കുശാസ്ത്ര പണയവും പുരുഷമതിലും ഉള്ളതായ ഭവനവും ആ പെൺകുടുംബം ആ പഴയ നായർ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും ഏതോ ഒരു വ്യത്യാസപ്പെട്ടതായിരുന്നു. മാതൃഗ്രാമത്തിന്റെ ചുറ്റും ശത്രുവിന്റെയെന്നായി പഴയകാലത്തു നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഭൂമിയായ മരുഭൂമിയെ കളകളെ പാക്കി ഇപ്പോഴും പഴയ കാലം നില്ക്കുന്നതിനും

ചെങ്കിൽ, ഈ ആധുനികബഹുവിതരണവും നാല്പതോളം നൂറ്റാണ്ടി ഫലവൃക്ഷങ്ങളായിത്തീർന്നു ഉണ്ടായതാണ്. ഇത് ആധുനികരായ ഒരു മലയാളത്തിലായിരുന്നു

ജാനമ്മ:—“സരീ—ഓ—നോക്കൂ” ആദ്യത്തെ കാഴ്ചയ്ക്ക് തന്റെ ആ കെട്ടിടം ഏനിക്കു വളരെ ചിരിച്ചു. കേട്ടോ മോളേ! അതേക്കു ഒരു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന മനോജ് എന്റെ ആ ഗ്രാമം ഇപ്പോഴത്തെ ഈ മേഖലയിൽനിന്നും വെളിച്ചത്തിൽനിന്നും എല്ലാം വിരമിച്ചു. എന്റെ കെട്ടിടം എവിടെയുണ്ട് അതേക്കു ഒരു മലയാളി വീടുവേണം . . .”

“അമ്മേ, അമ്മേ എന്താ ഓം പറഞ്ഞത്?”

മിത്രസംഭാവനകൾ ഏകദേശം അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടിയിൽ ആദ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇത് സാധാരണ സാക്ഷര പഠനങ്ങളാണെന്നു കേട്ടു.

“ജോലിയിൽനിന്നൊഴിവില്ലാത്തവർ ഏനിക്കു നിനക്കുകൂടി താമസിക്കാൻ അങ്ങനെയൊരു വീടുണ്ടാകുന്നു എന്ന് പറയുകയായിരുന്നു.”

സരീ:—“അമ്മേ! ഞാൻ ചിലപ്പോൾ വാങ്ങിക്കൊള്ളും; അമ്മ ഈ കടയ്ക്കൽ ജോലികളും നോക്കുന്നതൊക്കെയുള്ളതെന്ന് മരിക്കാത്തവർ പറയുന്നു.”

ജാനമ്മ:—(ശാന്തമായ ഉപദേശത്തോടെ) “ആദ്യകാലത്തും മകളേ! ജോലിയെല്ലാം നിറുത്തിവെക്കുന്ന കാര്യം. തമ്മേക്കുട്ടി എന്താ ഇന്നത്തെ ഈ ജോലിയൊന്നും വേണ്ടതല്ലെന്ന് എല്ലാത്തരം മറ്റും ആ ശമ്പ്യമെല്ലാം കഴിച്ചുകൊണ്ട് നോക്കുന്നതൊന്നായിട്ട് എന്റെ മകളും ജോനാക്കുട്ടി ഇത്ര സുഖമായി ഈ പണിയിൽക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ചയെപ്പോലെ കാണുകയായിരുന്നു.”

അദ്ധ്യായം ൨

ഭാഗ്യവതിവിരമിച്ച് മരണമുണ്ടായ ഒരു രാജ
 ണിയുടെ അഭിമുഖത്തുനിന്നും കൈസ്വർത്തികമായ ആശങ്ക
 ളെടുക്കുകയും ആ സ്ത്രീ പരിത്യജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുമുള്ള
 വാഗ്ദാനമായ മാതാവും വലിയ ഭാഗ്യമായിരുന്നു. ആവർത്ത
 ന്നാൽ സന്ദർശിക്കുകയെന്നതെന്നു ഇരു ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിര
 ന്നിപ്പോലെയെന്നു ചിന്തിച്ചുവെന്ന് പിതാവ് അറിയേ
 ശ്ശിയില്ലായിരുന്നു എന്നും മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. അയാൾ എ
 കത്തുകയും മറ്റും അറിയിക്കുകയെന്നിനാൽ വളരെക്കുറവും
 യന്മിപ്പു യാദവനായ ഹൈന്ദവ ഉണ്ടായിട്ടു ധനത്തിന്റെ
 കാര്യമെങ്കിലും ഏകദേശമായിട്ടുള്ളതായി വന്നാൽ വെളി
 നായിപ്പുകൾ മുഖിപ്പുവാൻ ആകുന്നു എന്നും എന്നാ
 ലെപ്പോഴും അന്നുപോലെയും അയാൾക്കും കൈയെ
 കൈയെ അതോടൊന്നു ചേർത്തുവെക്കുന്നു ആക്കുന്നു. പരമ
 വാൻ നായർക്ക് ആ മാതാവിന്റെ കൈയെ വെക്കുന്നു. ദർശ
 ലകാരനും ദർശലവെക്കുന്നു എന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിനും ആയി
 ല്ലാ എന്നാൽ അയാളുടെ കാര്യമായിത്തന്നെ വരുക
 യാലിൽ കഴിച്ചു ലഭിക്കുന്നതായിട്ടു യാതൊന്നും കേ
 ളെപ്പോഴും അയാളുടെ കൈയെ മാതാവിനും കൈപ്പി
 ടുകൊണ്ടു അയാളുടെയ്ക്കു സകലകാര്യം ചെയ്യാം

എന്നാൽ ബുദ്ധനായി കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും
 ശ്രീധരൻപിള്ളയും അയാളുടെ പണവും ചെയ്യാൻ ആക്കി
 വെക്കുന്നതാണോ എന്നതിന്നു തൃപ്തിപ്പെട്ടതും ചെയ്തത്.
 ആ മാതാവും കാലധനത്തെ പ്രാപിച്ചു എന്നുമുള്ള ശിശു
 വും മാത്രം ഇവരുടെ കയ്യിൽ അവരായിട്ടു നാലുവയസ്സു
 പ്പെങ്കിൽ ഉണ്ടാകരുതെന്നു കേൾക്കുകയും കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും
 അതു പ്രസിദ്ധമായിത്തന്നെ കൈമാറ്റമായി ചെയ്തതും

വൃഥാ വൃദ്ധചെയ്യുന്നതായ മിനകളിലെ നിർബന്ധകരായ മുന്തിയോടുകൂടി അഞ്ചുപർഷാക്കളെ തോതികളെ ശുശ്രൂഷി ക്കുവാനായിരുന്നു. യാഗമുഖകളെ വേലി കരമാർദ്ദസ്വജ്വലന്റെ ഗാനാധിപ്താകൾക്കുളും അടുത്തടുത്ത രണ്ടു മരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു വളരെക്കുറവിലും ഈ പഞ്ചവർഷീയനകളുടെ സാമ്പാദനത്തിൽ നിസ്സീമമായ വൈശ്വദേവതയും അസാധാരണമായ ഉത്സാഹത്തോടും ഇഹലോക ജീവിതത്തെ നേരിട്ടുകൊള്ളുന്നതിനു കഴിഞ്ഞത് നമുക്കറിയാം അങ്ങനെയും ഉണ്ടായി.

നിമിഷമുടൻ ആളങ്ങളെ താങ്ങാത്ത പ്രതിഷേധവശമുണ്ടായി പരിവർത്തിതമായ ശാന്തതയോടുകൂടി അന്തരശരണരായെല്ലാം ആത്മാർത്ഥമായിത്തന്നെ ആസമരമുണ്ടാക്കിയ അദ്വിതീയ വിദ്യോദ്യമം സമ്പർക്കത്തിന്റെ ആധിക്യത്തിനോടൊന്നു ശബ്ദമിടുകയും ശക്തികൾ പ്രദാനമായിട്ടു കലാസംഗ്രഹത്തിലും പാവപ്പെട്ടിടങ്ങളിലും വൈശ്വതന്ത്രം മുമ്പത്തെ പീഠത്തിൽ ഉരുവാനു ചെന്നു.

ശ്രീധരൻ പിച്ചമുടൻ സ്വന്തത്തിൽ പലരും താമസമുണ്ടായിരുന്നു. ഉണ്ടായതായുള്ള വളരെക്കാലമായി ശ്രീവിദ്യാനന്ദസ്വാമിൻ തന്റെ ശിഷ്യർക്കു ന്യായമുദാഹരിച്ചു. കടം, വലയിട്ട് മറ്റ് മ. ദ. ദണ്ഡങ്ങൾ, കൊച്ചു തോരണ വേലിക്കാർ ഇവയെല്ലാം ശ്രീവിദ്യാനന്ദസ്വാമിന്റെ സാമ്പത്തിക പ്രദാനങ്ങളും വേറെ കൈകൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. സമാഹരണവും വട്ടണമുണ്ടാക്കുവാൻ പറ്റിയ ശിഷ്യർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം തലമുറകളായി ശ്രീവിദ്യാനന്ദസ്വാമിനോടൊന്നു സമാനങ്ങൾ വരുത്തും. അദ്വിതീയ വിദ്യയെത്തന്നെ സമാനങ്ങൾ അവകാശപ്പെടുന്ന പീഠത്തിൽ എത്താൻ ഇവർക്കു പറ്റിയ ചരക്കുകൾക്കു സർവ്വ ശ്രീവിദ്യാനന്ദസ്വാമിൻ പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നു ഇങ്ങനെയും ഉണ്ടാകാൻ അതിശയനായാലും സ്വാമിൻനിന്നു വരുന്ന ചരക്കുകളിൽ പൊതിയുകയില്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയം. എന്ന കരണകളും

മേശകളും അലങ്കാരികളും വെണ്ണവയുടെ പ്രപഞ്ചനാഷ്ട്രം പോലും അവിടെ ഉപയോഗിക്കാം. കേന്ദ്രങ്ങളുടെ ശരീരം മാത്രമായി കണ്ണിൻ കലമ്പോലായാലും ഇതപ്രകാരം ക്രമരഹിതമായിട്ട് ചേർത്ത സാധനങ്ങളെ സ്വന്തം കരം കലർത്താത്തതാണ് ചെറുനക്ഷത്രങ്ങൾ സാധിക്കും. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു വാണിജ്യശാല എങ്ങനെ പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രശസ്തമാക്കാൻ സാധിക്കും?

[illegible][illegible]

കയ്യെടുത്തതും സമരമില്ലാത്തതും വാണിജ്യസഹായത്തിനും പുറമെ ഇതര ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ളതും വളരെ കഷ്ടമായിത്തീർന്നു. സാമ്പത്തികമായി തകർന്നുപോയവർക്കും സാമ്പത്തികമായി ശക്തിപ്പെട്ടവർക്കും ഇടയിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായി.

[illegible]

ശ്രീവിദ്യാലക്ഷ്മണാദികൾ പൗരസ്ത്യം എന്നും ഏകദേശം നൂറ്റാണ്ടുകളായി പരിണമിച്ച ഒരു ചിന്തകന്മാരായി സോത്സാഹം ഇപ്പോൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. “ഇദ്ദേഹത്തിലെ കനാതകം വ്യാപാരകാലം ഒരു സൂര്യമാണു്.” ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു പറയുകയും ഉൾക്കൊള്ളുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അക്കാലം പഴയൊഴിഞ്ഞുപോയ “സൂര്യമാണു്” എന്നു് കണക്കാക്കുന്ന വ്യാപാരികളുടെ “സൂര്യമാണു്.” ആ സൂര്യൻ എന്നാണു് ഏറ്റവും അറിയാമായിരുന്നു. ശ്രീമതി ജാനമ്മ. നാരായണൻ നാരായണൻ മുഖാമുഖം അറിയപ്പെട്ട പട്ടണത്തിന്റെ അടിമകളായിട്ടാണു് ചില പ്രശസ്ത പണ്ഡിതന്മാർ പരിചിതരായിട്ടുള്ളതു്.

இதற்கும் எந்தவிதமான பதனாளரிலிருந்து பதனாளர்
நாளை அல்லது அதைப் பின்னிட்டோம் என்று அல்லது
தெரியவில்லை.

കഴി. പകളടങ്ങിയിരുന്ന ആ പ്രേമികളെ ശാന്തമാക്കി
 ഉപമായും പുത്രിമാമ്മി ബാസുക്കുമാരി തുടങ്ങിയവർ
 മറ്റൊരുതരത്തിൽ. മകൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. മകളെ
 സ്നേഹിക്കുകയും കാലമുള്ള പള്ളിക്കുമുള്ളതുക ഇതാണ്
 ഭാരമാകും ഭാവിഭാരമാകും തന്റെ മുമ്പാകെ കട
 മതിന്റെ പർവ്വതമാകുന്ന ക'ററുക്കളാണ് ആ സ്ത്രീ കട
 മിന്റേ ഏകാന്തത പലപ്രകാരമുള്ള പരമസരോജങ്ങളാകട്ടെ
 വിശ്വപരുന്ന രാമചന്ദ്രനീമകളെയും ഒർശിച്ചു

[illegible]

ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള തന്റെ പഴയ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ മറ്റൊരു സ്നേഹിതനായ ഡോ. ജോൺ. ജോൺയുടെ കാലയളവിൽ സമഗ്രപരിവർത്തനത്തിൽ അനുകൂലമായ ഒരു വിശിഷ്ട സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.

പുരുഷന്മാരുടെ ഉപദേശം തൃപ്തിപ്പെടുന്ന ഒരു ശരീര ശാസ്ത്രജ്ഞനും കലാകാരനും എഴുത്തുകാരനും അദ്ധ്യപകനും കലാകാരനും പ്രവാചകനും കൂടി ഉണ്ടായതായാണ് കേരളത്തിലെ പരമേശ്വരൻമാർ അറിയപ്പെടുന്നത്. 'മഹാശാസ്ത്ര'ത്തിന്റെ ആദ്യപതിപ്പുകൾ പിന്നെയും വാർദ്ധക്യത്തിൽ, എന്നാൽ സ്ഥിരനിഷ്ഠയോടെയും ആത്മശുദ്ധിയോടെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല പ്രാവശ്യവും നടന്നിട്ടു. എങ്കിലും അറിയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹം കലാശാസ്ത്രവും പ്രവാചകനും സ്വാധീനശക്തിയും സാഹിത്യരചനയും എഴുതാൻ വാർദ്ധക്യത്തിലായിരുന്നു.

[illegible]

“ഇപ്പോൾ കേൾവേണ്ടതാണ് അങ്ങനെയൊരു സാക്ഷ്യം ഉണ്ടായെന്ന് ഇടയാക്കേണ്ടതില്ല എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. പഠിച്ചിട്ടു എന്നാൽ ഒരു സാധാരണ ഉറപ്പില്ലാത്തതാണ്. എന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരു സാക്ഷ്യം സാധാരണയായ അസാധ്യതയാണ്.”

ഇ തുകാളും കർി ഭാ. 22 ച.നമുനതു മാനമ വി
ചരിക്കുന്നതു ഹനമാണ്" എ സ്ത്രീയുടെ ഒരു രീതിമാനം
ഒരു രീതിമാനം ചെന്ന കു. ചി. 22

[illegible]

മുമ്പായിത്തീർന്നത്. സന്ദിഗ്ദ്ധരായ ആഗ്രഹമന്ത്രിമാരോടുകൂടി നെപ്പറ്റി ആക്കംതന്നെ അതോടുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തനിക്കു ലഭിച്ച കരുതനങ്ങളെയും ജീവിതവസ്തുവുമായും കവിപാത്രികളെയുമെല്ലാം സതി അതോടുകൂടി പരമേശ്വരന്റെ ശാസനമായി വഴിപ്പെട്ടു സമീകരിച്ചു. ഒരു അദ്ധ്യാപിക സഹിതം ചിട്ടിയട്ടു പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ മേലിൽ സതി സ്ത്രീത്വപ്രാപ്തി പഠിക്കണമെന്നും അതോടുകൂടി അദ്ധ്യാപകന്റെ വികസിതമെന്നും ശാസനം ലഭിച്ചു. ക്രമേണമെന്നും മറ്റുമെന്നും പറഞ്ഞപ്പോൾ സതിയും അതു ശരിയാക്കുന്ന സമ്മതിച്ചു.

“എന്നാൽ മകളേ! നീ ചിട്ടിയട്ടിൽ പഠിക്കുന്നതിനോടുകൂടി നീയെന്തെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യണം? നന്നായൊന്നും ചെയ്യണം എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു വലിയ വേദനയാണു്.”

“അമ്മേ! അതൊക്കെയാണെന്നു് അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യുന്നതല്ല.”

എന്നാൽ സതിയുടെയും സതി ചിട്ടിയട്ടിൽ പഠിക്കുന്നതിനോടുകൂടി നീയെന്തെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യണം? നന്നായൊന്നും ചെയ്യണം എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു വലിയ വേദനയാണു്.”

എന്നാൽ സതിയുടെയും സതി ചിട്ടിയട്ടിൽ പഠിക്കുന്നതിനോടുകൂടി നീയെന്തെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യണം? നന്നായൊന്നും ചെയ്യണം എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു വലിയ വേദനയാണു്.”

എന്നാൽ സതിയുടെയും സതി ചിട്ടിയട്ടിൽ പഠിക്കുന്നതിനോടുകൂടി നീയെന്തെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യണം? നന്നായൊന്നും ചെയ്യണം എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു വലിയ വേദനയാണു്.”

ഒരു ഞായറാഴ്ച പഠനിയെന്നിട്ടു. അവിടെ സമുദായസമുദായം നൽകിയതായ ചാരിറ്റബിൾമാനിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി കളിച്ചു. മറ്റൊരു ഭാഗമായി നൽകിയതായ ചാരിറ്റബിൾമാനിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി കളിച്ചു. മറ്റൊരു ഭാഗമായി നൽകിയതായ ചാരിറ്റബിൾമാനിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം.

“என்று சா.மெய்யசுவாமி அடிகள் இவ்விதமானதொரு சா.
மெய்யசுவாமிக்கு உரிமை இருக்காதுமே”

எனது இந்த மனம் உயர்ந்த மனம் அல்ல

[illegible][illegible]

ജനാനന്ദ അമ്പൽ രണ്ടുപേരെ കൂടി പോകാറുണ്ട്. ഉദ്യോഗ സ്ഥാനത്തും മറ്റുമായ തന്റെ ചുമതലകളുടെ കാര്യം ചർച്ച ചെയ്തിരിക്കുക എന്നതാണ്. മറ്റ് ഏതുതരം സമ്മാനങ്ങളോടു കൂടിയാണ്, ഉപകരണങ്ങൾക്കായിട്ടു ഒരു സ്വീകരണമാണ് ശ്രീവിദ്യാലയം എന്നതും കാര്യം ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ട്.

[illegible]

അനന്തരം വിവിധ കമ്മീഷനുകളുടെ വാർത്തകൾ നീട്ടി എന്നാൽ അമ്മയുടെ പ്രോത്സാഹനം സതി അറിവിനനുസരിച്ചതായ മറുപടികൾ എഴുതുകയുണ്ടായി. വിദ്യാഭ്യാസം സമീകൃതമായി നൽകുന്നതിനുള്ള അമ്മയ്ക്കും എന്നാൽ അനന്തരം ഉത്തരവാക കാരണത്തിന് മറ്റൊരു വിശദീകരണത്തിന് സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആ വനിത സ്ത്രീ വിധവസംസ്കാരം വിട്ട് ആത്മീയ കൈക്കൊള്ളാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന് സമയം കണ്ടില്ല. അനന്തരം മകളോട് വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാതെ പറയും. “മുൻ പ്രാപാരമെല്ലാം ഉത്തരവാക അപസ്മാരിപ്പിച്ചാൽ, കേട്ടാ മകളെ, പിന്നെ വേണ്ടതെ

തയ്യർക്കർ, ചെമ്പർപ്പണിക്കർ, അയ്യപ്പശാലക്കാർ എന്നു
 ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായി ഇപ്പോഴുള്ളവരെല്ലാം ഇരുട്ടി വിട്ടിരിക്കുന്നു.
 ഇങ്ങനെയുള്ളവർ നാശനഷ്ടം കൊടുക്കുന്നത് അനുമതി
 കൂടെ ആർക്കു പറയുന്ന ചിലയു കൊടുത്തു ഒരു പുസ്തകവും
 സമ്മാനിച്ചു് അവരെ ഹർജ്ജത്തെയും

മാറ്റിമാറ്റിയതിന്നു്, സമുദായസേവനസംഘത്തിന്നു്,
 അനുഗ്രഹസംഘത്തിന്നു്, യുവജനസംഘത്തിന്നു്, ഹരിജനസേ
 വാസംഘത്തിന്നു് എന്നുണ്ടാ പൊതുജനോപകാരക
 മെന്നുതോന്നുന്ന എന്തെങ്കിലും സംഘടനയ്ക്കും സാക്ഷാത്കാരി
 നൽകുന്നതിന്നും സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന്നും അനുമതി
 കൊടുക്കുന്നതിന്നും. എന്തെങ്കിലും ചെറിയ അ
 നുമതിയുടെ സ്ഥാപനത്തിൽ ചേർന്നവർ ഉൾക്കൊള്ള ഒരു
 സമ്മാനം കൂടെയെ കൈമാറേണ്ടതാണെന്നു്. മുമ്പി
 പ്പെട്ടിരുന്നവർക്കു് അനുമതിയല്ല സമുദായ സേവ
 കമ്മിറ്റിയുടെ ഉള്ളിൽ അനുഗ്രഹസംഘത്തിന്നു് അനുമതി
 കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഇതിന്നു് മുമ്പെങ്കിലും
 അനുമതി കൊടുക്കുന്നതിന്നും ചെറിയ ചെറിയ അനുമതി
 കൊടുക്കുന്നതിന്നും ആർക്കു പറയുന്നതായാൽ
 ആ അനുമതിയെക്കുറിച്ചു് ആർക്കു പറയുന്നതായാൽ
 ഒരു അനുമതിയും അനുമതിസംബന്ധിച്ചു പറയാൻ
 കഴിയില്ല.

അനുമതിയുടെ അനുമതിയെക്കുറിച്ചു് ഇതു് ഒരു അനുമതിയെ
 കുറയെല്ലാം കൂടാനുണ്ടാകും. കണ്ടെത്തപ്പെട്ടവർക്കു്
 സർവ്വതരംഗം "സർവ്വതരംഗം" പദം
 അനുഗ്രഹസംഘത്തിന്നു്. അതിന്റെ മുമ്പെങ്കിലും
 ഇതിന്നു് അനുമതിയുടെ കഴിഞ്ഞുവരികു് തന്നെ കൊടുക്കി
 തന്നു്. മുമ്പെങ്കിലും അനുമതിയുടെ കണ്ടെ
 ത്പെട്ടവർക്കു് അനുമതിയുടെ പട്ടികയിൽ
 കൊടുക്കുന്ന സമുദായസേവകർക്കു് പല കമ്മിറ്റികൾ
 കൊടുക്കുന്ന സമുദായസേവകർക്കു് കൊടുക്കുന്ന സമുദായസേവകർക്കു്
 കൊടുക്കുന്ന സമുദായസേവകർക്കു് കൊടുക്കുന്ന സമുദായസേവകർക്കു്
 കൊടുക്കുന്ന സമുദായസേവകർക്കു് കൊടുക്കുന്ന സമുദായസേവകർക്കു്

പണം വാങ്ങാനും നൽകി തന്ന സ്വരായിട്ടു സുഹൃത്തുക്കളോട്കൂടി തിരുത്തുതെയപ്പുറം ജായമ്മ പറമ്പുതോറും ഈ സാന്നദ്ധ്യത്തികളെ പങ്കാൾക്കൊടുക്കാൻ കത്തരൻപിള്ളവകയിൽ പറയും.

புலியை.—ஈர பல் நி:வரணம் பளி அபகாரம் உவந்நிலி;

ജനമു — വക്കീലിനെക്കണ്ടെത്താനുപയോഗിച്ച് സാധിക്കാൻ വക്കീൽ. — സാധൻ എന്നും തന്നെ ഉറപ്പിച്ചു. മലയാളം നിങ്ങളുടെ ചങ്ങൽ തന്നെയാണിത്. വാക്കുകളും കണ്ട പലിശയായുണ്ടാകുന്നു. അങ്ങനെയെല്ലാം സമയം സമയം സമയം അല്ലെങ്കിലും കാര്യങ്ങളായി.

20.11.2022. — എറീക്കം കോട്ട പക്കലെ എൻ്റെ മുൻ
 പാലാളിയെൻ്റെ വളരെ ചെറുതായി കഴിഞ്ഞുകൊണ്ട്
 കൊണ്ട് "ആഗ്രഹമുള്ളവർക്ക്" ജ്ഞാനം.

ഇതു കേട്ടാൽ ഉടൻ കണക്കുകൾ വിജ്ഞാപനം ഉണ്ടാക്കി
 ലിഖിതം; അതു നമ്മൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതുപോലെ.

[illegible][illegible]

നിസ്തർക്കം, ബഹുമുഖമായ പരിജ്ഞാനം, മാതൃഭൂതമായ അനുഭവസമ്പാദ്യം എന്നിവയോടുകൂടിയ ജ്ഞാനമുടനീളം വ്യാപാരശരണി കേരളം കിവാശമുനിയുടെ രൂപത്തിലെത്തി നല്ല അതർപിക്കണവും സംഭവനോബുദ്ധിയും അപരമചിന്തയെക്കൂടി ഇറക്കി പ്രചരിപ്പിച്ച ലാഭമുദാസംഭവാനുഭവ സാമർത്ഥ്യം കൂടി സ്ത്രീകൾക്കു കിട്ടിയതല്ല എന്നാൽ അതോടുകൂടിക്കേറുന്ന വലുതായ കരുതലും ചെറുതായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയ പ്രവൃത്തികളിൽ പോലും ഏകാഗ്രതയും പരമജ്ഞാനോപദിയിൽ പ്രവേശനത്തിനും നഷ്ടത്തെ ലഘൂകരിക്കുന്നതിനും ഉള്ള ശീശ്രീനിശ്ചയവും ജ്ഞാനമുദാസംഭവാനുഭവ സാമർത്ഥ്യവും കൂടി ഉണ്ടായതുകൊണ്ട് വ്യാപാരശരണന്റെ ഏറ്റവും ഉന്നമമുണ്ടായതും കേരള സ്ത്രീയിൽ നടന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവയോടുകൂടി സംഭവാനുഭവ സാമർത്ഥ്യം കൂടിയതുകൊണ്ട് ഏതൊരു കാര്യം അതിൽ നടന്നിട്ടുള്ളതും

[illegible]

ഇതിൽ വന്നു ഒരു പാലക്കാലി അപ്പാളിന്റെ വാൽ
ഒരു പുരുഷനായ കഴിഞ്ഞ ൧ കോടി സംവത്സരത്തിലേയ്ക്കു
നാണു ചങ്ങലയായ വെള്ളമുൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ പുണ്യത്തിലേക്കു
ഒരു പാലപ്പുണ്യത്തിലേക്കു കൊണ്ടു ചെന്നു സൂര്യനുമായവി
ധത്തിൽ കാണിച്ചുകൊണ്ടു അതിൽ അറയുടെ ലോകത്തെ
മിട്ടു. എന്നാൽ പുരുഷനെപ്പോലെ ശക്തിയും ധനവും

പ്രശ്നപ്രിയം വില ശബ്ദവ്യംഗം എന്നെ പ്രദാനിച്ച്
 അനന്ത തന്റെ വ്യവസ്ഥകളെയെല്ലാം നടപ്പിലാക്കി വില
 പ്പോൾ ആവശ്യമുണ്ടെന്നുതന്നെ അവസരങ്ങളിൽ,
 അവർ ഒരു പുരുഷന്റെ അകൂടം പ്രവർത്തിക്കും കറുനമർ
 തി ശക്തിക്കും ചെയ്യാറുണ്ട്. അനന്ത കോവിന്ദുനാഥി ശ
 പരമചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിൽ സ്നേഹമുദൻ പ്രകാശനം
 ചെയ്യും. കോപാശ്വരം കരുനം ഭൂതാശ്വരംതന്നെയാണ്
 എങ്കിലും അനന്ത അത്യന്തം ഭക്തിയോടെയാണ് ആയതു
 നിവഹിക്കുന്നത്.

“മേന്മയോടെ കേട്ട്” സ്വന്തം അർത്ഥം എണ്ണിപ്പ
 യ്ക്കുന്ന വേലക്കാരുടെയിൽ ചേരിട്ടു വെക്കുന്ന ചെല
 കണ്ണുപെരുവർ ചേർക്കുന്നതാണ്. “അനന്ത തന്റെയറിവി
 മേറ്റൻ കൈവെട്ടിക്കാഴ്ചയ്ക്കും കണക്കിന് കൊടുത്തു
 ... അതും അനന്ത കെട്ടുകയുടെ മുറിയിൽ പൂർണ്ണ അവസ്ഥയെ
 മറ്റൊരു കൂടിക്കുറിച്ചു അതിൽ പൂർണ്ണ
 തന്നെ വരുന്നു!”

ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കൈവെട്ടിക്കാർ തലകുനിച്ചു
 നിന്ന അവരുന്ന കെട്ടുകാരെല്ലാവരും എഴുന്നെഴുമ്പോൾ സമ
 ധാനംപറയുവാൻ അനന്തയെക്കൂടി തുറക്കുവാനായിട്ടു തന്നെ
 ചിത്തമുള്ള എ. അനന്ത കെട്ടുകാർ നിലത്തുമാത്രം നോക്ക
 കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. അനന്തയെ കെട്ടുന്ന എല്ലാവരും ഒരു മുഴ
 ലിക്കാറിനൊപ്പം ഒരു കെട്ടിപ്പറയുന്ന മുറിയിൽ ഇടനാഴിയെല്ലാം
 അപ്രത്യക്ഷമായി.

സ്വന്തി പുറത്തുപോകാൻ ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ
 വ്യാപാരകാശ്വാലയം അടയ്ക്കാൻ വളരെ നേരങ്ങൾക്കു
 കണക്കുപിള്ളമാർപോലും അവയെക്കൂടി ഉണ്ടായിരിക്ക
 യിപ്പു എല്ലാ ശാലകളിലെയും വിളക്കുകൾ അണച്ചിരിക്കു
 ണ്ടെന്നാൽ അനന്ത ഇതും ഭേദപ്പെടുന്ന വ്യാപാരകാശ്വാ
 ലയത്തിലെ വിളക്കുമാത്രം പ്രോജക്ടലിക്കാറുണ്ട്. “ആവശ്യ
 കിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ മൂക്കുനീരിലെ വളവും ചേർപ്പും

അപ്പോൾ മീനമെന്ന ഒരു മുഖമന്ത്രനെ അപ്പോൾ ഈശോ
 ളും ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി നടക്കുന്ന രാത്രികാലത്താകുന്നു
 കണ്ടാൻ. അനന്തരം കൊന്നപ്പടിയിലൂടെ കീഴോട്ടു നയി
 ച്ച് ഇടനാഴി വരെ വഴികാട്ടുന്ന വിൻ അമ്പൽ നമ്പരം കൊടു
 ത്തി ഭാരാനിമിഷവും സന്നദ്ധനായിത്തന്നെ നില്ക്കും.

സന്ദി അമ്പലം ഇപ്പോൾ ചെന്നു വിജനമെന്ന
 ഭേദമില്ല കണ്ടുപോകും എന്തൊരാൾക്കുമാണ്! ആ പെ
 ണ്കിടാരിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ആ വീട് ശങ്കോദ്ധ്വംപോ
 യോ എന്തൊരു തോന്നിപ്പെടാകുന്നു? ആ പെന്തതിലേ
 ഉത്സാഹം മേളിപ്പിച്ചു പിന്നീട് ഉച്ചിതലേക്കു വലിഞ്ഞു
 പോകുമായിരിക്കാം. എന്തും ചില മോശാജീവികളേയും
 സ്വന്തപ്പെടുത്തുകയും ഉപാധകളെന്തെങ്കിലും വിശദത അ
 പ്പോഴും ആ പെന്തതിന് ഇപ്പോൾ വരികയിട്ടു.

“അനന്തരം” അനന്ത വളരെ കർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. വല്ല
 രോഗിയായോ ഇല്ലാത്തതും അം പനമാം അന്താഴ്
 മൂന്നും കഴിഞ്ഞു ഇന്നു ആ പെന്തിനാ വല്ലോ ഇട്ടു ഇതു
 പരമ അം കാട്ടുട്ടു.”

“എന്ത് വേണ്ടാ വലിയൊരു. എന്തിന്നി ഇതിൽ
 കൂടുതൽ നടക്കണമെന്നുകൊണ്ടിട്ടു നി
 അല്ലെങ്കിൽ കയ്യോ ചെയ്യണം അവിടെ ഇന്നു എന്തൊ
 ട് വന്നതെന്നും പറയൂ.”

വല്ല മാത്രം നീലിയമ്മ ഏഴു കാലം നീട്ടിയിരുന്നു അ
 നന്തയുടെ മേൽക്കൂപ്പം നെ മെലുത്തോടുകൂടിയതു. സന്ദി
 പീട്ടിൽ ഇപ്പോൾ അന്തിനാൽ നീലിയമ്മയുടെ 1/3 ശതമാനം
 വീട്ടുവത്തുമാനക്കാരും അന്താഴ്ക്കുന്ന പെന്തി പാഞ്ഞുവായി
 അന്നി. ആകയാൽ അന്നു കടലിലെ വിശേഷങ്ങൾ
 അന്താഴ് പെന്തി.

“ഇന്നു അൻ പെന്തി കടലിലെ ശക്തിയെ”

നീലിയമ്മ തന്റെ അനുസ്മരണം എഴുതുന്ന പത്മമാതാ ഹസ്തശില്പകൊണ്ടു മനോഹരമായകുപ്പായനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അനന്തയുടെ കണങ്കാൽ മന്ദരം തുടങ്ങി. അനന്തയുടെ അമ്മയും നീലിയമ്മ പത്തുക്കു വർഷങ്ങളായി നീലിയമ്മയുടെ മുമ്പിൽ ശത്രുപ്രാമത്തിൽ നിന്നെത്ത അന്ധ കരകളിൽ ജനനം നിവൃത്തിയായി

အထူးအကြံပေးသူ ဦး

[illegible]

സമഗ്രപ്രവർത്തന വ്യാപകതയെക്കുറിച്ച് ഇത്തരം ഉപദേശം എല്ലാ ന. ച. സമുദായങ്ങൾക്കും നൽകണം.

[illegible]

ഒരു വാങ്ങൽ വ്യയം ഉണ്ടെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.
 അതുകൊണ്ട് ഇത് സ്ഥിരീകരിച്ചു.

[illegible]

■നവം - "മുഴങ്ങുന്നവരുടെ ഭാരം ചെറുതല്ല". മേലന് പ്രതികരണം! നിഷേധം മുൻപെ അങ്ങനെയൊരു ചിന്തയുണ്ടായി."

“അദ്ദേഹം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അറിഞ്ഞേക്കാമെന്നു യുദ്ധമോ, തൊൽ തൊൽക്കൊല്ലുന്നി ചന്ദ്രനായിത്തീർന്നു.”

വീണ്ടും ലോനപ്പൻ ജനങ്ങളുടെയും സമീപിക്കുകയായിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രശസ്ത കലാകാരൻ വിളി വഴിയിൽ കലാപ്രദർശനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം നല്ല ഒരു അഭിനേതാവായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നല്ല ഒരു അഭിനേതാവായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നല്ല ഒരു അഭിനേതാവായിരുന്നു.

യിരുന്നതു്. കത്തിൽ ലോനപ്പൻ ഇപ്രകാരം ഒരു അമ്പലം നവംഭരണത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നു. “ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിവാഹിക്കുന്ന പുതിയ ഉദ്യമത്തെ സംബന്ധിച്ചു” എന്തെങ്കിലും സൂചിപ്പിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ ചെയ്യുന്നത് ഈ എളിയവൻ വിശദമായി ഒരു ഉപദേശമായി കരുതുന്നതാണ്.” തന്നോടു മത്സരിക്കുന്നതിലും എതിർക്കുന്നതിലും തന്റെ ഏതിക്കുള്ള താൽപ്പര്യം ഉപദേശം നൽകുന്നവനുള്ള സൂചന ഘടിതമാകുകയും കേൾക്കുന്നതായിട്ടാണ് അമ്പലത്തിൽ തോന്നിയതു്. എന്തായിരുന്നാലും സംഭാവനയെടുക്കുന്നതിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലോനപ്പൻ നൽകി വാണിജ്യം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ചിന്നിപ്പോലുള്ള മുറിയിൽവെച്ചു പുതിയതുകിട്ടിയ ഒരു സന്ദേശത്തെ സ്വീകരിച്ചു.

ലോനപ്പൻ തന്റെ ഏതെങ്കിലും സ്വകാര്യതയിൽ ഇറങ്ങി—

“എന്താ അതിനെക്കുറിച്ച് എന്തായിരുന്നില്ല.....

വാതൽക്കൽ ചെന്നപ്പൻ തെറ്റിപ്പോയോ എന്താ ഞാൻ വിവരിച്ചു. ആ കേൾക്കുന്ന അമ്മയ്ക്കു ഇരിക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടു ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിവാഹിച്ചു. “അമ്മയ്ക്കു സന്തോഷമുണ്ടാകട്ടെ. എന്താ കാര്യം എന്തായ അമ്മയ്ക്കു കേട്ടോ മകളെക്കണ്ടുന്നതായാ വാണിജ്യം ചെയ്തു. ഒന്നിൽ എന്താ ചിന്നിപ്പോലുള്ള മുറിയിൽവെച്ചു പുതിയതുകിട്ടിയ ഒരു സന്ദേശത്തെ സ്വീകരിച്ചു.”

അമ്മ (ചെന്നപ്പൻ).—“അമ്മയ്ക്കു കേട്ടോ ലോനപ്പൻമാപ്പേ. നമ്മുടെ വാതൽക്കൽ ഈ സമയത്തെ കേൾക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടു വിവാഹിച്ചു. ഞാൻ അമ്മയ്ക്കു കേട്ടോ.”

ലോനപ്പൻ:—“അമ്മയേ, ഇതു ചെയ്യുന്നതിനാണ്!”

അമ്മ “ഒരുപക്ഷേ അതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നതാണ്” ഇപ്പോൾ ചെയ്യുവാൻ വിവാഹിക്കുന്നതെന്നു പറയണം.”

അനന്തരം ലോനപ്പൻ ആതാളം പതിയ ഉദ്യമ കൈപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ ചിട്ടുസമാനങ്ങൾ വില്ലുന്ന ഒരു പുതിയവിജാലംകൾ തുറക്കുവാനാണ് ലോനപ്പൻ നിശ്ചയിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടയെ തൊട്ടു ചെങ്കുകുപ്പു വക്കാരേന്റെയും മെത്തപ്പകത്തിയുടേയും കടകൾ അയാൾ വിചസ്തമാക്കി. ആ കടകളെയും ഒന്നാക്കി അതിൽ കട്ടൽ, കപിഞ്ചി കോസുട്, കസാലകൾ, മേശകൾ മുതലായവയോടുകൂടുന്നതും വിൽക്കുവാൻ ഉറച്ചുവെക്കുന്നു.

അനന്തരമുടേ കറുത്ത ചരികക്കൊടികൾ നൂതിൻവണ്ണം ചുറ്റിത്തുറച്ചുവെച്ചു സ്ഥിരപ്പെട്ടു. അന്നുതന്നെ അററിയീട്ട് അമ്പക്കുട്ടിയായ സുഖദേവിയെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ആ സ്ത്രീ ചുറ്റുമെ ചെന്നുനോക്കിത്തന്നു.

“ലോനപ്പൻ കപ്പലിട്ട് എന്താണ് നിങ്ങൾ ഇപ്പറയുന്നതിന്റെ കടയെ നോക്കുമ്പോൾ... .. അവിടെ അയാളുടെ പട്ടുതാടി വെട്ടേണ്ടതല്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധേയമാകണമെന്നും പറയുന്ന വിഷയങ്ങളെ കട നോക്കി. കടയ്ക്ക് നേരെ നോക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു തിരിച്ചറിയണമെന്നാണ്, അല്ലേ?”

“അതെ, വളരെ വളരെ അടുത്തായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് തമ്മിൽ താഴെത്തന്നെ ചുറ്റും സമ കാഴ്ചകളില്ല.”

അനന്തരം—“ചോ ചോ! അതു വളരെ സൗകര്യമായിരിക്കും നമുക്കുവേണ്ടതാകാം; ഇല്ലേ? കേട്ടോ ലോനപ്പൻ ചാപ്പിട്ടു, അതു നോക്കിപ്പറയണമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നത്” (അനന്തരം കൈപൊട്ടിച്ചിട്ടില്ല) ഇങ്ങനെ ചെന്നു എന്റെ ആളുകൾക്കു ഇവിടെ സ്ഥാനങ്ങൾ വേർതിരിച്ചു കൊടുത്തുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ടുകൊണ്ടു ഇങ്ങോട്ടു ചെന്നു നോക്കണമെന്നല്ലോ, കൊള്ളാം.”

ലോനപ്പൻ: “കേട്ടോ. അവിടെ അങ്ങിനെ പറയുന്നതു ലോനപ്പൻമാർപ്പയ്യ വല്ലസകൾക്കാണ്” കേട്ടുകൊള്ളാൻ ഇവിടെ ചെന്നു ആരെയും അങ്ങോട്ടു വിടുക

അതുകൊണ്ട് അതുകൊണ്ട് കിന്നാവിൽനിന്നും വിരമം
മില്ല."

അന്നമ്മ:—ലോകപ്പുറമാപ്പിള ആളു് വലിയ വിനീതനാ
ണു് എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കടയിൽ സാമാനം വര
ക്കാൻ വരുന്നവർക്കു് എപ്പോഴെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും
പേരിൽ തന്നെയോ തോലുപൊട്ടിക്കൊണ്ടോ വരുന്നവർക്കും
ഇങ്ങനെയുള്ളതും എന്റെ കടയിൽനിന്നു കൊടു
ക്കണം എന്നുണ്ടെന്നുള്ളതേ അയ്യപ്പപ്പിള്ളി.

ലോകപ്പുറ മാപ്പിളയുടെ അടുത്തടുത്തായി പറ്റുന്നതു് —
“നാശമുണ്ടായൊരു നാശമുണ്ടായൊരു ഒരു അന്നമ്മ” അതാൻ
പറഞ്ഞതു് നമ്മുടെ നമ്മുടെ കൂട്ടിമുട്ടുകയില്ല നമുക്കുതെ
മ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടാൻ സാധിക്കുകയുണ്ടാകും."

മേൽപ്പറഞ്ഞ മാപ്പിളയുടെ അടുത്തടുത്തായി അന്നമ്മ
യെന്നവർക്കു് കണ്ടുപിടിച്ചതെ വെളിച്ചം "കേൾക്കുന്നവർ
ഇങ്ങനെയുള്ളതും നമു്."

എവിടേ, പൂച്ച, നാട്, നായ്, കക്കൻ കുമ്പുക്കുറുപ്പം
എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചില ഇത്തരം തമ്മിൽ കണ്ടുവരുന്നതും
തോന്നുന്ന ചില വികാരങ്ങളാണു് മേൽപ്പറഞ്ഞ മാപ്പിള
യുടെ കണ്ടുവരുന്നതും കേൾക്കുന്നവർക്കു് കണ്ടുപിടിച്ചതും. മേ
ൽപ്പറഞ്ഞ അന്നമ്മ മേൽപ്പറഞ്ഞതൊന്നായ്തന്നെ ആ വാ
ണിജ്യശാലാധിപരുടെ സ്വകാര്യമുറിയാതെ ആ പരിപാലന
ശ്രീകോശമിനുള്ളിൽ പരമസുഖമായി തെളിഞ്ഞുപിടിച്ചു
ലോകപ്പുറമാപ്പിള ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടുപിടിച്ചതും കേൾക്കുന്ന
വർക്കു് അതിൽ കണ്ടുപിടിച്ചതും വിരമം വന്നു വന്നു
തന്നെ പറയണം. മേൽപ്പറഞ്ഞതും മേൽപ്പറഞ്ഞതും അതേ
തെളിപ്പം നമുക്കു്. ഇന്നു കണ്ടുപിടിച്ചതും ഇന്നു കണ്ടുപിടിച്ചതും കി
ടന്നു കണ്ടുപിടിച്ചതും ഇങ്ങനെയുള്ളതും കണ്ടുപിടിച്ചതും
അന്നമ്മ പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നതും സ്വലാ തുടങ്ങിയതും
താടിമുണ്ടാക്കും ഇതുകൊണ്ടു് മേൽപ്പറഞ്ഞതും എന്തെ
ല്ലാമോ ചെല്ലിക്കിടക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ട് അന്നമ്മ പറ

ആപാൽ സന്നദ്ധനായിട്ടു. കേൾവിൽ അനന്ത കേശവമേന വരുന്നത് നേരിട്ടു ലോലിക്കു അന്നുതന്നെ.

“അതുകൊണ്ട്—മേനവൻ! നിങ്ങളുടെ അടുത്തപ്പറവി എന്താണു അഭിപ്രായം?” കൈമാതിരി മുറുത്ത കീതിയിൽ കേശവ മേനവൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

“അക്കാര്യമെല്ലാം ലോനപ്പൻമാപ്പിളയെപ്പോലെതന്നെയാണെന്നു ഏകദേശം അഭിപ്രായം.”

ലോനപ്പൻ. —(തലയോട്ടി കിരിച്ചുകൊണ്ട്) “താൻ പറയുകയാണെന്നു, നമുക്കെന്തിന് കൂട്ടിമുട്ടാൻ ഇതേല്ലെന്നു. അതുകൊണ്ട് പൂജിക്കാൻ പറ്റാത്ത പേരും പാപശുദ്ധനും നിങ്ങളുടെ പക്ഷിക്കാരെപ്പോലെ വലിയ വലിയ പ്രളയകാലം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റുമെല്ലാക്കളാം വ്യാപാരത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള രീതി തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടു വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണു.”

“അതു ശരിയാണു” എന്നു കേശവമേനവൻ പറഞ്ഞു. അതാകെ ഒരു അമുക്കളും ചൊല്ലു.

അനന്ത: “ലോനപ്പൻമാപ്പിള നമ്മോരു അധാമവയ്ക്കുകയല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാൻ പാടില്ലേ? ആ സാധുക്കൾ ആർക്കു അതുകൊണ്ട് പാടിയിരിക്കുന്നു. അതാകെ അയാളുകൾക്കു തന്നെ.”

കേശവ: —“അതും അതുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കേണ്ടതു അറിയാമേ.”

അനന്ത: —“എന്നാൽ ഇനി അതൊന്നും സംസാരിച്ചിട്ടുവെ ശ്രമിക്കുന്നതാണു” എന്നുകേൾക്കുന്നതു് എന്തെങ്കിലും ഏറ്റവും എന്തു കൗതുകത്തോടും എതിർപ്പിന്നാലും ഒരു ശ്രദ്ധാർഹമായ സന്നദ്ധതയാണു.”

കേശവ: —“അതുകേൾക്കുന്നതു്

അദ്ധ്യായം ൪

ലോനപ്പുറത്തുപിട്ട ചാക്കിക്കാരി വർഷിച്ച പ്രശംസാ വചനങ്ങളെ അനന്ത സീക്രിക്കുകയാണിട്ടു എങ്കിലും തന്റെ ജോഷിക്കാരിൽ ഇണമുള്ളവരെ കണ്ടുപിടിച്ചവൻ സമഗ്ര ആത്മദൈവഭാഷിതനെന്ന ഒരു മേധാവികൾണി എന്ന നിലയിൽ അനന്തപ്പു ധാരാളം അഭിമാനിക്കുകയായിരുന്നു ആവകളും ഇവയെല്ലാം ഉപദേശകാ കൂടാതെ കൗതുകകരമായിട്ടുള്ള ആ യുവന്റെ സ്വഭാവം അനന്ത കണ്ടുപിടിച്ചു.

[illegible]

“பூ & பனம் என்கின்றவைகளையே” என்று சொல்லி

മല്ല " അനന്തരം ആ സ്ത്രീയോട് സ്ത്രീധനനായ ഭർത്താവിന്റെ നേർക്കു നിൽക്കുക. — "നീക്കം ഏകാന്തമായിട്ടാണ്" എന്നു ഈ കടൽ വിളിച്ചുകൊണ്ടു കയറിയതു നമുക്കു ആലപ്പുഴയോ മറ്റോ പോകാമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് "

മൂന്നാമത്തെ വല്ലാക്കൽ മുഹൂർത്തം നല്ല കലാശത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു. — പക്ഷെ ഒരു വഴിയല്ല കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു പറയാൻ പൊതിയത്തക്കതായൊരു ചോദ്യമുയർന്നു. "അതുപോലെയാണോ" അങ്ങനെയും അകലത്തോളം കൂട്ടാനും ചെയ്യുന്നത് ആലപ്പുഴ കിട്ടുന്ന ഏതുമാർഗ്ഗം അന്തരം ഇവിടെ തങ്ങൾ കഴിയുമെന്നു ഞാൻ മൂന്നാമം പറഞ്ഞു "

സ്ത്രീ — "അതായത നിങ്ങൾ അത്രയ്ക്കു കേൾക്കുന്ന പിന്നെ ഉറപ്പുള്ളവെന്ന് ചോദ്യത്തിൽ കണിക്കുമോ?"

"കേട്ടാ — നീ എത്ര കേൾക്കുന്നു — ഒരു ശകലം കർമ്മമാൽ മറ്റൊരു നിയമമായും ഇല്ലാത്ത കമ്പളം ഞാൻ തന്നെ. ഒരു മൂന്നു മ. നിട്ട്. മൂന്നുമൂന്നു മ. നിട്ട് "

മുഹൂർത്തം ദൃഢമായും പ്രിയമായും സംസാരിച്ചു എന്നിട്ടു മറ്റൊരു മനോഹരമായ സുന്ദരിയും ഒരു ഒരു വെളി നോക്കുന്നതെന്തു നല്ല വിശ്വാസം ഈ സ്ത്രീയെ അറിയാകുന്നവരുടെക്കൊണ്ട് അതാൽ പഞ്ച ദിനം അറിയാൻ കഴിയാതെ. അവർ പ്രാപ്തമാകുന്നതു നിന്നു" എപ്പോഴും കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ

"കേട്ടാ അമ്മച്ചി, കൊടുക്കുന്ന പണം മുതലായവ മെങ്കിൽ ഇതാ ഇതുപോലെ ഏതാ പെണ്മേയ്ക്കും കൊള്ളാം... . ഇതാ ഇതു ആഴ്ചയിൽ നിസ്സർക്കുമാണ് — തന്നി ആക്ട് മി. സ്റ്റാൻഡ് - പെണ്മേയ്ക്കിൽ നിന്നും — ഇതാ നിന്നും കൈമാലത്തു പോകയില്ല .. പേഴ്സൺ — ഏതാമതും ഒരു തൊഴിലാളി .. ആക്ട് ഈ മാർക്കിനേപ്പറ്റി അമ്മ

புதிதில் எழுந்திருக்கிறார்கள்... .. என்று பேசுகிறீர்—அதை
நினைவு

[illegible]

തന്നെ ഒരാരം നൂറുവർഷത്തെ അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടും ഇപ്പോൾ അതിൽനിന്നും പഠിക്കാൻ തക്കതായ ഒരു അനുഭവം ഉണ്ടാകാത്തതാണ്. അതിനാൽ അതിൽനിന്നും പഠിക്കാൻ തക്കതായ ഒരു അനുഭവം ഉണ്ടാകാത്തതാണ്. അതിനാൽ അതിൽനിന്നും പഠിക്കാൻ തക്കതായ ഒരു അനുഭവം ഉണ്ടാകാത്തതാണ്.

[illegible]

മിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞൊരു നൂറ്റാണ്ടിനു
വളരെ കലനികൊണ്ടിരുന്ന പൊൻതൊട്ടി കർമ്മ
കളർ 1 സിന്ധു സ്വരം ഉണ്ടാക്കു ഗാനമായി നേർ
മിന്നിട്ടു മറ്റൊന്നിനും കഴിഞ്ഞൊരു നൂറ്റാണ്ടിനു
വളരെ കലനികൊണ്ടിരുന്ന പൊൻതൊട്ടി കർമ്മ

സംസ്ഥിതവും ചെയ്ത സുകമാരന്മാർ താത്രപരന്മാർ
പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിന്നു ആ സ്ത്രീക്കു വളരെ വൈകുന്നസ്യം
മുതൽക്കുപോലെ തന്നെ

“അന്തർ ഏകൻ സുഹൃത്തുക്കളോടല്ലും ഇവിടെ
വരണമെന്നു പറയാം കേട്ടു.” എന്നുട്ട് ആ സ്ത്രീ കഥ
യില്ലാതെ കുറെ കണ്ടുകിട്ടി. “നിങ്ങളെ കാണണമെന്നും
അന്തർ ജന്മമോ പാരമ്യം.”

കാലമുടക്കിൽ കരുണാകരനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു
അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതേ അർത്ഥം ശബ്ദിച്ചിട്ടു എന്തിലും കണ്ടു
പോയതിനെ മൂന്നു വില്ലനക്കാരനെ കേൾക്കാട്ട് ഉത്തരം
മെന്നുതന്നെ അതേ രീതിയിലായി. ഉത്തരത്തിന്നു അർത്ഥം
രണ്ടു ദിവസം നേരവും കഴിഞ്ഞു. സുകമാരൻ എത്രമാത്രം
സമർത്ഥനായിത്തീർന്നതെന്നു അന്നു പൂർണ്ണമായി.

കേരളത്തിൽ നിന്നു കമ്പിളിപ്പോലെയും അവിടെനിന്നു
ക്രിസ്തോണിസ്തൻമാരുടെയെപ്പോലെയും അവിടെനിന്നു മുകു
ളിപ്പോലെയും നില്ക്കുന്ന ഒരു അന്തർലോകം സുകമാരൻ
ഉത്തരപ്പെട്ടു.

പാത്രങ്ങളുടെ വില്ലന ആയിട്ടുള്ള ഒരു അന്തർലോകം
തീർന്നു. സാധാരണ ചിന്താശാസ്ത്രം കേണികൾ മുതൽ
അവർ അന്തർലോകം കണ്ടുപിടിച്ചാൽകൂടും പീനപ്പാ
ത്രങ്ങളുടെ ആ വില്ലനിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. വലിയ
കുലപ്പോലെയും പ്രദർശനങ്ങളോടും ചേർന്ന സുഹൃത്തു
പ്പണിയെല്ലാം അദ്ദേഹങ്ങളായ ചേർന്നുപോയ ഒരു സ്ത്രീ
കൂടെ പലകാണുന്ന ചേർന്നുപോയതല്ലാതെ മേലധികാരം
സുകമാരൻ നൽകി വില്ലനായ ചേർന്നുപോയതല്ലാതെ
മേലധികാരം ശരീരത്തിൽ കാണപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇടമെന്നതിന്നു
അർത്ഥം ലക്ഷ്യമായതല്ലാതെ. ലക്ഷ്യമായ നാലുതു
വരസ്സു പ്രാദർശ്യം കേൾക്കുന്നതല്ലാതെ “എന്നാൽ
ലക്ഷ്യമായതല്ലാതെ അന്തർലോകം സമർത്ഥനായതല്ലാതെ
ചെയ്യുവാൻ അധികാരം നൽകിയിട്ടുണ്ടു. കേൾക്കുന്ന
വരും അന്തർലോകം ലക്ഷ്യമായതല്ലാതെ മേൽനോട്ടം വെച്ചിട്ടു.

അന്ത. അറുപ്പാഴ്ചപ്പാടിം വേണ്ടതല്ലാം അവർ ഒരു സ്ത്രീയെ
പഠിപ്പിച്ചു. പന്തം അന്ത

உறுப்பினர் ஒருவர் தனது உறுப்பினர் பதவியை விட்டு விலகிவிட்டார். இது குறித்து கமிட்டி உறுப்பினர் ஒருவர் தனது உறுப்பினர் பதவியை விட்டு விலகிவிட்டார். இது குறித்து கமிட்டி உறுப்பினர் ஒருவர் தனது உறுப்பினர் பதவியை விட்டு விலகிவிட்டார்.

ആകെപ്പാട് തന്റെ ആ മഹത്വ സംബന്ധിച്ച് സാ
നാമന്മാർ സൂചിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിൽ അനേകമാർ സമീപ
പ്രദേശവാസികളായ യുക്തമായ അനുഭവവികാസരം
കൊണ്ട് പ്രാബല്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഒരുപോലെ ജനങ്ങൾ ഒരു കണക്കില്ലാത്തതാണ്. ഏകദേശം 1000 കണക്കായതാണ്. അപ്പോൾ ചുരുക്കം വളർച്ചയാണ്. അപ്പോൾ മേൽ ചിന്തിച്ചതുകൊണ്ട് വളർച്ചയായതാണ്. ഇത് വളർച്ചയായതാണ്. മേൽ ചിന്തിച്ചതുകൊണ്ട് വളർച്ചയായതാണ്. മേൽ ചിന്തിച്ചതുകൊണ്ട് വളർച്ചയായതാണ്.

അവയെ ഒരു നാടകമുണ്ടാക്കി. ഉടഞ്ഞുപോയ ചാരത്തിന്റെ വിലയെന്തെന്നുള്ള സൂക്ഷ്മത ആര്യകന്യാവിന്നു, സ്വല്പ ലക്ഷ്യമായ ഒരു കച്ചവടത്തിന് അങ്ങനെയൊരു പരിഹാസം കേൾക്കുന്നതിന് അതേക്കാൾ അധികം ശ്രമിക്കേണ്ടതല്ല. ലക്ഷ്യങ്ങൾ വലിയവയായിത്തീർന്നപ്പോൾ പലതുകൊണ്ടും അർത്ഥമാകുന്നതിനാൽ അത് കയ്യിൽ വന്നപ്പോൾ അത് വീണ്ടും മുന്നോട്ടുപോകും.

ജാനമ്മ — “ഇതെന്താണു്? നിങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നു വല്ലവരെയുംകൂടി ചളിച്ചുകൂടായിരുന്നോ?”

ലക്ഷ്മി:— “ഒട്ടാകയാണു് എനിക്കതു മനസ്സിലായതു്. ഞാൻ എന്റെ ചെറു മനസ്സിലാക്കു്.”

ഉദയസ്ഥാനം: മാപ്പുവേലിക്കേണു യാതൊരു കടവു ശ്യാം ഉണ്ടായെന്നി. എന്തെന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള നഷ്ടങ്ങളെല്ലാം “ചെലവിട്ടുപോയതു്” എല്ലാ ജോലിക്കാരും സംഭാവന ചെയ്യുന്ന ഒരു ഇഷ്ടം വർദ്ധിക്കേണ്ടതാൽ നിന്നാകയാൽ. അർദ്ധവും എന്തൊരു പൂർണ്ണ നഷ്ടമെന്നതിൽ അതിൽ എത്രയും വെറുപാടി ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു് എന്തെന്നാൽ നഷ്ടത്തിൽ ഒരു നിരം വാങ്ങാതെ കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നല്ലോ.

ലക്ഷ്മി:— “ഇദ്ദേഹം അതിന്റെ വില കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൽ ചിലരെ ഉപകാരം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം സ്ഥാനത്തിന്നു് അർദ്ധം അയച്ചുകൊടുക്കു് വേഗത്തിൽ ഉണ്ടാവുവാനു് നാണയനാശവും വരുത്തിയതു കൊള്ളാമേ.”

ഈ നഷ്ടത്തിൽ അതിശയം വന്നതാൽ നഷ്ടം തമ്മിക്കിടം സുകുമാരനെ ചാറ്റപ്പുറംനിന്നു. അപ്പർ അമ്മ ഉടൻ മുഖത്തു സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അന്ധൻ പറയുന്നതൊന്നും വേദാന്ത്യംവേദം അതിർ സ്വീകരിച്ചു. ലക്ഷ്മിയമ്മ സുകുമാരൻ ചെയ്തതു് “ഈ ജന്മം പറഞ്ഞു്

സുകുമാരൻ ചാറ്റപ്പുറത്തുനിന്നു ചിലവിട്ടുകൊണ്ടു് ജാനമ്മ നടന്നുപോയി. ഈ യുവാവിന്റെ ആക്ഷേപം തന്റെ ഈ പെണ്ണുക്കളെല്ലാം അതികൂടുതലായൊരു പാപമാണെന്നു് പരമാത്മമാണു് കർമ്മം വന്നു അതിന്റെ പീഡണരീതികൾതന്നെ പ്രയാസപ്പെടുന്ന ന്യായാനുഭൂതികൾ മദ്ധ്യസ്ഥസ്ഥാനം ലക്ഷ്യം ചെയ്തും മറ്റൊരു ചില നഷ്ടം ചെയ്ത യുവാവിനും അതിന്റെ ഈ കൗതുകപൂർവ്വമായ മറു

കേശവമേനോൻ—(അവസരമുണ്ടാകട്ടെ) “ഉം സാക്ഷിപ്പം. ചില ചാപല്യങ്ങൾ! നാണമില്ലാത്ത അമ്മേക്കുറപ്പിനി ചില പ്പോൾ ഇപ്പൊഴുള്ളതും കൊണ്ടിരിക്കാറുണ്ടു്.”

ജനമ്മ—“എന്നാൽ അതും വേണ്ടുപോയല്ലോ ഇവിടെ ഒരു സ്ത്രീയോടൊന്നിനോടല്ലാം ചെയ്യാവുന്നതു്. അയാളുടെ മട്ടം മാറും എന്തു്? .. കണ്ടുപിടിച്ചു പറയണം.”

കുടയിലെ ചുവപ്പുവർണ്ണമുള്ള ചട്ടവട്ടത്തിൽ ബുദ്ധിമതിയായ ജനമ്മ വലിയ നർത്തനൃത്തം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനമ്മയുടെ സംഭാഷണത്തിൽ റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടും ചെറുപ്പക്കാരികളും അന്യോന്യം കളിപ്പിക്കുകയെന്നതു് ഒരു കലയും നടക്കുന്നതല്ല.

“നാളെ ഞാൻ ഒരു കാലവും അനുവദിക്കുകയില്ല” എന്ന ജനമ്മയുടെ പക്ഷത്തുള്ള ശക്തികൊടുത്തുവെന്ന് മേശപ്പുറത്തു് കൈത്തല മർദ്ദിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. “അതേവേ സഹനത്തിങ്കൽ നമുക്കു് കലമില്ലാത്തവർ” എന്നു് നിവൃത്തിയല്ല. അയാളെ ഞാൻ കണ്ടുപിടിക്കുകയാണെന്നു്—എന്തെന്നു് കിട്ടിയെങ്കിലും ഞാൻ കണ്ടുപിടിക്കുകയാണെന്നു് ഉൾക്കൊണ്ടു് എന്തെന്നു് ഇതിനകത്തു് നിന്നും പറയുന്നു്.”

സുകുമാരന്റെ പെരുമാറ്റത്തിൽ യാതൊരു ദുഷ്ടവും പറയാനാകാത്ത വികാരവും മനസ്സിലാക്കുന്നതോടെ അല്ല നാളെക്കുറേക്കളിൽ മേനോൻ സ്വാമിനിയെ അറിയിച്ചു കമാന്ത്യാതികളുടെ അലക്ഷ്യമായതാണ് കടമിച്ചതു് വെല്ലുവാക്കും. ശാന്തമായ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചു് മ. യു. പത്മിനി വാക്കു് തുടങ്ങിയതിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരാറുള്ളതും ആർക്കും അനുസര്യമെന്നു് അറിയാവുന്നതും നാലാമതില്ലാത്തതുമായ ഒരു ചാവുവിലാസം ഉം നിർദ്ദോഷമായ ആസ്വാദനം നാളെക്കുറേക്കു് ഉണ്ടാകുമെന്നു്.

ലക്ഷ്മി: — “എന്റെ സഖ്യത്തിനേക്കാൾ കേൾക്കാമോ?”

അനന്ത: — “അതുകൊണ്ട് ലക്ഷ്മിയമ്മയുടെ നിലയ്ക്കു താ
കുറയ്ക്കു വ്യത്യാസവും വരികയില്ല. നിങ്ങളുടെ ശമ്പ
ളവും ഇപ്പോഴുള്ളതുതന്നെ ഏതാൻ സുകമാൻ!
നങ്ങൾക്കു ശമ്പളക്കുറവ് കിട്ടിയില്ല; കേട്ടോ എ
ന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരമുണ്ട്.”
അതുകൊണ്ടു ലക്ഷ്മി നേരിട്ട മിഥിയാഭിപ്രായം ലക്ഷ്മി
യമ്മ പ്രതിഷേധിച്ചു. നൂതനമായ ചിന്തയിൽ ആ സ്ത്രീ
വിചാരിച്ചു. മറുപടിയോടു കൂടി ഉദ്യോഗക്കാരാകുന്നതിനായി
ആ സ്ഥാനം തന്നിൽ കയറ്റിക്കൊടുത്തു.

അനന്ത: — “ലക്ഷ്മിയമ്മേ! ആ യോഗ്യതയോടുകൂടി നിങ്ങൾ
കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊള്ളാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറാകുന്നുണ്ടോ?
ഇതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സ്വയം കേൾക്കുന്നവന്റെ മേൽ
നോക്കുന്നതിലായിത്തന്നെ പരമാർത്ഥതയിൽ തന്നെയെ
ന്തെല്ലാം നോക്കിക്കൊള്ളാമെന്നു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരവി
ശ്രദ്ധയുണ്ടോ?”

ലക്ഷ്മി: — “അതാണ് എന്റെ യോഗ്യത കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതാണ്.”

അനന്ത: — (ഒരു സഹോദരന്റെത്തോടെ) “ശരിതന്നെ നിങ്ങൾ
കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്നാൽ കൈമാറ്റം
കൊള്ളുകയാണെന്നും, കൊള്ളിക്കുവാൻ പറ്റാത്തതും ലോക
ത്തിൽ കരുതിക്കൊള്ളാമെന്നും ഇതു ഒരു പുരുഷൻ ചെയ്
ത്തേണ്ടതല്ലെന്നായിരിക്കുന്നു” എന്നിങ്ങനെ യോഗ്യതയെ പറ്റി
തന്നെ.

അനന്തന്റെ ഭാഗ്യവശമായ ആ യുദ്ധവിജയം നോക്കി
അനന്ത ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. — “സുകമാൻ!
നിങ്ങൾ ലക്ഷ്മിയമ്മയുടെ അഭിപ്രായം ഇടപെടേണ്ട
യവസ്ഥയിലായില്ല. എന്നാൽ കൈമാറ്റം നിങ്ങൾ
കൊള്ളുകയാണെന്നും. ആ വകുപ്പു മുഴുവൻ നിങ്ങളുടെ
ചുമതലയായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടു നോക്കുന്നവർ
നിങ്ങളെ താഴ്മയോടെയും എന്തെങ്കിലും കൈമാറ്റം

[illegible]

“സുകുമാരാ! മരി, ഞാനു ഞാൻ കണ്ണു 71

അയാൾ അദ്ദേഹം സാമ്പത്തികമായിട്ടും എന്താ
കൊണ്ട് പ്രത്യേകതയുള്ളവർ ഉണ്ടെന്നും മറ്റും അറിയാൻ സാ
ധ്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതിനായിട്ടും ശാ
സ്ത്രങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയതിൽ അദ്ദേഹം
അതിനായിട്ടും പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയതിൽ അദ്ദേഹം
അതിനായിട്ടും പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയതിൽ അദ്ദേഹം

ഇതുമൂലം കറണാടകരാഷ്ട്രം സുകമാൻ ഉദയമായിപ്പോകുന്നു. നമ്മുടെ ഉഷ്ണാകാശമാറ്റം കലാനായിത്തീർന്നു. നമ്മുടെ ഉഷ്ണാകാശമാറ്റം കലാനായിത്തീർന്നു. നമ്മുടെ ഉഷ്ണാകാശമാറ്റം കലാനായിത്തീർന്നു.

തോടാൽ ചില മനോഹരമായ മുട്ടുകുന്തകളായി അതാളുടെ കണ്ണാഴ്ചയ്ക്കുൾ ചുണ്ടായിത്തന്നു.

ഈ മാസക്കാലങ്ങളിലെല്ലാം ചീനപ്പാത്രങ്ങളുടെയും പലകുപാത്രങ്ങളുടെയും വകയ്ക്കു് ഉത്തരവാദനും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടുതന്നെയു്തന്നെ ചെട്ടിയായി നിശ്ശബ്ദമായി ഒരു പെട്ടണാടിനേപ്പാലേ വിധിക്കു കീഴടങ്ങുകയും പുറിയമേലാവാൻ കീഴിൽ അന്തസ്സംഭാവത്തോടും ഭക്തിയോടും ബലിനോക്കുകയും ചെയ്തു സാധുവായ ചെട്ടിയായി ചെന്നതു:—“ആരെങ്കിലും ഏകൻ മേലാധരനോടുകൂടും അതു് അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ ആയ മിക്കന്നമെന്നായിത്തന്നു ഏകൻ ആഹ്വഹ്വഹ്.”

ഇടവംസത്തിൽ കഴങ്ങു പുസ്തകാക്ഷുപിൽ വലിയ വാലാഴ്ചയായ തന്നിൽ ശ്രീമാൻ സുകമാനനെ ജാനമ്മ ഉദാമോടി ശ്ലാഘിച്ചു അയാൾ നമിച്ചു കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ താൻ അവക്കുമാക്കിയം അന്നിന്നേപ്പാ ചെന്നതും ജനക്കു കഴു.

ഇത്തരഗത മരണമുതൽ ലാഭം ജാനമ്മ അതിനെ മനസ്സിലാക്കിയതു് തഴുനത്തിനും ബലത്തിനുമുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയെന്നും ഒരു കക്കു തന്നെപ്പറ്റി താൻതന്നെ തന്നിടുന്ന ആ ഒപ്പത്തിന്റെയും ഫലമായൊക്കും ചീഡാകുമായ ആ കാലഘാതം ചരിതാജനങ്ങളെപ്പറ്റി എത്ര തന്നെ വിരോധമുള്ള വനങ്ങളെകൂടും തന്റെ സുന്ദരമായ പ്രവൃത്തിപ്പറ്റി സുകമാനനെന്ന നല്ല ഒരു അഭിപ്രായവും വാശിസമ്പന്നനായൊക്കുന്ന ഒരു ചെങ്കുത്തു തന്റെ നയനാഭിമാനത്തെ അബദ്ധാപ്തം തന്നെൻ്റെ ആശ്ചര്യങ്ങളെക്കുറയിരിക്കാം അതിന്നു് ഒരു പരാജയം ഘടിപ്പിച്ചുള്ളതായി അയാൾക്കിതുവരെ അനുഭവവും ഇല്ലായിരിക്കാം.

സുകമാൻ്റെ സുന്ദരനാണെന്നു സന്ദിഗ്ദ്ധാജ്ഞ ജാനമ്മയെക്കൊണ്ടു വിചാരിപ്പിച്ചതു്. സന്ദി ഉപയോഗിക്കുന്നതു്

വരെ ആ പരം വളരെ കൂടിപ്പോയെന്നു മാനമ്മ വിചാരിച്ചിരുന്നു.

മരുഭിപത്നം സ്നേഹിതകളിൽ ഒരാൾക്കു വിവാഹപരമിനോടുകൂടി നൽകുന്നതിന്നു മുമ്പേ അന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ മകളെയുംകൂട്ടിക്കൊണ്ടു ജനമ്മ ചീനപ്പാത്രങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നിടത്തു വന്നു. മകളു അമ്മ അടുക്കു വേദമെല്ലാം കാട്ടുകയും എടുത്തുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഉൾക്കൊണ്ട സുകമാരൻ സമ്മതപ്പെടുകയായിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ യുവാവു സതിയെ നോക്കുന്നതിന്നു മാനമ്മ കണ്ടു.

സ. മൂം ഒരു ചെറിയൊരുത്തനാണിത് മാനമ്മ പറഞ്ഞു — “മകളേ! സരീ, സുകമാരൻ പറയുന്നതു ഇതുപോലെയാണെന്നാണു്” “ഉടൻതന്നെ ആ കമാരന്മാരെ ഇത്ര ശ്രദ്ധയോടെ പരിചരിക്കാൻനിന്നു വിരമിച്ചുതന്നായ യുവാവുവേണ്ട പതിഞ്ഞു സുകമാരൻ കമാരനെ എഴുതല്ലാം കാട്ടിക്കൊടുത്തുപോന്നു പറയാനില്ല. “ഇതു വിചാരിച്ചു മരുഭിപത്നമാണു്, കണ്ടുപറഞ്ഞാണു് വിവ. അതു കറച്ചു വെച്ചുപോയി! അപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരു പക്ഷേ ഇതു കറേ വെച്ചുതരിപ്പോതിരിക്കാം, ഓ! ഇതു നല്ല ഒരു മാതൃകയാകുന്നു, കളിമുക്കു തുപക്കൊക്കി ചന്ദം ചിട്ടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കണ്ടാൽ കിളിപെരുമാടുന്നതുവെക്കുന്നു?” മാനമ്മ ആ നോട്ടം കണ്ടു അ പർ ഒരു ചൊരിച്ചു. നമ്മനങ്ങൾ സതിയുടെ പേരപേരുതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സുകമാരൻ പുഞ്ചിരിയെങ്കി സതിയും മമ്മാദിസംസ്കൃതം. മാനമ്മ ഇടയ്ക്കു കോങ്ങിയൊക്കുന്നതെ പൊടുന്നനായെ സ.ദംകൂപ്പിച്ചു ചൊരിച്ചു:—

“ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നതാണു് സുകമാര!”

“നോക്കുന്നതാണു്?” സുകമാരൻ മാടനാലിപോലെ ശബ്ദിച്ചു

മാനമ്മ. — “എന്റെ മകൾ സ്വയംനോക്കുവാൻ പണിയിക്കുന്നതെന്നുള്ള വിചാരത്താൽ നിങ്ങൾ സർവ്വം മറന്നു

നടത്തുന്നു—എന്നാൽ അതും സാധാരണ ഒരു വി
ദ്യാഭ്യാസമെന്നപോലെയാകട്ടെ കർമ്മത്തിൽ മുതിരാ
ത്തവർക്കും.”

സുകുമാരൻ:—“ശരിയാണ്—എന്നാൽ വേറും അതേ
മറ്റും എന്താണത്?”

“പണ്ടും, ഒരുക്കംകൊണ്ടുവന്നുവെക്കുന്ന കൂട്ടത്താ
ലാൽ ലക്ഷ്യമായ ധാരാളം മതിയാകും” ഇത്രയും പറ
ഞ്ഞതിന്റെശേഷം അനന്തൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. സതി അവി
ടെനിന്നു ചോദ്യങ്ങൾ പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും
ഉപയോക്താവായ സുകുമാരന്റെ കണ്മനയ്ക്കുകയും
ചെയ്തു.

സതി:—(പതുക്കെ മന്ത്രിച്ചു) “അമ്മ! അന്തരം നല്ലതല്ല
കൂടി ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാണ്... അമ്മ അറിയുന്ന
മറ്റൊരു അമ്മയെപ്പോലെയാണല്ലോ”, അമ്മ അയാ
ളുടെ ചെറുപ്പം തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു.

അനന്തൻ:—“എന്റെ ചെറുപ്പംകൂടി ചിലപ്പോൾ ചിലപ്പോൾ
അതേ കൂട്ടത്തിൽ കൂടെയുണ്ടാകുന്നതും മറ്റും നിറവാര
മല്ല സുകുമാരൻ ചിലപ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാരനായിത്തീ
ക്കുന്നതും കൂടെ കൂട്ടത്തായി കൂടുന്നു.”

സതി:—“അമ്മയെപ്പോലെ ചെറുപ്പക്കാരനാണ് അമ്മ
യുടെ ഒരു അമ്മയെപ്പോലെയാണല്ലോ?”

സുകുമാരന്റെ ഏകാകിനിയാലോപ്പം അനന്തൻ
യുടെ വൃദ്ധതയും അത് സ്ഥിരമായിത്തന്നെ ഒരു ദിവസം
ത്തോളം അമ്മയെ ചെറുപ്പക്കാരനായിത്തീർത്തു. ഇതേ കാരണത്താൽ
അവൾക്കുണ്ടായ ഏതോ അനുകൂലം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. സതി
യെന്നെങ്കിൽ അവൾ അത്ര മറുപടിയും മറുപടിയും. ആ ഒരു
അമ്മയുടെ സാധനം കൈവശപ്പെടുത്താൻ അമ്മയെ കളിക്കുകയും
മുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. എന്തായാലും ഇനി വിചാരമുണ്ടാകാ
കൊടുക്കണം. അമ്മയുടെ സതി മറുപടിയെക്കുറിച്ചുള്ള
ഏതെങ്കിലും സാധനം തിരഞ്ഞെടുക്കുക. ചീനക്കുറുപ്പം

പട്ടികപട്ടാമുഖം വേണമെന്നുള്ളതിൽ അധികം അനുമതി കിട്ടും കടയിൽനിന്നു മോചനം വരുമെന്നുള്ളതു.

അതു അല്ലെങ്കിൽ ഉപഗ്രഹമാകുമെന്നു കരുതുകയോ പാ
കൾ അന്നുപോയെങ്കിലും ഈ ചരണ ഗുണമാണ് കാരണമിന്
അഞ്ചുമിനിറ്റു നഷ്ടപ്പെട്ടാലോ അല്ലെങ്കിൽ ആ വിചാര
ത്തെ മനസ്സിൽനിന്ന് മറന്ന് എന്നത് സുകമാർക്ക് ആ
വിചാരത്തെ ചെന്നുവന്നു ഉള്ളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു

കുറച്ചുകൂടി ചില പഴികളെക്കുറിച്ചായി ജനമു
കത്തുകൾക്കു പുറത്തും വെളിപ്പെടുത്തലിന്റെ വഴി കണ്ടു
യുവാക്കളുടെയും സകലരും മുമ്പാകെ പൂർവ്വ
കൃത്യമായിട്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ "മുൻ-എന്നി" എന്ന്
എന്ന ജനമു ചില "എന്നി" ഒരു കലാപര
നും അതിനോടും കലാപരമായ "എന്നി" ഒരു സകല
കൽക്കാരത്തിനോടും സകലം കലാപരമായ സകല
ജനമു ഒരു കലാപരമായ സകലം സകല
കലാപരമായ സകലം സകലം സകലം സകലം

സുകുമാരൻ—“നിങ്ങളും പഠിക്കട്ടെ! ഏകദേശം അതിലെ
പത്തുപ്പതിനായിരത്തോളം പേർക്കു മാത്രമാണ് ഇവിടെ
ഒരു കണ്ണു പരീക്ഷയ്ക്കു പങ്കെടുക്കാനാവാൻ സാധിക്കുന്നത്.”

അനന്തം—(നല്ലതന്നെയാണത്) “കണ്ടും സംഭവിച്ചിട്ടു”

സൂക്ഷമാർഗ്ഗം — “ബാഗ് ൨, അൻ ഏക്കർ ഭരണാനുമതിയോടുകൂടി”

ജനമ്മ—(ഗാർദ്റ്റ്യുണോടെ) “സുകകാര, ഒരു മാറ്റം
പോലെയെന്നതിനേക്കു അക്കാര സംഗതിയും ഉണ്ടാ
യി; ഒരു കാട്ടുമ്പെയ്യെന്നും കേട്ടോ, അന്നു് നമ്മ
കിഷിന് നിന്ന കലയുണ്ടാകരുത്.”

സുകുമാരൻ—“ഇല്ല. പറ്റാത്ത ഒരു സുഹൃത്തായിത്തീരുകയാൽ ഏറ്റവും വലിയ കഷ്ടതയാണ്. അതിനേക്കാൾ വലിയ കഷ്ടതയെന്താണ്?” എന്നിടക്ക് കാർമ്മുകേട്ടവരുമ്പോൾ.

യതു". നമുക്കു കാണാറുള്ള സാമീപ്യത്തിലുള്ള മിമിക്രസ്സ് സ്ഥിതിവിശ്വത്യാസത്തെ ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കു മാത്രം മറന്നുപോയി എന്നുള്ളതു സമ്മതിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഒരു കടമിന്റെ വില്പനക്കാർക്ക് ഉടമസ്ഥനോടുകൂടെ ഉടമസ്ഥന്റെ അസ്വഭാവികതയോടുകൂടെ പരിചയപ്പെടുന്നതോ സമരസത്തയോ അല്ലാത്ത പക്ഷം വ്യക്തിപ്പെടുന്നതായ സാദൃശ്യം സാദൃശ്യമല്ലെന്നതാകുന്നു."

ജാനമ്മ — "മേയ്ക്ക് സുകുമാർ! നിങ്ങൾ തീരെ തെറ്റിക്കാതിരിക്കുന്നു."

സുകുമാർ — "ഈ അവസ്ഥയിൽ എന്തൊരു കോപിക്കുകയായിരുന്നു?"

ജാനമ്മ (ഉറപ്പിച്ചു) "ഒരിക്കലുമല്ല. ഇറങ്ങുപറയുന്നപക്ഷം എനിക്ക് അതൊന്നു അറിയില്ല. ഞാൻ അല്ലാതെ നന്നെ ഒരു നല്ലപറയുകയുണ്ടാകുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ സാധാരണ പറയാറുള്ളതാണ്."

സുകുമാർ — "അതുകൊണ്ട് ഞാൻ തൃപ്തനായി മാറ്റുവാൻ കഴിയുകയുണ്ടാകുന്നു."

ജാനമ്മ — "അതിന്റെ ആശയമില്ലെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു നേരത്തേതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ... ഉം എന്നാലാകട്ടെ." ജാനമ്മ ചേന്ദ്ര വീണ്ടും കർശിതമായി.

സുകുമാർ — "എന്നാൽ ഞാനൊരു അഭ്യർത്ഥന ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെയോ—എന്നെ എന്തെങ്കിലും കാരണത്താൽ ശങ്കാർക്കുവേണ്ടി സാക്ഷാൽ അതു പറയുകയായിട്ടില്ലാതെ കൈവശമായിട്ടാകാൻ തയ്യാറാകുമോ?"

ജാനമ്മ — "സുകുമാർ! എന്താണ് ഇന്നത്തെതിലെ എന്നാണോ ഉപാധി വ്യക്തമാൻ സാധിക്കുക. എന്റെ മിമിക്രസ്സ് വ്യക്തമാൻ കഴിയാത്തവനാൽ—ശരി, അതിനു പോലും എന്തെങ്കിലും കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നതാണ്."

സുകുമാർ — "അത് മെല്ലെ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിട്ടില്ലേ?"

ജാനമ്മ—“അതാണു നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിനു എന്റെ ഉത്തരം.”

സുകുമാരൻ—“അന്യന്മാരു കർത്താക്കന്മാരും ഭക്തിയോടുകൂടി ഈ കടവിലെ ബന്ധത്തെപ്പറ്റി അവിടെ അറിയാമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അവിടെത്തന്നെത്തന്നെ കററപ്പൊട്ടത്തും വെളിച്ചവും ഇരുട്ടുമായി കണക്കാക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു പുരുഷൻ ഈ കടവിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.”

ജാനമ്മ പ്രീതിയാശയായി

ജാനമ്മ—“സുകുമാര, നിങ്ങളെ ചുവക്കും നല്ലവരും സ്നേഹമുള്ളവരും ആണ്. അതു ഞാൻ കണ്ടുനില്ക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ അത്ര ശ്രദ്ധിക്കുകയില്ല.”

സുകുമാരൻ—“ഗുണഗണങ്ങൾക്കു് കൊള്ളാം. ഒരവൻ കൃതജ്ഞനാകാണ്ടു് ചാകാനാൽപ്പോന്നതല്ല പിന്നെ എന്തു ചെയ്യും.”

ജാനമ്മ—“എന്നാൽ കൃതജ്ഞൻ പ്രവർത്തിച്ച കാട്ടുകാരെ പൊഴുത്ത് സുകുമാര! അല്ലാതെ പെരും കറേ ശമ്പ്യംകൾ പുറപ്പെടുവിക്കരുത്.”

സുകുമാരൻ—“ഇതുകേൾക്കുന്നവരായി എന്റെ കൃതജ്ഞൻ എന്നെങ്കിലും ഒരിക്കൽ ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചുകാട്ടുന്നതായിരിക്കും.”

കറങ്ങുന്ന കരോരത്തിലിങ്ങനെ ജാനമ്മ ഒരുപ്രാവശ്യം ചുറ്റുമറി അവിടെ വളരെ സന്തോഷം പറ്റുന്നതു്.

“ഇത്ര നിസ്സാരമായ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു വല്ല തൃപ്തിയെന്നുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചുടക്കിക്കേൾക്കുന്നു.”

എപ്പോഴെങ്കിലും സന്ദർശനത്തിന്നു കൂട്ടിച്ചേർക്കലോ നിപതിക്കാവശ്യം താൻ കണ്ണു കണ്ണു പൊക്കിയുള്ള അടുത്തിൽ പരമ്പരയാലുള്ള അടുത്തുള്ള സിരിക്കിട്ടുള്ളതുള്ളുന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടോ എന്ന് സുകുമാരൻ ചോദിച്ചു.

അപ്പോഴപ്പോൾ ഒന്നാണ്ടും വാക്കുകൾ ലഭിക്കുന്നത് അയാൾക്കു വലിയ സാഹായ്യമായിപ്പോം. ജനമെ ആദ്യം കണ്ട ശക്തിയും, ഒടുവിൽ കയറുകാഴ്ചയിൽ ഇങ്ങനെ എത്തുമ്പോൾ.

“ധാരാളമാകാം. എന്തുകൊണ്ട് പാടില്ല? ഇവിടെ ഉള്ള ജോലിക്കാരിൽ ആർക്കെങ്കിലും പ്രയോജനപ്പെടുന്നതിൽ പ്രത്യാശയുണ്ടല്ലോ. കേൾക്കുന്നവർക്കു തൽ ഇവിടെത്തെ വാതിൽകൊള്ളാൻ കരാറുപറയുന്നവർക്ക് എന്തെങ്കിലും അനുകൂലം ആണെന്ന് എന്റെ സ്വപ്നപ്രവചനത്തിലേക്കു വരൂ.”

ഇതിൽ പിന്നെ ഉറപ്പു സമയത്തുനിന്നു തൊട്ടു ബുദ്ധി ലഭിക്കുന്നതിനു ശാപിച്ചുകൊണ്ട് ആ തരുന്നെന്ന് അപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അയാളുടെ മുതലായുള്ള കാര്യം വിദ്യാർത്ഥിനരുടേയും നഷ്ടം നഷ്ടമെന്നും മറ്റും ചർച്ചയ്ക്ക് അയാൾ ഒരു സംരംഭത്തിലും വന്നുകയറിയിട്ടില്ല.

എന്നാൽ അയാൾ കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചകൾക്കുമുമ്പ് ഒരു പ്രത്യേകതയുള്ള ലോകത്തിൽ സ്വാഗതമേന്മയായ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു അന്നുമുതൽ ഒരു സ്വപ്നം. അന്നുതന്നെ വിദ്യാർത്ഥിനും ശരിയായി ലഭിക്കാതിരുന്ന ഒരു ഉത്തരം പരിശോധിച്ചു. അയാൾ പല ശരിയ്ക്കു കണ്ടുകിട്ടിയ ഒരു പാത്രവിവരങ്ങൾ യൽ അയാൾ പ്രസംഗിച്ച കാര്യങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിൽ വെവ്വേറായിക്കൂടും ചെയ്തു.

“നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പ്രയത്നം ചെയ്യുകയാണെന്ന് വാക്കിൽ നല്ല മാതിരം മറ്റും ലഭിച്ചുണ്ട്” ശരിയെന്നു, പക്ഷെ ഇപ്പോൾ—“എന്നിടത്തു ജനമെ പറഞ്ഞു ഒരു വ്യാപാരകരമായ ഒരു കണ്ടിത്തറയ്ക്കു കരയില്ലാത്ത സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും അയാൾ നിന്നിട്ടു അയാളെന്ന് അല്ല കണ്ടു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഉടൻതന്നെ സംഭവം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു കേൾക്കും.

മുകളിലത്തെ നിലയിൽ സ്വന്തം പ്രവൃത്തിക്കുശേഷിൽ സുകുമാരൻ പട്ടണം പരിശ്രമിച്ചു. ആദ്യം കടയിൽ വരുന്നതും അപസാനമായി കടയിൽനിന്നുപോകുന്നതും അയാളായിരുന്നു. ജാനമ്മ പട്ടണം കേൾവിച്ചു ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം താഴെത്തന്നെ അവിടെക്കു കടലാസുകൾ സുകുമാരന്റെതന്നെ കൊണ്ടുവന്നു.

ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ സ്വപ്നദൃശ്യങ്ങൾ പട്ടികകളോടൊന്നിച്ചു ചത്ത പട്ടണമുറ്റിത്തൊഴ മരണാദരവിനാൽ സുകുമാരൻ ജാനമ്മയുടെ അടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന കാണിച്ചു.

“അതും - അതു ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവിത്രമാണ്”

ഒരു ചിത്രത്താഴ്ന്നു പറയുന്ന ജാനമ്മ കൈവല്ലി തളിരിലിട്ടു മറ്റു ചിത്രങ്ങളെയും നീക്കിനീക്കിത്തള്ളുകയും സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു സുകുമാരൻ തന്റെ കൈത്തഴു താതിന് എന്താണു് - എന്ന് ജാനമ്മയുടെ പാണിയെ സ്വന്തം മുഖം നോക്കിപ്പോഴും സ്വർഗ്ഗമെന്നൊക്കെത്തന്നെ അറിയാത്തതാണെന്നു് ആശയം ധാര്യയായ്ക്കൊണ്ടു് സംഭാഷണം ചെയ്തു.

ജാനമ്മ കയ്യാഴുക്കുളം മാറ്റി. ഒരു നിമിഷത്തോളം കൈക്കു കൊണ്ടുവന്നതായ ചുമ്പാരം അവിടെ മിസ്സിസ്സത്തിൽ പൂർത്തിയാവാൻ ആ അംഗസ്യം ചെറും ഒരു താളപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു ഓരോന്നായി ഒരു ധിക്കാരമോ സ്വർഗ്ഗത്തോളം താഴെത്തന്നെ ഇടപെട്ടു ചുമ്പാരം കൂടാതെ അയാൾ മുറയ്ക്കു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു അയാളുടെ പ്രവൃത്തി നീക്കം അയാൾ തന്നെയാണെന്നു് തോന്നി. ജാനമ്മയുടെ മനസ്സിലായി ആ ചിത്രം പൂർത്തിയാക്കു് മുദ്രണ വിഷയത്തെ ആശയം അത്രമാത്രം തീർത്തതായിപ്പോയി.

ചെയ്തതാണെന്നു് തോന്നിപ്പോയപ്പോൾ ജാനമ്മയുടെ മനസ്സിലായിപ്പോയി കടലാസ് പറ്റുകൊടുത്തുകൊടുത്തു് ജാനമ്മ എഴുന്നീറ്റുനിന്നു.

“കേൾക്കൂ” എന്നു ആ സ്ത്രീ ഉറക്കെ വിളിച്ചു നിന്റെ നാത്തപ്പിള്ളയ്ക്ക് ഇവിടെ കൊണ്ടുവരൂ. ഞാൻ -

പോകുന്നു . . അതെല്ലാംകൊണ്ട് എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചതു മതി. സുകമാൻ, നികരംതന്നെ ചിത്രങ്ങളെല്ലാം തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ള എന്നിട്ട് കേൾവമേന്മയെന്നെ കണ്ടിട്ടു നമ്മുടെ വാങ്ങിക്കണം. എന്നാലാകട്ടെ ”

അദ്ധ്യായം ൫.

സതി വീണ്ടും സംഗീതമൃദുസിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പ്രയാസമേറിയ ആ കല സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ അവൾ എന്നെന്നില്ലാത്ത ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അപ്പുറത്തു ഭാഗവതത്തിന്റെ സംഗീതവിദ്യാലയത്തിൽ, മുഴുവൻ ഉള്ളിരുന്ന ആ ചെന്നൽക്കാലത്തിലെ ചില സാക്ഷാത്ക്കാരം സതി കഴിച്ചുകൂട്ടി അവൾക്കിപ്പോൾ കീർത്തനങ്ങൾ പാടുവാനും മറ്റും അറിയാമായിരുന്നു.

“കേളി തള്ളിപ്പോയി ശമസനാഭത്തിനും മറ്റും വലിയ ആത്മാസം കൊടുത്തുവെ. വല്ല രോഗവും പിടിപെട്ടാൽ; സ്വന്തനീയൊരു ശ്രമമാണ്.”

“അത്ര വലിയ ശ്രമമെന്തും ഞാൻ ചെയ്യാറില്ലയേ ” എന്നു സതി മറുപടി പറഞ്ഞു.

ശ്രീപിലംസംസ്കാർ ഉച്ചയ്ക്കു അയ്യുന്ന ദിവസമായ വൃശ്ചിക സതി സംഗീതവിദ്യാലയത്തിൽ കാണമെന്ന അറിയിക്കുകയായ സുകമാൻ അവ'യുടെ ജോലിയുള്ള തന്റെ ഒരു സുഹൃത്തായ കരുണൻകുമാരനെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനു പുറപ്പെട്ടു മൽമുണ്ടു്, പാറ്റപ്പിൻപട്ടു്, കസവനേരൂതു്, റിസ്സ് വാച്ചു്, ഷൂസ് എന്നിത്യാദികൾകേണം ഒരു മോഹിയുള്ള ചേമ്പരായിരുന്ന സുകമാനയെടുത്തിരുന്നതു് അംഗീകരിച്ചാലയത്തിൽ സംധാരണമായി അന്യപുരുഷന്മാരെ പ്രവേ

ശിഷ്ടിക്കുകയെന്നുള്ളതു ഒർലുകയായിരുന്നു. വിദ്യാലയത്തിലെ ശിഷ്യന്മാരും അപ്പു വയർക്കാവതക്കു തുടങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥിപ്പട്ട സുകമാരൻ അവിടെ പഠിക്കുന്ന യുവതികളിൽ ആരുമില്ലെന്നിപ്പോ സംബന്ധിയാതിരിക്കാമെന്നാണ് അയാൾക്കു കമനൻകാവതക്കു പരിചയവും ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ.

കമനൻകാവതക്കു തന്റെ ദേഹപര്യായൻ സുകമാരൻ ചേരപാലനെ ചരഞ്ഞുവെച്ചു എന്നിട്ട് അയാൾ മുററത്തു ശിരസ്സുമാതലത്തോടുകൂടി പടന്നുപിന്ന മാറിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒരു ശോചനീയ ചിഹ്നമുണ്ടായിരുന്നു. അനേകളിലൂടെ കണ്ടുവന്നുവന്നുവെങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥിനി കരം ഇരിക്കുന്നതു സുകമാരൻ കാണാത്തതായ് കമനൻകാവതൻ സതി ചരച്ചിരുന്ന സംഗീതശാസ്ത്രത്തിലേക്കു യാത്ര. ത്വന്തരിന്നപ്പാലം കാവതൻ അടുത്തുള്ള തന്റെ മുറിയിൽ വന്നു. കരച്ചുണ്ടാക്കുന്ന സുകമാരനെ അങ്ങോട്ടു ചിട്ടു സുകമാരൻ, കാവതക്കു മുറിയിൽ വെണിരുന്നു.

സൂര്യന്റെയൊക്കെ തലമുടി വളർത്തി പൂവൻകൊഴി വാൽപോക്കെ ചിരിച്ചു പറയുകയ്ക്കു കെട്ടിയപ്പോൾ കമ്മലപ്പാലം ചെറുക്കു കടക്കും ഇടത്തുകൂടി സ്വർണ്ണപല്ലവം അങ്ങനെയൊന്നു നാലുതരം പ്രായം വരുന്ന ഒരു പെണ്ണാണെന്നായിരുന്നു കമനൻകാവതൻ, കാവതൻ സുകമാരൻകൂടി ചിരിച്ചു കരച്ചപ്പോൾ നാലു കടക്കും മുറയ്ക്കുമ്പോൾ കമനൻകാവതൻ സതിയും സതീയ്യകളും കൂടി അയ്യയ്ക്കി കളിച്ചും ചിരിച്ചും കടന്നുപോയി സതി മുറയ്ക്കുമ്പോൾ നോക്കി

“ഹോ! നന്നായൊരു” എന്ന് സുകമാരൻ തന്നത്താൻ പതുക്കെപ്പറഞ്ഞു.

സംഗീതശാസ്ത്രം കഴിഞ്ഞിറക്കിയ സതിയുടെ ആകൃതിവിശേഷം പൂവാധികം മനോഹരമായി കാണപ്പെട്ടു. സാധാരണമായി നാലും വിളർത്തു തിരുത്തലായിരിക്കുന്ന അവൾ ഇപ്പോൾ ഒരു പാലപല്ലവും പ്രസരിപ്പിച്ചു ഉത്ത

മുൻ കണ്ടു. അന്നത്തം കമനൻഭാവത്തിൽ ഒരു സമാനം
മുൻപാലെ ചൊല്ലി.

“അപ്പോൾ കടന്നിലെ വിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചും
ധാരാളം ചിരിച്ചുണ്ടോ? വല്ല തിരക്കുണ്ടല്ലോ?”

സുകുമാ:—അതേ. (അയാൾ താടി തഴവി പുഞ്ചിരിച്ചുകി)

നല്ല നല്ല കളിപ്പാലങ്ങൾ തെക്കുകൾ പള്ളികൾ.

കമന:—സൂക്ഷ്മം ധാരാളം അവിടെ വെറുണ്ട്; അല്ലേ?

സുകുമാ:—ആ! എന്തൊക്കെ നിങ്ങളുടെ നിങ്ങൾ ഒരു
മിഷൻ അവിടെ ഒരു വന്നു നോക്കണം വെറും
അല്ല മറ്റൊരു സൂക്ഷ്മംപോലും അപ്പോഴപ്പോൾ
പോലെയു വെറും അങ്ങനെയു നില്ക്കുന്നതു കാണണം
മെൽത് പാലിസിലെ വില്ലനുകൾക്കുള്ള ഒരു കമനം.
കേട്ടാ—എന്നു കമനത്തിൽ ഒരു വിചാരിച്ചു വെറോ?
സുകുമാരനും കമനൻഭാവത്തിൽ ചിരിച്ചു സുകുമാ
രൻ തുടർന്നു:—

“അങ്ങനെയു തെക്കുകൾക്കുള്ള ഒരു കമനത്തിൽ
ഒരു സ്വകാര്യതയുണ്ടായിരുന്നു” കേട്ടാ ഇപ്പോൾ, അയാൾ
ഒരു ചുരുക്കമുണ്ടെന്നുണ്ടോ? ഒരു വസതി. നല്ല
പോലെ കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു കാളംകൊണ്ടു ഒരു കൊല്ല
കണ്ടുകൊണ്ടുണ്ടാവാം. നന്നായിരിക്കുന്നു; നല്ല മക്കൾക്കുള്ള
അധാരം, കാര്യം വന്നിട്ടുള്ള തപൽ, തലമുടി നമ്മുടെ
കൈകൾക്കുള്ളതെന്നു—ചിത്ര നിവേശം—എന്നുള്ള തരം
തന്നെ. മന്നം തരം, കേൾക്കുക ഒരു ചിത്രംതന്നെ; എന്താ?

കമനൻഭാവത്തിൽ മന്നിളകി. വക്കൽമുഖ് പര
യുന്നപക്ഷം ഒരു കളിച്ചുവന്നു. അയാൾ എന്തോ
കൊള്ളുകയെന്നപോലെ പറഞ്ഞു:

കൈകൾക്കുള്ള അധാരം, കാര്യം വന്നിട്ടുള്ള തപൽ...
അപ്പോൾ ഉത്തരസൂചിയെന്നു പറഞ്ഞുകൂടെ ... സുകുമാരൻ
ഇപ്പോൾ തന്റെ സമരം വെറുതെ കളയുകയാണു.

സുകുമാ:—അഗവതരന്മാരും എന്തെങ്കിലും ഒരു പരിഷ്കാരം
കേൾക്കാം.

കുമാ:—എന്തിനാണ് പരിഷ്കരിക്കാനില്ലാത്തത്? ഇതേ
കേരളം ഒരു സ്നേഹിതൻ പറയുമ്പോൾ ചെവി
പൊങ്ങിപ്പിടിക്കട്ടെ. എന്റെ സ്വഭാവം അതാണ്.
ഇതേവരെ ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടു
ണ്ടിട്ടില്ല.

അന്നത്തരം നാൾ സമഗ്രപ്രകൃതിയ്ക്ക് എന്തെന്നു
അറിയിച്ചാൽ അത്യാവശ്യം നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു
കുമാർക്കുവേണ്ടി സുകുമാരോട് പറഞ്ഞു. സമഗ്ര
പ്രകൃതിയും ചെറിയ ഒരു ഭാഗത്തുമാണ്. അതാൽ
വശമായ ചില നിയമങ്ങൾ പോകണമെന്നാണു
വിചാരിക്കുന്നത്. അവിടെ ചില ജന്തുക്കളാകാം കഴി
ച്ചുകൂട്ടണമെന്നാണ് കുമാർക്കുവേണ്ടി ഉദ്ദേശം. ഒരു
നാലുകൾക്കുവേണ്ടി ഒരു ചെറിയ നിയമം ചില നിയമം
കളെല്ലാം ചെറുപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അതാണ് ഞാൻ അപ്പോൾക്കുവേണ്ടി അത്ര
വെറുപ്പാക്കേണ്ടതല്ല; നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു എന്നാൽ
അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതും അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന സമഗ്ര
നിയമങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും ഉള്ളതും അതുകൊണ്ട് ഞാൻ
ഇന്നുപറയുന്നു. അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതും അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതും
അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതും അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതും
അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതും അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതും

ആ സമഗ്രതയെക്കുറിച്ച് വളരെ സന്തോഷത്തോടെ
ചിന്തിച്ചു.

സുകുമാരൻ:—നിങ്ങൾ പോകുന്നതിൽ എനിക്ക് വലിയ
വ്യത്യാസമില്ല.

കുമാ:—എന്തായാലും പക്ഷെ കേന്ദ്രംകൂടി ഇവി
ടെ ഇരിക്കാതെ ഇത്ര പെട്ടെന്നു ഞാൻ പോകാൻ നി
ശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നറിയാമോ? ഉം. അതാണ്

അതു നിങ്ങൾ മറക്കരുത്. പിതൃമൃത്യുങ്കളിൽ കേവലം ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക ഇല്ലായെന്നും എന്തിനെ നടക്കണമെന്നറിയാതോ? “പെട്ടെന്നു” എന്നു ഞാൻ പറയും അവരെ കഴിയില്ലാത്ത നിശ്ചിതം എന്തെങ്കിലും ഉന്നതി നേടാമെന്നു് നമ്മുടെക്കുറേ ഒരു പെട്ടെന്നു് ഒരു പുരുഷന് വിജയത്തിനുള്ള എളുപ്പവഴി കാട്ടിക്കൊള്ളുന്നു. അതോ, ഞാൻ കാണിക്കുന്ന ഒരു പ്രകാരമെന്നു് പോകുന്നു.”

സുകുമാരൻ:—“അതോ, പല കഥകളും എന്തിനായിട്ടും പക്ഷേ അതൊന്നും താഴ്ന്നതല്ലല്ലോ” അതൊരു പുരയ വിദ്യയെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുമില്ല.”

കുമാരൻ:—“ഇല്ല! ഞാൻ പറഞ്ഞതു് ഉന്നത കോമ്പിൽ പെട്ടിക്കൊണ്ടെന്നാണു്. അല്ലാതെ താഴ്ന്നതല്ലല്ലോ. കൊണ്ടു് ജനിക്കുന്ന നമ്മുടെക്കുറേ എന്തു് ചെയ്യും? നിങ്ങൾ നല്ല കോമളനായി ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു് വേണ്ടകെട്ടു് ഉന്നത അല്ലാത്തവർക്കു് പറ്റാത്ത പുരയെന്നു് കാലം കളയരുത്. വിദ്യയും കർമ്മങ്ങളും ഒന്നിനെ നേരെ പഠിക്കേണ്ടതും എത്ര വലുതായിരിക്കാമോ അത്ര വലുതായിരിക്കണം.”

സുകുമാരൻ:—(ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്) “ഞാൻ മുൻപേ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞല്ലോ നിങ്ങൾ എന്നെ പറയിക്കൊണ്ടിട്ടില്ലെന്നു്.”

കുമാരൻ:—“താൻ മിടുക്കനാണു്. അതെന്നു് അറിയാം. പക്ഷേ നല്ലകാര്യം ചെയ്യരുത് കളയുന്നു സാധാരണയായ ക്രിമിയെന്നു് ചെയ്യുന്നു? അധികവും സ്വയംസമൃദ്ധിയെക്കുറിച്ചും! ഞാനായിരിക്കുമ്പോൾ താൻ സ്വയംസമൃദ്ധി പക്ഷേ ഞാൻ വിജയത്തിനായിട്ടുള്ളതെന്നു് തന്നെ പോകുന്നു” അക്കാലം ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടു കിട്ടിയെന്നു് ഒരു വിശിഷ്ട പുരുഷനെന്നാണെന്നു്.

സുരഭിമന്ദിരം, — 'നിങ്ങളുടെ കൗതൂഹലം വേഗമേ'

കമനസ്:—“എങ്കോ കൊച്ചുകുട്ടരോ! തന്നിക്കു മഹാജ്ഞ
 ശ്രദ്ധാത്മം. എന്നിക്കു കട്ടന്നു പഠിപ്പിക്കണമെന്നു മില്ല.
 -ഞാതു സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ പഠിപ്പിച്ചാൽ മക
 വേഷം ഒരു മൂന്നാറു തന്നെക്കും നികുതം ഇന്നി
 വിടെ വന്നതു” എന്നൊക്കണാനായിട്ടു ചന്ദ്രമാണെന്ന
 യാൽ ഖിലാലിക്കണവന്നാണോ ഇഷ്ടമെന്തിവിധം?
 കൊള്ളാം. അതെങ്ങു വെച്ചുതരും. സങ്കടമേക്കണ്ടു ധൃത
 നിക്ഷാന്നമുതോടോ കൊച്ചുകുട്ടരോ! താനിവിടെ
 എന്റെ പേരും പഠിക്കേണ്ടതാണു വന്നതു” എന്നു
 സമ്മതിച്ചു നോക്കുകയായി ഇരിക്കുന്നതിനിടയിൽ
 അപ്പോഴൊക്കെ യാൽ വെച്ചുകൊടുത്തു. “നി
 വിവിടെ വെച്ചുതരും തന്നിപ്പിച്ചു കണ്ടാണു കൊടുത്തു
 തന്നാൽ നോക്കേണ്ടതാണു മറ്റൊരു വിധം”

സൂചകം — “ഉത്തരം”

കമനൻ:—“എന്റെ നാളെ” എന്നായിരുന്നു ആദ്യം എഴുതിയത്. ഇവിടെ വായനക്കാരന് അയാളുടെ ഒരു അകന്ന രേഖയും ഇവിടെയെത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നു അർത്ഥമുണ്ടല്ലോ. “മിലർട്ടറി ക്ലാസ്സുകൾക്കുള്ള” അഥവാ ക്ലാസ്സിക് അഡ്വൈസ് ഇവിടെയും ഏറ്റവും തിരിച്ചറിയുന്ന സന്ദർഭം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഇന്നും വേദകാലത്തുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന പഴയ കലാകാരന്മാർക്കും അതേ സമയം വഴിയിലെത്തുന്ന പഴയ കലാകാരന്മാർക്കും എന്താ പേരിട്ടിട്ടുണ്ട്..... . അത് “സെക്യൂലർ എൻ്റെ കലാകാരൻ” സന്ദർഭം അർത്ഥമാക്കിയതായിട്ടുണ്ട്.”

အရပ်ရပ် ၁၃၃၀ ဂဏ်

സതി പിന്നെയും ഏതാനും കണ്യകാസ്ത്രീകളുടെ വസതിയിൽ പോയി അല്പനാളുകൾ താമസിച്ചു മകളുടെ അകമ്പട്ടിൽ അമ്മ അസാധാരണമായ വിധത്തിൽ നിമസാഹ്വര്യത്തിൽ ഇരുന്നു. ഇക്കാര്യം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മയെ പ്രസരിപ്പിച്ചവർ വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കണമെന്ന് കരുതിയപ്പോൾ അവർ ചോദ്യമായി മകളുടെ അമ്മയെ നോക്കി അമ്മ തലമുറ ഇറങ്ങി കേൾക്കുകയോണ്ടെന്ന് എല്ലാവരും അറിയാമായിരുന്നു. സമ്പന്നരായവർക്ക് സഹായം ചെയ്തു. കേരളത്തിന്റെ ശേഷം കേരളത്തിൽ പ്രവാസമേഖലയിൽ ഏകാകിനിയായി സഞ്ചരിക്കുന്ന അനന്തരം കഴിഞ്ഞ കേരളം ക്ഷീണമായിത്തീർന്നു. ഏകദേശം അഞ്ചു വർഷം കഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അമ്മയെ നോക്കി പരിശോധിക്കുകയും സതി ഇതുകൊണ്ട് അമ്മയെ പോയി താമസിക്കുന്നത് എന്തെങ്കിലും കഠിനമായതാണ് എന്ന് വിചിന്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

തിരു കന്റിച്ചുരുത തുറപ്പാലെ എഴുന്ന ഒരു ദിവ
 സമാകുന്ന അന്ന കലയകണനം സുകമാൻ വിശേഷ
 സുരദം വരിച്ചു" ഒരു സമാധിയിച്ചുകൂട്ടു" റോഡിലി
 രത്തി നടന്നു. അമ്മാളുടെ ആകാശത്തിനുള്ള തിളക്കം കണ്ടു"
 പല നായനങ്ങളും അഭിഷാട്ടു" ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. സ്വകാരു
 കാര്യത്തി നിന്നായ വസുമതി ദേവദേ നോക്കാതെ മനസ്സ
 സിപ്പു" നമിച്ചു വസുവുകാക്കൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറിപ്പോയി.
 സുകമാനാകളെ മാജീട്ടുനോക്കെ കണ്ടുവെന്ന ഭാവം പ്രക
 ഷിപ്പിച്ചു" ഉൾക്കന്നായി നടന്നുപോയതേയുള്ളു. ഇന്നുമാതി
 വസുമതിയുടെമനസ്സുകയും പരാജയംനിന്ന സുകമാന

കൂടി കാണുന്ന കർമ്മവൃത്തപ്പുറപ്പും പദ്യങ്ങൾ
നേരിൽപോലും അന്നു സമഗ്രപര്യം പട്ടണവും എല്ലാം
കൂടി മാനുഷരും മനോഹരമെന്ന പറയേണ്ടതുണ്ട്.

മൈത്രിയനായിരിക്കെ സുകമാൻ വേഗത്തിൽ ഉപ
ജനിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മമായി അങ്ങനെയും നോക്കിക്കൊ
ണ്ടാണു് അയാൾ മരണമു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ വേ
ഗത്തോടെ ലാപംതോടുകൂടി പോകുന്ന അയാളുടെ ശരീ
രശരണവും ആത്മീയവും ഭഗവദ്യോഗ്യതയുണ്ട്. പുരുഷ
യെപ്പോലെയല്ലെന്നും വിദ്യയെക്കുറിച്ചും മൂർച്ഛാപരണ
മായിരുന്ന സുകമാന്റെയും അപ്പോൾ കാണുന്ന ഏതെ
ക്കൊക്കെ ബോധമുണ്ടായിരുന്നിട്ടു. മറ്റൊരു ആത്മാ
ഗുണത്തിൽ അഭിമാനമെന്ന പദമുള്ള പുരുഷാഭിപ്രായം
അയാളുടെ നടുവിലും പുരുഷശരണമായിരുന്ന മാനു
ഷപരിശുദ്ധതയെക്കുറിച്ചും ആത്മീയതയെക്കുറിച്ചും പാപ
വശത്തോടും ഒരു മിശ്രിതമെന്നുപോലെ നമുക്കിന്നു ആത്മാ
വിനെക്കണ്ടാൽ, അന്തിമശരണം നമുക്കു വിശദീകരിക്കു
മ്പോൾ ഇരുകാലി നമുക്കു മുന്നിലായിട്ടു നമുക്കു
ങ്ങനെയു കാണപ്പെടും ഉടൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഭഗവാനെ
കുറിച്ചു ആത്മാക്കു ആ ശരണമുണ്ടായിരുന്ന മാനു
ഷവർണ്ണ ബുദ്ധിപുടത്തിലും സ്ഥിരമെന്നുള്ളതു്

പുരുഷാത്മാക്കു ഒരു രൂപം നീളിയിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള
ഒരുവിധിപ്രകാരമുണ്ടു്—സുകമാൻ മറ്റൊരു നമുക്കു.

“അന്നു കാണുകൊള്ളാൻ നമുക്കു കാണിക്കാൻ”
എന്നു സുകമാൻ അന്ത്യം മറ്റൊരുതരം കഥാപ്രശ്നം
പോയി.

അന്നു. — “അപ്പോ! സുകമാനേ!”

സുകമാൻ. — “അതെ, സമാധാനമായി ഇതു പരി നമുക്കു
കുറിച്ചു കാണിക്കും”

അന്നു. — (അപ്പോ! കാണുകതോടെ, “അതെ നമുക്കുണ്ടു്”

എന്നിടം ഏതൊരു പുരുഷാത്മാക്കു നമുക്കു കാണിക്കും.”

“ഒരു ഇന്ദ്രനെക്കൾ സ്ഥലം വെറുക്കു ഇട്ടുകൊണ്ടു്
ആരമിക്കുകയില്ല.”

സുകമാരൻ:—“ഭരിക്കുകയില്ല.”

അനന്ത:—“ചിലപ്പോൾ എനിക്കു രോഷമുണ്ടു്” അവർ
ഇതു വല്ല ഡിപ്പോയോമറോ ആക്കുകണം. അങ്ങി
നെ യോർക്കെട്ടിട്ടാണു ചെന്നുനതു് അതിൽനിന്നു്
അവരെ തടയുന്നതിന്നു ആക്കുക്കു കഴിയുക.”

സുകമാരൻ:—“വളരെ സൂക്ഷ്മമായ ഒരു ആലോചനയാ
ണതു്.”

അനന്ത:—“അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം ഒരു ചട്ടണ
ത്തിന്നു് ഗുണമുണ്ടാകുമോ എന്നുള്ള പ്രശ്നം ഉണ്ടാ
കാതിരിക്കുവേണ്ടു്.

അനന്തൻ അനന്തർ കോട്ടുന്നതോ സംഭവിക്കുന്നതി
ന്റെ അവരും വാലിക്ലാക്കീയക്കോട്ടെ ഒഴിഞ്ഞുനിന്നും
കോട്ടക്കുറിച്ചുകൂടി അല്പം ഒരു പരമ്പരയാം അദ്ദേഹ
വ്യാപിച്ചു. കോട്ടക്കു സന്നദ്ധനും അസന്നദ്ധ്യായിരിക്കുന്നു
എന്നു് വ്യക്തിപ്പിക്കുന്നതന്നായിരിക്കാം ഇപ്രകാരമൊരു ആ
ക്കാര്യം സഭയെ സിദ്ധിച്ചു.”

എന്നാൽ സുകമാരൻ ഇത സൂചന മനസ്സിലാക്കി
യെന്നു ചൊല്ലുകയായിച്ചു നാലാം അദ്ധ്യായത്തെക്കുറിച്ചു
തന്നെ നടന്നു പോകു ആത്മകഥാകഥനങ്ങൾ അയാൾ
ആരംഭിച്ചു ചെയ്തറിയാ ഒരു ഹസ്തം തന്റെമേൽ പർപ്പിച്ചു
അയാൾക്കു കൈപ്പറ്റി ചെന്നുവാൻ ചാരിക്കായ സുകമാരനെ
തടയുവാൻ ഒരു ശ്രമം നടന്നു. എങ്കിലും ഉടൻതന്നെ
യാതൊരുനിരോധനവും കൂടാതെ അയാളുടെ സംഭവിക്കുന്ന
സ്വരം കേൾക്കുന്നതിൽ അനന്ത വിമോഹനമായി ചകരം
ആവതിക്കു സംസാരിച്ചു സ്വരംകൊണ്ടു വിചിത്രമായൊരു
കൂട്ടവും സമീപവുമായിത്തന്നു. സുകമാരൻ വിവിതനായി
ചെന്നുതു്.—

“ഈ സങ്കല്പം കിട്ടിയതിനെ തോൽ വേണമെന്നും ഉപയോഗിക്കണം. തൃപ്തിവരുവോളം എനിക്കു അനുമതിയുണ്ടെന്നും ഓർമ്മയെക്കൊണ്ടും സാധിക്കാതില്ലെങ്കിലും എന്നിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ വിശ്വാസത്തോടു ഏകദേശമായും വിധത്തിൽ നൽകപ്പെടുന്നതിനു ഒരു നന്മ കിട്ടണമെന്നു തോൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.”

ജാനമ്മ — “സുകുമാരൻ അതു വേണമെന്നു നിറവേറുകയോ” എന്നിങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ചു.”

സുകുമാരൻ — “എന്തോ, എന്തിനാണിങ്ങനെയൊരു പരാമർശം വേണ്ടതെന്നു ഒരു പക്ഷാഭിപ്രായം പറയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ, എന്താണു യോഗ്യം, ജാനമ്മ... .. മറ്റൊന്നും... ..”

ജാനമ്മ — (സന്തോഷമായി ഭവയാതെ, “സുകുമാരൻ നിങ്ങളുടെ സ്വകാര്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു എന്തൊരു പരാമർശം പറയണമെന്നിവിടെ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു വ്യക്തമാക്കേണ്ട സംഭവമായിട്ടുള്ള എന്തെങ്കിലുമൊരു കാര്യം അതായതു — കടമയെപ്പറ്റിയായിട്ടു” — എന്നിങ്ങനെ കേൾക്കുകയോ.”

സുകുമാരൻ — “കാ! അതു ഇത്രമാത്രമാണു് ചിലർ അതു കേൾക്കുമ്പോൾ ഒരു നന്മകേടുകൊണ്ടു തോന്നുമെന്നു എനിക്കറിയാം... .. നിങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ധാരാളമെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ജാനമ്മ, സൗകര്യപ്പെടുന്നപക്ഷം എനിക്കിവിടെ അങ്ങനെയൊരു മനസ്സു വരില്ല.”

“അതല്ല” എന്നു ജാനമ്മ വിട്ടുപോകാതെ ഭീർപ്രഭമായി ഒരു നിശ്വാസമെടുത്തു. വേണ്ടതൊന്നും പറയാതെക്കൊണ്ടു് അവർ നടന്നു. “അതായതു നിങ്ങൾ അങ്ങനെയൊന്നും വിട്ടുപോകുകയോണ്ടോ?”

സുകുമാരൻ — “അതേ. ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെയൊരു വിചാരിക്കാറുണ്ടു്.”

മുഖനാമം : - 44 നമ്പരമുള്ള വാടകയിൽ നിന്നും പട്ടം ഗുണഭോക്താക്കൾക്ക് ഉപയോക്താക്കൾക്ക്

സുകുമാരൻ:— ഭാഗത്ത്. ഒരിക്കലുമില്ല. ഇവ രണ്ടനിയ ഏനി
ക്ക്" ഒരിക്കലും കിട്ടുകയില്ല."

[illegible]

தொண்டி. 40-ம் ஆண்டு சோழவம்சத்தின் காலத்திலிருந்து
தொண்டிவம்சத்தின் காலத்திலிருந்து" என விரிவு
படுத்தி இந்த காலத்திலும் மொழிபெயர்த்து
+ இந்த காலத்திலும் மொழிபெயர்த்து" என விரிவு
படுத்தி."

സുകുമാരൻ:— “എന്നാൽ ഉടൻ തന്നെ.”

മനോജ്—നിവികാരമന്തി) “ഇനക്കു” അക്രമത്തിന്റെ ഒരു
കൃത്യമായ ഉദാഹരണമാണ് സാധിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ
പ്രതികരണങ്ങൾ പരിശീലിക്കുന്നു.”

സുകുമാരൻ: — “അതെ?”

സുകുമാരൻ തന്നെ ഒരു അടി അടിച്ചതിൻപുറത്തു അ നമ്മ ഒരു മുട്ടിയി. അനന്തരം വിഭവിതമാകുന്ന അന ന്നയുടെ അഭിനയഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും മുറുകി, മുഖത്തിന് ഒരു വിഗ്രഹത്തിന്റെ ചക്രത്തിലുള്ള നിശ്ചലത പകർന്നു. — “ആട്ടെ നിങ്ങൾ പറയണമെന്നല്ലേ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? അത് അപ്പാറിയുക്കുതെല്ലാം എന്തൊരു പറയൂ.”

സുകുമാരൻ: — “ഒരു പുരുഷന്റെ ജീവിതത്തിൽ പ്രേമമേ നൂതൂ” വലിയ ഒരു വിശ്വാസമാണു്. അത് ചക്ര എന്തെന്നതും സൃഷ്ടിക്കുകയോ സംശരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു്.”

അനന്ത: — “വിധി നിഷേധം യോഗ്യമല്ലാത്ത അനന്തര ഘടന തയ്യാറാകുന്നു” എന്റെ വിചാരം?”

സുകുമാരൻ: — “അതെന്താ—ഏതൊരു അനന്തരം, ഞാൻ എന്റെ വിധിയെപ്പറ്റി വളരെ അല്പം പ്രയാസമെന്നു മിടിച്ചു കറുത്തു ചോദിക്കുന്നു. എനിക്ക് സാധിക്കാത്ത പലതരം പലതരം കലകളും വൈദ്യ കലകളും ഉണ്ടു്. എന്റെ മുൻപിൽ നവരൂ അന്ധ കാര്യങ്ങളെ ഞാൻ താരതമ്യം കാണുന്നില്ല.”

അനന്ത: — “നിങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിൽ അവിശ്വകം പററി യട്ടില്ലല്ലോ?”

സുകുമാരൻ: — “അവിശ്വകം പററിപ്പോയി—ഒരുതരത്തി ലാലാലായിപ്പോയി. ഇവിടെ അല്പനേരം ഇരിക്കേണോ? മൂട് ഇപ്പോഴും അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല.”

കൂട്ടിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ മൂട് അപ്പോഴും വിട്ടുപോയി യിരുന്നില്ല. അവിടുന്ന കൂട്ടി ചിട്ടിട്ടനനുപോലെ തോന്നി. അന്നുകൾ പറ്റുന്ന ഒരു സഞ്ചലിപ്പിക്കൽ, സന്ധ്യസമീപം അന്നിലായിരുന്നു. വാഴ ചെറും മരവുമായി വരുന്ന മൂട് അവിടെ ഒരു കോമ്പയുടെ അടിയിൽ മൂട്ടിപ്പോയിരുന്ന ശി

ലാപട്ടത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നതിന്" അനന്ത ഉൽസുകയാക്കി. ആ ശ്രാമം, അംഗം ഉള്ളപ്പോൾ അതിന്മേലായിരുന്നു. അവിടെ കോസലകാരു മുതൽ കിരത്തിന്മേൽ ചാടി അടുത്തു നാളിയിൽ വെട്ടിക്കൊണ്ടു കിടന്ന നീലമലപ്പുറംമേൽ മിഴിയിൽ മുക്കിയ ഒരു നേരം കിടക്കുന്ന" അനന്ത ഇരുന്നു.

“ആകാശം പ്രകാശമാണ്” സുകുമാരൻ മന്ത്രിച്ചു. “മൃഗമെങ്കിലും മൃഗം പ്രകാശമാണ്” കർമ്മ പിന്നിൽ ചെന്ന ശ്രീകൃഷ്ണൻ കൈതൊന്നാൽ കാതാൾ മുഖം ചിരിച്ചു നോക്കി. മനശ്രീകൃഷ്ണൻ വഴി തെറ്റിപ്പോയ അയാൾ നിർദ്ദിഷ്ട. അയാൾക്ക് പലപ്പോഴും കൈതൊന്നിപ്പോന്ന കമ്പുകൾ തമ്മിൽ പെട്ടെന്ന് മുഖം മുട്ടിച്ചു. “നമുക്കു കടക്കം പാടില്ലാത്ത പല പ്രതിബദ്ധങ്ങളുണ്ട്”

[illegible][illegible]

“ആദ്യ സ്കൂൾ വിജയമാണ്”

ജനങ്ങൾക്കു കൈവെച്ചുപിടിച്ചു. ഇതിന്നു
 അന്ത്യം വന്നു. എന്തിനും, എന്തെന്നില്ലാത്ത കേൾപ്പു
 തന്നെ. ഇപ്പോൾ പരാതി:-

സുകുമാരൻ, തനിക്കു ചിത്തഭൂമിയിലുണ്ടാകട്ടെ!

സുകുമാരൻ:—“അതെ; ചിന്താസമുദായമാണെന്നതന്നെ എനിക്ക് അറിയുന്നത്. ചങ്ങൽ ആക്കയാണു കററപ്പെട്ടതെന്നു ഞാനും? എന്റെ ചിന്താമതം ഇത്തരത്തിൽ ഭ്രമിപ്പിച്ചത് ആരാണു?”

വഴി തടഞ്ഞുകൊണ്ടു് തൊട്ടു തൊട്ടിലു് എന്നുള്ളതിൽ ചങ്ങൽ ജനനമുണ്ടു മുൻപിൽ അഭിമുഖമായി നിന്നു

“എന്നിന്നു്, എനിക്ക് ഇതു വ്യാജമല്ലെന്നും ഇനിക്കു കഴിയില്ലാത്തതു് അറു കട്ടകാണു ജനനമുണ്ടു മുൻപേ ചിന്താമതം” എന്നു ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നതാണ് അന്നു നിന്നതു്—അന്നു പുറകു വിളിച്ചു. ഒരിക്കലുമില്ലാത്ത എന്റെ പുറത്തുവന്നു. ഒന്നിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നതാണ് എനിക്കു തന്നെ”

വേണം, ഇന്നു കണ്ടുവന്നു ഉദിച്ചുവന്നു്. അറു കേൾക്കുകയില്ല അതോ!!!”

ഇത്രയും ചിന്താമതം തന്നെ മുൻപുതന്നെ സുകുമാരൻ അന്നമ്മയുടെ കൈക്കൽ കണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. അയാളുടെ കൈത്തുമ്പു ചിന്താമതം ആ കൈയുടെ ശരീരത്തെ മുറിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിട്ടില്ല. ഇത്രയും അറുപ്പിച്ചു. സുകുമാരൻ ചങ്ങൽവന്നുവന്നുവന്നു ആ കൈയിൽ അതുമ്പു കണ്ടു ചുരുങ്ങി

“സുകുമാര മാനക്കേട്, മാനക്കേട് നിങ്ങൾക്കു് ഇതു വിചാരമോ? അറു ചോരട്ടെ—വിട്ടു—വിട്ടു”

സുകുമാരൻ ഇത്തരം കൈകൾക്കൊണ്ടു ചോരട്ടെ നമ്മിച്ചു വളയുന്നതായി കിട്ടുന്ന അന്നമ്മയോടു നന്നു ചങ്ങൽ ചങ്ങൽ വളയുന്നതായി തന്നെ അറുപ്പിച്ചുവന്നു അയാളുടെയും കൈത്തുമ്പു കണ്ടു. അന്നമ്മയുടെ കൈകൾക്കൊണ്ടു ചങ്ങൽവന്നു തന്നെ അറുപ്പിച്ചുവന്നു കണ്ടുവന്നു അന്നമ്മയുടെ മറു് എങ്കൽ

മരിച്ചു അംസക്കരൻ വീണ്ടുപടയ്ക്കു. എന്നാൽ കൈയ്യ
ക്കെൻ്റെ നിഷ്പത്തണമെന്നു ഗിരീശകവിതുപാശാഗിച്ചു് സുക
മാരൻ സ്വശരീരമൊഴ്ത്താൻ ജാനമ്മയെ മുറുകെ ചേർത്തു
നിൽക്കു്.

സുകമാരൻ. — “ഓ. . . കിടന്നു ചിത്തേക്കു ജാപ്പാറു
എന്നിങ്ങ കിഴക്കേക്കരയിരിക്കുന്നൊക്കേയ്ക്കു്. . . .
നീക്കരൻ ചെത്തുക്കരക്കൊരു ചിലക്കുണ്ടു്”, അങ്ങന
മെച്ചിട്ടു ഉള്ളിടമെന്നാക്കുകമെന്നു് — അപരമെ കൈ
തരിന്നാക തിപിപ്പിക്കുകമെന്നു് എന്നിട്ടു കു
പ്പിൽ കയ്യാക്കൊട്ടുകുടി ചെത്തമാറുന്നമെന്നു് അപ
രമെ പാറകുളുചെയ്തു. നൂക്കകകരൻ തന്നെ.”

ജാനമ്മ. — “സുകമാരൻ എന്നു വിട്ടു അല്ലെങ്കൽ മാന
ക്കൊക്കൊണ്ടു് അൻ മരിച്ചുപോകു്.”

സുകമാരൻ. — “ഇതു് ജാനമ്മ മുറക്കുക മരിക്കയില്ല സ്ത്രീ
അൻ പാറുന്നതു കെട്ടാടി സ്ത്രീ ഇതുപോലെ ഒരു
സ്ത്രീ കെട്ടുക്കൊട്ടുകുട്ടിക്കിടന്നു. . . . ഇതു മുഖം ഉത്ത
കൊട്ടക്കുറന്നുപോയി ഉണ്ടാക്കിയൊക്കേ” ഇതു
ഇതുപോലെ — ഇതു ഇതുപോലെ ഉത്തകൻ്റെ അധി
ക്കരസകരമെന്നു് — അനന്തരമെന്നു് —

ജാനമ്മ. — “നഷ്ടരൻ എന്നു വിട്ടുകൊടു്

സുകമാരൻ. — “ഇതും കൈ നിമക്കത്തിനുള്ളിൽ — എന്നെ
നാക്കുത്തന്നെ നിശ്ചയമാക്കു പാറക്കൊട്ടുകുട്ടിക്കു
ഇതും കൈ തന്നെ അൻ മാനധം മുറക്കുകൊട്ടുകുട്ടിക്കും.
എന്നാൽ എന്നെന്നും ജാനമ്മയെ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടി
രിക്കും കൈയ്ക്കെ കൈയ്ക്കെ കൈയ്ക്കെ കൈയ്ക്കെ
യുള്ള എൻ്റെ കീഴിൽ എന്നെന്നും ജീവിക്കുമെന്നു് ?”
ചെയ്തന്നു സുകമാരൻ ജാനമ്മയെ വിട്ടു ആ സന്ധ്യ

ലിംഗനം അക്കിടന്നു അവസാനിച്ചു. സുകമാരൻ ശിശു
പട്ടിക്കിടന്നു പതിച്ചുതുപോലെ ഇരുന്നു അയാൾ കനി
യതു മുഖം കൈയ്ക്കെക്കുട്ടിൽ താഴ്ന്നു കൈയ്ക്കെ ജാനമ്മ പെ

നി അതിഭവഗത്തിൽ നടന്നുപോയി. എന്നാൽ അനന്തരം മെല്ലെ മെല്ലെ തിരികുവന്നു അയാൾ അപ്പോഴും തലകു നിച്ച് ശിഖാപട്ടത്തിന്റെ ഒരു അംഗമെന്നപോലെ അന്നു കെട്ടിപ്പാകെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

അനന്തരം:—“സുകമാരൻ! ..നിങ്ങൾ വളരെ അക്രമമായവിധത്തിൽ എന്റെ അവിഭക്തപട്ടിരിക്കുന്നു ഇതു ദൃശ്യമായവിധത്തിൽ നിങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ച വികാരങ്ങൾ ആത്മശരീരയുക്തമായെന്നു മാത്രമേ ഇതിന് എന്റെയും ഒരു സമാധാനമുളപക്ഷം തന്നെ പറയുന്നള്ളി എന്നിങ്ങ ഒരു നിമിത്തനേരത്തേക്കു വിശ്വസിക്കാൻ”

സുകമാരൻ:—“എന്തുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കാൻ കേൾ?

അനന്തരം:—“എന്തെന്നാൽ ഇതു എന്തു കഥയില്ലായ്കയെന്നു നോക്കൂ. അൻ ചെറുപ്പവുംമാറുമല്ല; ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ അമ്മയായി. ആ പെൺകുട്ടിയിന്നെ വിവരംചെയ്യാൻ പ്രായമായി.”

സുകമാരൻ:—“കുടമിട്ടാണു മുഖവുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന അമ്മയെ പെൺകുട്ടിക്കുമൊന്നും എന്നിങ്ങ വേണ്ട വേണ്ട; എന്നിങ്ങ കവതിയെ വേണം.”

സുകമാരൻ അനന്തയുടെ നേരെ നോക്കുകയായാണു പറഞ്ഞതു്. അമ്മയുടെ മുഖം കൈതലമുണ്ടിന്റെ മറയ്ക്കുകയെന്നായിരുന്നു

അനന്തരം:—“അൻ നിങ്ങളുടെ അടുത്തിരുന്നു സാധധാനത്തിൽ സംസാരിക്കുമെങ്കിൽ വീണ്ടും നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാക്കുന്നതു് ആകയില്ലെന്നു എന്നെടു സത്യം ചെയ്യാമോ?”

സുകമാരൻ:—“സത്യംചെയ്യാം”

അനന്തരം:—“എന്നാൽ എന്റെ അടുക്കയില്ലെന്നു നിങ്ങൾ വരക്കുക.”

സുകുമാരൻ:— “(കണ്ഠിതഭാവത്തോടെ) അതാ— അതാ! സത്യം ചെയ്യണം; തൊടുകയില്ല!”

അനന്തരം: — “നിങ്ങൾ ഇതിനെല്ലാം ആഘോഷിച്ചപ്പോൾ മുൻപേ ചിലരെല്ലാം സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ—ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതായി നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവെന്ന് പറയുകയുണ്ടായി എന്നാൽ സൂകുമാരൻ ഒരു മനസ്സിലാക്കണം. ആ കുററാഭോധനം അന്യായവും ആധാർയ്യവും ആണ്” 11

ஸ்கமாணன்: —“ஆம் உடனாது? அங்குள்ள இது புரிகிற
 னானென்புறந் திகழ்கிற சூழல் அங்குள்ளதாயி
 விடாவிடாமல்பொருளாக வருகிற தோன்றலாய்.””

അനന്തം: — “എന്നാൽ എങ്കിലും സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ അംഗീകരണമുണ്ട്; അതും കർത്തവ്യമായിത്തന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. നിങ്ങൾക്കു യാതൊരുതരത്തിലുള്ള പ്രയോജനവും അതും നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത എന്തിനും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിശ്ചയമായും അതാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും.

സുകുമാരൻ:—‘ഓ ലോകകുട്ട-എന്തിനെയെപ്പോൾ പറയുന്നാൻ
 ജ്ഞാൻ തന്നെത്തന്നെ മറയ്ക്കുമി. അതു മുൻ പറഞ്ഞാൽ
 കരിയപ്പോൾ ഒരു പുരുഷൻ’ തെളിഞ്ഞു വന്നുവെങ്കിൽ
 കഷ്ടമാകുമിയാതെവിധം പ്രേമം അന്യതയുമാകും
 എന്നു. 77

സുകരമാർദ്ദം ചിത്തം അലയുതത്തി ഭരണമയ്യേ നേര
കി. അധർ ഇതവയം അടുത്തടുത്തിരുന്നു. അഖ്യാസ
കാരം ആവരണം ചെയ്തതുകൊണ്ട് അവരുടെ മുഖം നീള
തോതത്തിലെ തെരുവർപ്പോലെ വിളുങ്ങു ആവൃതമായി
രുന്നു. സുകരമാർദ്ദ സംഭാവനകൾ തുടന്നു:—

“ആദ്യകാലത്തും ഇന്നും അനുഭവിക്കുന്ന ചിലവിട്ടി
എന്നും, നില തമ്മിൽ തന്നെ വലിയ അന്തരം അതിനി
വെച്ചു വെക്കുന്നതിനുള്ളതല്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

സുകുമാരൻ.—“അതെ ജാനമ്മയ്യേ” അച്ഛനെ പറയുവാൻ എളുപ്പം നോക്കുക. എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാളും അതു പരമാർത്ഥമാണ് എന്നാൽ എനിക്ക് നിങ്ങളോടുള്ളതിൽ ഉത്തരം നിങ്ങൾക്കൊന്നാടുമെന്നായിരുന്നെങ്കിൽ— എന്നാൽ കഥ വേറെ ആയിരിക്കുമായിരുന്നു.

ജാനമ്മ.—ആരെ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു നമ്മുവിക്കുന്ന ഒരു മറയില്ലാത്ത ആൾ എന്നു വിചാരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ വികാരപരമായ സംഭാഷണത്തിൽ മറയ്ക്കുന്ന വിചാരിക്കുക—നിങ്ങളുടെ വികാരപരമായ പ്രഭാവം വെറും അഭിനയമാകിയാൽ എനിക്ക് രോഷമുണ്ടാകും.

സുകുമാരൻ അഭിനയമോ? അതുകൊള്ളാം ഒരുമാറിയിരിക്കാം.

ജാനമ്മ.—ആരെയാണ് പറയുന്നത്. നിങ്ങളുടെയും വിശ്വസിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കുക. ഒരു മാത്രം നിങ്ങൾക്കു തോന്നി വിധേയമായി എന്നും ഇരിക്കട്ടെ. അച്ഛനെ യാതൊരു ലോകത്തെയും എന്തെന്നോക്കി പറിടുന്നില്ല. ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

സുകുമാരൻ.—എന്തുകൊണ്ട്?

ജാനമ്മ.—എന്തുകൊണ്ടാണെന്നോ?—കാരണം, എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ബാല്യം എനിയ്യേ” സുകുമാരന്റെ മുതൽ സോക്കിയാകാനുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് തോൻ അനുഭവവും പ്രേമവും സമ്പന്നം മനോഹരമായിരിക്കുകയാണ്.

സുകുമാരൻ.—ഇല്ല കിടക്കുക. ജാനമ്മയ്ക്കുപോലും അനുഭവത്തിന് പാകമായിരിക്കുകയാണ്. ആ ചുരുങ്ങിയ വസരത്തിൽ എന്തൊക്കെ അനുഭവപ്പെട്ടു.

ജാനമ്മ പറയട്ടെ” എണ്ണിപ്പറ.

എനിക്കു വീട്ടിൽപോകണം..... വരു എന്ന് പറഞ്ഞു" അവർ ഒന്നൊളിച്ചുകൂടി ഗ്രീഷ്മകാലത്തെ ആ മിനാത്താസ്സകേരവിൽ ആദ്യമായിരുകായി ക്ലേശമടയ്ക്കുന്ന വെളിച്ചമുള്ള പാതയൊരുക്കാനായി.

ഇനി ഇതു കൈക്കലും മിണ്ടിപ്പോകരുത് എന്നു ജ്ഞാനമുദ്രാശാലയിൽ ആജ്ഞാപിച്ചു. ദേവധിത് കയറുന്നതിന്നു മുൻപായി ഈ പ്രേമനിരസനം അവസാനവും അപരിചിതവും ആരുന്നതും ജ്ഞാന പലപ്രവൃത്തിയും സുകുമാരനോടു പറഞ്ഞു. അവളുടെ ആ നഷ്ടമാണെന്ന് ആർക്കു ഇല്ലാത്തവൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.

സുകുമാരൻ—(ദുഃഖംകൊണ്ടു താഴ്ന്നുവന്നാൽ) ശരിയാണോ" ആ ആ അസംബന്ധം. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെയും ഹൃദയത്തിൽ ഈ സ്വഭാവം അറിയാമെന്നുണ്ടെന്നു അല്ലാത്തതും ആശങ്ക വരുത്തി.

എന്നാൽ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി മേലിൽ യാതൊന്നും തന്നെ ചിന്തിക്കുന്നതിനോടുകൂടി അയാളെ കയ്യിൽ കോലി തുടങ്ങുകൊള്ളുന്നതിന്നു അനുവദിക്കാമെന്നു ജ്ഞാനമുദ്ര പറഞ്ഞു.

ജ്ഞ.മു. — ഇന്നുപോലുള്ള പക്ഷം നിങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു പോകണമെന്നു. ആ എന്റെ ആശങ്ക... ..എന്നു നൽകാത്ത ഒരു കഷ്ടമായിരിക്കും. ആ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ നശിപ്പിച്ചുവെന്നു വന്നാൽ അത്രയും പലതും ഇതു വിചാരിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ യാതൊന്നും നഷ്ടമായതില്ലാതെ അജ്ഞാതമായി വന്നാൽ— എന്തായാലും വേറെ എന്തെങ്കിലും തക്കതായ ഒരു ജോലി കിട്ടുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുക.

സുകുമാരൻ:—എനിക്കു" ഈ വാക്കുകൾ കല്പനപോലെ താമസമാണ്"

“എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എന്റെ സമീപത്തുനിന്നു പോകണം നാം മറിച്ച് നടക്കുന്നതു ആരും കാണാൻ പാടില്ല.”

ജാനമ്മയുടെ ആജ്ഞയ്ക്കു സുകുമാരൻ വിധേയനായി കൂടെ ആനംനടന്നുനില്പാകെ ജാനമ്മ നടന്നു് ആ അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നു് മറുപാതയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന നഗരവിളക്കിന്റെ പ്രകാശത്തിൽപ്പെട്ടിരുന്നു് ആ മിന്നാനുരാഗം അടിക്കെ അവസാനിച്ചുവോ?

അഖ്യായം 6.

“ജാനമ്മയിന്നു് ഒരുപാട് നന്നായിക്കൂ. എങ്കിലും അതുതന്നെ ഒരു തളപ്പിച്ച ഒരുളിച്ചതാണെന്നു മൊഹത്തു നോക്കിട്ടു കാണുന്നതു്—എന്നിട്ടു പിന്നെങ്കിലും എന്റെ കരഞ്ഞ ഉറങ്ങിനു മരിക്കിപ്പോന്നതു്?”

ഇതു ജാനമ്മ അനന്താശ്ചിനിനിന്നു് ലോക കഴവും മിതയായും ഉത്തുകതാണെന്നുള്ള വാചത്തിൽ നീക്കിത്തള്ളുന്നതുകണ്ടു നീലിമരമു പോലിച്ചതാണു്

ജാനമ്മയുടെ കണ്വലിക്കാത്തതിനുള്ളൊരു പ്രകാശവിദ്യുദീപം ആ കനത്തതലമുടിക്കെട്ടിനെയും പരിസരങ്ങളിൽ തുങ്ങുന്ന അങ്കുരങ്ങളെയും തിളക്കിക്കാട്ടി. ദൂരമുദാരത്തോളമു ആ മന്ദമുന്ന നന്ദതലമുടി പിന്നാക്കം കെട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അതുകൊണ്ടു് സാധാരണ ചെറുതായും കവിഞ്ഞിരുന്നു. കവളിന്റെ നിറം കൂടെ കൂടെ നല്ലതിൻപറ്റും ചുവക്കുകയാ വേഗത്തിൽ വിളക്കുകയും മെഴുകുതൊഴിഞ്ഞു. ആ പാടലവണ്ണത്തിന്റെ ആ വിളംബരംപോലെയുള്ളിൽ ആ കമനമുഖം അഴുകുവു

അന്യോദ്ദേശമായ ചൈതന്യത്തോടുകൂടിയതിന്നു വിശ്വ
ന്നിരുന്ന അധർമ്മങ്ങൾ കണ്ടു ഇടിച്ചു. കണ്മണികൾ
സംഗ്രം വലുതായി കാണപ്പെട്ടു. പക്ഷാഭരണ അപേക്ഷിച്ചു
അനന്തരുടെ മിഴികൾ കരംശ്രുതി കറുത്തു വിളിഞ്ഞുമിന്നു.

നീലിയമ്മ പറഞ്ഞതുടങ്ങി: -

“കേട്ടു ഇപ്പോൾ ഇതിൽ മനസ്സിലായി. ഇവിടെ
ഇതു ഇങ്ങനെ അടുത്തു കിട്ടിയെന്നുവെക്കുക” കേൾക്കുക.
അനമ്മ ദാമിനിപ്പോയി നല്ല കാര്യംകൊള്ളുകതന്നെവെന്നു
ദേഹം അതാണു കാണും. ഇവിടേന്നു നൽകുന്നതായി
പ്പോയില്ലോ പോകേണ്ടുന്നതും വേറൊരു ചെപ്പോ
ക്കുന്നു തോന്നാൻ അതുതന്നെത്തന്നെയെന്നുള്ള
താണു.”

അനന്തരം അനന്തരുടെ മുഖശക്തി വളരെ നീളം
കിട്ടി പരിക്കുന്നതിൻ വണ്ണം നീലിയമ്മ നോക്കിക്കൊണ്ടി
രുന്നു.

അനമ്മ നേരമറിയിച്ചു; അവരുടെ അധരം പരിസ്ഫു
രിച്ചുകൊണ്ടു നന്നായിരുന്നു.

വേറൊരു ചെപ്പോ നീലിയമ്മ! ഇപ്പോൾ എത്രതര
തരിമുള്ള ഒരു ചെപ്പോക്കുന്നുണ്ടു എന്ന് കണ്ടിട്ടു തോന്നു
ന്നതു്

നീലിയമ്മ — (സ്നേഹത്തോടുകൂടി) കണ്ടാൽകൊള്ള ഒരു
ചെപ്പോപോലെ, തരകാച്ചുകുരിയെപ്പോലെ, പണ്ടു
എ ഹീയൻപുള്ളിയും ഈ കോണിപ്പടിമേറ്റി
ഇതിനകത്തു കൊണ്ടുവന്നതു ആദ്യേ അതുപോലെ.
അന്നാണു് ആദ്യമായി അന്നു് ആദ്യമെന്ന എഴി
ന്നെന്നു കാണുന്നത്. എന്റെ ദൈവമേ, എങ്ങനെ
ഞാനും ഈ കൊച്ചുവയലൂടി കഴിഞ്ഞുകൂടുമെന്നു
യെന്നു ഞാനു വാശംകൊള്ളാത്തതിന്നു.

അനമ്മ:—നമ്മൾ കണ്ടാളും നല്ലപോലെതല്ലെ കഴിഞ്ഞുകൂ
ടിയതു്, എ നീലിയമ്മ.

നീലിതമ്മ (ബോബാധം) അതുപിന്നെ അങ്ങനെ
കളന്ന. പാലം വെട്ടുവുപോലെ

നീലിതമ്മെ, “ഇക്കിടന്നൊന്നെ ആഞ്ഞു സൂക്ഷിച്ചു
നോക്കുക.” ജാനമ്മ ചിരിച്ചു നിങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ
എനിക്ക് ഒരുമുതലി വല്ലാതെ തോന്നുന്നു. ഏതെന്ന ചുമ്മ
സൂരിക്കല്ലേ .. . എന്നാൽ മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന ഒരു
കാര്യം അതുപോലെ എന്നോട് പറയാമോ. ആട്ടെ നീരി
യമ്മ ചരിച്ചതല്ലാതെ എല്ലാത്തന്നെ വിചാരിക്കുക
എന്നെ കണ്ടാൽ എത്ര വെറുക്കുന്നു തോന്നും!

നീലിതമ്മ നല്ല ഒരു കോശത്തേക്കു ചാർച്ചുപി
രിച്ചു സാമിനിക്കു നിരൂപണമുണ്ടാകൂ എന്ന് പരിശോ
ധിച്ചു.

അമ്മ—അമ്മ പറയട്ടെ. ഒരു മൂപ്പൻ... മൂപ്പൻ...
മരിച്ചു. ഒരു .. അതിൽ മേൽപ്പാട്ടിച്ചു കണ്ടെങ്കിലും കീഴോ
ട്ടോളം ആളുകൾ ഉണ്ട്.

മൂപ്പന്റെ അമ്മ അതു എന്റെ ശരിക്കായ മനസ്സി
ൽനിന്നു മുന്നേ കുറച്ചുതന്നു. എന്തായാലും കൊച്ചു
നീലിതമ്മെ ജാനമ്മ ചിരിച്ചു എന്നാൽ ആ ചിരിയ്ക്ക്
വലിയ ഹർഷമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തായാലും ചില മുഖ
സൂരികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾ ചേർന്നിരുന്നതു കണ്ടെ
യിനമായി. ഇരുപത്തിനാലും ഇരുപത്തിയഞ്ചും ഭരത
കുടുംബം വന്നു, നിങ്ങൾ സത്യം പറഞ്ഞു.

അപേക്ഷ എന്തെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ സംശയം ജാനമ്മ
യുടെ ഏതെങ്കിലും കയ്യിൽ കയ്യിനിന്നിരുന്നെങ്കിൽ നില്
യമ്മ അതിനുള്ള ഒരു സമാധാനം വളർച്ചകളാകട്ടെ നല്ല

അന്നു തന്നെയും ഉണ്ടാകുമെന്നിടയിലാണ് വർത്തു
ന്നു പറയുന്നത് നീലിതമ്മയെ ജാനമ്മ കണ്ടെങ്കിലും. സ.
വിചാരങ്ങൾതന്നെ ജാനമ്മയ്ക്കു വേണ്ടിത്തന്നെ കൂട്ടുക
യായി.

ഓട്ടിയിൽ അനന്തസ്തം ഉറക്കമുണ്ടായില്ല. രാവേറും ശക്തവുമായ പുണ്യദത്താചാര്യ സമ്പർക്കം ആ വനിതയെ അറിയാതെ ഇളക്കിനിട്ടു. ജി.വി.നത്തിൽ ഇതുവരെ ഇരക്കത്തിൽ ഒരു പുരുഷനും അനന്തത്തോടു പെരുമാറിയിട്ടില്ല. ആ സമ്പർക്കത്തിന്റെ ഒരു വ്യാഖ്യാനം ലോപിച്ചെന്നു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അക്രമമേലാധാരമുള്ള കടന്നുപോകാതിരുന്നില്ലെന്നുണ്ടോ? ശക്തന്റെയടുത്തുണ്ടായ മൃതദേഹങ്ങളുടെ ഭീതിപ്പെടുത്തലും, പിടിച്ചുപറ്റുന്ന കൈകളുടെ ഏതിക്കുൻ നിവൃത്തിയില്ലായ്മയും, അതാളുടെ ചുംബനങ്ങളുടെ ഉദ്യമമുദ്രകൾക്കും ഇവയെല്ലാം ആ സമ്പ്രദായം നന്നായിത്തന്നെ അറിയാതെ അയാളെ സ്പർശിക്കുവാൻ നർബന്ധിക്കുകയെന്നതുമുഖ്യം പരിണതഫലമുള്ള ഉപദേശവത്തുപോകുകയും സിന്ധവപുത്രാദികൾക്കുവേണ്ടി കോമലർക്കുവേണ്ടി കണ്ണുനീരും മലർ പണയമെല്ലാം ശരിക്കോടെ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു് ആയതു അവിടെ വന്നിട്ടു് അത്യധികവും അതിർവ്വായമായ വിവരങ്ങൾ കൈയ്യടക്കുകയും ചെയ്തു.

സ്ത്രീ അനന്തത്തു് വീണ്ടും ആ അനഭവത്തെക്കുറിച്ചും ഉണർവ്വുകൊണ്ടു് പന്തം കണ്ടുവരാപതിന്നു് പറ്റുകപ്രയാസം കണ്ണിനും വശം വശംപിട്ടു് അവിടെ നിന്നും അതു വീണ്ടും കണ്ടെടുത്തുനിന്നുണ്ടല്ലോ! പാശ്ചാത്യരോടൊക്കെ ശരിക്കായി ലാഭക പ്രസംഗിച്ചു. അവളുടെ സിറകളിൽ കരുതലും വികാരങ്ങളുംകൊണ്ടു് ഇത്തരം തരങ്ങൾ മുമ്പായിൽ കണ്ടുകൊണ്ടു് സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചു് അതു സംബന്ധിച്ചു് വീണ്ടും അന്തരവിചാരങ്ങൾ ആ സമ്പ്രദായം മറികൾ മാത്രമല്ല പലപ്രാധാന്യം അനുഭവിച്ചു പീശ്വാനമാക്കുൻ അനന്ത നിർബന്ധത്തോടായിത്തീർന്നു.

ഒരു പുരുഷനായെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് മാത്രം കരുതൽ ഇത്തരം അധികാരശക്തി തടയുകയെന്നുള്ളതു രാവേറോടായിരിക്കണം ഒരു പുരുഷൻ അധികാരശക്തിക്കുള്ള ഇല്ലാതായ

ഈ സ്ത്രീയുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ ഭാവിനിരോധനമുള്ളതെന്നു അതും വേദമോതിരികുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള സ്വസ്ത്രീകളിലൊപ്പം അനന്തരകാലം ഈ പെരുമാറ്റത്തിന് വിധേയമായിത്തന്നുള്ളതും വേദമോതിരികുന്നു.

പരമനായ സ്ത്രീയെപ്പിള്ളയുടെ ഭീതവും അപമാനമായ പ്രേരണനമുള്ളപ്പോൾ അനന്ത സുഖിച്ചു. ആ വിധം സത്യം ആ നിവീകാരം, കരുണാസമീപിച്ചു. ആ കാഴ്ചകൾക്കു മുമ്പും, അതിനു ശുഭകരമായതുകൊണ്ടു പുരുഷനും മുമ്പും നീക്കമില്ല. ഭിന്നമോരും മാനസമോരും ഭീതിയായ അന്ധവി വർഷത്തിൽ വെറും കർമ്മയുക്തനായ പെരുമാറ്റം അതും അനുഭവിച്ചു. സന്ധ്യയുണ്ടായ സംഭവം നല്ല തെളിവായിട്ടു അനന്തയുടെ സുഖിച്ചതിൽ സ്വസ്ത്രീയുടെയും യുദ്ധം കൈകൊണ്ടു പാരിയെടുത്തു. അവരുടെയിൽ പ്രസ്തുതപ്പെട്ട കോലപാലനായ പ്രതിഭയായും അഭിമാനമോഹമുള്ളതും അവയുടെ നിശ്ശേഷം മാനസാന്തരമെന്നു സുകദാമന്റെ കരസ്ഥം ഇപ്പോഴും സുകദാമന്റെ അനന്തയുടെ അനുഭവം വാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നാൽ ലോകം മാത്രം ഇപ്പോൾ ഇല്ല.

അന്ധകാരനിബന്ധമായ ഭൂതകാലം അനന്തയുടെ സുകദാമന്റെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. അയാളെ കാണാതിരിക്കുവാൻ എത്ര തന്മിയിട്ടും അവർക്കു സാധിച്ചില്ല. അന്നു കളിയിൽ അനന്തയുടെ മിഴികളിൽ നിറഞ്ഞു. ആ സ്ത്രീകളുടെയിൽ കിടന്നു കൈകളെയും പിരിയുകയും ഉരുളുകയും കൈകൾക്കു പ്രാണപിടുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയമെല്ലാം ആ മാനസികവിരോധങ്ങളും തെളിയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു എന്നാൽ മനസ്സിൽനിന്നു സുകദാമനെ അപസരിപ്പിക്കാൻ അനന്തയുടെ ഇത്തരമുള്ളതും പരമാവധി, അവർക്കു അവളുടെ വിരോധിത്വമൊന്നിതന്നെ. അവർക്കു കൈയെ എടുത്താൽ ഈ വേദമോതിരി

അധികാരവിനിയോഗം അയാൾ നടത്തിയതു ഇന്നും ഇന്നു ലഭിക്കാത്തതല്ലാത്തതല്ല അതു് അപമാനകരമാം വിധം ആക്കിയിട്ടു് അന്യരായി നാളകളായി സങ്കല്പത്തിൽ അനന്തസങ്കമാനമെ ചീനപ്പുറത്തുളളതും ഉപദേശങ്ങളുടേയും മറ്റും ഭർമ്മിക്കുവാൻ തന്നെ. അയാൾ എത്രമാത്രം ആപൽക്കരിക്കണമെന്നുള്ളതു ചെല്ലിയതുമുതലായവർ അനുഭവംതന്നെ തെളിയിച്ചു കാട്ടി. അന്നു ഇതു തുടങ്ങിയതാണ് അദ്ദേഹിയിൽ അധികാര വല്ലഭനായായ യുവതികളുടേയും അയാളെ സമീപിക്കുന്നതിൽ അനന്തരൂപ കപിതയായ ആ ചാതുര്യപുരുഷനായ്ക്കു് ഏതാണു് കാരണം കമ്പളംകളഞ്ഞിപ്പോൾ കെട്ടുകൾ അഴിച്ചും മറിച്ചും ഇവരും ചാത്തുപറ്റിക്കൊണ്ടു് മറ്റും അദ്ദേഹത്തിന്നു കൈകൾ ചെല്ലുന്നതായാളെ അവനാൽ അയാൾ കണ്ടു. ഇതു അന്നുതന്നെ ഇടപിടിക്കുന്നതായ അനന്തരൂപം അന്നി ആ മാന്ത്രികശക്തിയിൽ അടങ്ങിക്കളയാം അകപ്പെട്ടവനും കേൾവാനേ വാൻ എന്നതു് എന്നാൽ എന്തും കഥയിലാണവർക്കു് സർവ്വതരവും ആധിപത്യം വഹിക്കുന്ന പ്രഭാവവശിത്തായ ആ രാജാക്കന്മാരുടേപ്പോലെയു് മുമ്മാത അശ്രുക്കണ്ഠ വർത്തിച്ചു കിടന്നില്ല.

അനന്ത കണ്ണുകൾ തുടച്ചു കിടക്കയിൽനിന്നെഴുന്നീറ്റു തണുത്ത വെള്ളം വെച്ചിടുന്നതായൊരു കഴിയില്ല. ഇന്നുതന്നെ അനന്തയുടെ അകത്തു ചെന്നു നിന്നു പിറ്റേ കൊല്ലത്തിൽ ഉടൻതന്നെ പിടിക്കണമു വീണ്ടും മെത്തയിൽ കയറിക്കിടന്നു. ഗത്യന്തരമില്ലാത്ത അന്ത്യത്തിലേക്കു് ഉറങ്ങുവാൻ ഭീതിയുണ്ടെന്നുവെല്ല.

ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ അയാളുടെ കയളുകളിൽ ചുറ്റിപ്പിരിയ്ക്കുവാൻ ഉറങ്ങുന്നതായ ആ ചുഞ്ചനം അനന്ത അനുഭവിച്ചു. അപ്പോഴപ്പോഴത്തായ ചെന്നു വാക്കുകൾ അയാൾക്കു കേൾക്കാമായിരുന്നു “ചുഞ്ചനംവെട്ടാൻവേണ്ടി നിൽക്കൂ ഒരു മുഖം അവന്റെ കൈകൾ തട്ടപ്പിക്കു

ന്നതു്—നിങ്ങൾ ഭഗവാൻതന്നെ ഭക്തസ്ത്രീമാണ്—ചെറി വേല
മരതിന്നു പാകമാണ്”

ഹാ! ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ആനന്ദസപ്തം 71-ന് ഒരു
രണ്ടു സ്ഥിതികളിൽ, നല്ലതല്ലാത്ത കലമെല്ലാം വിഷയം വീ
ണ്ടു-മെന്താണ് കാരണം വൈഷ്ണവമാനന്ദത്തിൽ, ജീവിത
ത്തിലെ വികാരമെന്തെങ്കിലും മോഹമോഹം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ
പരിപൂർണ്ണതയും വിട്ടുപോകുന്ന നിമിത്തമുള്ള വിവിതമാന
പര്യവസ്ഥയിലേക്കാണ് ലഭിക്കാമെന്നത്! ഒരു അത്യന്തശ
ക്തിയുള്ള മാനുഷ്യനായ വൃദ്ധനായൊരു കളിത്തന്നെ ഭൂതകാലത്തെ
വിഷയമല്ലാത്ത സംജ്ഞ.

ജനനമുപാസ്മയത്തിൽ ഉറക്കിയിട്ടു നേരം പ്രഭാത
മാനന്ദം. നാദം കേൾക്കുന്നതായി. സതിയെപ്പറ്റി
യുള്ള ചിന്ത അധർമ്മം ഒരു അധർമ്മബന്ധമായിത്തീർന്നു.
അന്ധമെന്തെന്നു വിചാരിച്ചാൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വകമെന്നും യുക്ത
മെന്നും ലോകം പറയുന്ന ഒരു വിചാരിച്ചെന്നു ആനന്ദ
ന്നുതന്നെ ശരി, അങ്ങനെയും ശരിയായിട്ടു ചെല്ലിപ്പോന്നു അവ
ളുടെ മകളെ. ജ്ഞാനമെന്നതും മനോഹരമായിരുന്നു. അതു
ജ്ഞാനമെന്നു ജ്ഞാനമെന്നതെന്നു നിർവ്വചനമായിത്തീ
ർന്നു. ഇത്രയും നാളത്തെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു അതു നശിപ്പി
ക്കാതിരിക്കുവാൻ അതായത് “സത്യം ജ്ഞാനം” എന്നു വിചാരിച്ചു
തന്നു. സതിയുടെ നില എന്നും ഇതായതുപോലെതന്നെ
തിരിക്കുന്നു.

വിചാരിച്ചു ഒന്നുകൽക്കുന്ന ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു വിചാ
രം ചെയ്യുകയോ! വായുവും മറ്റും ആപ്തം വായുയുടെയും
ഇതുമില്ലാത്ത പരിശോധനയിലുള്ള ശബ്ദവും കേൾക്കാതിരി
ക്കരുത്. സതി കലിക്കുന്ന ജ്ഞാനമല്ല മാപ്പനൽക്കുമെന്നും
സംശയിക്കുന്നു.

പ്രകൽസകതം വ്യാപിച്ചു സൂര്യപ്രകാശത്തിലും നിവി
കാരമായ മറ്റും ചിന്തയിലും വല്ല പരിശോധനയുണ്ടാകും

അതഥാശ്വകാഭിജ്ഞാനം ജാനമ കഞ്ച. അവളുടെ വികാരങ്ങൾ എഴുന്നിലിക്കാം. അശക്തങ്ങളായ മതിയാസനകൾ ഏറെക്കുറെ ഉണർന്നിലിക്കാം. ഈ അതിപ്രയാസം ശയിച്ചു കളി മുഖോരം ജാനമകൾ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു എന്നാൽ സ്വഭാവത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തി മുഴുവൻ അവളുടെ ഇച്ഛാശക്തിയുടെ പ്രകൃതികർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രിയ കർമ്മ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു നഗ്നശരീരം വീണ്ടും ഗ്രാമിക്കുന്ന തിരുത്തലും അധികാരപ്പെടുത്തി! അന്ധാശ്വകാഭിജ്ഞ ബുദ്ധി തിരിയുകയും ചെയ്തു.

ജാനമയുടെ പ്രാദമാതില്യമായി വിവാഹം ചെയ്ത ബിയിരുണുനാൽ അതു വളരുന്നതും മുൻപുതന്നെ ചേങ്ങിയിരുന്നു. ആ രണ്ടുപേർ അന്ധാശ്വകാഭിജ്ഞാണെന്നു ചിന്തിച്ചു. അതു വിശ്വസനീയമാകുന്നതെന്നു ഇരിക്കട്ടെ പ്രേമം പ്രേമത്തിന്റെ ഭാവത്തിൽ ആശയിക്കുന്നവൻ" മനസ്സുനമിക്കുന്നതുമായും അവനാലൊന്നിത്തന്നിൽ അയാൾ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു്. ഈ മനോഭാവം അല്ലെങ്കിൽ കാലതാമസം ഗ്രാമങ്ങളായിത്തീരും അതിലുപരിയായുണ്ടാകുന്നതോടുകൂടി മനസ്സിനെപ്പോലും തിരുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ചേങ്ങി കണ്ണിനുള്ളിലാണെന്നുതന്നെ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ചിന്തിച്ച തെറ്റായതിന്റെ നവമധുരമുഖപരം!

ഒന്നാം വേദം; നിശ്ചിതമായതും അതിന്റെയും കൈകൾക്കു് ഉറപ്പിച്ചു സ്വന്തമായതോടുകൂടി ജാനമ ഉണർന്നുവന്നു.

അദ്ധ്യായം ൮.

എന്നാൽ സ്വന്തികൃതം കോട്ടകട്ടാൻ അന്ന
 മെയ്യെ നല്ല വൃതമുണ്ടായി. അന്നത്തെമുണ്ടായ ശരീരത്തി
 ന്നും ഭരണനോട്ടത്തിൽ കാണാമതിരുന്ന

കടയിൽ ജനനമുണ്ടായിരുന്നുവായി കാണപ്പെട്ടു. നി
 ഗ്രഹവും അകാശവുമായ വല്ലാതെ ഒരു മന്നം എല്ലാ
 വരും അവളിൽ ഒഴിച്ചു മിന്നി പ്രകാശമുള്ളതും കൃഷ്ണപരി
 വേഷമുള്ളവളായി നന്നനകളായി അന്നത്തു വരാറുണ്ട്
 അന്നമുണ്ടെ കശമപ്പശ്ശനകളിലും അഭിമാനമുള്ളവളെ
 ല്ലാം മിന്നിപ്പറന്നിരുന്ന സെന്റാർത്തും അടുത്തുവായി. അവ
 മൂലം ഗമനം മന്നനുമായിത്തന്നെ ഭരണം തകരാറായി കാ
 ണകയിൽ നല്ലതും അശ്വത്തുപകരം എന്തൊ കഴിപ്പും കാണ
 മെന്നുള്ള ഒരു മട്ടാണു് ജനനമുണ്ടെ നിശ്ചയമായ നോട്ട
 ത്തിൽ അന്തർവിച്ചിരുന്നതു്

അപ്പോഴായിരുന്നു. സ്വന്തം കോപനമായി.
 തൃക്കിരും പറഞ്ഞാൽ അമർത്തും. ഉപദേശിച്ചാൽ നിന്ന
 സിദ്ധത്തിന്നു താഴെത്തു തമ്മെനവരില്ല. വല്ലനത്തൊരു
 കടയിലെ ചെറുപ്പക്കാരികൾ പറയുന്നതിനുള്ളതും ഒരു
 നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ "തന്നു ചാരിപറിക്കാൻ" ചെയ്തും അന്ന
 മെയ്യെ ഇങ്ങനെ രാത്രി ഉറക്കമില്ലായ്മയുണ്ടെന്നു ചെന്നതിൽ
 നിന്ന കടയിലേക്കു് ഒരു മന്നസ്വരം ഉന്നിട്ടു. കടയിലായ
 ശരായ കടയിലെ ജീവനക്കാർ തൊപ്പവും ഇങ്ങല്ലാം സമി
 ച്ചവന്നു. എന്നാൽ സ്വന്തവൃത്തം എത്രനാൾ നീണ്ടനി
 ന്നക്കുമെന്നുള്ളതായി അവരുടെ അറുപ്പതും. മെടിവരും
 ഗാഢമായ സുഖനിദ്രയിൽ പ്രവേശിച്ചു് സ്വമിന്നി പഴയ
 സ്വമിന്നിയായി ഉണർന്നുവന്നിരുന്ന എന്തും അവർ പ്രാ
 ത്തിച്ചു.

കുറിക്കൽ ശക്തിയുള്ളതായി തോന്നുന്നതായ ചില നിസ്സാര കാര്യങ്ങളും വാസ്തവത്തിൽ ഇക്കാലത്തു ജനമെയും അത്തരം തോല്പാതികളിൽ. ലോകപ്പുറംകുറിയുടെ കട, സ്വന്തം വിന്റെ ദുഃഖമായ ബന്ധങ്ങൾ, കേൾവേണ്ടതായ, കരു ചുറ്റിയപ്പോൾ തന്നെ നവംസംഭവത്തോടുകൂടി ചെലക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം ജനമെയും വലിയ ശക്തിയായിത്തീരുന്നു. ഏതായാലും സുഹൃദ് പരിസ്ഥിതിയിൽ ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി കൈമാറ്റം നടത്തുന്നതായും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിലും

[illegible]

குறிஞ்சித்தேவராயர் திருமுறைகளில் புகழப்பெற்ற இவரது கவிதைகள் மிகவும் அழகானவை. இவரது கவிதைகள் மிகவும் அழகானவை. இவரது கவிதைகள் மிகவும் அழகானவை.

[illegible][illegible]

காட்டுத் தட்டைகள், தாதுகளை ஒதுக்கலுக்கு உடனாக
என்ற உறுப்பின் நிபந்தனையினை மீட்டிவரும் முறை

“ശാശ്വതം” എന്ന നാമധേയം ചേർക്കണമെന്നുള്ളതിൽ ചുറ്റുമന്ത്രിയുടെ അഭിപ്രായം എന്തു കാണിക്കാം.”

കാലി:—ഓം പശുപതി, നിഷ്കരി ഏകൻ്റെ കാൽക്കുമ്പാക്കു
 അനന്തപതിക്കൊക്കെ അത് അനന്തകാൽക്കും ചെല്ലുമു
 ണ്ടെങ്കിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടാൽ മതി. അപ്പൻ ചെട്ട
 ത്തെ കൈവീക്കുകയാണു നോക്കുകയാണു്.

[illegible]

ഈ "പുഷ്പ" ന്റെ കടന്നൊഴുതി കൈയ്യെടുത്തതും
 മറ്റു ഒരു സംഭവമാണ്. ജനനാമ ദാന മെന്നതിൽ
 ഇന്നു മുൻപും പലപ്പോഴും ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായതും
 ഇതിൽ സംശയിച്ചു. അതിനുള്ളിൽ ചിലപ്പോൾ
 കൊണ്ടു കൊടുക്കുന്ന പലതും കടന്നു സ്വീകരിക്കാൻ
 വിചാരിച്ചു സുഖമായി കാലമെടുത്തു കൊള്ളാം. അതിൽ
 ഉണ്ടാകുന്ന മാന്ദ്യങ്ങൾ കടന്നു പലതും ഇല്ലാതെ
 നല്ല അടിസ്ഥാനമായി ഒരു ഇതിഹാസകഥയെ
 ആസ്പദമാക്കിയാണ് കൊടുക്കുന്നത്. ഈ പ്രസ്താവനകൾ
 ഉൾപ്പെടെ മാനുവൽ കൊണ്ടു വന്നു. മാനുവൽ
 ഈ "ഇതിഹാസകഥ" ഗണിച്ച് ഒരു സംഭവമായിട്ട്
 മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി കടന്നു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പേരിൽ
 കാലം കഴിഞ്ഞുപോയ മുൻപായിരുന്നു അതിനുള്ളിൽ
 ആ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനുള്ളിൽ

അത്ഭുതം പലതരത്തിലുള്ളവയും പലതരത്തിലുള്ളവയും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നും പലതരത്തിലുള്ളവയും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നും പലതരത്തിലുള്ളവയും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നും പലതരത്തിലുള്ളവയും ഉണ്ടാകുന്നു.

[illegible]

വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തന്റെയും സുകമാനമായും സമാധാനത്തിനാശം വരുത്തുകയും ശരിക്കാണു തോന്നും അവർ താഴെത്തു മുറിയിലേക്കു പോയു. അവിടെവന്നു" മേശയ്ക്കുവീകിലിരുന്നു. ശങ്കരം വിറയ്ക്കുന്ന അനന്തരീർവമുദ്രയും ഉഷ്ണമായും നിശ്ചയിക്കും കാരണത്തോടെ തന്നെക്കൊണ്ടു" യാതൊന്നും സാധ്യമല്ലെന്നു അനന്തരമുണ്ടു അനന്തരം വിലപിച്ചുതുടങ്ങുകയായി. ദ്രുതികൾ പരസ്പരം സമാശ്വസിപ്പിച്ചു. ഉഷ്ണമായും അനന്തരം സംഭവിച്ചുപോയവരുടെ ശരീരഗ്ലാനിയാണു" അനന്തരം അന്തരമുണ്ടു.

തെളിവുസം ഇപ്രകാരം വീഴ്ചക്കു വിഷമിച്ചു അനന്തരം കാര്യമായതിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോസ്തം സൈവർ കെട്ടുവെക്കുകയോ" കേൾവതേനവൻ ചന്ദ്രനായി. അന്നു കെട്ടുവെക്കുവാനായിട്ടു അനന്തരം എഴുതാക്കുകയും ശങ്കരിപ്പിക്കു ഇതിന്നു അപ്പോസ്തം മുറയ്ക്കു വെക്കുകയും ഇത ശങ്കരങ്ങൾക്കു കേൾവതേനവൻ സമീപം വെച്ചുവെക്കുന്ന ചെലു വെക്കുകയും കാണുന്നതു" കീഴിൽ കൊണ്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു. വിവരത്തിൽ അനന്തരം തന്നെ ശങ്കരിപ്പുകയും കേൾവതേനവൻ ചന്ദ്രനായി. വെളി വെച്ചുവെക്കു കേൾവതേനവൻ സങ്കരം ദൃഢമായി. അന്നു മുണ്ടു ശങ്കരം ഇടി, മെത്തയ്ക്കു നന്നതുപോലെ കെട്ടുകയും കറുത്തു, കണ്ണിൽ" ഒരു ചെറുകുറുപ്പോലെ തളിച്ചു കയ്യിൽകൂടി കൊടി, പ്രശ്നം നഷ്ടമായ കീഴിൽ കേൾവതേനവൻ കൊണ്ടുവെക്കു സമീപിച്ചു.

"തെളിവു പോയെന്നു കേൾവതേനവൻ. നിങ്ങൾ എന്തു അർത്ഥമാണു" പറയുന്നതു" ന്നു

എന്നുവെക്കു അർത്ഥമല്ലെന്നു" കേൾവതേനവൻ ചന്ദ്രനായി. ആ കൊണ്ടു വെക്കു അന്നു തന്നെ ഉൾപ്പെടുകയും അന്നു" അന്നു എഴുതിയതു. ഇത കടന്നുകയന്നു" ദൃഢ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാലും നല്ലതു വെച്ചുകയന്നു വിശ്വസ

മുഖ്യ ലോകത്തു പോയി മെട്രോ നഗരം ഇറങ്ങുന്നതിന്
ബന്ധം.

മാനന്ത — ഉപരികൂ കേരള സംസ്ഥാനം സർക്കാർ നിർമ്മാണം
ഇത് പദ്ധതിയനുസരിച്ച് ഇതുപോലെയുള്ള കെ. വി. മി.
നിർമ്മാണം.

[illegible]

10. மருத்து — (1) அங்கு கிடைக்கும் மூலிகை மருந்துகளைப் பற்றி
 யுடனே அந்த மருத்துவ அலுவலர் அலுவலகத்திலே கொண்டு
 செல்லவேண்டும்.

കേരള - പകുതിയ്ക്ക് വല്ല കാരണം വേണമെന്നു ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

മാനന്ത - കടലിൽ വലിയ മാനന്തളോണംകൊണ്ടു തുണ്ടാ
കയില്ല

കേൾവ് സമ്പന്നം കർമ്മശാലം സമർപ്പിത വിധാനം
അങ്ങനെയൊന്നുണ്ട് എന്ന്.

ജനമുടമ* ചിന്നയും കോപമുണ്ടായി.

[illegible]

കൊണ്ടു് നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്യാൻ പറ്റുന്നതും എന്താണു് നി.ക.യെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

കേരളാഭരണസഭയുടെ അംഗങ്ങളായ ഐ.എ.എ.സി.യുടെ അംഗ
മാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർക്ക് കഴിവുപോലെ ഒരു
പക്ഷേപം വെക്കുവാൻ പാങ്ങമുണ്ടാകുമെന്നും കേ
രളാഭരണസഭയുടെ അതിനാൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ
സുഖപ്രദമായ ഒരു അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുക
മാറ്റാൻ പറ്റാത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. കേരള
ഭരണസഭയുടെ ഭരണപരിധി കേരളത്തിൽ മാത്രമായി
സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതാണ് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള
തെറ്റായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു കാരണം ശക്തമായ ഒരു
തർക്കം ഉണ്ടാകുമെന്നും കേരളത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട കേരള
ഭരണസഭയുടെ ചോദ്യം ഉണ്ട്. അതാണ് വിഷയം. അത്
ഒരു വിധം ഇതിനുള്ള അനുമതിയുടെ ശക്തിയെക്കുറിച്ചും വിവി
ധങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണ്.

‘ചൂതുന്ന സൂക്ഷിക്കാം എ’ ‘എന്നുവെച്ചു ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ
നടക്കും ചെയ്യുമെന്നു ഇവർ തോൽ അർത്ഥം അറിയാതെ
നോക്കി നിൽക്കുന്നതായി കണ്ടു’

൧൯൫൩:—(കണ്ടൽപ്പാലം) ഞാൻ ചെറുതപ്പേ അപ്പ. ന. ൧ എന്ന
 ചെറുപ്പമായി ചുറ്റുന്ന ൧ പട്ടാളക്കാര്യ ഞാൻ നാലാകുന്ന
 ൧൯൫൩:—(കണ്ടൽപ്പാലം) ഞാൻ ചെറുതപ്പേ അപ്പ. ന. ൧ എന്ന

കരുതകളുണ്ടെന്നു. എന്നാൽ മുറിക്കളമിൽ ജാതീയരക്തം കലർത്താൻ കഴിയാത്തതുമാണെന്നു. മാനേജർ ജാനമ്മയുടെ പ്രതികരണത്തെക്കുറിച്ച് കോളിയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രവർത്തകർ വളരെ വിമർശനം നടത്തിയിരുന്നു. കോളിയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രവർത്തകർ ജാനമ്മയെക്കുറിച്ച് "മുറിക്കളമിൽ ജാതീയരക്തം കലർത്താൻ കഴിയാത്തതുമാണെന്നു" എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മട്ട. മുഴുവൻ ഒരു പുരുഷമേന്മാനായിരുന്നു. എന്നാൽ സി.പി.ഐ.യുടെ "മനുഷ്യനാണ്" കേന്ദ്രത്തിൽ മുറിക്കളമിൽ

ജനം കണ്ണുതിരുച്ചിയിലും മൂക്കു പിഴിഞ്ഞും സ്ത്രീയുടെ വികാത ചാപല്യങ്ങളെല്ലാം കാട്ടിയത്.

ജാ: — “കേശവമേനവനേ! നാം തമ്മിൽ കരിക്കലും ഇതു പോലെ ആയിക്കൂടാ. നാം തമ്മിൽ കരിക്കലും പിണക്കമേതു”. എന്തമ്പരം. നാം തമ്മിൽ സ്നേഹിതരാണ്, കൂട്ടുകാരാണ്.”

(ജാനമ്മ കേശവയുടെ അടുത്തുകുറന്ന് കേശവമേനവന്റെ മുൻപിൽ അല്പസമയം നിന്നു) കേട്ടോ, നമുക്കു തമ്മിൽ കാര്യം പറയാതെത്തന്നെ എല്ലാം അറിയാം. നമുക്കു ചേർന്നുവെക്കാനുമാസവും നന്നേയുണ്ട്.”

അനന്തരം ഏഴുമുഖിഞ്ഞതിൻകീഴ്ത്തും ചാവറും സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ജാനമ്മ മുറവിൽ അരക്കെട്ടമിങ്ങോട്ടും നടന്നു.

“അന്റേ നാക്കുള പരിവൃത്തമായി റിശവസിപ്പന്ന ചെന്നപ്പതിന്ന നേളിവാതി ആരോടും—ഏന്റേ മകളാവും കൂടി പറയാത്തതായ ഒരു കാര്യം പറയാം ഇതിലെ അല്പം മുൻപുകാലം എനിക്ക് വന്നുപോകണ്ടേ” എന്നാണ് അതിവ അല്പം കൗണമിപ്പാതച്ചു. ഏന്റേ മനസ്സിൽ ഒരു വലിയ ചിടിയും വലിയൊരു നടുക്കുകയാണ്. ആ യേതെ അപ്രഥമ എന്തെ പലാകെ വ്രണപ്പെട്ടതാണ്.

ഈ ഒരു പാശാങ്കം സമ്മതിച്ചുപറഞ്ഞതോടുകൂടി അവളുടെ സൗന്ദര്യവും മുഖഭാവത്തിലും സങ്കുചിതമായ സ്ത്രീപുരുഷനീമന്തേയും അതിലധിമിച്ച ഏതാനും ഒന്ന് സ്വയമായിരുന്നു. ആ അന്തരം പലകൾക്കും സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ഒരുപോലെ അടുക്കാനാകാത്തതുതന്നെ. എന്തൊരു ഉദാഹരണ റിച്ച്കാപട്ടം! എന്തൊരു നിർഭയമായ സമ്പദ്! എന്തൊരു അഭിജ്ഞമായ ശുഭരത്!

“കേശവമേനവനേ! കുറിനമയഏതെവിപ്പുവമാണെ ഏന്റേ ഉള്ളിൽ നടക്കുന്നത്—അന്റേ അല്പം ഉലഞ്ഞു പോയി എങ്കിലും ജ്ഞം എനിക്കുതന്നെ

നാം നമ്മിൽക്കൂടെ പഠയ്ക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്..
മറ്റൊരാളുടെ വെറികഴി ആണ് നമ്മുടെ നഷ്ടം.."

കേൾവി: - (ആത്മാർത്ഥ കർമ്മം) ഒരിക്കലും ഇല്ല

30:- 4. അയ്യപ്പപാലയനം എന്ന നാമം അർത്ഥം മുക്തിദായകമായ
 5. അയ്യപ്പപാലയനം എന്ന നാമം അർത്ഥം മുക്തിദായകമായ
 6. അയ്യപ്പപാലയനം എന്ന നാമം അർത്ഥം മുക്തിദായകമായ

செயல் 2.—“இருள், இடி-கொண்டோ துதிக்கப்பட்டாள்”

എന്നാൽ ഭാഗ്യരക്ഷയ്ക്കായി ഇതേപ്പറ്റി ഭരണ
രണ്ടാം വാക്കു കേൾവകേതനാൽ കണ്ടെൻപിച്ച വക്കീലി
നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതാൽപ്പാൽ ഏതെങ്കിലും
യജമാനനായ കണ്ടെൻപിച്ച വക്കീൽ അനുമതിയോ
ണാൽ വന്നു. അനുമതിയോ കണ്ടെൻപിച്ച വക്കീലിനുള്ള
സ്വേച്ഛയും നിഷ്ഠിതമാണ്. നിഷ്ഠപരമായ ഇതേ സ്വേച്ഛയി
ന്റെ അന്ത്യമായിട്ടും കണ്ടു ചുരുക്ക് കണ്ടെൻപിച്ച വക്കീ
ലിന്റെ ഭാര്യ ഇതേപ്പറ്റി എന്തു വിചാരിക്കുകയോ ശക്തി
കാണിത്തന്നില്ല. ഉൾക്കാഴ്ചയെ സംബന്ധിച്ച്, ഒരു വക്കീലിന്റെ
സമർത്ഥമായ സാമാന്യജ്ഞം, അനുമതിയോടുള്ള പ്ര
ശംസ ഇവയെല്ലാംകൊണ്ട് കണ്ടെൻപിച്ച വക്കീലിന്
ശ്രീ വിജയംകേവലത്തിൽ കാര്യം കൂടുതൽ സമാന്തരമുണ്ടാ
യില്ലെന്നു എന്നാൽ ഇതേ അധ്യക്ഷത്തിൽ വക്കീൽ സ്വല്പം
അധികം കണ്ടെൻപിച്ചവനെ പറയണം.

വർഗ്ഗീത:— “പ്രാണാണ” വിശേഷം. കേശവമേനോനാചാരി
 യിട്ടു രസകരമൊന്നായിട്ടുള്ളു. ചിന്ന കേട്ടാ ജാന
 മേ! ജാൻ ഒരു കാഴ്ചം ചിന്നകൊള്ളട്ടെ രസകര
 യം വർഗ്ഗീകൻ ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെയല്ല. പെരും നി
 സ്സാഹസ്യങ്ങൾക്കും ജാനമയുടെ വലയമെങ്ക
 ലേക്കൊന്നു വയ്ക്കുന്നു” അത്ര നന്നല്ല.”

വക്കീലിന്റെ സംഭാവനയെക്കുറിച്ച് അനന്ത ഗാന്ധിയുടെ ഇപ്രകാരം ഭാഷിക്കേണ്ടി വന്നു.

[illegible][illegible][illegible]

“എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മേ, കരുണാകരനണ്ണിത്താ
നോടു് ആരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലേയെന്നും അദ്ദേഹത്തെ കണ
സ്ഥാപനം അമ്മയ്ക്കും സഹോദരന്മാർക്കുമില്ലെന്നു് ഏനി
ക്കു നിശ്ചയിച്ചുവു്”.

അ:—“എന്തു്, ഞാൻ ആ മനുഷ്യനെ കണ്ടു് കിട്ടുന്നോ?
വേലക്കാരനായും മറ്റും പരമേശ്വരൻ നമ്പാൽ നിന്നു്
അമ്മയ്ക്കുവേണ്ടി അന്യർക്കു നീ ഇങ്ങനെയൊരു
ഏകദേശത്താണു് (അതായത് നീയെന്നും എന്തെന്നും
മറ്റൊരാളെന്നോടുകൂടിയും പറഞ്ഞു) ഇതു് എന്റെ
ഹൃദയത്തെ എത്രമാത്രം കർഷണമെന്നു് നീ ഒരി
കാലത്തു ലഭിച്ചുവല്ലോ?”

സ:—“എന്നാൽ അമ്മേ, അമ്മയ്ക്കു അറിയാമെന്നു് ഇതു്
എന്നതാണെന്നു് സഹോദരന്മാർക്കു് ഞാൻ ഇന്നോ
നാളോ ഒരു വിവരമൊന്നുമില്ലെന്നു്.”

അ:—“അതേ എന്നാൽ കാലാകാസ്ഥാപനം—നീ കിനാപ്പു
കാണുന്നതു് കമ്പോളത്തോളമെന്നാണു് കാലമാക
വോൾ എന്നു് ചെന്നിൻ മറ്റിൻ, നിങ്ങൾക്കുതാ
മെന്തു് നീ കരുതുന്നതു് ഞാൻ ഒരിക്കലും വിചാരി
ച്ചിട്ടില്ലെന്നു് കേൾക്കുന്നതായും ഇന്നുമാത്രം കണ്ട
തെ അപരിചയത്തോളമെന്നാണല്ലോ നീ വിചാരി
ച്ചുകഴിഞ്ഞതു്. നിന്റെ ഉത്തരത്തോൾ തന്നെ
ഞാൻ ഏതെ കരുതുന്നതു് നിന്നെ സഹിക്കാതെ
പോയല്ലോ മകളേ—”

സ:—“ഇപ്പോഴും അമ്മയോടു് പറയേണ്ടുന്നതിന്നു
അദ്ദേഹം എന്നെ നിർബന്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നതു്.”

അ:—“ഉം എന്തു് കാരണത്താലാണു്?”

സ:—“അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, നമ്മുടെ മണ്ണുപത്തും സമ്മേള
കാഴ്ചമെന്താണു് പ്രായമാകുന്നതു് ഇതേപ്പറ്റി ആരോ
ടെങ്കിലും പറയുന്നതന്മേൽപ്പോലും നമ്മുടെ അമ്മിൻ
ഉറപ്പു വരുത്തേണ്ടതെന്നു് തന്നെത്താൻ ദൃഢനിശ്ചയം

മധ്യസ്ഥനെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെയൊരു
പേരും നന്നെ ഇല്ലെന്നുവെന്ന് ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം
താനും എനിക്കും ഒരുപോലെ ബോദ്ധ്യമായു്.”

ജന:—“അതാൻ വലിയ ചങ്ങലയായാണു കാണിച്ചതെന്നു
അാൻ വചാരിക്കുന്നു— ചങ്ങലയെന്നപറഞ്ഞാൽ
ചേറു വലിയ ആളാസനമെന്നു എന്നതെന്നു അാൻ
പറയുന്നു.”

സ:—“അമ്മ ഏതാണു് അപ്പിനെ പറയുന്നതു്?”

ജ:—“അാൻ അച്ഛനെതന്നെ ഇനിയും പറയും, ഉറപ്പി
ച്ചുപറയും. അതാൻ ലോകമെന്തിനെന്നു ചോദിച്ചാൽ
അദ്ദേഹം ഏകദേശം ഏകദേശം സരീ, നീ ഇത്ര കടത്ത
കെട്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു് ആ മനുഷ്യൻ ഇന്നുകൂട്ടി
ത്തന്നല്ലോ.”

ഇത്രയെല്ലാം സംഭവിച്ചപ്പോൾ അമ്മ പറയുന്നതിന്റെ
അർത്ഥം ഏതെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു ഭാഗം സരീയിൽ
കണ്ടിട്ടു നംഗീതവിദ്യാലയത്തിലെ സൈദ്ധാന്തകർമ്മ
ത്തിലും നിറഞ്ഞു കളിച്ച ഒരു മെല്ലെ സമാധാനസഞ്ചാരത്തിലും
ഏതു അന്നു ചെല്ലുമെന്നു് അമ്മയ്ക്കു് വിചാരിച്ചപ്പോൾ നല്ല
മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചു. അമ്മ ചോദിച്ചതനുസരിച്ചാൽ
അവൾ ഉള്ള പരമാർത്ഥങ്ങൾ തുറന്നുപറഞ്ഞു എന്നാൽ
ഒന്നുകൊണ്ടും സരീ ലജ്ജിതമായി.

ജ:—“നമുക്കു് പ്രാർത്ഥിച്ച ഒരു പെൺകുട്ടി ഇപ്പോൾ
ഒരു മെല്ലെപ്പോൾ കണ്ടാൽ ഉറപ്പാക്കുകക്കൊണ്ടി
രിക്കുന്നവർ അപമാനം പറയുമെന്നു മനസ്സിലാക്കാ
ഞ്ഞതു നിശ്ചയമായും ചോശമായല്ലോ.”

സ:—“അതാൻ അന്തരാശ്രമം പെട്ടാൽ പിന്നെ അന്യരായ
പുരുഷന്റെ അപമാനമുണ്ടെന്നു ഇപ്പോൾ ഏതെന്നാണു്
അനേകർ ചൂട്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നതു്?”

പരമാർത്ഥതയ്ക്കു് താണു കരുണാകരനായിത്തീർന്നാണു്
ഏഴി സ്ത്രീകളിൽ ഒരു മെല്ലെപ്പോൾ ചോശമായെന്നു് അമ്മയ്ക്കു് പ്രമ

സർവ്വം തത്ത്വാനുഭവം ഇത്രാശ്ചാഭം അതഃപരം
സംബന്ധിത്വം തൃപ്തികരമാതമം അഭിപ്രായമല്ലാ
എന്തിന്നു കിട്ടിയിരിക്കുന്നുത്”

സരി. — “അദ്വൈതത്തെപ്പറ്റി ഉൾപറ്റി വല്ലതുമെല്ലാം കർമ്മ
കൾ വന്നുപറയുന്നവരെ അഥമ കൈകൾ വശം
സംശയം”

നന്നത്തരം അല്ലാത്തതായ കർമ്മകരനുള്ളതാകാൻ
കാലം ഇന്നുവരെയും മനോഹരതകളും സന്ദി മാതാവിനെ
വല്ലാത്തതുകൊണ്ടു. തന്റെ പ്രേമത്തെ നിഷ്പ്രഭം
ആ യുവകാലമുൾ സന്ദർശനമാക്കിയതെങ്ങനെയെന്നും
അവർ പറഞ്ഞു എന്തു നല്ല വസ്തുധാരണീതിയാണു
അതാകാമെന്നും? കർമ്മകരനുള്ളതാകാൻ സംഗീതത്തിൽ
വായനയുണ്ട്. കേളത്തിലും ഒരു അഭിപ്രായമിന്നു മാത്രം
സ്വീകരണത്തിലും അംഗമാണു കർമ്മകരനുള്ളതാകാൻ.
അല്ലാതെ ഒരു ചിത്രം കർമ്മകരനാകാമെന്നുവരികിലും ഉള്ളതി
താകാൻ ഒരു കർമ്മകരൻ വലിയ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാകുന്നു.
അങ്ങനെയുള്ളതായ ഒരു സ്വത്താകാനാണ്.
കർമ്മകരനായവരിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരിക്കലും പത്തുപതി
നാണു സ്ത്രീകൾ പ്രസ്തുതമാക്കിയവയും മറ്റും കർമ്മക
രനുള്ളതാകാൻ ഒരു വലിയ അഭിപ്രായമിന്നുവരികിലും ഉള്ളതി
താകാൻ സംശയമില്ല.

ഉള്ള അനേകം വിപരീതാഭിപ്രായങ്ങളാണു അ
നമ്മു കേട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നതിൽനിന്നു സംശയമുള്ളതും സ്വ
മാതാകാണു അങ്ങനെയൊക്കെയാണു ഒരുവനുള്ളതും
ആ സ്ത്രീയ്ക്കു ബോദ്ധ്യമല്ലാമാകുന്നു. ഒരു വ്യാപാരവി
ശേഷമുണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ആലോചിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ
നമ്മു ഇടപെടേണ്ടതില്ലെന്നു കരുതിപ്പോന്ന ഒരു ശിവി
ലാശീലനാകാമെന്നു അനുമതി കരുത്തിലായി. ഒരു
മുഖമുണ്ടാകുന്ന ഇങ്ങനെയൊക്കെ വിചാരസംബന്ധത്തിൽ
പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടു അമ്മയുടെ അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടെന്നായി

[illegible][illegible]

അദ്വൈതത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള അദ്വൈതത്തിന്റെ അർത്ഥം

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

കൊള്ളുവെന്ന അവരും അയാളെ അത്യന്തം വെറുത്തുവെന്ന പറ്റയും കരുണാകരനുണ്ണിക്കാന്റെ വൃദ്ധപാപസാധനം മറന്നുമാറി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തറവാടിനുള്ളൊരുമാരുമായിരുന്നു. ഈ തറവാടിനുള്ളൊരു എന്തുമാത്രം പരസ്യമായി വിളംബരം ചെയ്യാമോ അത്രുമാത്രം പരസ്യമായി വിളംബരം ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതു ഉണ്ണിക്കാന്റെ പരിചായിരുന്നു. യുദ്ധ വിരന്റെ കൂമ്പിപ്പാത്ത സിരയിലും അലക്കുവും അലസ വുമായ പാതിയും കഷ്ടമായിത്തന്നെ പൊന്തിച്ചുകാട്ടുന്ന എന്തോ കാര്യങ്ങൾ അന്നത്തു അറിയപ്പെട്ട അനന്തം: — “ഉണ്ണിക്കാൻ ഇരിക്കണം”

ഉണ്ണിക്കാൻ: — “വരണം”

കിരസ്സും മിക്കിക്കുന്നതെന്നും പലിയും നരിക്കുന്നതെന്നും കരുണാകരനുണ്ണിക്കാൻ പ്രകടമായി കണ്ട അഗ്രഹാരത അനന്തം വിഗണിച്ചുകളഞ്ഞു ഇതിൽ അയാൾക്കു നീസേമാകട്ടെ പലകാലംകളെ അതൊന്നും തന്നെ ഉണ്ടായതുവിട്ടു.

അനന്തം: — “നാം തമ്മിൽ അല്ലെങ്കൾ പാതമാനം പരത്താൽ രണ്ടുപേർക്കും കാട്ടുക്കൾ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുമെന്നു” എന്നിങ്ങനെ നല്ല വിശ്വാസമുണ്ടു്. എന്താ അക്ഷിപ്തമല്ല ഉണ്ണിക്കാൻ.”

ഉണ്ണിക്കാൻ: — “എന്നാൽ അതെ—എന്റെയും വിചാരം അക്ഷിപ്തമെന്നു്.”

അനന്തം: — “നമ്മൾ തമ്മിൽ കേവ അടുത്തു മനസ്സിലാക്കേണ്ട അത്യാവശ്യമുണ്ടായരിക്കുന്നതെന്നു്” എന്നിങ്ങനെയാണു്.”

ഉണ്ണിക്കാൻ: — “വളരെ വളരെ സന്തോഷം എന്താ ഇങ്ങനെയ് വിളിക്കുവാൻ മനസ്സുണ്ടാവാമല്ല. ഇവിടെ ദഹിയ അപിത്തംകൊണ്ടെന്നു്” എന്നിങ്ങനെയാണു്.”

മറുപിടിച്ചുവെച്ചിരുന്ന വിവിധസാധനങ്ങളിൽ കരുണാകരനുണ്ണിക്കാൻ മാറിമാറി കണ്ണോടിക്കുകയായിരുന്നു.

ജാനമ്മ:—എനിക്കു പറയാനുള്ളതു ഉണ്ണിത്താണല്ലോറിയാ
 ണ്? അപ്പാന്റെ എന്റെ കൈപ്പറ്റിയല്ല. വെറു
 തെ സ്വന്തം കളയുന്നതല്ലേ? എനിക്കു ചില
 പോട്ടയും ചോടേണ്ടതല്ലേ? അതു ചോടിച്ചു
 നീത്തേക്കു. ഇഷ്ടമെന്തെങ്കിലും അതല്ല
 കേൾക്കുകയോ?

ഉണ്ണിത്താൻ:—കേട്ടോ, ഇങ്ങിനെ ചോടിച്ചാൽ അതിന്നു
 എനിക്ക് അർത്ഥം കുറച്ചു പറയാനില്ല. (ഉണ്ണി
 ത്താൻ അന്യരരുടെ അടുത്തുചിറ്റാതെ ചിരിച്ചു) എനി
 ക്ക് കൊഴിക്കേണ്ടതല്ലേ? ഇതു അദ്ധ്യക്ഷതപ്രാപ്ത
 ശ്രമാണ്.

ജാനമ്മ:—എന്താർദ്ധം അദ്ധ്യക്ഷത? അത് നന്നു ചോടിച്ചു
 കൊടുക്കട്ടെ ചാക്കുക്കുട്ടിയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എന്തു
 വിചാരിക്കുന്നു? ഇതു മീനാശീലിക്കാണ്. നിങ്ങൾ
 അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുക.

ഉണ്ണിത്താൻ:—എന്റെ മിഷൻ—അടിസ്ഥാനം
 കൊടുക്കുക. അതല്ല, സ്വന്തമല്ലേ? അതു നന്നു
 ചിറ്റിക്കുന്നത്.

ജാനമ്മ:—എന്നാൽ ലോകത്തിൽ നന്നായതല്ലേ എന്തു സ്ഥാ
 നമാണെന്നുതന്നെ മറ്റും കറങ്ങുന്നതല്ലേ പറയാൻ
 സാധ്യമാ?

ഉണ്ണിത്താൻ:—അതല്ല കൊള്ളാം. അതല്ല, അതല്ല
 അറിയാത്തതല്ലേ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക? .. . കേൾ
 അതല്ല, അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല
 എന്തു? അതല്ല.

ജാനമ്മ:—അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല
 അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല
 അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല
 അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല അതല്ല

മലയാളം പറയാതെ കഴിച്ചും മുറിച്ചും ഉണ്ണിത്താൻ അന്നമ്മയോടു അതുതന്നെയോർ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചതു്

അന്നമ്മ.—ഉണ്ണിത്താൻ പക്ഷാർത്ഥം പറയുകയാണോ? ജോലിയൊന്നുംതന്നെക്കിട്ടേ? ഓരോ അഴക്കം വരികയില്ല നിങ്ങളെപ്പോലെക്കെ നടക്കുന്നവർക്കു ഒന്നും കാണാതിരിക്കരുത്. അതു നിശ്ചയം ഭൂസ്വാമി കണ്ഠനാമകിടക്കും അദ്ദേഹം ഉണ്ണിത്താൻ.

ഉണ്ണിത്താൻ.—അതൊന്നുമില്ല (ഉണ്ണിത്താൻ അഖണ്ഡമായ തനിക്ക് മനസ്സാധിച്ച അയാൾക്കു വസ്തുവായിട്ടു)

അന്നമ്മ.—എങ്കിലും അപ്പൻ കഴിച്ചാൽ ഉണ്ണിത്താൻ കര സാമന്തനും കിട്ടുമായിരിക്കാം. ഓ, താ കിട്ടുമോ? അൻ ചോദിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു അപ്പൻ കാര്യങ്ങൾ നല്ല ഒരു സമ്പദ് കിട്ടുമോ എന്നു മാത്രമേ എൻ്റെ.

കരുണകരനുള്ളിത്താൻ ദൈവാനുഗ്രഹം തുകി പറഞ്ഞു പിന്നാൽ തന്റെ മക്കൾക്കും അയാൾ സമ്പദ്യം തന്നിരിക്കുമെന്ന് ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടു

അന്നമ്മ.—എങ്കിലും അപ്പൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം നഷ്ടപ്പെടുകയോ വെറുപ്പെടുകയോ അദ്ദേഹത്തിന് തക്ക ചെൽ സംഭവിക്കുമോ?

അതു സാക്ഷ്യമെടുത്തു ചെറുപ്പം വരികയും തുറന്നു നൽകണം കരുണകരനുള്ളിത്താൻ പറഞ്ഞു. ഉണ്ണിത്താൻ ഒരു സമ്പദ്യമായി ഉപയോഗ പരഞ്ഞ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. എങ്കിൽപ്പോൾ സാമാന്യം ചെറു ചെൽ സാധിക്കുമെന്നു അന്നമ്മ ചോദിച്ചു അതിന്നു അയാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നു പറഞ്ഞു. —

“സംഭവമെന്താ? ഇക്കാര്യം എന്താണു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുക. എന്തെന്നുള്ളു എന്തിനെക്കൊണ്ടു അൻ ചെൽ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുക. കര സഹായം ലഭിച്ചാൽ അദ്ദേഹവും എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് ഇനിയും

ഒരു വളർച്ചക്കുറവ് ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള നിഷേധം ഞാൻ ഒരു മാത്രം മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കുകയുണ്ടായി.

ഉണ്ണിക്കുന്ന് - ചന്ദ്ര മോഡ്യോ കൊള്ളിം; സാമ്പ്രംങ്ങ് ഒരു കുറു
 തുറന്നുകൊ-ക്കുവെന്നും മറ്റും വാക്കുതോൻ എണ്ണിക്ക
 നാഡിക്കായിട്ട.

ഇത്രയും ദയയോടെതിന്റെശേഷം താൻ മറ്റും ഒരു നേതാവോടുകൂടി ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നതായാണ് അദ്ദേഹം സൂചനയും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ബോംബെ പ്രസ്തുത ചാൻ ഉണ്ണിത്താൻ ഉപാധിയിൽ നാൽപ്പതിലധികം

ജനനം 1969 തൃശ്ശൂർ നഗരസഭയിൽ നിന്നും എൻ
എം ഓർത്തഡോക്സ് മതം പ്രവേശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉത്തമ
നഗരസഭയിൽ

ഉസ്താദായൻ - (വിവിദ്യകൾക്കു മേന്മ) എന്നർത്ഥം
 ഏതർത്ഥം സമാധാനമെന്നാണു് അതിന്നു് മുമ്പാകെ
 അങ്ങനെയു് ഉണ്ടു് എന്നാൽ സത്യം എന്നു് മറ്റൊരു
 അർത്ഥം - മറ്റൊരു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു് ഏതർത്ഥം
 മറ്റൊന്നാണു് - അങ്ങനെയൊന്നു് മറ്റൊന്നാണു് എന്നു്
 യഥാർത്ഥമെന്നാണു്

[illegible]

ഉണ്ണിത്താൻ—സമ്മതിക്കുകയില്ലേ?

ജാനമ്മ—ഉണ്ണിത്താൻ! ഇല്ലില്ല. എന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻ ആദ്യമായി അവൾക്കു യോഗ്യനാണെന്ന് എന്റെ മുൻപുകെ തെളിയിക്കണം.

ഉണ്ണിത്താൻ—അതെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടു എന്നാൽ സതി പറയുന്നത് അവൾക്കു പതിനേഴുവയസ്സ് കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ്.

ജാനമ്മ—കാലമെത്രെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതിന്റെ കർമ്മമെന്താണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. എന്റെ സമ്മതം ഇല്ലെങ്കിലും അവളെ ഒരു വശം വിവാഹം ചെയ്യാമെന്ന്, അവൾ മേരിക്കാവുന്ന് കേൾക്കുന്നു. അവളെ കിട്ടുന്നതിൽ അത്രയും പ്രയാസവുമില്ല. എന്നാൽ ഒരു കഷ്ടപ്പാടും അതൊക്കെയും കിട്ടുകയില്ലെന്നും കാണുന്നു.... അതുകേട്ടോ ഉണ്ണിത്താൻ! അവധാനത്തിലാണെന്നാണ്.

പൊട്ടുന്നതൊരു പെണ്ണായിട്ടു ഈ അവസാനപ്രസ്താവനയുടെ ശക്തിയെത്തുമ്പോൾ കയറുകയോ ഉണ്ണിത്താൻ കൈയ്യിടുന്നുപോകി, അതാൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിൽ ഇടയിൽ പറഞ്ഞു—

ഉണ്ണിത്താൻ—പക്ഷേ അങ്ങനെയോ അന്യോന്യം വലിയ അനുരാഗമാണ്.

വീണ്ടും ഒന്നോ രണ്ടോ ചോദ്യങ്ങൾക്കൂടി ചോദിക്കുവ ജാനമ്മയുടെ നയനകളിൽനിന്നു അപരനെ ചിതറിക്കൊണ്ടു മുന്നേ

ജാനമ്മ—“നിങ്ങളെന്തൊരു വിധമായിട്ടു? ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ആലോചനയെ സ്വാഗതംചെയ്തു സമ്മതിച്ചു നൽകിപ്പറയുകയുണ്ടോ?”

ഉണ്ണിത്താൻ: — “സരിയും അന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതു സരിയുടെ ആഗ്രഹത്തിന് വിപരീതം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.”

അനമ്മ: — “എന്നാൽ ഉണ്ണിത്താന്റെ അർത്ഥം ഈ നിശ്ചയത്തെ സമ്മതിച്ചു” അതു നടക്കുന്നതിന് വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തു പഴിയിൽ പട്ടുപിരിച്ചു. അന്നും അന്നും ഉണ്ണിയുടെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കാൻ അയാൾ കരുതി.”

നദീതീരത്ത് തമ്മക്ക. ബക്കുളം തീരത്ത് പട്ടു” ആ അശ്വനാഥകാക്കിൽ സുകുമാരൻ പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി അനമ്മ വിചാരിക്കുകയായിരുന്നു. “ധനവശിയാൽ ഒരു മ. യുടെ ആശ്രയിച്ചു” എന്നിങ്ങനെ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുകയും” അതു സ്വാഭാവികവും അഭിമാനവും ആയ ഒരു വിചാരമാണെന്നു അനമ്മ നമ്മതിച്ചു. മറ്റൊരാളെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുകയാണെന്ന് എന്തുവും നാണമുള്ള ഒരു സ്ഥിതിയെ കണ്ടുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നെന്ന് നികൃഷ്ടമായ ഒരു സന്നദ്ധതയും മേൽപ്പറഞ്ഞ വാക്യം ഉച്ചരിച്ച അമ്മിന്റെ മനസ്സുനമ്മ പുരുഷനായിരുന്നെന്ന് വേണ്ടതും തമ്മിൽ അനമ്മ ഒരു താത്കാലികമായിരുന്നെന്ന്. ചില മറ്റുള്ള പ്രമാണപ്രകാരമുള്ള ഒരു തനിച്ചാകുന്നു മന്യനുമല്ലാത്തതിനും സുകുമാരൻ. എങ്കിലും ഈ കണ്ടുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്ന അപേക്ഷിച്ചു” എന്നൊരു പുരുഷനായിരുന്നെന്ന് ഉണ്ണിത്താൻ തമ്മി സ്വന്തത്തിൽ കോട്ടുപാതെ നിയന്ത്രണം ചെയ്യുകയും പറഞ്ഞു: — “അൻ എങ്കിലും സ്വന്തമായി പ്രവൃത്തി തുടങ്ങിയതിനെക്കുറിച്ച്”

അനമ്മ: — “എന്താണത്?”

ഉണ്ണിത്താൻ: — “ചല്ല കൃഷിയോടൊന്നും തമ്മിൽ പറഞ്ഞ അന്നും തമ്മിടം. സരിയും അതു വലിയതായിരുന്നു.”

തോന്നി. കരുണാകരന്റെ ഈ പ്രകടനത്തിൽനിന്നു പിൻമാറിയില്ല എന്നാൽ അയാളെ കാണുകയെന്നുള്ളതു വളരെ ദുർദ്ദശമായിത്തീർന്നു സരി വളരെ പലഭാഗത്തായി. ഈ ഒരു കഴിപ്പത്തിലും വേദാന്തപ്രകാരം താഴെത്തുറവോടുകൂടിയും കാണാതെ ജനമുൾപ്പെടെയെല്ലാവരും കണ്ടുപിടിച്ചു വരികയാണെന്നു ഗ്രന്ഥം പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ഈയിടെയുണ്ടായ അപകടത്തിനുമുമ്പെങ്കിലും സെന്റാൽറ്റത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്ന കണ്ടുപിടിച്ചു വരികയാണെന്നു ഗ്രന്ഥം പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ഈയിടെയുണ്ടായ അപകടത്തിനുമുമ്പെങ്കിലും സെന്റാൽറ്റത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്ന കണ്ടുപിടിച്ചു വരികയാണെന്നു ഗ്രന്ഥം പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ഈയിടെയുണ്ടായ അപകടത്തിനുമുമ്പെങ്കിലും സെന്റാൽറ്റത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്ന കണ്ടുപിടിച്ചു വരികയാണെന്നു ഗ്രന്ഥം പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

വകീൽ:—“ജനമേ, അതേപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു മനസ്സു
 പറ്റുന്നതിനിട്ട് അങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള തരമായൊരു
 ഭരണമെന്നൊക്കെയുള്ള ഒരു വകയിൽ അതിന്റെ കാര്യം
 വളരെ ഉള്ളതും താളം ചെട്ടതും നടക്കുന്നതുകൊണ്ട്
 ഇക്കാര്യം ആരും തടയാനാകുന്നതല്ല എന്നുള്ളതും”

കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ-നാഷണൽ റേഡിയോ ന്യൂ ഉദ്യോഗം ഉൾക്കൊള്ളി ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ-നാഷണൽ റേഡിയോ ന്യൂ ഉദ്യോഗം ഉൾക്കൊള്ളി ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ശേഖരിച്ച എത്രയുപേയത്തിൽ നല്ലിക്കൊള്ളാമെന്ന് അയാൾ ജനമുയർത്തുവാൻ ചെന്നു ചെല്ല ഉത്തറിത്താനെ നേരമെപ്പോഴെന്നാകുമൊന്നാണു് വക്കീൽ പറഞ്ഞതു്

അടുത്ത ഒരു ദിവസത്തെ സൗഖ്യത്തിൽ ജാനമ്മ കണ്ണൻ പിള്ള വക്കീലിന്റെ ആഫീസിൽ കയറി വക്കീൽ മഹാജനങ്ങളോടൊത്തു ഒരു ജീവചരിത്രം ശേഖരിച്ചിരുന്നു. ജാനമ്മയെ കഴുത ഉടൻതന്നെ ഒരു വലിയ കല്ലെടുത്തു നിവർത്തി കണ്ടാകരുത്തറിയാൻ നീന്താ വശമായ ചരിത്രം ഒരു പരാക്രമസുഖത്തോടുകൂടി വക്കീൽ വായിച്ചുതുടങ്ങി.

“അപ്പാൾ ഇതു ഒരു ചാക്കൻ ബോധിയാണു്, അപ്പാഴെ ഒരു വക്കീലിന്റെ അമിതമുദനാക്കണം. ഇദ്ദേഹി വർത്തമാനം തപ്പിച്ചെടുത്തതിനു് എന്നെ വിചാരിച്ചുവെന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമുണ്ടു്. ഏതായാലും കഴുത കണ്ടാകരുത്തറിയാൻ അപ്പാൾ അധികമാനും പറയാനില്ല. കണ്ടാകരുത്തറിയാൻ പറയാം. അയാൾ ഒരു കണ്ടാലും വെറുക്കിയാണു്”

കണ്ണൻ പിള്ള വക്കീൽ കണ്ടാപ്പു വായിച്ചുതുടങ്ങി. നമ്മുടെ സ്റ്റേമിൻ എന്നാണു ആ ചരിത്രോപന്യാസത്തിന്നു് വക്കീൽ തലക്കെട്ടു നൽകിയിരുന്നതു്.

വക്കീൽ:—“നമ്മുടെ സ്റ്റേമിൻ അപ്പാൾക്കു് തിരുവനന്തപുരത്തു കാട്ടുപള്ളിയിന്നും ഡിസ്ട്രിക്ട് ചെല്ലു വീട്ടിൽ പറഞ്ഞതുമു് കയറിയെന്നു. ഒരു സ്വർണ്ണപാലിയുടെ അടുക്കൽനിന്നു പണയംവെച്ച പണയിപ്പാടു് നേരൻമാണു കാണാം. ഒരുവശത്തു മൂന്നുകല്ല് പച്ച ഒരു മോതിരം—മറുവശത്തു ഒരു പണയക്കാൽ. ഇവയുടെ ഉത്തറിത്താൻ. കാട്ടുപള്ളിയിൽനിന്നു ഇക്കഥ കേട്ടു. അമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുണ്ടെന്നാണു വിചാരം! പോലീസുകാരിൽനിന്നു് അവസാനത്തിൽ ഉത്തരംകൊണ്ടു തന്നതെന്നു എങ്കിലും

[illegible][illegible]

எனக்கு 2000 ரூப.

[illegible][illegible]

[illegible]

ഉപസംഹാരം കണ്ടുപിടിച്ചതിൽ സത്യം സമ്യക് ദൃഷ്ടിയെ സന്നിധിയാക്കുന്നു. അപ്പോൾ വെളിച്ചം കണ്ടാൽ ഒരു വിട്ടുകൊടുക്കണം— മൗനം ഭരണമല്ല. ബ്രഹ്മണം എന്ന നിലയെ പാലം പാലത്തു മുന്നോട്ടു പുറംകൊണ്ട് കണ്ടുപിടിച്ചതിൽ ചെറുതായ പാലം നിലനിൽക്കും. എന്നാൽ അസംബന്ധമായ മറ്റൊരു നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി കണ്ടുപിടിച്ചതിൽ നിലനിൽക്കും. ഇങ്ങനെ പറയും.

കോട്ടയം, നാമിന്റെ പണം നമ്മുടെ ഒരു ഭാഗിയെ
 നശിപ്പിച്ചു. സുരക്ഷിതമായി. സുരക്ഷിതമായി.

உறுது ஊரில் நடந்திருந்ததையும் எழுதிவைத்துக் கொள்ளுமா.
(எழுதிவைத்துக் கொள்ளுமா) என்றும் விசயத்தை, மாற்றம்
வருமாறு, மாற்றம் வருமாறு.

[illegible][illegible][illegible]

“പ്രായ് 31, സ. നവം 1950 മുതൽ 1951 വരെ
 തി. 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2

അവതരണ നാടികളെ പറ്റിയും കെട്ടിയും മാനം വലുതായി ചില പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും.

[illegible]

“അതേ, ശേഷനായവർക്കു് സമോപകരണങ്ങളും ജീവനുള്ളവർക്കും സഹായിച്ചു് സംഭാഷണസമയത്തു് മറ്റു് ഒന്നും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് അതിന്നു് “ഒരു മാറ്റം നല്ല ഉത്സാഹമുണ്ടാക്കുന്നതു് സാധ്യമല്ല”

കമ്പിളിപ്പാക്കുകളുടെയൊന്നും മേലുള്ളതായ ശക്തികളെ പറ്റിയതു്—

“പാകുന്നതിനുമുമ്പേ പാക്കു് ഒരുത്തനാക്കുവാൻ കൊള്ളാമെന്നു് എങ്കിലും വാഗ്ദാനം ഒന്നു് ഉണ്ടു്.”

അദ്ദേഹം—“മോശമുഖ്യാതിൽ വേർതിരിക്കുന്നതും ശക്തികളെ പറ്റിയതും വീക്ഷിക്കുവാനുള്ള മഹാപ്രഭാവം”

ശക്തികളെ—“ബാക്കു് (കളിപ്പാക്കു്) ഉണ്ടാകുന്നതും ഇതിന്നു് കളിപ്പാക്കു് മറ്റൊരു പേരു് ഉണ്ടാകുന്നതു്, ഇതിന്നു്”

“ബാക്കു് എന്നാൽ “അതുകൊണ്ടു് ജീവനായവർക്കു് അതുകൊണ്ടു് പറ്റുന്നതിന്നു് സാധ്യമാകുന്നതു്”

കേൾക്കുന്നവർ. “അതുകൊണ്ടു് ഒന്നു് നന്നായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു്, അതുകൊണ്ടു് കേൾക്കുന്നതു് കേൾക്കുന്നവർക്കു് അതുകൊണ്ടു് അതുകൊണ്ടു് മറ്റൊരു പേരു് ഉണ്ടാകുന്നതു്”

അതുകൊണ്ടു് അതുകൊണ്ടു് “ഇതിന്നു് ഒരു മാറ്റം വരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു് അതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാകുന്നതു് ഉണ്ടാകുന്നതു് ഉണ്ടാകുന്നതു്

“പ്രകാരം മറ്റൊരുതരം” മറ്റൊരുതരം കളിപ്പാക്കുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു് മറ്റൊരുതരം കളിപ്പാക്കുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു് അതുകൊണ്ടു് അതുകൊണ്ടു്

കളിപ്പാക്കുകൾക്കു് ശക്തികളെ ഉണ്ടാകുന്നതു് ഉണ്ടാകുന്നതു് ഉണ്ടാകുന്നതു്

[illegible][illegible]

സുകമാരനേക്കൂടി ക്ഷണിക്കുന്നതൊരു വന്നപ്പോൾ അന്നമ്മ യുടെ ഏകമുതൽക്ക് സന്തോഷവും പീഡയും ഉണ്ടായി. അവ നത്തിൻപുറം ഒരു സൂയ്യന്തുമുക്കുളപ്പൊക്കല ഉപധാരയെ തൃശ്ശൂരങ്ങല്ലൂരത്തിലാക്കി സുകമാരനെ സ്ഥാനത്തു ചേർത്തുകൊണ്ടു തന്നെ അമ്മയുടെ വാഗ്ദാനം കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു. സുക മാരൻ അമ്മയുടെ സേവനവും ശ്രദ്ധയെയും അറിയിക്കുന്ന നന്മയിലൂടെ, ഒരുപക്ഷേ അമ്മയുടെയും സന്തോഷ മതിയെ. പക്ഷെ അമ്മയുടെ കാണിക്കുന്നതിലേക്കായിരുന്നു.

സുകമാരന്റെ വേഷമാകട്ടെ വളരെ ലളിതമായിര ന്ന. തന്റെയും പട്ടികപ്പാത്രം ധരിച്ചിട്ടുള്ള പക്ഷേ വേഷം വളരെ ലളിതമായിരുന്നു. കണ്വനായുള്ള ഒരു കോടിനേരി യെ കണ്വനായ് മാറിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് കണ്വൻ െ പട്ടികപ്പാത്രം അമ്മയുടെ ഉത്തരവ് കേൾക്കുകയും അമ്മ സുകമാരൻ നല്ലൊരുവനായി വന്നു ചു മിക്കവാറും സുകമാരൻ പട്ടികപ്പാത്രം കണ്വനായിട്ടാണ് അമ്മയുടെ കഴി മ്പ്പുണ്ടായിട്ടു. എന്നാൽ അമ്മയുടെയും അമ്മയുടെയും ഉത്തരവ് മാത്രം സുകമാരൻ മറുപടിപറയുകയും ചെയ്തു. സുകമാരൻ നല്ലൊരുവനായിട്ടാണ് അമ്മയുടെ ഉത്തരവ് കേൾക്കുകയും അമ്മയുടെയും അമ്മയുടെയും ഉത്തരവ് മാത്രം സുകമാരൻ മറുപടിപറയുകയും ചെയ്തു. സുകമാരൻ നല്ലൊരുവനായിട്ടാണ് അമ്മയുടെ ഉത്തരവ് കേൾക്കുകയും അമ്മയുടെയും അമ്മയുടെയും ഉത്തരവ് മാത്രം സുകമാരൻ മറുപടിപറയുകയും ചെയ്തു.

സുകമാരൻ കഴിഞ്ഞ പട്ടികപ്പാത്രം നല്ലൊരുവനായിട്ടാണ് അമ്മയുടെ ഉത്തരവ് കേൾക്കുകയും അമ്മയുടെയും അമ്മയുടെയും ഉത്തരവ് മാത്രം സുകമാരൻ മറുപടിപറയുകയും ചെയ്തു. സുകമാരൻ നല്ലൊരുവനായിട്ടാണ് അമ്മയുടെ ഉത്തരവ് കേൾക്കുകയും അമ്മയുടെയും അമ്മയുടെയും ഉത്തരവ് മാത്രം സുകമാരൻ മറുപടിപറയുകയും ചെയ്തു.

അമ്മ - "എന്ത് മകളേ, നീ കുറച്ചു കേൾക്കൂ."

സതി. — “വേണ്ടാ അമ്മ. എനിക്കു തീർക്കു വിശപ്പില്ല”

എന്നൊരു വിനയത്തോടെ സതിയും എല്ലാമേ
കും എല്ലാക്കാര്യത്തിലും ഉത്സാഹത്തോടു കൂടിയതായിരുന്നു.
നീലലോഹിതവസ്ത്രത്തിലുള്ള ഒരു കൂട്ടുകാര്യങ്ങൾ കണ്ടു
കുവിയറയും അങ്ങനെയെ സതിയുടെ സുന്ദരകാരം ഭാഗ്യം
തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കു് ഉദ്യോഗമില്ല,
മരിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു സതി കണ്ടു ഉത്സാഹത്തോടെ
കൂടിയിരുന്നതിൽ അത്ഭുതം. എത്രമാത്രം സന്തോഷമു
ണ്ടായിരുന്നെന്ന്. അവർ മനോഹരമായൊരു മറുപടി
യുടെ സാഹചര്യംകൊണ്ടു് നീലലോഹിതനേയും അവർ വാളി
പ്പുറത്തുനിന്നു് പാർക്കു കണ്ടപ്പോൾ കണ്ടതിലധികമേ
കണ്ടുവെന്ന്. അവർക്കു് ചിലർ അതേയൊരുതരം
കാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവെന്നാൽ “കീഴ്ന്ന” മറ്റൊ
ടിപ്പോലും കേൾപ്പിട്ടു കണ്ടതിൽ ചിലർക്ക് ശങ്കപ്പെട്ടി
യുടെ അടുത്തു് ചെന്നു് എങ്കിൽ പാർക്കു ചെയ്യാൻ
കൂടെ സംഭാഷണം ചെയ്തു.

ശ്രീനീലാസനോടുനിന്നു് നോക്കിപ്പോ സന്തോഷം
കണ്ടുവെന്ന്. എന്നാൽ ഇന്നു് തി കണ്ടുവെ
ന്നതിൽ സംഭാഷണം ചെയ്തപ്പോൾ സന്തോഷം നൽകി
ക്കൊടുത്തു ചിലർക്കും കണ്ടിരുന്നു. വൃദ്ധനായ കേശവ
മോഹൻ എങ്ങിനെയോ അതേയൊരു ചിലർക്കു് കണ്ടുവെ
ന്നുവെന്ന്. വിപ്രലാഭത്തിൽ പറഞ്ഞുവെന്ന്.
എന്നാൽ അതിനെത്തുടർന്നു വല്ലാതെപ്പോ പറയുവാൻ
അതും അനുഭവിച്ചില്ല.

കേശവ. — “അങ്ങനെയൊരു വന്നു കഴിഞ്ഞു. മൂന്നു
ക്കും അങ്ങനെയെങ്കിൽ അതിനെ ചെന്നുക്കൂടി നേ
രെയെന്ന് നോക്കിയെ തീർത്തു. അന്നു പറയു
ന്നതു കേൾക്കാൻ ഇരുന്നെങ്കിലും അത്രയും
യു്. അതു വിചാരിച്ചു ചെന്നുവെന്ന്”

ശേഷനാഥൻനാൻ ലഭിച്ചുള്ള തുണസ്വപനത്തിൽ
“കേൾക്കേണ്ടതാണെ” കേൾക്കേണ്ടതാണെ” എന്ന കനിഞ്ഞി
ക്കാകെകാണു” പറഞ്ഞു. —

ജാനമ്മ. — “എനിക്ക് വിലയുള്ള വാക്ക് കേൾക്കുന്ന പറ്റ
ശ്രദ്ധപ്പെടേണ്ടതാണെ” എന്നു പറഞ്ഞു.

ശങ്കുപ്പിള്ള — “കൊള്ളാം എപ്പോഴും വിലയുള്ളതല്ലെന്ന് എ
പ്പോഴും എപ്പോഴും”

ജാനമ്മ. — “സത്യം അല്ല സത്യമാകയാൽ നോക്കി
കൊള്ളൂ”, “കഴിഞ്ഞുകൊള്ളൂ” എന്നിവയെപ്പറ്റിയുള്ള
നിത്യോക്തി കേൾക്കേണ്ടതല്ല സമ്പ്രദായകർമ്മ
കൾ അൻ നമ്പാദനായകൊള്ളുന്ന. മറ്റൊന്നിലും
എന്നെ സമ്പ്രദായം വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതല്ല
നഷ്ടപ്പെട്ടവയും ഉണ്ടാകാമെന്നും”

സത്യം കട്ട അറിയിക്കുന്നതാണെ” എന്ന് പറയും
കൊള്ളാം. ഇന്നത്തെപ്പിള്ളകൾക്കു സ
നോക്കിയും അതുകൊണ്ടു ജാനമ്മയ്ക്കും മേലും ശ്രീ വില്ല
നോക്കിയെന്നു സന്തോഷത്തോടെ നാലു മൂന്നു ജ
നങ്ങളും — “അതേ, അതുകൊണ്ടാണെ” അൻ പറയ
ന്നത്. എങ്കിൽ കൊള്ളാത്തപ്പറ്റി — എന്താണുള്ള
ജനം — നിശ്ചയിക്കേണ്ടതല്ല എങ്കിൽ ഉണ്ടാക
കൊള്ളാം കേൾക്കൂ” എന്നൊരു പറയുക. അതു കേൾക്ക
വാൻ എനിക്ക് വലിയതല്ല സന്തോഷമുണ്ടു്... കേൾക്കേ
വൻ എങ്കിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണെ?”

ഉത്തരം പറയുന്നതിൽ മുൻപായി കേൾക്കേണ്ടതാണെ
പ്രകാരമുള്ളതാണെ കൊള്ളാം കാക്കുകയും ചെയ്യൂ.

“നമ്മുടെ മെച്ചം നമ്മുടെ കൈകൾക്കുള്ളതല്ല, എന്തു
അതിനുള്ള ഉണ്ടാക്കാമെന്നെന്നാലും നമ്മുടെ മെച്ചം
നാം കൊള്ളാം പാടില്ല”

മേട്രിനാഥഃ—“അതുതന്നെയാണു ഞാനും പറയുന്നതു്”
എന്നതായിരുന്നാലും വലിയകടയിലെ ചരക്കിന്റെ
ഗുണം കുറയാൻ പാടല്ല.”

ജാനമ്മ:—“കൃഷ്ണപിള്ളേ! നല്ലതുകൾ വെട്ടുതും പറയാ
നുണ്ടോ?”

കൃഷ്ണ - “എനിക്ക് വേറെ ഒന്നും പറയാനില്ല, അധർ പറ
ഞ്ഞതുതന്നെയാണു്” വെച്ചതു്.”

അന്നത്തരം തപാലത്തുകയും സ്ഥിതിയിൽ കാര്യം
ആദ്യവും ജാനമ്മ തന്റെ ചോദ്യം ചോദിച്ചു. സാധാര
ണമായ സമാധാനങ്ങളിൽ അത്ര അധികമാണും ശ്രദ്ധി
ക്കാതെ അറിയ കഴിയാപോയി

ജാനമ്മ:—“സുകുമാരൻ” എഴുതയിലും പറയേണ്ടോ?”

സുകുമാരൻ:—(ദ്രവ്യമായും നിഷ്ഠാനുമാരമായും) “ഒന്നുമില്ല.
എന്നാൽ ഒരുകാര്യത്തിന് എഴുന്ന ചങ്ങലക്കുന്നു.
എനിക്ക് ആ ചങ്ങലപ്പൻമപ്പുളയുടെ പിടലിക്ക്
മണക്കുന്നും കൊടുക്കണം.”

ഈ അപിപ്രായം കേട്ടു് എല്ലാവരും അപാട്ടിച്ചിരിക്കുക
യും കൈകൊട്ടുകയും ചെയ്തു.

“അയ്യോ! അതു കേൾക്കേ! ചുരുക്കം കേൾ!” എന്നു
കണ്ണത്തിപ്പിള്ള വടക്കൽ ഉറക്കക്ക വിളിച്ചു.

“എന്റെ കഷേണ! നീ അതിനു പോകുന്നവരും
എന്നേക്കൂടാ വീളിക്കുറേണ.”

“എന്നേക്കൂടി.”

“അന്തർ കൂടെയുണ്ടു്.”

“അന്തർ അധർ പറഞ്ഞിട്ടു ചുറ്റും കാലം കൊണ്ടു
അടുക്കാൻ അധിക്കാണു്.”

ജാനമ്മ:—“അതുപോലെ ഉള്ള കാര്യം അല്ല ചങ്ങലപ്പൻ
മാപ്പുള, കേട്ടോ.”

അധിക്ക ഉടക്കായിരുന്നവരെല്ലാവരും ഞാൻകൂടായി
കൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. സന്തോഷകൊണ്ടു് അധിക്ക രണ്ടുപേർ.

പുതുക്കൾ തലമുളകളും കൈയടികളും വെണ്ണ വെണ്ണ സ്നേഹ കേശവനെ പർവ്വതപുരം തന്റെ വലിയ കടലിൽ റെക്കിട്ടു പരിശുദ്ധി വേലപ്പെടുത്തി സുകമാന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു സർവ്വം തോമിട്ടു. ആത്മമതി കൃത ജ്ഞാനസുഖകരമായ കടലിടംകൊണ്ട് സുകമാന്റെ സമുദ്ര കിട്ടി എന്നാൽ അമാർഷാമയജ്ഞാനി-തേക്കപ്പെട്ട മോക്ഷിയത് കഴുതൻപിള്ളയുടെ ഒരു കൈ മറ്റൊരു പരമേശ്വര സുകമാന്റെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായതും ഇതിൽപിന്നെ ആ കൈയെ സംയമനത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട മോക്ഷ ഉത്സാഹവും ഉദ്യാസവും സംക്രമിച്ചതിൽ പത്തും കാണപ്പെട്ട ലോകപ്പുൽമാപ്പു മുതൽ നാമധേയം ഒരു ആനന്ദമന്ത്രംപോലെ പരിണമിച്ചു മോക്ഷം നിസ്സാരമായ ആ മത്സരിയെക്കുറിച്ച് അവിടെ കാര്യമന്ത്രം കൊണ്ടുപോൽ കൈറാന്നു പരമാനുഭവമിരുന്ന് കല്പനയെ തറഞ്ഞുകിടന്ന കായികകളുടെ നാദകളോടും അപ്പോൾമുതൽ അയ്യപ്പപാദപാദം ആടുന്നതായി കാര്യം മോക്ഷപ്പുൽമാപ്പു മുതൽ വേർപെടുത്തിയും കൈറാന്നും കൈറേപ്പുറ്റിനും മൂന്നുകൈറാന്നും പെരുമാറിയെടുത്തിയും സാധാരണക്കാർ കല്പനയ്ക്കായിത്തീർന്നിട്ടും വിശ്വമിട്ടു

അവർ ഇപ്രകാരം ഉത്സാഹിഷ്ടായം സമ്പ്രദായം സംഭാവണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും അങ്ങനെയൊരിക്കലും പലയുകടമിടവു തന്നെനായ മാതൃകയെ മാതൃക പലപ്പോഴും മോക്ഷ അയാളെ കൈക്കൊണ്ടതിൽ അനന്ദമെന്നതു വളരെ അനുപമമായിപ്പോയി എന്തും മാനുഷാവസ്ഥയിൽ കൈമാറാമെന്നു സുകമാൻ കരുതിയിട്ടു കാര്യമെല്ലാവരുള്ള വിചാരവും നല്ല നയവും ആഭിജ്ഞാനവും അയാൾ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടു. തന്റെ ഫലിതമായ ഒരു സംഭാവണംകൊണ്ട് സന്നിധിതരുടെ മാനസത്തെ കടലിൽ സുകമാൻ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടു കൈമാൻ

അതിഥികളുടെ മദ്ധ്യേ വരവുവരുത്തൽ പരിപാടിയിലും പുതിയ
 രീതികളും ഇവർ ജീവനായ സംഭാവനയ്ക്കായി പല
 കൊള്ളകളും സുകമാകുന്ന പ്രായാമദ്യവുമായ ശരീര
 മതിൽ കയ്യാളിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ആകാശ മാനുഷ
 മഹത്തമം ഭരണാധിപനായെന്നു ജാനമ്മയ്ക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു.
 അവൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴെങ്കിലും ആ ആകാ
 ശം അവളുടെനേക്കു നിറഞ്ഞു നികച്ചു നോക്കിയില്ല. ഒട്ട
 വയ്ക്കിയിരുന്ന അവസാനിക്കാൻ കണ്ടൻ പിള്ളയുടെ
 ആരിശ്വരയിൽ ശീർഷായാശംഗാദികളാശംസിക്കുന്നവ
 ളും പാ.

“പ്രമുഖപുരസ്കാരങ്ങളെടുത്ത് വെർപ്പിക്കുന്ന സുര
 ഗലപ്രദത്തെ കണ്ടാൽതന്നെ പൂജാപാകശാലയായ ജാനമ്മയ്ക്കു
 യാൻ ആയുരാരോഗ്യാദികളാശംസിക്കുന്നു ജാനമ്മയ്ക്കു
 കണ്ടൻ ജാനമ്മയ്ക്കു ജാനമ്മയ്ക്കു ഇനി ശേഷനാമന്മാരുടെ
 ശ്ലോകം.” എന്നിങ്ങനെ കണ്ടൻ പിള്ളയുടെ പരഞ്ഞ
 നായി. ഒരു ചെറുതലിപ്പറമ്പിലായിരുന്നു ശേഷനാമന്
 നായർ ഒരു കലാപാലകനായിട്ടു നിന്നു തന്നെ സം
 ബന്ധിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ ഉത്തമം ആയ സമ്പന്നനായും
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴെത്തന്നെ ഉണ്ടു് ജാനമ്മ ജാന
 മ്മയ്ക്കു നിത്യമായിരുന്നു ശേഷനാമന്മാർ കണ്ടൻ തെളി
 ക്കുന്നതായിത്തന്നെ ജാനമ്മ പറഞ്ഞു:—

“മേലെയ്ക്കു കയ്യിൽ പാടാൻ വരട്ടെ ജാനമ്മ വലിയ
 ബഹുമാനമായിത്തന്നെത്തന്നെ യാൻ ഉച്ചിരിക്കുന്നത്, നിങ്ങൾ
 കലാപാലകൻ വരുന്ന. ജാനമ്മയ്ക്കു മകളും അപ്പൻ
 മകളും ഉണ്ടു്. ഇനി നിങ്ങളെല്ലാവരും കൂടിയിരുന്ന
 ഉച്ചിരിക്കുന്ന.”

അന്നത്തരം അകത്തുള്ള വരയിൽ സമീപത്തെ
 പിന്നാലെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ജാനമ്മ നിറഞ്ഞുനിൽക്കു് ഇത്ര
 കാര്യം പറഞ്ഞു:—

“പക്കിലേ, അതിഥികൾക്കു വേണ്ടതെല്ലാം കൊടുക്കട്ടെ. സിംഗറ്ററും മുറുക്കാനും മറ്റും അലക്കിയുകൊണ്ടു തൊഴുത്തുപോയോ?”

കലാകാരന്മാരുടെ ഭാവനാഭാവമൊക്കെയും ലഭ്യമാക്കുന്നവിധത്തിൽ അലക്കിയിരുന്ന അടുത്ത മുറിയിൽ ചെന്നു ഉറങ്ങുന്ന സതി വിളക്കുവെട്ടിയതു മടയിൽപെട്ടു. വാതിൽക്കുറുകൽ ഇടക്കി. അന്നമ്മ ഇതാവാനൊരു കൈ ചീർത്തു നിശ്വാസത്തോടെ ചിറങ്ങി.

“എന്തൊക്കെയും സ്വേദം തീർക്കുമോക്കായില്ല.”

തന്നിരിക്കൽ വ്യാപരിക്കുന്ന സഹോദരിമാരെക്കണ്ടു. —

“ഇല്ല, ഇല്ലെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്.”

അന്നമ്മ: — “നി എന്തു കാണുകയോ വായിക്കുകയോ?”

സതി: — “പേലക്കണ്ണാടം.”

അന്നമ്മ: — “എന്തിൽ എന്തൊക്കെയോക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും ഒരു രോഗം വരാക്കുമോ? അതു ചേട്ടിട്ടു മനസ്സിനു് ഏതൊരു ഒരു വ്യസനം?”

സതി: — “ആഹ.. .. പക്ഷേ എന്തിന്നു് അനന്തരം മരണത്തിന്നു്?”

അതാഴീനും വ്യാകുലമായ ഒരു കാലാവസ്ഥ, വേദം, രോഗവിശ്വസം തുടങ്ങി. അന്നമ്മ അന്ന സ്ഥിതിയിൽ മുറിയിൽ അശ്വേഷാശ്വേഷാശ്വേഷം നടന്നു. അന്നത്തരം അവിടെ സതിയുടെ അരികിൽ വാണെന്നു വീണയുടെ തണലിൽ തെളിക്കപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു: —

“സരി, നിനക്കു്?”

അന്നമ്മ അത്ഭുതത്തിലോടും അതേ കണ്ണുനീർപ്പതിച്ചു മോണു് പറഞ്ഞു. സതി മുഖം മടഞ്ഞ് മേലോട്ടു നോക്കിക്കൊപ്പം അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ നല്ലതായിത്തന്നു എന്നെത്തിരിക്കുന്നു.

സുതി: — “അമ്മേയമ്മിനാൾ കരയുന്നതു്?”

“എന്തുകൊണ്ടും കരയാതെത്തന്നെയും” ഭാനമ്മ തമ്മുന്ന കൈത്തണ്ടു് മേടപ്പുറത്തു് എത്തിച്ചു. “സുതി നീ മനസ്സു് വെച്ചാൽ എന്തൊരു കഠിനം ചെയ്യുകയാണോ? . . എന്റെ ആ പൊന്തമകൾ എവിടെപ്പോയി?... .. നീ ഇപ്പോൾ കാണിക്കുന്നതു മോശമാണ്; മരണരവമാണ്. ഒരു ചെറിയ മരണരവമാർപോകുന്നതിൽനിന്നു നന്നെന്നൊൻ കഷ്ടിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാൽ നീ ഈ നീരസമൊഴി എന്തൊരു കൂട്ടം ഭാരാദീപന്മാരും കഴിഞ്ഞു പോകുന്നതും നീ എന്നെ ഒരു അപരിചയത്തേപ്പോലെയും ശത്രുപറ്റുവാൻ വിചാരിക്കുന്നു.”

സുതി: — “അമ്മേ! അങ്ങനെയൊരിക്കലും എനിക്കുണ്ടാകാതെ. എന്നാൽ എന്തിനുള്ള സങ്കടമെന്തെന്ന് അമ്മേ! അമ്മേ! മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലല്ലോ. . . ഇനി അതെപ്പറ്റിയൊന്നും നീയും ചൊല്ലുന്നതുകൊണ്ടു് വല്ലാതെത്തന്നെയും ഉണ്ടാകാത്തേ?”

“അമ്മേ! അമ്മേ! വല്ലാതെത്തന്നെയും” ഭാനമ്മ ചെറുവെട്ടായി മകളെ ശാസിച്ചു പറഞ്ഞു. കൈയൽ കടന്നു പിടിക്കുവാൻ ചെയ്ത സമയമുട ചാഞ്ഞിട്ടു ഭാനമ്മ തൊഴിക്കുന്ന ഒരു “ഏതാനും നീച്ച” തൊഴിൽ രാജാക്കന്മാരുടെ മകളേ! ഇങ്ങനെയൊക്കെത്തന്നെയും ഏതൊരു നീച്ചയെ വല്ലാത്തൊരു സമയത്തുണ്ടാക്കി. നാലാംതാം. “ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യുന്നവർക്കു് ഇതിന്നു് ഒരു ഉദാഹരണമാണെന്നു് ജനങ്ങൾക്കു് ഇപ്പോഴും ഇപ്പോഴും മുമ്പിൽ പഴയപടി അങ്ങനെയുള്ളതും ഉണ്ടാകും. സുതി അമ്മയുടെ നീച്ച നാലാമിയുടെ അമ്മയെപ്പോലെ കീഴടക്കുന്നതിന്നു് മറ്റൊരു പിതാവു് നിൽക്കുന്ന സമയത്തു് ഒരു സമയത്തു് അമ്മയെപ്പോലെ ചെയ്താൽ മറ്റൊരു കാണാതെത്തന്നെയും.

സ്വതി:—(സ്വയധാരണത്തിൽ) “അമ്മേ ഞാൻ ആദ്യമേതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടെങ്ങനെയാണെന്ന് ചോദിക്കാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല.” അപ്പോൾ നീലിതമ്മ കാപ്പിയുംകൊണ്ട് മുറിക്കുമ്പോൾ വന്നു.

അമ്മ: “അതുകൊണ്ട് വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു കൊടുത്തു. നീലിതമ്മ അമ്മയേയും മകളേയും വളരെ അത്ഭുതവത്തായി നോക്കി പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു.”

സ്വതി:—“അപ്പോൾ വിചാരിച്ചപ്പോൾ നോക്കി നോക്കി. ഈ മനുഷ്യൻ നിന്നെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. നീ. എന്നിട്ടെങ്ങനെയാണെന്ന് ചോദിക്കാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല.”

സ്വതി:—“എന്നോ ഈ മനുഷ്യൻ അമ്മ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു.”

അമ്മ:—“അപ്പോൾ, അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു.”

സ്വതി:—“അമ്മ, ഞാൻ അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു.”

അമ്മ:—“അമ്മ, ഞാൻ അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു.”

സ്വതി:—“അമ്മ, ഞാൻ അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു കൊടുത്തു.”

ജാനമ്മ:—“പണ്ടങ്ങിരിക്കണം” അയാളുടെ നോട്ടം.”

സ്വതി:—“അതു ശരിയായിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്ക് ഒട്ടും വിശ്വാസം വരികയല്ലാതിരുന്നു അമ്മേ.”

ജാനമ്മ:—“അയാൾക്കു നിന്നെ വിവിധ കാര്യമാണെന്നു മറ്റരിൽ അതൊരു സംശയമില്ല. ചിലപ്പോഴൊക്കെ അതു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു” സ്വതി എന്തോട് നീ ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു? കാട്ടരുതെന്നു അയാൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.. നീ അയാളെ ആകർഷിച്ചു ശരിയെന്നു, അയാൾ ആകർഷിക്കപ്പെടാതെ നീ ചെല്ലുകയാണ് കഷ്ടത എങ്കിലും മകൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. പുരുഷന്മാർ നിന്നോടു പ്രേമം തേങ്ങാനാഗിക്കുമല്ല എങ്കിലും മനുഷ്യനും ദൈവത്തിന്മേൽ നിന്ന സ്നേഹമേ പരമം. പക്ഷേ ഈ സംഗതിയിൽ നീ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു. ഇതു ചെയ്യുകയാണു ചെയ്യാനോ എന്നു നീ ഇതു ചോദിച്ചാൽ ഇതു വിചാരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഉണ്ടാകുന്നതാണ് നീ വിചാരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു സ്വാഭാവികമാണെന്നു കരുതേ.”

സ്വതി: “അമ്മേ, എന്തൊക്കെയാണ് അറച്ചുപോയാൽ ചെന്നു എത്തിയത് ഇങ്ങനെയൊന്നാണ്?”

ജാനമ്മ: “പെട്ടെന്നു ചെന്നു വന്നു അല്ലെങ്കിൽ ഉടൻ ഉപാസനയിൽ അവർ ഇടപെടുന്ന കേൾപ്പെട്ടു:—

“എന്തൊക്കെ നല്ലപോലെ” അന്തരം, നിന്റെ ഹൃദയം നന്നെ” ഹൃദയം കാണുകയല്ല ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നീ ഇതുപോലെ എന്നു ഉപേക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു.”

സ്വതി:—“അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അയാൾ വ്യസനിക്കുന്നു എങ്കിലും അയാൾക്കു ആ ഹൃദയത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്? അമ്മേ, എന്തു തോന്നുന്നു! അമ്മേ! അന്തരം വലിയ ഉപദേശമാണ് അനുഭവിക്കുന്നത്.”

അന്നമ്മ: — “നന്ദിപോലും അജ്ഞാനുള്ള ഒരു നിനക്കു റിയാമോ? ആ നന്ദികൊണ്ടു എനിക്കു” ഒരു പ്രായാസ നവും ഇല്ല സഖീ. നിന്റെ സ്നേഹത്തിന് ഒരുപക്ഷേപം — അതേ, അത് പക്ഷപാതമെന്നു എനിക്കുണ്ട്. പക്ഷപാതമെന്നു സാധാരണ കാണാത്ത ആ സ്നേഹം എന്തോ, നിനക്കുണ്ടായ്യിട്ടുപോൽ അത് വളരെ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല.”

സഖീ: — “അമ്മ, എന്താണു ഈ പറയുന്നത്? എനിക്കു ആ സ്നേഹത്തിന് ഇപ്പോൾ ഒട്ടും കുറവില്ല.”

അന്നമ്മ: — “എന്നിട്ട് ആ സ്നേഹമെങ്കിലും അത് ഹൃദയം കൈയ്യിൽ, ഒരു ഹൃദയം. അതോടുകൂടി ഹൃദയം ഉണ്ടാകുകയും നിന്റെ കൈയ്യിൽ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ അത് അതേ പക്ഷിച്ചുവെന്നതിൽ അപരം കാര്യമൊന്നു നീ ശ്രദ്ധിക്കുക കാണിക്കുക” സഖീ അത് നിന്റെ ജീവിതം നശിപ്പിക്കുന്നതെന്നു നീ ശ്രദ്ധിക്കാൻ? നിന്റെ ഈ പ്രണയം അതിനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ — നിന്റെ പ്രേമത്തെ സ്നേഹിച്ചു വളരും വളരും കൈയ്യിൽ ചെയ്തിട്ട് ജീവിതം നശിപ്പിക്കാൻ പരിശ്രമം ചെയ്യുന്നതു്. എന്തും കൊള്ളാം വളരെ നല്ലതെന്നു വളരെ നല്ലതു്.”

അന്നമ്മ നിർവ്വേഗമായി നിൽക്കുന്ന സമയം മുഖം നോക്കി നോക്കി കൈകൾ ആ കൈകളിൽ കൈയ്യിൽ കൈയ്യിൽ അമ്മയ്ക്കു് എന്നു ഉറപ്പാക്കുക കൈയ്യിൽ. ഇടയ്ക്കിടെ സാധാരണയായ ചില ചാതുര്യങ്ങളും കണ്ണു കൈയ്യിൽ സഖീ പറയുന്നതു് അമ്മയ്ക്കു്.

സഖീ: — “അമ്മ, അമ്മ! ഇക്കാരെ പറയരുത് ഇതു ഉപേക്ഷിക്കുക? അമ്മ പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അപ്പനായിരിക്കുന്നവർ കേൾക്കുമേ.”

“അമ്മ, അമ്മ! ഏല്പേ ഇതെന്തെ അ” . അമ്മ കയറത്തു് ഇരശ്ശാ“” സ്വതി ചെറു ജാനമ്മയുടെ അടുത്തു് സേവ്യായിൽ ഇരുന്ന കരച്ചിൽ നിർത്തണമെന്നും, അപ്പകിൽ അപ്പറത്തിരിക്കുന്നവർ മുറിച്ചിലക്കു വന്നേക്കു എന്നും പുറം നല്ലോട് കൊണ്ടു സ്വതി കേണപെക്കിട്ടു

ജാനമ്മ (കരഞ്ഞു) “കറിനും, കറിനും! എന്നിക്കു നീയെ സ്വതിക്കു ധാൻ പറ്റു കെ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അന്ന് ഇരുന്നതാലോകൻ കൊണ്ടു നമ്മനിക്കു കെ” . ഇതുപോലെ എന്റെ മനസ്സു തകർന്നുപോകാൻ പാടില്ല.”

അധികം താമസിക്കുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ ജാനമ്മയുടെ ശരീരചേഷ്ടനം നിന്നു . ഏ ചൊല്ലുകൊണ്ടു മൂ കരച്ചിൽ, അമ്മയ്ക്കി. ജാനമ്മ നേരെ നിന്നിരുന്നു” കണ്ണുകൾ തുടച്ചുനടക്കി.

“സ്വതി ഓൻ വെച്ചാന്നു വിളക്കുതാൻ ചുരു കൂട്ടി, ഇല്ലേ?”

ജാനമ്മഎന്നറു് നന്നം കണ്ണുനീരുടെ മുൻപു നിൽക്കു തിനിന്നു അന്ത്യായയുടെ ശരീരം ചുരു മുഖവരിയ്ക്കു നമ്മയുടെയോടൊന്നു കണ്ണുനീരിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതായ കണ്ണു് ഇറപ്പുവരുത്തു ചു് ജാനമ്മ നമ്മയെത്ത ജാനമ്മ വീണ്ടും ശരീരം ചുരിയ്ക്കുന്നപ്പോൾ അവൾ ശരീരത്തായി കാണപ്പെട്ടു

ജാനമ്മ—“സ്വതി, എന്റെ മൊത്തമകളേ! ഇക്കുന്ന മുൻ ബുദ്ധമായിപ്പോകുമ്പോ എന്തൊന്നു് അമ്മതന്നെ രണ്ടെക്കുന്നു (ജാനമ്മ കൈനീക്കമായി മനസ്സെടു) എന്നാൽ ഇതിക്കു നീ എന്നെ വളരെ കഷണിപ്പിച്ചു—ഇര ഭാഗ്യംകെട്ടു കണ്ണു തുടക്കിയപ്പോൾ മുതൽ എന്റെ മനസ്സു് കലശ ശക്തിയുള്ളതെന്നതാണെന്നാണു് ഓൻ വെച്ചിട്ടു് ജാനമ്മ. ഏ വും ശക്തിയുള്ള സാധനവും തുടങ്ങുപോകുന്ന ഏതുതെ

[illegible]

സ.തി:—“അതാൻ അതുകല്യാണ സമിതി ചെയ്തതും. അത്യാ
 തുച്ഛമായ പ്രതിജ്ഞയെങ്കിലും അന്നാൽ ചെയ്തു.”

[illegible]

സ. ൧ - "എനിക്കറിയാമല്ലോ! ഓരോ ജനങ്ങളും മതമനുസരിച്ച് തങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഓരോ മതത്തിനും അതിന്റെ ദൈവമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഓരോ മതത്തിനും അതിന്റെ ദൈവമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഓരോ മതത്തിനും അതിന്റെ ദൈവമുണ്ട്."

ജനാധിപ്തം — “നമ്മുടെ നാടിനെ ഏതൊരു ചങ്ങം ഈ ഒരു കറുത്ത സാമ്രാജ്യം വേണ്ടതാവുന്നതാണ് നമ്മുടെ നാടിനെ നമ്മുടെ നാടിനായിട്ടാണ്”

“വേറെ ഏതെങ്കിലും ഒരു—ഒരു കാർഷികനെന്നു കിട്ടി” സതി പതുക്കെ ഇടറിപ്പുറത്തു. അവളുടെ നീല നീളമഴികളിൽനിന്നു കണ്ടുതുളി കട്ടുറ്റിൽ അടർന്നിരിക്കുന്നു. “ഓരോ ഏതെങ്കിലും ചുമന്നതെങ്കിൽ ശബ്ദംമിണ്ടാനുണ്ടാകും അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—അതേ അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—എന്നിട്ട്” അറിയാം.”

അമ്മ:—“ഇപ്പോൾ ഇതു നിന്റെ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ”

സതി:—“ഇതു പ്രകൃതിയുടെ ഒരു കാർഷികനായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ”

അമ്മ:—“സതി, നിന്റെ ഇതിന്നു ഒരു പേരുണ്ട്.”

സതി:—“അമ്മ, അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—അതേ അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—എന്നിട്ട്” അറിയാം.”

അമ്മ:—“ഓരോ—ഏതെങ്കിലും ചുമന്നതെങ്കിൽ ശബ്ദംമിണ്ടാനുണ്ടാകും അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—അതേ അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—എന്നിട്ട്” അറിയാം.”

സതി:—“എന്നിട്ട് എന്തിനും നീക്കം ചെയ്യുകയുള്ളൂ—അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—അതേ അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—എന്നിട്ട്” അറിയാം.”

അമ്മ:—“അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—അതേ അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—എന്നിട്ട്” അറിയാം.”

അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—അതേ അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—എന്നിട്ട്” അറിയാം.”

സതി:—“അമ്മ—അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—അതേ അമ്മ ചുമന്നതായാലേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ—എന്നിട്ട്” അറിയാം.”

ജാനമ്മ.—ശരി, സ്വമ്മതിച്ചു. കെ സ്ത്രീക്കു് അവളുടെ അനുരാഗത്തെ തൃപ്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയല്ല കഷ്ടമാം. അതുപോലെതന്നെയിരിക്കട്ടെ അതാണു് നമുക്കു് നായകം. അതിനെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളുക. ഇതുപോലെത്തന്നെയായിട്ടു് ഏതാ അതിനെ. അന്നു സരിച്ചുകൊള്ളാം. ”

അക്കവശത്തിന്നു പുറത്താൽ ഉറക്കത്തുള്ള ഈ സംഭാഷണം കേട്ടു അവർ വെടിപറച്ചിൽ നിന്നതി അശ്വരൂപിണിതരായി ശ്രദ്ധിച്ചു ഏതാ അതിനെ എണ്ററു് ജാനമ്മയും സതിയും ഇരുന്ന മുറിയുടെ അടുത്ത സന്ദർശനമുവതിൽ നന്നു അവർ അവിൽ പ്രാശ്നിച്ചപ്പോൾ അരുണ പ്രഭ മിടന്നു കൗളക്കുമാറ്റം ഭീഷ്മായ നന്മനഷ്ടമോടും ജാനമ്മ അക്ഷോഭ്യ പിടിച്ചു. അവൾ ചാത്താലമുക്കു അഭ്യർത്ഥിച്ചു ആഞ്ഞുനോക്കി

ജാനമ്മ — “സുകുമാരനാല്ലേ ആ കൂട്ടത്തിൽ? ഇവിടെ വന്നു ?

സുകുമാരൻ ചെന്നു നടന്നു ജാനമ്മയുടെ അരികിലെത്തി. അവൾ അയക്കു പിളിച്ചു ജനാലയുടെ അടുത്തു കൊണ്ടുപോയി അത്യാവേശത്തോടുകൂടി ഇപ്രകാരം ശ്രദ്ധ നിമിത്തം സ്വകാര്യം കേൾച്ചു

ജാനമ്മ — “അതാ” ആ നാലിക്കായിത്തന്നു നിങ്ങൾ ഏതെന്നു പറഞ്ഞതു സത്യമായിരുന്നോ?”

സുകുമാരൻ — “അതേ.”

ജാനമ്മ — “ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ അങ്ങിനെതന്നെ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?”

സുകുമാരൻ — “ഉവ്വു”

ജാനമ്മ — “കുറുപ്പുവേണ്ടാൻ വാക്കുപോലെ ഇതെല്ലാം സത്യംതന്നെയോ?”

സുകുമാരൻ — “നിശ്ചയമായും.”

അന്നത്തരം ജാനമ്മ സുകുമാരന്റെ വലത്തുകൈതലം തന്റെ രണ്ടു കൈകൾക്കൊപ്പം എടുത്തു് അമർത്തി. ചേർത്തു

പുരാതന നിശ്ചയങ്ങൾക്കുപ്രകാരം അന്നു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു—

“മാന്യന്മാരേ, നിങ്ങൾ അറുപതു പറയുന്നതു മനസ്സിലാക്കുക. കർമ്മങ്ങൾ ഇവ കാര്യം പറയുന്നതുപോലെ നിന്നു പറയുകയും നിങ്ങൾക്കുമാർഗ്ഗം കാണിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല എന്തെങ്കിലും സാധ്യതയുള്ളതല്ലെങ്കിൽ ഇവ കാര്യം ഇനി വല്ല താമസിപ്പിക്കാനുണ്ടെന്നു അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്ന അതേത്തരം സൂക്ഷ്മതയോടെ അന്നു തമ്മിൽ വർദ്ധനവു ചെയ്യുന്നതിന്നു നിശ്ചയം വ്യാപിക്കുന്നു.”

ആ മുറവിൽ നിന്നു പലരും ചോദിച്ചു. “എന്തെന്നാൽ ഇങ്ങനെയൊരു വിഷയം വന്നു കണ്ടാൽ അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല മറ്റുള്ളവർക്കും അറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഇവ കാര്യം പറയുന്നതുപോലെ നിന്നു പറയുകയും നിങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗം കാണിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല എന്തെങ്കിലും സാധ്യതയുള്ളതല്ലെങ്കിൽ ഇവ കാര്യം ഇനി വല്ല താമസിപ്പിക്കാനുണ്ടെന്നു അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്ന അതേത്തരം സൂക്ഷ്മതയോടെ അന്നു തമ്മിൽ വർദ്ധനവു ചെയ്യുന്നതിന്നു നിശ്ചയം വ്യാപിക്കുന്നു.”

“അതുകൊണ്ട് പ്രകാരം പറയുന്നതുപോലെ അന്നു പറയുകയും നിങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗം കാണിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഇവ കാര്യം പറയുന്നതുപോലെ നിന്നു പറയുകയും നിങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗം കാണിക്കും.”

“അതുകൊണ്ട് ഇവ കാര്യം പറയുന്നതുപോലെ നിന്നു പറയുകയും നിങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗം കാണിക്കും.”

“അതുകൊണ്ട് ഇവ കാര്യം പറയുന്നതുപോലെ നിന്നു പറയുകയും നിങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗം കാണിക്കും.”

എന്നാൽ ജനമതമാക്കട്ടെ മുൻപിൽനിന്നവരെ നോക്കുകയും അതിൽ പറയുന്നതു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. സുകമരൻ മഹാസല്യാദിസ്വപ്നത്തിൽ ഞാവളാട്ടു പറയുകയായിരുന്നു.

‘സത്യകാരുപ്പുറത്തുതന്നെയാണു്. ഭാരതാ വാക്കുമാക്കുകപ്രതി, ഏകദൈവിൽ ഉജ്ജ്വലതന്നെയാണു്’ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ഇന്നു് ഏകമുറ വിചാരം ഭാരതാമൃതമെന്നു കൂടുകകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഇന്നു മീവിച്ചിരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരിൽ ധന്യധന്യനാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു സംഗതി മനസ്സിലാക്കുകയുത.

ജാത — “പുണ്യം?”

സുകമരൻ — “കൊച്ചു, മനസ്സിലാക്കുക! ഞാൻ വിന്റെവിന്ദനമെഴുതിപ്പറന്നതൊന്നും അത്ഭുതമല്ല. സത്യം നഷ്ടം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയിരുന്നാൽ സൂചി. എന്നാൽ ജാതാ അതേ പുറവിൽ വാരിക്കാക്കുകയില്ലെന്നു എനിക്കറിയാം.”

‘പുണ്യം’ നഷ്ടം പറയുന്നതു്? പേരിൽ അത്ഭുതം പ്രശസ്തമാകു് മാത്രം ആ ദൃഷ്ടിയാൽ കാണുകയുണ്ടു്. അതാൽ സുകമരനെ ചെല്ലുന്നോക്കി, അപ്രധാനമായ ഉൽക്കണ്ഠ കൂടി അവിടുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടു.

സുകമരൻ — “ഞാൻ അന്നു പറഞ്ഞതുതന്നെ. ഏകദൈവിൽ സൂചിപ്പെട്ടു. എന്റെ ഏകദൈവിൽ കൈകൾ മോറ മുതലാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഒരു ധന്യവിന്റെ പേരും ചെയ്തു ഒഴിവാക്കു് എന്ന് ലോകം പറയുന്ന മുണ്ടി കാണിച്ചു വരാമെന്നുള്ളതാണെന്നു്. ഇന്നു മേലു ഞാൻ നഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്റെ ജാതാ അതേ പുറവിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു് ചൂടുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം. അതേ, അവിടെയെങ്കിലും വെട്ടുതെല്ലു്.”

സുകുമാരൻ ജാനമ്മയുടെ മുഖത്തു നോക്കുന്നതിൽപ്പോലും അധരം അയാളുടെ കൈ വിട്ടുകളഞ്ഞു. ജാനമ്മ സുകുമാരനെ സ്നേഹംകൊണ്ടും അദ്വൈതപൂർവ്വമായ അഭിനിവേശത്തോടുകൂടി ചീക്കിപ്പിച്ചു.

ജാനമ്മ, — “നിങ്ങൾ ചന്ദ്രനയ്യകൊടുത്തുവെന്നുതന്നാണെന്നു പറയണം പറയൂ.”

സുകുമാരൻ — “ഞാൻ പറയുന്നത് അതു ശരിയല്ല. ഒരു പങ്കാളിത്തംതന്നെയാകിലിരിക്കണമെന്നാണ്. അതും മറ്റൊരും കരണിയിൽത്തന്നെയുണ്ടാകണം. ജാനമ്മ എന്തു വിചാരിക്കുന്നു? ഞാൻ ചന്ദ്രനയ്യ കാന്തുകുട്ടി? പ്രേമത്തിലെന്നൊരാളല്ല, സ്വകാന്തതയിലും നമ്മൾ പങ്കാളികൾതന്നെ.”

വളരെ സൂക്ഷിച്ച് നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നതിൽ മാത്രം കാലമാൻ കഴിയുന്ന സന്ദേഹത്തിനാശം. “അതേ” എന്നു ജാനമ്മ സമ്മതിച്ചു. സുകുമാരൻ ജാനമ്മയുടെ കണ്ണുനീർത്തരം മിനുത്രിച്ചു. “എന്റെ കാര്യം, പ്രിയമ!” കൈതൊന്നിനോട് അപൂർവ്വമായ മുഖം മുഴുവൻ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. “ജാനമ്മ, അന്നു ഇവേ പൂറിനു ആലോചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം. മോക്ഷത്തിൽ ഇന്നുവരെ ജനിച്ചിട്ടുള്ള പുരുഷന്മാരിൽത്തന്നെ ഞാൻ എന്തും ധന്യനും സന്തുഷ്ടനാകാം” .. ഇപ്പോൾ ജാനമ്മ അതു് അധരം ഒരു പാറത്തട്ടെ. അർദ്ധകൂടി അതു അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.”

ജാനമ്മ, — “അവരോ,” ചന്ദ്രനയ്യകൊടുത്തു — ഇപ്പോൾ എന്നുവേണ്ടതല്ലേ?”

സുകുമാരൻ, — (ആമോദത്തോടെ) “ചന്ദ്രനയ്യ, ഇതു നല്ല ഒരു അവസരമാണ്. ഞാനും എന്റെ പ്രിയചന്ദ്രനയും മാകി ഇനി എഴുന്നേതാണ്. ജീവിതവാൻമാകുന്നതെന്നു അർത്ഥം അറിയാതെ, പിന്നെ അതും ഉണ്ടെന്നു കരുതാൻ പറഞ്ഞിട്ടു കാന്തുകുട്ടിപ്പോലും.”

അനന്തം:—“അതു തരക്കേടില്ല”

അവർ രണ്ടാളും നേരേതിരിക്കുമ്പോൾ സുകുമാരൻ മധുരസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു:—

“അമ്മിണനെന്ന പേരും. നാം എങ്ങിനെയുള്ളവരെന്നു എല്ലാവരും അറിയാതെ നാം ഇങ്ങിനെതന്നെ നോക്കുവാൻ ചേർന്നു ചോദിക്കുന്ന അഭിമുഖീകരിക്കും”

അനന്ത ദുഃഖസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു:—“മാന്യരേ, നിങ്ങളാൽ എനിക്ക് ഒരു സംഗ്രഹശ്രദ്ധ പാലാത്തുണ്ട്. ഈ ചുമതലിൽ എന്റെ ഭാരാധിപർ സുകുമാരൻ പ്രബോധിക്കുന്നതോടെ അദ്വൈതം എന്റെ സ്വപ്നലോകത്തിൽ ഓളിപ്പോയിരിക്കുന്നു.”

നേരത്തു തമ്മിലും രണ്ടു മനസ്സുകളും ധീരമായി മനസ്സു സുകുമാരൻ കൈയെ മുക്കുമ്പോൾ മറുവശത്തു മനസ്സു മനസ്സുവെക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൧൧.

ലോകം മുഴുവൻ തന്നെ എന്തെങ്കിലും വിധത്തിൽ അനന്തന്റെ നല്ല കൈയെടുപ്പിലായിരുന്നു. അദ്വൈതം ഇല്ലാത്ത അനന്തന്റെ എത്ര വലുപ്പത്തിൽ നോക്കിയാലും അവിടെ എഴുതിയ കൃഷ്ണാക്ഷരം. അനന്ത സുകുമാരന്റെ പേരും അവിടെ തന്നെ എഴുതിയ കൃഷ്ണാക്ഷരം കാണാൻ കഴിയാത്തവിധം അദ്വൈതം നല്ലതായ ഒരു രാജാവിന്റെ പേരിൽ എഴുതിയ അദ്വൈതം ഇപ്പോഴും വരുകയുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ഭക്തന്റെ മുമ്പാകെ ഇപ്പോൾ അവന്റെ മുഖമേൽ ശോകം മറയ്ക്കുകയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും അറിയാതെ അനന്തന്റെ അടുത്തു പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ ചില നിമിത്തം അദ്വൈതം

എന്നും ഈ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞുപോയതിൽ അല്പനേരം
അനന്തരം വൈകല്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. 'റിപ്പബ്ലിക്' കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്

നമുക്കു ചിന്താശക്തിയെക്കുറിച്ചും ഇപ്പോഴും
ചിന്താശക്തിയോടെ ചിന്തിക്കേണ്ടതുമാണ്. അതിനാൽ
ചിന്താശക്തിയെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കേണ്ടതുമാണ്. അതിനാൽ
ചിന്താശക്തിയെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കേണ്ടതുമാണ്.

[illegible]

உள்ளூர் அமைப்புகளையும் உதரம் நாயாதி நி
யுள்ள சிவசுரேசுவரர் தம்பிரான் ஆதிக் கிசைநா வுரிதன
பொருளையும் வெவ்வு.

[illegible]

നീതിയെ — “നമ്മുടെ ദൈവത്തിനോടടുത്തു! മാതി
 രം” എന്നെഴുതുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നവർക്കു
 ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നവർക്കു
 ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നവർക്കു
 ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നവർക്കു

1980-81-
 1981-82-
 1982-83-
 1983-84-
 1984-85-
 1985-86-
 1986-87-
 1987-88-
 1988-89-
 1989-90-
 1990-91-
 1991-92-
 1992-93-
 1993-94-
 1994-95-
 1995-96-
 1996-97-
 1997-98-
 1998-99-
 1999-00-
 2000-01-
 2001-02-
 2002-03-
 2003-04-
 2004-05-
 2005-06-
 2006-07-
 2007-08-
 2008-09-
 2009-10-
 2010-11-
 2011-12-
 2012-13-
 2013-14-
 2014-15-
 2015-16-
 2016-17-
 2017-18-
 2018-19-
 2019-20-
 2020-21-
 2021-22-
 2022-23-
 2023-24-
 2024-25-
 2025-26-
 2026-27-
 2027-28-
 2028-29-
 2029-30-
 2030-31-
 2031-32-
 2032-33-
 2033-34-
 2034-35-
 2035-36-
 2036-37-
 2037-38-
 2038-39-
 2039-40-
 2040-41-
 2041-42-
 2042-43-
 2043-44-
 2044-45-
 2045-46-
 2046-47-
 2047-48-
 2048-49-
 2049-50-
 2050-51-
 2051-52-
 2052-53-
 2053-54-
 2054-55-
 2055-56-
 2056-57-
 2057-58-
 2058-59-
 2059-60-
 2060-61-
 2061-62-
 2062-63-
 2063-64-
 2064-65-
 2065-66-
 2066-67-
 2067-68-
 2068-69-
 2069-70-
 2070-71-
 2071-72-
 2072-73-
 2073-74-
 2074-75-
 2075-76-
 2076-77-
 2077-78-
 2078-79-
 2079-80-
 2080-81-
 2081-82-
 2082-83-
 2083-84-
 2084-85-
 2085-86-
 2086-87-
 2087-88-
 2088-89-
 2089-90-
 2090-91-
 2091-92-
 2092-93-
 2093-94-
 2094-95-
 2095-96-
 2096-97-
 2097-98-
 2098-99-
 2099-00-
 2100-01-
 2101-02-
 2102-03-
 2103-04-
 2104-05-
 2105-06-
 2106-07-
 2107-08-
 2108-09-
 2109-10-
 2110-11-
 2111-12-
 2112-13-
 2113-14-
 2114-15-
 2115-16-
 2116-17-
 2117-18-
 2118-19-
 2119-20-
 2120-21-
 2121-22-
 2122-23-
 2123-24-
 2124-25-
 2125-26-
 2126-27-
 2127-28-
 2128-29-
 2129-30-
 2130-31-
 2131-32-
 2132-33-
 2133-34-
 2134-35-
 2135-36-
 2136-37-
 2137-38-
 2138-39-
 2139-40-
 2140-41-
 2141-42-
 2142-43-
 2143-44-
 2144-45-
 2145-46-
 2146-47-
 2147-48-
 2148-49-
 2149-50-
 2150-51-
 2151-52-
 2152-53-
 2153-54-
 2154-55-
 2155-56-
 2156-57-
 2157-58-
 2158-59-
 2159-60-
 2160-61-
 2161-62-
 2162-63-
 2163-64-
 2164-65-
 2165-66-
 2166-67-
 2167-68-
 2168-69-
 2169-70-
 2170-71-
 2171-72-
 2172-73-
 2173-74-
 2174-75-
 2175-76-
 2176-77-
 2177-78-
 2178-79-
 2179-80-
 2180-81-
 2181-82-
 2182-83-
 2183-84-
 2184-85-
 2185-86-
 2186-87-
 2187-88-
 2188-89-
 2189-90-
 2190-91-
 2191-92-
 2192-93-
 2193-94-
 2194-95-
 2195-96-
 2196-97-
 2197-98-
 2198-99-
 2199-00-
 2200-01-
 2201-02-
 2202-03-
 2203-04-
 2204-05-
 2205-06-
 2206-07-
 2207-08-
 2208-09-
 2209-10-
 2210-11-
 2211-12-
 2212-13-
 2213-14-
 2214-15-
 2215-16-
 2216-17-
 2217-18-
 2218-19-
 2219-20-
 2220-21-
 2221-22-
 2222-23-
 2223-24-
 2224-25-
 2225-26-
 2226-27-
 2227-28-
 2228-29-
 2229-30-
 2230-31-
 2231-32-
 2232-33-
 2233-34-
 2234-35-
 2235-36-
 2236-37-
 2237-38-
 2238-39-
 2239-40-
 2240-41-
 2241-42-
 2242-43-
 2243-44-
 2244-45-
 2245-46-
 2246-47-
 2247-48-
 2248-49-
 2249-50-
 2250-51-
 2251-52-
 2252-53-
 2253-54-
 2254-55-
 2255-56-
 2256-57-
 2257-58-
 2258-59-
 2259-60-
 2260-61-
 2261-62-
 2262-63-
 2263-64-
 2264-65-
 2265-66-
 2266-67-
 2267-68-
 2268-69-
 2269-70-
 2270-71-
 2271-72-
 227

നീലിമയ്യ:—“അതും, അതു ഓരോ പഠനത്തിലും, അതും
 ജീവിത നിയമ നിയമം”

ഞാൻ നമ്മുടെ നാടായ നീലിയമ്മ പഠനത്തിന് മുന്നോട്ട് പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അപ്രകാരം പഠനത്തിന് സൗകര്യം നൽകണമെന്നായി ഭാഷാപ്രദാനത്തിനുള്ള അനുമതിയുടെ അപേക്ഷകൾ അയക്കണമെന്നും അതോടൊപ്പം അപേക്ഷകൾ പരിശോധിക്കുന്ന കമ്മിറ്റിയെ അയക്കണമെന്നും മന്ത്രി പ്രഖ്യാപിച്ചു. കമ്മിറ്റിയിൽ

അവളും കരുണാകരൻ്റെ സഹോദര സഖ്യത്തിലുള്ളവരാണ്. സഹോദര സഖ്യം അവളുടെ വളർച്ചയും കലാകൃതിയും അഴിച്ചു. അതിൽ കരുണാകരൻ കരുണാകരൻ്റെ വളർച്ചയിൽ വിചാരിച്ചതൊക്കെയും തന്റെ സഹോദര സഖ്യത്തിലുള്ളവരും ഉൾപ്പെടെയുള്ളവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ.

[illegible][illegible]

അപ്രകാരം ചെല്ലുപോയെന്നു വക്കീൽ ഉറപ്പാക്കിയതായിട്ടു.
എന്നാൽ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ലഭിക്കുന്നതാകുന്ന വളരെ കൂടു
തലമെന്നു അദ്ദേഹം ഉത്തരിച്ചതാണോപദേശമു

ഉത്തരിച്ചാൽ — “അതു ശരി എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കിട്ടി
യെങ്കിൽ കിട്ടി ഇനി വല്ലതും കിട്ടുമെന്നു സതി
വിചാരമെന്നു കേഴ്ത്തിക്കു മുഖവരുമെന്നു വിചാരി
ച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെയാണു് ”

വക്കീൽ. — “അതു ശരിയാക്കിയിക്കും ഭാവമുണ്ടെന്നു മരണ
ശാസ്ത്രം കാണുന്നതിരിക്കുന്നതിൽ നിഷ്ഠരും ബുദ്ധിമാനും
യുക്തരും. എന്നാൽ ഞാൻ ഇപ്പോഴത്തെ കാര്യം മേ
ലുൾപ്പെടുത്തുന്നതു. എന്റെ കയ്യിൽ നശിച്ചുപോയി
യെന്നു തുക വരുത്തലും കേവലമായും മരണകാൽ
നിഷ്ഠരും സ്വീകരിക്കണം എന്തുകൊണ്ട് നിരക്കാരി
ക്കണം ”

കരുണാകരൻ. — “വക്കീലിന്റെ ഒരു കാർഡു
സ് കേവലമായും മുഖവരുമെന്നു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു
പറഞ്ഞു.

ഇക്കാലങ്ങളിൽ മറ്റും പലരും കത്തൻപിള്ളവക്കീ
ലിനെ മറ്റുള്ള സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. “പ്രിംഗ്ലിംഗ്സ്റ്റോ
നന്റെ പരാജയമായിരുന്ന പൂജാധിപനായപ്പറ്റി സംസാ
രിക്കുന്നതിനും സന്ദർശിച്ചു നോക്കാനും അധികമായിപ്പോകു
മിരിക്കണമെന്നു സിർജുഡിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെയുള്ള
മറ്റ് അസംഖ്യം പ്രാവശ്യം വക്കീലിന്റെ ഹിൽ വന്നതു് വി
വാഹമെന്നൊക്കട്ടെ നടത്തുന്ന പ്രസ്തുത ഉടമ്പടി അഴിച്ചുവെ
ത്താൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു അയാൾ വക്കീലിനെ
അനുസരിപ്പിച്ചു. അതിനകത്തു ഏതെങ്കിലും ഉറപ്പുള്ളതായി
പ്പോയാൽ പണം” അതിനെ എന്തുതക്കമുണ്ടാൻ സാധി
ക്കയില്ല കൈവട്ടുപോയതു പിന്നെ തിരിച്ചുവരുമെന്നു
ഒരിക്കലും വിചാരിക്കരുതെന്നു. അതായതുകൂടി സ്ഥിതിയിലുള്ള
കൊറ്റം തന്മൂലം അല്ലെങ്കിലും കയ്യിൽ പ്രവർത്തനമേ

വക്കീൽ. — “കേരളം, അതുമൂലം ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഭാഗം
 സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ആകയാൽ വളരെ
 കഷ്ടതയുണ്ടാകും — വളരെ ഉഷ്ണമുണ്ട് — മൂർച്ഛിച്ചവർ
 കഷ്ടപ്പെടുന്നതും വളരെ ഉഷ്ണമായ നിരപ്പുകളുടെ
 കാര്യമാണ്”

സുകുമാരൻ — “അതുകൊണ്ട്, എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?”

വക്കീൽ. — “അതുകൊണ്ട് ആ പ്രദേശത്തിൽ നിന്നും
 തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്യാനും വേണ്ടതും വളരെ കഠിനമായ
 കാര്യമാണ്. കേരളത്തിൽ നിന്നും തിരിച്ചുവരികയും
 ചെയ്യാനും വേണ്ടതും”

സുകുമാരൻ ചെല്ലി, കേരളത്തിൽ ചെല്ലി.

“അതുകൊണ്ട് കീഴിൽ നല്ല കേരളത്തിൽ നിന്നും
 എന്താണ് ചെയ്യാനും വേണ്ടതും വേണ്ടതും വേണ്ടതും
 മനസ്സിലാക്കി കേരളത്തിൽ ചെല്ലി. അതിനുള്ള കാര്യം
 നോക്കുകയും ചെയ്യാനും വേണ്ടതും വേണ്ടതും വേണ്ടതും
 കേരളത്തിൽ “അതിനുള്ളതാണ്” എന്താണ് ചെയ്യാനും
 “കേരളം കിഴക്കുവശത്ത്” എന്ന് കണ്ടതിന്പിന്നാൽ
 പലരും സുകുമാരൻ സമീപം ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യാനും
 അവസാനിച്ചു.

“എന്താണ് ഉണ്ടായ കേരളത്തിൽ നിന്നും അവർ
 ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് എന്ന് ഇറങ്ങുന്നതിനുള്ള കാര്യം
 കിഴക്കുവശത്ത് നോക്കുകയും ചെയ്യാനും വേണ്ടതും വേണ്ടതും
 “അതിനുള്ളതാണ്” എന്താണ് ചെയ്യാനും വേണ്ടതും
 വേണ്ടതും വേണ്ടതും എന്ന് ചെന്നു”

ഇത്ര കലണ്ടർ സമീപം എത്തുമ്പോൾ കേരളത്തിൽ
 അവർ കയറിയപ്പോൾ, പലരും, പലരും ചെല്ലി, ആകയാൽ
 കിഴക്കുവശത്ത് ചെല്ലുകയും ചെയ്യാനും വേണ്ടതും വേണ്ടതും
 “അതിനുള്ളതാണ്” എന്താണ് ചെയ്യാനും വേണ്ടതും
 “കേരളം കിഴക്കുവശത്ത്” എന്ന് കണ്ടതിന്പിന്നാൽ
 പലരും സുകുമാരൻ സമീപം ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യാനും
 അവസാനിച്ചു.

[illegible][illegible][illegible]

അനേക ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് താമസം നൽകുന്നതിനായി
 കേരള സർക്കാർ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ
 പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ പദ്ധതികൾ
 തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

[illegible][illegible][illegible]

കേരളകൃഷിഭവനം, തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ ക.പി.എസ്.എസ്.

ஸாஸ்திரம், சிவசங்கராசரின் பரிபாடல்களையும் கௌரவ
 கௌரவபுரணரின் பரிபாடல் கௌரவரின் பரிபாடல்
 சிவசங்கராசரின் பரிபாடல் கௌரவரின் பரிபாடல்
 கௌரவரின் பரிபாடல் கௌரவரின் பரிபாடல்
 கௌரவரின் பரிபாடல் கௌரவரின் பரிபாடல்
 கௌரவரின் பரிபாடல் கௌரவரின் பரிபாடல்
 கௌரவரின் பரிபாடல் கௌரவரின் பரிபாடல்
 கௌரவரின் பரிபாடல் கௌரவரின் பரிபாடல்

காங்கிரஸ் கட்சியின் செயலாளர் ரமேஸ் செத்ரி
கொஞ்சு ஹிப்போசின் நகராட்சி நிர்வாகம் கை
காங்கிரஸ் கட்சியின் செயலாளர் ரமேஸ் செத்ரி

[illegible][illegible][illegible]

നീലിചമ്മ 'ഇപ്പോഴത്തെ' ഇ.പ.പ.യെക്കുറിച്ച്
ഇതു് അറിയാത്തവരായിട്ടുണ്ട്

[illegible]

നിന്നും ഈ പ്രശ്നം ഉയർന്നുവന്നു. അതിനുള്ള അഭിപ്രായം അഭിപ്രായം
അതിനുള്ള അഭിപ്രായം അതിനുള്ള അഭിപ്രായം. ഇതു പ്രകാരം പ്രതിപാദിക്കുകയും
പ്രകാരം പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

[illegible]

வாரிசுப்பாவிட்டிருந்த சுகமாலை அருளிய விசயம் புது
 புது படிவறை மெகாபதி இரண்டில் இருப்பினும் பெ
 மெகாபதி மெகாபதி அருள் புகழ்க்கு அருளியிருக்கின்ற
 சுகமாலை அருளிய சுகமாலை சுகமாலை சுகமாலை
 அருளிய சுகமாலை சுகமாலை சுகமாலை சுகமாலை

[illegible][illegible]

ജാനമ്മ -- “നീലിയമ്മേ, ഇതെങ്കിലൊന്നാണെന്ന് കണ്ടുകൂടി കാട്ടുമെന്ന്.”

നീലിയമ്മയും ശിശുപ്പെട്ട ജാനമ്മ തന്റെ പാർവ്വതയെ ശ്രദ്ധപ്പെട്ടു പറിച്ചു.

ജാനമ്മ -- “എന്താ ഇപ്പോൾ ശരിക്കായ്?”

നീലിയമ്മ -- “കൊള്ളാം. ഞാൻതന്നെ കെട്ടിവെച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത് അത്രയുംതന്നെ നന്നായിട്ടുണ്ട്..... അതേ -- അത്രയുംതന്നെ -- ഉം -- മതി... .. ആദ്യകാലത്തെ ഇത്രയും ബുദ്ധിമുട്ടണം. ഒടുവിലൊട്ടുവിൽ അതൊന്നു പഠിപ്പിക്കുകയായിത്തീരും.”

ജാനമ്മ -- “ഓ -- ഞാനൊന്നാലക്ഷതത്ത്വമനുപോകും എനിക്കു ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇപ്പോഴിപ്പോൾ മനസ്സിൽ നിൽക്കുകയില്ല.”

നീലിയമ്മ -- “അപ്പോഴൊന്നാണെങ്കിൽ ഞാൻ കൂടെ എപ്പോഴും നടന്നേളാം. എന്താ ഞാൻകൂടി നടന്നേണമെന്നു വെച്ചു!”

ജാനമ്മ -- “പാടില്ല. ആരെയും എന്റെകൂടെ ഞാൻ കൊണ്ടുനടക്കുകയല്ല. വിശേഷിച്ചു മൺപു” എന്റെ കൂടെ നിന്നു നല്ലപോലെ പഠിപ്പിച്ചുവെന്ന്.”

ആ ദിവസം സമാധാനമായി ഇന്നു ഒരു തെരുവായി കൂടി കിറഞ്ഞാൽ മതിയാകും. ആ തിശ്ശാകളെ വേണ്ടുപോളും പ്രസന്നമായിരുന്നില്ല. മഴപ്പാറ്റയുണ്ടായിരുന്നു. തണുത്ത കാറ്റു ശ്രീധീരസംഭവനത്തിന്റെ മുറുപാടം ശക്തിയായി അടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു.

പകൽമുഴുവനും ജാനമ്മ വീട്ടിൽതന്നെയിരുന്നു. അവിടെ പലപല വിധാവികാരങ്ങൾക്കധീനമായി നീലിയമ്മ വേനകണ്ഠങ്ങളിലെല്ലാം അതൃപ്തയായിത്തീരുകയുണ്ടായില്ല. നേരെ വളരെ ഇരുട്ടിക്കിടന്നതിൽപിന്നെയും ജാനമ്മയുടെ കിടക്കമുറിക്കെല്ലാം തുറന്നിരിക്കുന്നതായുള്ള കരേ പടപകളും കവിണികളും എല്ലാം പെട്ടിയിൽ

[illegible][illegible]

അദ്ദേഹം പ്രഭാതത്തിൽ ഒരു ഏഴിനിയ്യം ഒരു അരിപ്പാൽ
സമീപം കൂടി വെള്ളം വെച്ചു കഴിച്ച് അതിൽ മുക്കിയിട്ടുള്ള കിര

അതാലം വീശി. നീലാകാശത്തിൽ നിറഞ്ഞ ധവളമുഖ
 കുറം കണ്ടുവെച്ചു.

വിവരാരംഭംഗമുണ്ടായതും സമീപിച്ചു. നരസ്യരല്ലാ
 വരും അങ്ങനെയൊന്നി വധുവെന്നു ക്കുംഗെറ്റു പ്രത്യക്ഷപ്പെ
 ട്ടു ചിന്താരം കഴിഞ്ഞു നാഗസ്വരം മുഴക്കി. അന്നമ്മ
 യിൽനിന്നു മരുമാനവും രാജനവും തമ്മിലൊരുപുറപ്പെ
 ട്ടു. അതുളക്കു ചെന്നതിനു ചുറ്റും അസ്സലുമാല ചിത്രം
 രണ്ടു കണ്ണൻപിള്ളാങ്കിൽ സ്വേദകരംകു കംഗെറ്റുമാ
 ശംസിട്ടു.

കൊണ്ടു നെല്ലാ കഴിഞ്ഞു ആനന്ദമാനത്തിലെ
 മൂന്നാം ലിംഗമാകിയെന്നു അതു് ചെന്നതുകൊണ്ടു അനാലക
 ളെല്ലാം തുറന്നു കിടന്നു. പക്ഷെമുട്ട കണ്ടുകൊണ്ടു മുറി
 കളിലെങ്ങും സാക്ഷാൽ സഞ്ചരിച്ചു കേൾക്കും തെറ്റും
 ശബ്ദംഗതം ചെന്നു ശരംകൊണ്ടു ചുറ്റത്തു വസന
 അല്ലാത്തതായിത്തീർന്നു.

സുകമാരൻ എന്തിനും അതാലം അനാലയുടെ അരികി
 ത്തെത്തുന്നതു പ്രകാശംപ്രവഹിക്കുന്ന ദോഷിതനോക്കി.
 അതാലയുടെ വദനത്തിൽനിന്നു ചിന്തയുള്ള സിംഹാദിതൻറെ
 വെളിച്ചംകൊണ്ടു അകാശത്തിൽ ഉണ്ടായ പാലംപിരിഞ്ഞു
 അഴിഞ്ഞു സഞ്ചരിച്ചു. അന്നമ്മ സാധാരണം കിടന്നു
 അന്നുമാകിട്ടു അന്നമ്മ കയ്യിൽ പിറന്നുനിൽക്കിട്ടു അനാലയുടെ
 ട്ടത്തിൽനിന്നു കീഴോട്ടു ദോഷിതനോക്കി അന്നമ്മയുടെ
 മുഖം സുകമാരൻറെ പാർശ്വത്തിൽ അമൃതനിൽക്കുന്നു.

സുകമാരൻ:—(ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്) “സുഷിപ്പിക്കുകണം.

അപ്പോഴിൽ ദോഷിതനോക്കിപ്പോയതും വന്നതും”

പീറ്റത്തിൽ കലക്കുകയായിരുന്നു അതു മറിയത്തുപോ
 തെക്കുകൊണ്ടു ലീലയായി നടിച്ചുകൊണ്ടു അന്നമ്മ പീറ്റത്തിൽ
 നിന്നിരിക്കു് തന്റെമുട്ടുകയ്യിൽ.

ജനനം:—‘സുകുമാര, ഇതദ്വേ ഏകൻ ശരിയാണുവെന്നും’ പ്രിയൻ പാലത്തിൽ നമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

[illegible]

സുകമാക്കൻ മുറികിൽനിന്നു ഇറക്കി. അയാൾ റോഡിൽ ചെങ്കും വെങ്കലമെപ്പോലെയുള്ള അനേകം മണിയുടെ കെട്ടുകളും കൈമാറ്റത്തിൽ കയറിയും മോട്ടോർ ആവറിയും റോഡിലൂടെ നഞ്ചരി കോമ്പനായിത്തന്നെ കടൽത്തീരത്തു അലയുമായി ഡോക്കിപ്പാർക്കറു വില കയർക്കാക്കപ്പെട്ടു അവിടെനിന്നു പോയി യാൽ കാണാം. റോഡുകൾ അവിടങ്ങളെ നില്ക്കുന്ന ജീവന്മാർക്കുള്ള ശുദ്ധതയ്ക്കൽ സ്ഫോടനമെന്നും സൂര്യന്റെ തീർത്ഥാടനം. മനുഷ്യ സമൂഹത്തിൽനിന്നു സർവ്വം സന്തോഷമായി കെട്ടിക്കെട്ടി നില്ക്കുന്ന സൂര്യന്റെ ആലയില്ല. ജീവകാലം സമഗ്ര സുന്ദരമായ കെട്ടുകളിലായിട്ടുള്ള ഏതൊരു സന്തോഷം നൽകുന്നതു മനുഷ്യമനുഷ്യനായാണു. ആ പുരുഷൻ അതാ പോകുന്നു. മനുഷ്യമനുഷ്യൻ ആ ജീവി ഒരു മനുഷ്യനായാണല്ലോ അയാൾ റോഡിലൂടെ നടന്നുപോകുന്നു. മനുഷ്യമനുഷ്യൻ വിശ്വതമനുഷ്യൻ അദ്ദേഹം മനുഷ്യമനുഷ്യൻ മനുഷ്യനായാണു

ജനറൽ: — “ശിക്ഷണമാണ് പ്രതിനിധനാഭിമുഖീകരണ
 ഒരു മുഖത്തിൽ എത്തുകയാണോ പക്ഷി, ദൈവമിപ്പു
 നോക്കുമ്പോൾ കിങ് ‘പറമാണ്’ കാണുന്നത്.”

[illegible]

അന്വർത്ഥം “പ്രവാചകൻ, ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം മുഖസ്തരി ഭരണാധിപൻ
 ആയിട്ടുള്ളവൻ പ്രവാചകൻ.”

என மட்டுமே எழுதினதாகவும், இவ்விதமாகவே
நாளைக்கு நாளை காலம் செலவாகிவிட்டது என்று
கூறுகிற அபிமானம் புலனாக வருவதற்கு
கூடிய ஒரு சிறந்த உதவி உண்டாகிறது.

സൂക്ഷമ കാര്യം: - കേൾക്കുക, ചെറുകുന്ന് ഒരു സിനിമാറൂടെയല്ല!
കുറുപ്പ് 10

മുഹമ്മദ് : - “ നന്മ നഷ്ടം ഉണ്ടാൽ കഷ്ടി നന്മാക്കും.”

സുകുമാരൻ.—“എന്റെ ചൊല്ലുകൾക്കു എന്തു പ്രത്യാഘാതമാകുമെന്ന്? നാൽപ്പത്തിയഞ്ചു വയസ്സുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ അയാളുടെ ആ കല്യാണത്തിൽ എന്തു പ്രത്യാഘാതമാകുമെന്ന്? അയാളുടെ ആ കല്യാണത്തിൽ എന്തു പ്രത്യാഘാതമാകുമെന്ന്? അയാളുടെ ആ കല്യാണത്തിൽ എന്തു പ്രത്യാഘാതമാകുമെന്ന്?”

മാനന്തലം :— “പ്രകൃതി—നമസ്കാരം”

സുകുമാരൻ.—“ദേവനാ—അന്യർപ്പറി ബാൻ പാലി
 കുറേന ഇല്ല. എന്റെ പൊന്ന കമാരി, ഇങ്ങനെയ്
 ദേവൻ നടന്നു വന്നു— അപ്പോൾ എനിമുതൽ അതുക
 ചെയ്തുകൊള്ളൂ”

സുകുമാർ വിവിധ അതിർത്തികളിലൂടെ പാലക്കാട് പ്രവിശ്യയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെയും സുകുമാർ പലരും

ഒന്നുമില്ലാത്ത ഒരു കടയുടെ മുൻ പശത്തുനിന്നു ബഹുവിധാ സിന്ധായി നടന്നുപോയി “ഒരു ലക്ഷപ്പൂട്ടു വരുന്നതുവരെ ആ സിംഹാസനം പട്ടി ഒരു കടയിൽതന്നെ ഇരിക്കട്ടെ” എന്നു സുകമാരൻ വിനോദസമയത്ത് പറഞ്ഞു.

അവൻ രണ്ടാളും ചേർന്നു അവരുടെ താല്പര്യവികാസത്തിൽ ചെന്നുകയറി, സുകമാരൻ കാപ്പുകൊഴുപ്പുവരാൻ ഉച്ചത്തൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടു കോട്ടഴിച്ചിട്ടു വന്നു മറ്റു കാഴ്ച മുറിക്കുള്ളിൽ കയറി, ജന്മമുദയം പശുപതേശ്വരൻ പോകുന്നതല്ല നവ്യരേതൊരു തിരഞ്ഞു മൊൻചെട്ടിന്റെ ചെറിയ പാലിൽ ഇന്നു റോഡിപ്പിറക്കി അവിടെ അത്തു ന്നാന ഒരു വഴിക്കക്കരയെ വിളിച്ചു വഴി കെട്ടുവാൻ പറഞ്ഞു.

ജനമറിഞ്ഞു ഏകീകൃതമായി കേൾക്കത്തക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവിടെ ഉള്ള പൂർവ്വം വിജയം ചോരയിലൊലൊലിക്കുന്നു. താഴെത്തന്നെ മകനാൾമുഖം അവർക്കു നേരേയെത്തിയ ശേഷം പൂർവ്വം കൈയ്യടന്നു സാധിച്ചുപോയി, സുകമാരൻ ജന്മമുദയം കാപ്പി, നായരുള്ളിൽ അപ്പു ചേക്കുന്നതു വെച്ചുവന്നു അവിടെ വരാത്തത് സുകമാരൻ കാപ്പികൊണ്ടു കയ്യിൽക്കൊണ്ടു ചേക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം അയാൾ അയാളുടെ ചേക്കുന്നതിന്റെ ഉപയോഗം അയാൾ കൈയെടുക്കുന്ന പാതിലുൽകുന്ന കാരണത്താലുള്ള മതിലുകൾ വന്ന ഒരു കടയു മനുഷ്യനോട് “പത്തൊരും പറയുകയാണ്” മെന്തു നയകനും കോടികളായ വെണം ധരിച്ചു, ഉദാഹരണ സ്രീ ആ വിട്ടു സുകമാരൻ കൂടെക്കൂടി നോക്കി നോക്കുന്നു. സുകമാരൻ, താഴെത്തന്നെ പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം നോക്കുന്ന കാരണത്താലും, അയാൾ പറയുന്ന കാരണം അയാൾക്ക് അയാൾ കാപ്പി വെച്ചിരുന്ന കൈയുടെ സമീപത്തു കയ്യിൽ വെച്ചിട്ടു ഇരുന്നെടുത്തു പറഞ്ഞു.

സുകുമാരൻ:—“അതാ ഞാൻ അവിടെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് അനന്തര കണ്ടില്ലോ. അതാവിടെ ഒരു വലിയ തടവു പാലത്തിൽ എത്തിച്ചിരിക്കുകയാണു് ഇനി യേശുവസത്തിൽ നമുക്കു അതാക്കളെക്കൊണ്ടു് പ്രയാസമുണ്ടാകുന്ന വഴനക്കമു. അതാണു് ഞാൻ അതാ ഉമായി പറിച്ചുവെച്ചതു് ”

അനന്തര:—“അ”

സുകുമാരൻ:—“എങ്കിലും ഇതു് എന്തെന്നു് ഇപ്പോഴത്തു കാണുന്നതായതു്? എവിടെയായിരുന്നു കാപ്പി വെച്ചിരുന്നതു് തന്നെ ഇപ്പോഴത്തെ തൊണന്നു. വേണമെങ്കിൽ വേറെ കര കാപ്പി ഇട്ടുകൊണ്ടു് വന്നു് പറയൂ ”

അനന്തര:—“വെട്ടുക—എനിക്ക് ഇതു് വെച്ചിരിക്കുന്നതു് ധാരാളമുണ്ടു് ”

അനന്തര കാപ്പി എടുത്തു അല്പം കുടിച്ചു, അനന്തരം കരകളെ വിറയ്ക്കുന്ന ഇടയ്ക്കൊക്കെ പകരംകൊണ്ടു കാപ്പിത്തൊണ്ടു കൈകൾ തിന്ന ഒരു കൈകൾ കരകളെത്തു സുകുമാരൻ കയ്യിൽ വെട്ടുകൊണ്ടു്

സുകുമാരൻ —“ഹല്ല! ഇതെന്താണിതു്?”

അനന്തര:—“ഇതു് ചിക്കാൻ വെട്ടുകയാ?”

സുകുമാരൻ —“വെട്ടു—എനിക്ക് ഉപയോഗം—വെട്ടു—”

(സുകുമാരൻ സാമ്പാദനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന വെട്ടുകൊണ്ടു് അഴിച്ചുകുളുക്കുന്നതായൊരു കെട്ടുവെട്ടുകൊണ്ടു് സെട്ടുവെട്ടിക്കൽ വെട്ടുകൊണ്ടു് കാണുന്നതു് പല സുകുമാരൻ ആ സാധനത്തിൽനിന്നു് പ്രകൃതികൾനിന്നു്)
“ഹല്ല! അതു—അതു് ഇതുവെട്ടുകയാണെന്നു് വെട്ടുകൊണ്ടു് ഇതു വെട്ടുകയാണെന്നു്. ഇതു കൊള്ളുകതു് തന്റെ കൊള്ളുകയാണെന്നു്—അതിന്നു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വെട്ടുകയാ.”

അനന്തര —“സുകുമാരൻ!”

സുകുമാരൻ. —“2-ആം—ആ മുറിയിലേക്കു പോകാം. അതിൽ ഇതിനാ” എന്നുവെച്ചപ്പോൾ ഒരു സ.ജി.എസ്. സാക്ഷൻ.”

സുകുമാരൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അനുമതി നൽകാൻ സർക്കാർ സമ്മതിച്ചു.

[illegible][illegible]

സുകുമാരനെ തടിക്കു നൽകുവാൻ ഇഷ്ടമാകുമെന്നു തീർപ്പാക്കി. ഒരുകുട്ടിപ്പഴക്കം ഉണ്ടാക്കി. അന്നു രാത്രിയിൽ അന്നു കണ്ട ആ കടിയും മറ്റും എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്നു രാത്രിയിൽ അന്നു കണ്ട ആ കടിയും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്നു രാത്രിയിൽ അന്നു കണ്ട ആ കടിയും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു.

[illegible]

മകളിലൊന്നു നിലമ്പൂർ സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിക്കുകയും മറ്റൊരു മകൾ കോളേജിൽ പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവർക്ക് മൂന്നു സഹോദരങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവർക്ക് മൂന്നു സഹോദരങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവർക്ക് മൂന്നു സഹോദരങ്ങൾ ഉണ്ട്.

[illegible]

തമിഴ്, ഇങ്ങനെ അറുപതു കപ്പലുകളെ പാലക്കാടുകൾ വരെ കാണാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അലിപ്പെട്ടുവന്ന വിളർത്ത പുത്തൻനാടും തുറന്ന പാലക്കാട് വരെ പാലക്കാട് കൂട്ടി ചേർത്തുവെക്കുന്ന സ്ഥലകാലനാടും ആ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. പാലക്കാട് ശബ്ദാലക്ഷണം അത്യാവേശം സ്പ്രിംഗ് ധാരാളമായി തമിഴ് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. പൊതുവായ ചില വനിതകൾ മരണമടിക്കുന്നു, കാര്യമായിട്ട് തമിഴ്നാടുകൾ പാലക്കാട് വരെക്കുറിച്ചു തിരിച്ചും മലയാളം വെച്ച് അതിനെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന കാലത്തു പാലക്കാടുകൾ ഉറക്കം വാങ്ങുന്നവർ ചേർത്തു നിൽക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിലേക്കും അതിനെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന കാലത്തു പാലക്കാടുകൾ ഉറക്കം വാങ്ങുന്നവർ ചേർത്തു നിൽക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിലേക്കും അതിനെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന കാലത്തു പാലക്കാടുകൾ ഉറക്കം വാങ്ങുന്നവർ ചേർത്തു നിൽക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ചേർത്ത പാലക്കാടുകൾ അതിനെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന കാലത്തു പാലക്കാടുകൾ ഉറക്കം വാങ്ങുന്നവർ ചേർത്തു നിൽക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിലേക്കും അതിനെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന കാലത്തു പാലക്കാടുകൾ ഉറക്കം വാങ്ങുന്നവർ ചേർത്തു നിൽക്കുന്നു.

അതിനെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന കാലത്തു പാലക്കാടുകൾ ഉറക്കം വാങ്ങുന്നവർ ചേർത്തു നിൽക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിലേക്കും അതിനെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന കാലത്തു പാലക്കാടുകൾ ഉറക്കം വാങ്ങുന്നവർ ചേർത്തു നിൽക്കുന്നു.

തങ്ങളുടെ ഒരു കാര്യം കടലിരിങ്ങ" അഭിപ്രായം. തന്മൂലം അന്ധരായവർക്ക് അന്ധരായവർക്ക് യാതൊരു പരിഹാരവും ഉണ്ടാകാത്തതായിരുന്നു. മറ്റൊരു കാര്യം അന്ധരായവർക്ക് യാതൊരു പരിഹാരവും ഉണ്ടാകാത്തതായിരുന്നു.

ശിശുവായപ്പോൾ കേരളത്തിൽ വെച്ച് ജനിച്ച ഏഷ്യാറ്റിക്
തരിശെങ്കിൽ കയറി.

[illegible]

അറിയപ്പെടുന്ന വിവിധ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏകദേശം മൂന്നു മാസം തികയുന്നു. പൂവകലത്തെ അലക്ഷ്യം ഈ ഉദ്യമമാണ്. അതിന്റെയൊന്നി അനന്തരം മറ്റൊന്നി,

വലിയകടയിൽ പല കാരണവും കാരണങ്ങളായിത്തന്നെ കയ്യുടെ കരവറമുഖത്ത് മേനറ അറവറവെക്കെ അകത്തുപുറത്തു നോക്കുന്നവർക്ക് ഈ ഒരു വാസ്തവം ബോദ്ധ്യപ്പെടുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ട്രീയിലെ-സംസ്കൃതം ഇപ്പോൾ അനർത്ഥമുണ്ടെന്നും സുകമാന്റെയും കരുതിയിരുന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്നു ചൊല്ലാത്ത സംഭവിച്ച ഒരു കാരണത്താലേ ഉന്നതവും വിവിത്രവും ആയ ഒരു മലപ്പു കടയുടെ മേൽവശത്തു വെട്ടുമ്പോൾ പണികഴിപ്പിക്കണമെന്ന സുകമാന്റെ നാർദ്ദശിഷ്യ. അതു സമഗ്രമലപരപട്ടണത്തലെ പുസ്തക വീക്ഷിക്കുന്ന അലങ്കാരമായി ശോഭിക്കുന്നതാണ്.

പുതിയ ചില വാണിജ്യ പക്ഷപാതകൾ ഉൽപ്പാദനരേഖ
 ന്നതാണെന്നും പഴയ പദ്ധതികളിലെല്ലാം നവീകരണ
 കൾ വരുത്തുന്നതാണെന്നും കണ്ടാൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന രീതി
 യിലും ആധിസ്യകാലിയിലും ഉദ്യമിച്ചാൽ പല വലിയ
 കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും സുകുമാരൻ പ്രതിപാ

ജ്ഞാൻ! സുകമാൻ നമ്മളാകെ നോടി അവിടത്താഴെ പരഞ്ഞു; എനിട്ടു പുറകെ ലക്ഷ്യ സുധകമായ ഒരു ചിരിയും വിരിച്ചു. “ആനന്ദം നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള ഒരു സ്ഥാനമാകട്ടെ” ഇവർക്കെന്നായോ? കാരണത്തന്നിലുള്ള ആശങ്കകൾ എന്റെ ഉള്ളിൽ കമിളകുകയാലെ ചുറ്റും ഒഴുകുപോകുന്നു. “അതേനാൾ സുകമാൻ ഉപ്പുതൊഴിൽ തീർന്നു. അന്നുവെഴുന്നേൽപ്പോൾ സുധാസ്തമയമായ ഒരു അർച്ചി സംഗമമുണ്ടായെന്നു തുറന്നു പറിച്ച് നിർദ്വേഷമില്ലാത്ത വലിയൊരു വിപരീതതയ്ക്കു കണിപ്പു പുറപ്പെടിക്കൾ ഒരു തമിഴിക്കാൾ അയാൾ ഏതൊക്കെ കാരണവും നോക്കുകയുള്ളിൽ ഇറക്കുപുറകുകയും ചെല്ലും.

അന്നു പുതിയ ചിത്രങ്ങൾ കറുത്തു കത്തു ചിത്രങ്ങൾ നിറസിപ്പിട്ടു അനന്തര ഭാഗ്യമാനത്തെ അനുഭവിച്ചുവന്നു. അകത്തുനിന്നും സുകമാൻ ചെല്ലു. “അയാൾ അയാൾ അനുഭവത്തിലും അയാൾക്കു വന്നു ഉത്സാഹം തന്നെയാക്കിത്തന്നു. “അപ്പോൾക്കു അയാൾക്കു കൈ ചുറ്റിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുകയായിപ്പോയി. ഒരു സുഖമുണ്ടായിപ്പോ സുകമാൻ കളയും ചെയ്യാനെന്നു.

ഒരു ചെറിയ കാർ സുകമാന്റെ സന്നദ്ധതയിലായിപ്പോയി. “ഇതാ നിങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രം ലഭിച്ചു. അയാൾ വന്നു ചെങ്കൽ അയാൾ വാങ്ങുന്നു. ചില ചെങ്കൽ ചെങ്കൽക്കളയും പുതുക്കുകയും പുതിയ ചെങ്കൽക്കളയും സമ്പാദിക്കുകയും സുകമാൻ ചെങ്കൽക്കളയും ചെങ്കൽക്കളയും അയാൾക്കു അന്യരളോടൊന്നിച്ച് ചെങ്കൽക്കളയും സിന്ധു ഗോപകളും സുകമാന്റെ സാന്നദ്ധ്യം കൈമാറ്റം ഉണ്ടായതിൽ അയാൾ നല്ലതായിത്തന്നു. “അയാൾക്കു അന്യരളോടൊന്നിച്ച് ചെങ്കൽക്കളയും സിന്ധു ഗോപകളും സുകമാന്റെ സാന്നദ്ധ്യം കൈമാറ്റം ഉണ്ടായതിൽ അയാൾ നല്ലതായിത്തന്നു. “അയാൾക്കു അന്യരളോടൊന്നിച്ച് ചെങ്കൽക്കളയും സിന്ധു ഗോപകളും സുകമാന്റെ സാന്നദ്ധ്യം കൈമാറ്റം ഉണ്ടായതിൽ അയാൾ നല്ലതായിത്തന്നു.

കണ്ണിയിൽ ആറാടുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ ഭയഭയ
അല്ലാതെ ഭയഭയമേ ജീവിതം കൈകയ്യില്ല;
കേട്ടോ. 13

എന്തെങ്കിലും വിഴ്ചയ്ക്കെങ്കിൽ അത് സമാധാന
മായി സുകമാൻ പറയുന്നത്, അന്റെ ഭയഭയനല്ലാതെ
അല്ലാറിയാൻ എന്നാൽ അനന്തതകളെ സുകമാൻ
നിൽനിന്നും അതാത സമാധാനവും അഭാവംവുമാണ്
ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

സുകമാൻ — “കേട്ടോ.. അതേ! അൻ നീക്കമുണ്ടാകാ
യ്ക്കും നിഷ്കളങ്കതയെന്നു എഴുപ്പമല്ല പക്ഷേ അത് —
പറയുന്നതിന്റെ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാൻ വെറുപ്പു
കൾ വെറുപ്പാക്കുകയും ചെയ്യാം ഗദ്യകളിൽ.
(ചോദ്യം) ഇതു വെറും കൃത്യം യോഗ്യമല്ല വെറു
പ്പുതന്റെ ദാഹിമാത്രമാണ് ബാ... അതേ
യെ പറയുന്നത് കൃത്യമല്ലാതെ നഷ്ടമാകാൻ?”

കഴിയാതെ കഴിയാതെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സുകമാൻ
നിഷ്കലോപാസനകൾക്കായി ചിലപ്പോൾ അപ്രതീക്ഷിതമായി
സഭയോടു എതിർക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു ഉറപ്പു
വ്യാപാരശാസ്ത്ര പ്രമാണകൃതിയെ പൊക്കിയെന്നുള്ള
നിഷ്പ്രഭാവമായ ആ കൃത്യത്തിൽ സുകമാൻ തുടലാകട്ടെ
ർല്ലാതെ, സുകമാൻ പറയുകയുണ്ടായിരുന്നു. അതേയെന്നു
പറയ്ക്കുന്നത് മറ്റൊരു സാഹിത്യകൃതിയെ പൊക്കിയെന്നു
ഉണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായിരുന്നു. “കേട്ടോ
വെറും അഭിനയമേ ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ടവർക്കു കഴിയൂ സുക
മാൻ തന്നെയാൽ മരിക്കുന്നപോലെയെന്നു തന്നെ ചില
വ്യാപാരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അതാൽ പറയുന്നതല്ലാതെ ശരിയ
ല്ല മറ്റൊരു പക്ഷപ്രധാനികൾ അതാണു വെന്നു. അ
ങ്ങനിക്കു മുമ്പായി മുൻപ് അതേയെ വിലയിരുത്തുവ
ന്നതി കേൾക്കിയിരുന്ന പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ
ബഹുമാനമായ വ്യക്തികളാണെന്നിച്ച് പൂർവ്വകാലം

നായി സ്ഥിതിചെയ്താളുള്ള സ്ഥിതിവ്യത്യാസകരമല്ലെന്ന് സുകമാൻ ചില അവസരങ്ങളിൽ അനുമതയോടു വർണ്ണിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരുദിവസം രാത്രിയിൽ മഴ കരേണ്ട പോയതുണ്ടായിരുന്നു. റോഡു നല്ലവണ്ണം നനഞ്ഞു. സുകമാൻ വീട്ടിൽ കയറിവന്നു ചില രസികൻപരുമാനങ്ങളെല്ലാമുണ്ടെന്നു അനുമതയോടുകൂടിയായി ജാനമ്മ തളരെ ലാഘവപരീക്ഷണമുണ്ട്. അതിനെ പ്രാപ്തപ്പെട്ടപ്പോൾ സുകമാൻ കഷ്ടതയായി കാണപ്പെട്ടു. അതിനു കാരണം ചാലിക്കാൻ സ്ഥലംതന്നെയായി കൂടുതൽ കൂലിയേണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടതാണ്.

സുകമാൻ:—“പണ്ടെങ്ങനെ അവിടെ” കൊടുത്തില്ല അവന്റെ നമ്പർ കുറച്ചൊരു പാട്ടുണ്ട്.ദോഷം സിന്ധു പലതൊട്ടൊന്നും അല്ലെങ്കിൽ അവിടെ” അവിടെ വിട്ടു” ഇവയെല്ലാം ചിലപത്രങ്ങൾ ആണ്” വന്നതല്ല എന്നു കണ്ടാൽ പിന്നെ വേണ്ടതൊന്നും ശല്യം വരിക കൂടുതലാണ്”

അന്നത്തരം വലിയ കാര്യംതന്നെയൊക്കെ ലോകപ്പനേപ്പാറിനുള്ള വാർത്ത സുകമാൻ അനുമതയോടു പറഞ്ഞു.

സുകമാൻ: “എന്തെങ്കിലും കാര്യം അയാളെപ്പറ്റി വലിയ മനോഹരം” അയാൾക്ക് ഇറക്കം തട്ടിയുട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെ അവിടെ പറയുന്നു. അയാൾ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കൂ. ഇവ വൃത്താന്തം ചൊല്ലാൻ പോകുകയാണ്”

“പണ്ടെ നാലുകൾക്കൊക്കെ” ആളുകൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. എന്നിരിക്കെ ലോകപ്പൻ ചൊല്ലുന്നതുവെള്ളമുണ്ടെന്നു പഴയ കഥയെന്നു അനുമത വിശ്വസിച്ചുപറഞ്ഞു. “മോശ ആളെങ്കിലും കണ്ടെടുത്തുപിള്ള പക്കൽ ഏതൊരു ഇളക്കുന്ന പറയരുത്”—ഇതേ ലോകപ്പൻകുറച്ചുള്ള പഴയ കേൾപ്പുമാണ്. അയാളുടെ അധികനാളല്ല.”

സുകമാൻ: — “ഇതുകൊണ്ട് പിള്ളയെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും
 വിവരങ്ങൾ കിട്ടിയെങ്കിലും അത് പഴയ കഥയാണ്. ആ മനു-
 ഷൻ പറയുന്നതൊക്കെ അപ്പോഴത്തെ വിശ്വാസികൾ
 തിരിച്ചറിയുന്നതല്ല. എന്റെ കാഴ്ച പറയുക
 താഴെപ്പറയുന്നതാണ്. അത് എന്റെ വാഗ്ദാനമാണ്.
 അതുകൊണ്ട് പറയുന്നതൊക്കെ ശരിയാണ്. അതുകൊണ്ട്
 അത് .. ചോദ്യങ്ങൾക്കു മുമ്പെങ്കിലും .. അത്
 തന്നെ — അതിനോടൊപ്പം കണ്ടാൽ പിള്ളയെപ്പറ്റി പറയുന്ന
 നല്ല കഥകൾ — അത് അത് പറയുന്നതൊക്കെ
 തന്നെ”

അതുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കാൻ വല്ലാത്തതാണ്. എന്തെങ്കിലും
 സുകമാൻ ചോദിച്ചു. ഉള്ളതൊക്കെ വിശ്വസിക്കുകയും
 സുകമാൻ കൂടി ചോദിച്ചു. സുകമാൻ

സുകമാൻ: “എന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്ന
 പക്ഷം അത് ഉണ്ടാകുകയാണ്. അതിനോടൊപ്പം
 അത് എന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ മറ്റും

സുകമാൻ: “അതുകൊണ്ട് കണ്ടാൽ അത് പറയുന്നതൊക്കെ
 അതുകൊണ്ട് അത് പറയുന്നതൊക്കെ അതുകൊണ്ട്
 അതുകൊണ്ട് അത് പറയുന്നതൊക്കെ അതുകൊണ്ട്
 അതുകൊണ്ട് അത് പറയുന്നതൊക്കെ അതുകൊണ്ട്
 അതുകൊണ്ട് അത് പറയുന്നതൊക്കെ അതുകൊണ്ട്

സുകമാൻ: — “ഇതിൽ എന്റെ മുമ്പത്തെ വാഗ്ദാനം
 അതുകൊണ്ട് അത് പറയുന്നതൊക്കെ അതുകൊണ്ട്
 അതുകൊണ്ട് അത് പറയുന്നതൊക്കെ അതുകൊണ്ട്
 അതുകൊണ്ട് അത് പറയുന്നതൊക്കെ അതുകൊണ്ട്
 അതുകൊണ്ട് അത് പറയുന്നതൊക്കെ അതുകൊണ്ട്

അതുകൊണ്ട് സുകമാൻ അതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതൊക്കെ
 അതുകൊണ്ട് അത് പറയുന്നതൊക്കെ അതുകൊണ്ട്

“ചാക്കി! ചേട്ടേ ഇവ ശവം എന്താണു വന്ന വലിയും ബാണോണു” ചോദിക്കാത്തതു്?” കോപിപ്പുന്നതിന്നുണ്ടു അയാൻ എത്ര തലയോടും പതുക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സുകമാൻ അറിയിക്കുന്നതു ഇരക്കിപ്പോയി പുറത്തുവരികിൽ അയാളുടെ കയ്യു മുഴങ്ങുന്നതു നീലിനമ്മ ഭീതമായി. കർമ്മ പണക്കെടുപ്പിനുള്ള അനുമതി കേട്ടു ചാക്കിന് വലിയ ഒരു അലോചനയായിരുന്നു. അയാൾ നോക്കിത്തന്ന ഉറക്കി കോളുവാൻ നീലിനമ്മ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

സുകമാൻ — (നീലിനമ്മയോടു) “ഓ—മന്ദി മന്ദി വരിയമ്മ വിട്ടുപോകണം... അവിടുന്ന് പുകക്കുന്നവർക്ക് ഏതാ—നാണു—നാണു. എന്തിനാ?”

സുകമാൻ അടുത്തുവന്നപ്പോൾ കണ്ടു

വേലക്കാരെ ചാക്കി സുകമാന്റെ വലിയ തലയായിരുന്നു. അയാൾ എത്രതലിയും കണ്ടു ചോദിച്ചാൽ അവരോടൊന്നും ചാക്കി വലിയമെല്ലാം പറഞ്ഞു നന്നായി കേൾക്കുമായി എന്നാൽ സുകമാൻ ഉറപ്പിപ്പുകക്കും ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അവരും സ്വയം അയാൾ പെട്ടിട്ടിരിക്കും.

അപ്പോൾ സുകമാൻ ചോദിച്ചിരുന്നതു മുട്ട ചോറും നല്ലതലയും മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ കണ്ടു ഇറച്ചി കണ്ടിട്ടി ചോറുകൊണ്ട് അത്രയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാൽ അയാൾ നീലിനമ്മയോടു അടുത്തുള്ള റെസ്റ്റോറണ്ടിൽ പറഞ്ഞുവെച്ചു.

സുകമാൻ — “അവർ പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടു? ... പിന്നെ എന്തിനാണു നമ്മൾ അവിടെ നില്ക്കുന്നതു്?”

നീലിനമ്മ — “ഏന്തിക്കു കടന്നു എന്തിനു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരുന്നതെന്നു കണ്ടു കിട്ടിയില്ല. ഏതാണു... ചേട്ടേക്കു തൊക്കിത്തന്നു കൊടുക്കുന്നതുപോലും ഇവ കഴിഞ്ഞിരിക്കു എവിടാൽ.”

നമ്മ: — “ചേട്ടേക്കു എന്തിനും കൊടുക്കുകയുണ്ടാ.”

പ്രധാന കടമയെടുത്തു കിഴക്കൻകരയാൽ കോണപ്പടിയിറക്കിത്തരിച്ചു സുകുമാരൻ അടുത്തുവെച്ചതരിൽതന്നെയാണ്.

സുകുമാരൻ—ഈ പദ്യം ഭക്താനുഭൂതി കഴിവില്ലാത്ത
 പ്രേമഭക്തിയുടെ—കരുണയ്ക്കി
 അതിൽ പഴയതിൽ പരിമളം തരി

[illegible][illegible]

கொண்டி - - டெலிநிடி கண்டி.

സുകുമാരൻ: "എന്റെ മനസ്സ് ആർ പറയുന്നതു സൂക്ഷ്മമാണോ. ആ പക്ഷം ആ പക്ഷം ആ പക്ഷം അതിലൊന്നായി. ആ പക്ഷം പൂർണ്ണമായി. അങ്ങനെയുള്ള പക്ഷം അതിൽ ഉള്ളതാണ്. അതിൽ ഉള്ളതാണ്. അതിൽ ഉള്ളതാണ്. അതിൽ ഉള്ളതാണ്. അതിൽ ഉള്ളതാണ്."

ഭൂമിയിൽ - "എന്തുകൊണ്ട് ഇത്രയും വേഗം വന്നു?"

സുകുമാരൻ - “മുൻപു കാണാത്ത ഒരു പുതിയ കൊണ്ടു വെച്ച അമ്പൽ നാളുടെ കണ്ണിൽ കത്തിയിരിക്കുന്നൊരു നാളെ പിറവം ജാനമ്മയുടെ അറിയാമല്ലോ.

അതാലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഏതീടേ ഒരു രസമാണു് ?

സുകുമാരൻ—കേൾക്കാതെ, അടുത്ത ഭാഗത്തുവന്നു നമ്മുടെ കടമയുടെ മുൻപുവന്നു ഒരു കാഴ്ച കാണാം. ഭവാനുപന്നമിപ്പിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാവർക്കും ആ കാഴ്ച സുന്ദരപ്രദമായിരിക്കും. (നന്ദനരും വാത്സലക്കുട്ടികളുമൊക്കെ ചൊല്ലിച്ചിരിച്ചു) അതു. ചേർ, വെട്ടിയ, എഴുതുന്ന സ്ഥാനത്തുകഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ചുരുക്കം എട്ടു ഇളകൊണ്ടുവെച്ചു. ബുദ്ധി ക്ഷീണിച്ചു കൊണ്ടുണ്ട്. വൃദ്ധനായൊരു കൂട്ടം കറുപ്പുവെണ്ണ സംസാരം നടത്തുന്ന ഇപ്പോൾ സുഖമോത്തുന്നതു അപ്പോൾ കൂടി ക്ഷയിച്ചിരിക്കട്ടെ. അതിന്റെ സുകുമാരനെ വിചാരിച്ചു.

അതാൽ പോയി സ്ഥാനത്തുനിന്നും സുകുമാരൻ എട്ടു ഇളകൊണ്ടുവെച്ചു. വെട്ടിയൊരു ചുരുക്കം പ്രാപ്തമുണ്ടുണ്ടെന്നു അതുകൊണ്ടു് ചാർ പൊട്ടപ്പോകയാലാണു് ഇപ്പോൾ സ്ഥാനം വലിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു കൊണ്ടു മറ്റും ആവശ്യപ്പെടാതെത്തന്നെ സുകുമാരൻ ചേർ ചുരുക്കം തന്നെ അതുകൊണ്ടു് അവിടെ ഒരു കരസംഗതം ചാരിക്കുന്നു" അലസമായി ചുരുക്കിച്ചു" ചുരുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന സുകുമാരൻ വിചിത്രമായ വാക്കും പ്രാപ്തമുള്ളതെന്നു കാൽനീട്ടി നില്ക്കുന്നിട്ടു്

സുകുമാരൻ—അതു. പോയിക്കൊണ്ടു് ഉറക്കം ഇല്ലാതെ നേരമേതെ ഉറക്കത്തിരിക്കുന്നതു ശരീരത്തിന്നു ദോഷമാണു്. എന്നാക്കുന്നതുകൽ സുസ്ഥായിക്കുവാൻ ചാർ വെട്ടിയ വലിയ ക്ഷീണം. ഇന്നു മുഴുവൻ എത്ര നിലക്കായിരുന്നു നാളെ ഒരു വലിയ യാത്രയും ഉണ്ടു്. . . . എന്നാലുകൊണ്ടു് പോയിത്തന്നു. അപ്പോൾ നേരം പ്രകാരമാകുന്നതിന്നു മുൻപുതന്നെ എന്നു വിളിച്ചു അന്നുതന്നെ എപ്പോഴുമെത്തുന്നു ?

ത്തിൽ ജനനമെന്ന ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കേശവമേനവനായിരുന്നു. ജനനമെന്ന കാര്യമായി എഴുതുകയും പറയുകയും ആലോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കിൽ അതും കേശവമേനവനോടുകൂടിയാണ്.

കേശവനും കൈകേസരും കേശവമേനവൻ ജനനമെന്നോടു അത്രപറഞ്ഞൊപ്പം അവരും ഇപ്പോഴും താമസിച്ചിട്ടു.

ജനനമു—‘കേശവമേനോൻ! എനിക്കു’ മിലഭയല്ലാം നിങ്ങളോടു പറയാനുണ്ട്’.

കേശവ—‘പറയാമല്ലോ’.

ജനനമു കേശവമേനവനോടു പരിചിത്രത്തിൽ വെണ്ണ അടുത്തുനിന്നു. അവരും അമ്മയുടെ മുമ്പിൽ ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടു. എന്നാൽ പറയുന്ന അധാരത്തോടുകൂടി ജനനമു നശിക്കപ്പെട്ടുപോയി. ഒരു നിമിഷത്തേക്കു ജനനമില്ലായ്മ എന്നതെന്ന പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞു. കേശവ—‘എന്നാൽ പറയാമല്ലോ’.

അന്നതും ജനനമു നശിക്കാതെ ശാസ്താജിനിദേശത്തോടു പറഞ്ഞു.

ജനനമു—‘കേശവമേനോൻ! എന്നോടു ചേർന്നു നില്ക്കുന്നു. എഴുതല്ലോ’ എന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും എന്നു ഉപദേശിക്കരുത്’ നിങ്ങളുടെകീഴിൽ പരമേശ്വരന്റെ അൻ നശിച്ചുപോകും. വളരെ വെക്കുമ്പോലും എന്നോടു ചേർന്നുനില്ക്കുന്നു.

കേശവമേ—‘(കഷ്ടശ്വാശത്താൽ) ‘അദ്വൈതം എന്ന അനുപദിക്കുന്നതെന്നോളം കാലം.’

ജനനമു—‘അദ്വൈതം, നിങ്ങളോടു’ എഴുതല്ലോ’ എന്നു പറയണമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അദ്വൈതത്തെ

കോർപ്പറേഷൻ, നികുളപ്പുറം താലൂക്കിൽ
അട്രാക്ടൻ്റ് വെള്ള താലൂക്കാ. മൂലം ?

சக்தி ப—“இதுபடி எல்லா தகையதும்” உரையினை கூட்டிவிட்டு

മിന്നത്തു—“കരളമൊഴുകുന്ന നീലിക്കണ്ണും കേട്ടാ കേൾച്ച
 മേനയാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു വചനം” അങ്ങി
 നെയാണ്. പൂവിതർച്ചികളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തെന്ന്
 മിഖ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതായുള്ള ചർച്ച. പഴയ മട്ട
 കാര്യം നമ്മൾ—നിഷ്ഠയും ആനും അതു് അനുധി
 ക്കുക. ഇഷ്ടിക്കുന്നതും, അങ്ങനെയും, നിഷ്ഠയെ
 വിധിയെ നൽകുന്നു” അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അതിനെ
 പറ്റി പഠിക്കുകയും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു വന്നു”

ചെറിയൊരു കെട്ടിടത്തിൽ ഉൾപ്പെടെയുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ
 അറിവ്. ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ പേരിൽ. സുകുമാരൻ സുകുമാരൻ
 ഇന്നുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കെട്ടിടം. "കേൾക്കുക" എന്നാണ് അത്
 എന്നാണ്. "എന്നാണ്" എന്നാണ്. "എന്നാണ്" എന്നാണ്. "എന്നാണ്"
 സുകുമാരൻ. — (ഉറക്കം) "ഇതാണ്" എന്നാണ്. "ഇതാണ്"
 നാം തമ്മിൽ അറിയുന്നതിനായിട്ടുള്ളതാണ്. "ഇതാണ്"
 എന്റെ അറിയുന്നതിനായിട്ടുള്ളതാണ്. "ഇതാണ്"
 ഇതാണ്. "ഇതാണ്" എന്നാണ്. "ഇതാണ്" എന്നാണ്. "ഇതാണ്"

ഇതുമുഖം പറഞ്ഞത് കടലിഴയ ആഫീസുകാരിയിൽവെച്ചാണ്. അന്നത്തന്നെ ഉടമസ്ഥനും പുറകേ കോരമുഖം ഇറക്കി കണ്ണാടിമുഖം പുറകിൽ അപ്രത്യക്ഷമായി. ഉന്മൂലം വൃത്താന്തം കടയുടെ കരകൾക്കു നൽകുന്നതെന്നുവരെ മകളിലും താമരയും അറിഞ്ഞു. ചില ശക്തിയും ചെറിയ ശക്തിയും തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതായ് എപ്പോഴും മേധാവിതരമായി പ്രതീക്ഷിച്ചു എന്നതാണ് ആ സംഭവത്തിന് അല്പം കൂടാ ഉണ്ടാം സംഭവിച്ചുവെന്ന് എഴുന്നള്ളി അന്നത്തെ മേധാവിതരങ്ങളാണെന്നുള്ളതിൽ ഒരു പുരസ്കാരം സ്ത്രീയും മേധാവിതരമുമാണ്.

സുകുമാരൻ:—നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ അധികാരം നടത്തണം; ഇല്ലല്ല! അതു് ഇവിടെ നഷ്ടപ്പെട്ടു ഇരിക്കുന്നു. ഞാൻ വലിയകുത്തും നക്കിപ്പിൻ്റെ കൈ നെ അധികാരമതി. മനസ്സിലാക്കൂവോ!

എന്നാൽ ആ വിസ്മയംകൊണ്ടു് കേശവമേനോൻ കൂടുതൽ ദ്രുതചിന്തനാശം കാണപ്പെട്ടു എത്ര വാദവും കൂട്ടുതോ അത്രയും വാക്യങ്ങൾക്കു കേശവമേനോൻ പൂർവ്വ ശല്യമു, എത്രയുംതന്നെ നിന്ദാപ്രകാരം തുടരും. വിവരം കേശവമേനോൻ തന്നെ സുകുമാരന്റെ പൊതുക്കാരം അയാൾ തോറം എ, ഈ പലതും വന്നുകാട്ടു് കിട്ടുന്നതെ

സുകുമാരൻ — ഞാനാണു് ഇവിടെയെ നല്ല കാര്യം. ഞാൻ പറയുന്നതു നഷ്ടം.

കേശവ:—“അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ പങ്കാളിയെപ്പറ്റി എന്തു പറയണം? അനന്തം—അതായതു് അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ കാര്യം—ആ അമ്മയെ നമ്മൾ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?”

സുകുമാരൻ:—“വേദം പഠിക്കുവാൻ എന്തിനും എന്തിനും ചെല്ലാത്തവർക്കു് സംസാരിക്കുകയാണ് അതുകൊണ്ടു് ഇതിനെക്കുറിച്ചു്.”

കേശവ: അതുകൊണ്ടു്

സുകുമാരൻ — “ഇതൊക്കെയാണിതി കളിയാക്കുകയാണ്” എന്നാൽ കൊള്ളുവതായ്കകൊണ്ടു് എന്തിനും അടുത്തു് എടുക്കണം. വകതിരിവില്ലായ്മയ്ക്കും അമ്മക്കാരെക്കുറിച്ചും ഞാൻ പ്രതിമയും ശബ്ദം കൊടുക്കുകയില്ല.”

കേശവ:—ഞാൻ എന്തിനും ശബ്ദം വെലപ്പെട്ടു വാങ്ങുകയല്ല എന്നു ചൊല്ലിക്കുന്നു.

സുകുമാരൻ:— വെലപ്പെട്ടതെ വാങ്ങുന്നതാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടു്.

കേശവ:—ഇത്രയും ശമ്പളത്തിന് ഇത്രയും ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു പറ്റം ഈ സാഹിത്യ നടന്മാർ അങ്ങനെയ്ക്ക് തേടിപ്പിടിക്കാമോ?

സുകുമാരൻ:—മാമോ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തം പക്ഷമടി കണമെങ്കിൽ—

കേശവ:—ഒരിക്കലും വേണ്ട. എങ്കിലും എനിക്ക് ഈ സാഹിത്യം എന്റെ നില ഇവിടെ എടുത്തതും അറിയാത്തതും ഇത് അങ്ങനെയുള്ള ഇതു കാര്യം വേണ്ട കാരണം ഇവിടെ എനിക്ക് ഒരു വലിയ തോളം അറിയാം ഇല്ലാതെ? ഇതുപോലെയോ? വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതോ അല്ല സ്വല്പം നിലയുള്ള പന്തളം നാണം അതേപോലെ? താരിയോ?

സുകുമാരൻ:—എന്ത് എനിക്ക് നിങ്ങളുമാറി താങ്ങാത്ത വഴിക്കിട്ടു—നിങ്ങൾ സത്യസ്വസ്ഥരായോടുകൂടി എന്നു ചോദിക്കുന്നെങ്കിൽ

കേശവ:—ഞാൻ ഇത്ര പ്രാപാരശാലയെ ഉറപ്പു പോലെയോ കൂടി സഹിക്കുമെന്ന് അങ്ങ് വിചാരിക്കുന്ന എന്നിരിക്കെ എന്താ നല്ല ഗുണങ്ങളും കൂടെ? ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

സുകുമാരൻ:—അതുകൊണ്ട് പോകണം

കേശവ:—അതേ, അതു തന്നെയാണ് എന്റെ തൊഴിൽ. കട്ടി ചിലത്തേ ഞാൻ പഴക്കമൊന്നും ശീലിച്ചതൊന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ഇനി വേണമെന്നു വെച്ചാലും എനിക്കുള്ള കാര്യം പണ്ട് നോക്കേണ്ടതു

കേശവനോട് പണ്ട് കണ്ണാടി മുതൽ പുറകുവരുന്ന വന്നപ്പോഴേക്കും അയാളുടെയും ചോരപോലെ മുഴങ്ങുന്ന ശബ്ദം സഹിക്കേണ്ടതുകൂടി മേന പണ്ട് കറുത്ത വലിച്ചു. നന്നേ വലിച്ചുതൂങ്ങിയ കൈകളെ കറുത്തു പാ കഷ്ടമായിരിക്കുന്ന നല്ല പറ്റി അയാൾ കടന്നു കടന്നു അടിച്ചിൽ അടുത്തിട്ടിട്ടു എന്നാൽ ഒരു താങ്ങിനെപ്പോലെ കലങ്ങി

[illegible][illegible][illegible]

ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സഭയെ നൽകുമെന്നും അനേകം ശത്രുക്കളാൽ കിടന്നു വീശപ്പെട്ടതായ സഭയിലെ പലരും കഷ്ടപ്പാടുകളിലൂടെയും വിചാരങ്ങൾക്കു വിധേയമായിത്തന്നെ ആദ്യമായ് ഈ സഭയിൽ ഹൃദികൾ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചെന്നതിൽ പറഞ്ഞു. മകളുടെ ആഗമനം അമ്മയുടെ അടുത്തടുത്തു ചേർന്നു. വീലിൽനിന്നും കാർമ്മികത്തോടു നീക്കം ചെയ്ത ഒരു സോഫയിൽ അമ്മ കിടക്കുകയായിരുന്നു. വെളിച്ചം സംസാരംകേട്ടു അമ്മ വേഗം എഴുന്നേറ്റു.

സ.തി: — “അമ്മ, ഞാൻ അകത്തേക്കു വന്നു. അമ്മയുടെ കിടക്കയിൽ നിന്നും കേട്ടു.”

വി.വ. — “മകളെപ്പറ്റി വിവരങ്ങൾ കിട്ടിയതിനെത്തുടർന്ന് അമ്മയുടെ മകളുടെ അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടു. അമ്മയുടെ അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു.”

അമ്മ: — “വീലിൽനിന്നും കാർമ്മികത്തോടു നീക്കം ചെയ്ത ഒരു സോഫയിൽ അമ്മ കിടക്കുകയായിരുന്നു.”

സ.തി: — “കാർമ്മികത്തോടു നീക്കം ചെയ്ത ഒരു സോഫയിൽ അമ്മ കിടക്കുകയായിരുന്നു.”

അമ്മ: — “കാർമ്മികത്തോടു നീക്കം ചെയ്ത ഒരു സോഫയിൽ അമ്മ കിടക്കുകയായിരുന്നു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു.”

സ.തി: — “അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു.”

അമ്മ: — “അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു.”

സ.തി: — “അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു.”

അമ്മ: — “അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു.”

സ.തി: — “അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയ്ക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു.”

സമിതി:—(ഒരു ഹെറിങ്ക് ചർച്ചയോടെ, “നല്ല കണക്കുള്ളതുകൊണ്ട്” ഇത്രമാത്രം അധിക വിവരങ്ങൾ)

[illegible]

ചോദ്യം: "പട്ടാളം പരീക്ഷിക്കുന്ന സമയം വിലയിരുത്തുന്നതിനുള്ളതാണ്, നിങ്ങളുടെ പട്ടാളം പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു."

[illegible]

வினா:—“ஆறு அரங்குகள் படைத்து . . . அரங்குமே வி
காரம் பூசுவது காரியமாகியிருக்கின்றதா?”

[illegible]

ജാനമ്മ: — എന്റെ ചെമ്മന്മാരേ! അതേയടുത്തുവന്നതിൽ എന്തിനെ സ്വന്തമാക്കും? അതേയടുത്തായിട്ടു എന്നാൽ ഇതിടെയായി എന്തിനോ ചിട്ടുറ ജ്ഞാപിപ്പാമ്കളെങ്കിലും കണ്ടുണ്ടു കണ്ടേയ്.

സുരി: — “പോട്ടു! അതുപിന്നെ പറയേണ്ടാ! അമ്മയ്ക്കും പല രണ്ടുക്കളെപ്പോലെയും” . . . അദ്ദേഹം ചെമ്മന്മാരിനടുത്തുപുറം—“നീലിത്തമ എന്തോ? എന്തോ പറയേണ്ടു.”

ജാനമ്മ: — “അതേയെങ്കിലും, എന്തിലും കണ്ടു ചില സന്തതമേ മാനുഷമേ ഉണ്ടായിത്തള്ളു നാളെ മാത്രം വരുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാ” പോയിരിക്കുന്നതു്. (ജാനമ്മ നേരമല്ലാതെ ഒരു ചെമ്മിട്ടു) ഇപ്പോൾ കണ്ടുനാകുന്ന ഇതിത്താണുപോലെ ചെമ്മന്മാരും കണ്ടുവന്നതും, നാളെ മുതലായവായിട്ടെല്ലാം കണ്ടു നാളെകൊണ്ടാ”

സുരി: — “അതേയെ—കണ്ടുവന്നതും, ചെമ്മന്മാരും”

ജാനമ്മ: — “ഈ ആസൂചകം ആനന്ദത്തോടെയെല്ലാം അവനായും ആസൂചകം എന്നായിരിക്കും; അതേയെല്ലാം എന്നാൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നതു ഇതെല്ലാം ചെമ്മന്മാരെയെ ഒരു സെമ്മന്മാരെന്നാണു് അ” ഇതി അദ്ദേഹം ഗോരംപ്കളി തുടങ്ങിയ പോകുകയാണെന്നു പറയുന്നതുകേട്ടു എന്തോ എന്തൊരു ഭാഗത്തേ?”

സുരി: — “നീച്ചയായും ഈ പുരുഷന്മാരെയും ഒരുപോലെയാണു് അല്ലേ? (സുരി ചിരിച്ചു തലകുലക്കി) അദ്ദേഹത്തിൽ ശക്തിയിൽ വലിയ ഭാഗത്തേ” . . . അതേയെല്ലാം അതേയെല്ലാം വലിയവയും പറയാല്ല എന്തെന്നാൽ അതുകൊണ്ടു നല്ല ആനന്ദമുണ്ടാകും.”

ജാനമ്മ: — അതേ, ഏകിലും ശക്തി” അതിട്ടായാമെന്നു്

ചരസ്സരം സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിന് അമ്മയുടെ മകൾക്കും ഉള്ളായിരുന്ന സന്ദർഭം കൂടിയെങ്കിലും വാർത്തയും പരസ്യങ്ങളുമായി ബന്ധിതമായിട്ടുള്ളതല്ല. അമ്മ മകളുടെ മുഖഭാവത്തെയും മകൾ അമ്മയുടെ മുഖഭാവത്തെയും നോക്കി. സന്ദർഭം അതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. നിശ്ചയിച്ചതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അമ്മയുടെ മകൾക്ക് വാർത്തയെക്കുറിച്ച് പലതും അറിയാം. അമ്മയുടെ മകൾക്ക് വാർത്തയെക്കുറിച്ച് പലതും അറിയാം. അമ്മയുടെ മകൾക്ക് വാർത്തയെക്കുറിച്ച് പലതും അറിയാം.

സമിതി:-എന്നാൽ കേട്ടാ കാദാമ! ഇതുതന്നെയാണോ അദ്ദേഹവും പറയുന്നത്? പുരയിമ്പൻ ഏല്പിച്ചും പറയുന്നത് അയാളെ നമ്മളെക്കാൾ കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു അറിയാമെന്നാണ്. അയാൾ വേലക്കാരുടെയടുത്തു ശുശ്രൂഷ, അതൊന്നും പറയാനില്ലാൻ വേണ്ട! വലിയ പ്രജാസംരക്ഷ. അദ്ദേഹം വേലക്കാരുടെ വിയമിപ്പിക്കുമ്പോഴാണ് ഏനിക്കു വല്ലാത്ത കഷ്ടതയുണ്ടായത്."

അന്നത്തെ സങ്കീർണ്ണ സാഹചര്യം.

അനന്തം. — “നല്ല നയത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ട ഒരളം മകരളം. പുരുഷന്മാരെ പ്രാസാദിച്ചാകെ നയിച്ചുകൊണ്ടു പോകാം വഴിയ്ക്കു പുറകിൽനിന്നു അറയുടെ അടിയിൽ വിട്ടുകൊണ്ടു പോകുന്നതാണ് വിഷയം.”

மலர்:—“நாடுதழைக்க, எப்போதும் நம்பிக்கைகொண்டு நம்முடைய
பேரகாரம், என்னுடைய அறிவு புகழ்ச்சி!”

സമിതി അഭിപ്രായപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തമായ കക്ഷമാ
രേഖയുണ്ടാകും. കൂട്ടിമുക്കം ആ പെരുമാറ്റത്തിന്റെ

സതി—“അമ്മ, അമ്മ എത്ര നല്ല ഒരു അമ്മയായിരുന്നു —
 ദൈവമേ, ഏനീക്ക” ഇത്ര നല്ല ഒരു അമ്മ ഉണ്ടായി
 എന്നല്ലേ?”

നേട്ടത്തിൽപ്പിന്നെ ഇതുവരെ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിൽ
 റണ്ണും സതി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നു. വീടും വീടും കെട്ടിത്ത
 ഴിക്കി ചുരുങ്ങിയതായ

അന്നമ്മ “സന്ദീപ്തം ഏകദേശം പൊന്നോ മന മകളേ?”

സതി പൊതു ശിക്ഷണത്തിൽ അന്നമ്മ വിചാരധീന
 യായിരുന്നു. മകളിൽ ഉണ്ടായ അസന്ധ്യയെന്നതായ കാര്യം
 തോന്നി അന്നമ്മ വിചാരിക്കാതിരിക്കാൻ നശിച്ചിട്ടു.
 സന്ധ്യയായ സതി അന്നമ്മ പാറം പെട്ടുകഴിഞ്ഞു
 കൊള്ളുന്നതായ ഒരു കണ്ണാടിന്റെ കൂടെ ഇറങ്ങിത്തരിച്ചു
 ചുരുങ്ങിയ അന്നമ്മയെക്കൊണ്ട് അന്നമ്മ നല്ല പാറം
 പെട്ടു

അദ്ധ്യായം ൧൪.

എന്നാൽ അന്നമ്മയുടെ മേന്മാവിനെപ്പോലെ കൊള്ള
 തരത്തെ ഒരു മേന്മാവായിരിക്കുക? കൊള്ള, മില്ല അതെ
 പറ്റി എന്തെങ്കിലും വിചാരിക്കണമെന്നതെന്ന അന്നമ്മയുടെ
 മേന്മാവില്ല ഇപ്പോഴൊക്കെ വിചാരിക്കാൻ അന്നമ്മയുടെ
 നിശ്ചിതം മേന്മാവില്ല പെട്ടുകഴിഞ്ഞു എന്നാൽ വിചാരി
 കളേ? അമ്മ അന്നമ്മയുടെ കൂടെയും അന്നമ്മയുടെ മേന്മാ
 തിന്നുകയെന്ന വിചാരം അന്നമ്മയുടെ ആനന്ദം കെട്ടി
 നന്നായെന്ന് എന്തിനും കാര്യംകൊണ്ടു മിന്നുന്നു. പെട്ട
 പറ്റാൻ ശിക്ഷണത്തിലായി വെച്ചു കഴിഞ്ഞു അന്നമ്മയുടെ
 മേന്മാവില്ല. എന്നാൽ അന്നമ്മ മിന്നിക്കുന്നതിൽ അന്നമ്മ

ഉത്സാഹമേകീതരായി ഇരിക്കണമെന്നും, പെട്ടെന്നുതന്നെ ഇതേ രാജ്യം സ്വാകാശത്തിലും കർമ്മ രീതിയുമാകട്ടെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കുമെന്നും, ചിരദൈവം നന്നായി നിലവിലായിരിക്കുമെന്നും ആവശ്യമായി അയച്ച ശത്രുക്കളെത്തന്നെ സമാധാനിപ്പിക്കും.

സുകുമാരൻ സുരംഗലക്ഷ്മണന്റെ ഉൾ സാധാരണ
മായി സമ്പൂർണ്ണമായിരുന്ന ജനമു കിടക്കുന്നതിൽ
പ്രാർത്ഥനയും ചിന്തയുമാണെന്നു നീല യമ ജനമു
യുണർന്നുവന്നുവന്നു വൃദ്ധ കട്ടിലിനരികിൽ ചെന്നി
രുന്ന് പാർത്തു. ചിലർ ചിലർ കഴിയുമ്പോൾ നീല
യമയും അത്രപനായു മറ്റിരുന്നു. "ഇവർക്കു
നന്നായതും മറ്റുമില്ല. തളിർപ്പും സന്ധിപ്പതും മൊക്കൾ
നോക്കിപ്പോ. ചെട്ടിയൽ അടുത്തു ചെന്നിരുന്ന് ചീറ്റിയെ
ളും മറ്റും വെക്കുന്നതായ് നാൾക്കു നാൾ.

[illegible]

എ.പി.ജെ.അബ്ദുൽ കലാമിക്ക് ഒരു ഹരിജനനെ അനുജനായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അത വിഷമ ജനനമെന്നപ്പററി താങ്ങാത്തവിലാഭമി
 വെച്ചാലിവി മുൻപും കൂറ ഇതുവന്നെ ആർത്തം. ഈ
 കണ്ടകപ്പുറം വെറും അഭിനയമാണ്. ശ്രീജകുമാരനെ
 ആണ് ജനനമ അപലപ്തികൾക്ക് പോയത്. വളരെ
 കിമം പരമാർത്ഥമായിരുന്നതിൽ അത് ഇര നാട്യം
 ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയാത്തതായും സ്ഥിരമായും ഇതന്ന സുക
 മാരകൻ ഉദ്യമമായിരുന്നു.

സുകരോജിൻ വിചാരം പുറത്തുനിന്നു ഉദിച്ചതായതും ആദ്യത്തിനെന്നതായതും അതൽ അയാളുടെ ആനുകൂല്യം അനുഭവിക്കുക എന്നതിനോടുള്ള നിർദ്വേഷം വിറുപ്പിച്ചുനിൽക്കുകയും അന്നു കഷ്ടമായിത്തന്നെയുള്ളതായിട്ടുപ്രദർശിക്കപ്പെട്ട അയാളുടെ അനുകൂലമായി സുകരോജിൻ വർദ്ധിച്ചതായി ഉപദേശിക്കുന്നു ചെയ്തും സുകരോജിൻ അയാളെ വികാരമോഹനനാക്കുകയും അയാളിൽ തുണയെടുത്തതായിട്ടു. അതിനാലും അതിനാലും ആയ അയാളുടെ ദാഹപാനവ്യക്തിത്വം അയാളെ കൊലിക്കുകയും ആനന്ദം സുകരോജിൻ സുകരോജിൻ നൽകുന്നതിന്നു അതിലായിരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ട അയാളിൽനിന്നു ഒരു മുതിർന്നപ്പയ്യൻ കൂടി കൂടിയിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽനിന്നു അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത അയാളുടെ പെരുമാറ്റം, ഗുണമുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയുടെ അശേഷമായി, ഉൽക്കണ്ഠയെ വിളങ്ങുന്ന നയനങ്ങൾ എന്ന സൂക്ഷ്മങ്ങൾ, ഉൽക്കണ്ഠയെ വലിച്ചു മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽനിന്നു നയനങ്ങൾ അയാളുടെ കരളിൽ കൈമാറുകയും ചെയ്യുന്നത് അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതായതും കൂട്ടത്തിൽനിന്നു പരമാർത്ഥമായിത്തന്നെയുള്ളതായ ചില വാക്യങ്ങൾ അയാളെ അനുസരിച്ചു അയാളുടെ കൈമാറുന്നതും സുകരോജിൻ പരമാർത്ഥമായിട്ടു

വിൽമാത്രമാണ് അവർ മനസ്സിലാക്കിയത്. എത്ര തവ
തത്വമനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നെന്ന് അയാൾ ഈ അധിനതം നിവഹി
ച്ചത്! ഒരഞ്ജനം താഴെത്തന്നെ കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ
അയാൾക്കു കാൽപ്പാർപ്പിലും കഴികയില്ലെന്നും, യന്ത്ര
മായ ഒരു കോശത്തിൽ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന നി
ർവ്വേഗമായ ഒരു ജീവിയുടെ നിഖ അയാൾക്കു മുമ്പാകെ
മെന്ന്, ഇങ്ങിനെ ചിലർക്കു—അന്തരം അവസാനമായി
അനന്തമുഖം കണ്ടപ്പോൾ മുമ്പാകെ തുറന്ന വിട്ടുപോയ തൂണുകളെ
യും തുറന്ന മാപ്പിനായ ഒരു കോശമനുഭവപ്പെട്ടു. പേർമാരു
വാൻ നല്ലതോ, പന്ത്രണ്ടു കോശമനുഭവപ്പെട്ടതും എത്ര കഴി
യെത്തുന്ന കൂടാ. അയാൾ ജീവിയുടെ മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു
പെട്ടാൻ ഇതിനുശേഷമേ അയാൾ പരിനാമം മാത്രമാ
ണ് അയാൾ വിശ്വസിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്.

പ്രപഞ്ചവിഹിതമാക്കേണ്ടതല്ല അനന്തത സംഭവം
ഇന്നും അയാൾക്കു മുമ്പാകെ വന്നുപോകാൻ വന്നിട്ടുണ്ടി
രുന്ന യാതൊരു കാര്യവും ഉണ്ടാകാത്തതല്ല കേവലം അനന്ത
തയ്ക്കുണ്ടായ ഒരു ജീവിയുടെ മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു
പ്രപഞ്ചം. പലപ്പോഴും വിചാരിച്ചിട്ടുള്ള പല കാര്യങ്ങളും
അയാൾക്കു അനന്തതയുടെ മുമ്പാകെ വന്നുപോകാൻ
കഴിയുമെന്നും അയാൾ മരിച്ചുപോകുന്ന പലപ്പോഴും.

ചേതനമെന്നും അനന്തതയുടെ അധികാരത്തെ അവ
ളുടെമേൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന സകലാർത്ഥം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തും
അയാളെ നിരോധനമാക്കുന്നത് ഇതു മിന്നത്തോറും അനന്ത
തയുടെ അനന്തതയെന്നും അതുകൊണ്ടും എത്രയെന്നും
അനന്തതയെന്നും സകലാർത്ഥം കൈമാറ്റത്തിന് ഇന്നാൽ
എപ്പോഴും ഉപേക്ഷിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് അവർ ഉൾക്ക
ളിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. അയാൾക്കു മുമ്പാകെ വന്ന അനന്ത
തയുടെ പ്രേരിപ്പിക്കൽ.

അത് അദ്വൈതത്തിനോടുള്ള മറ്റൊരു വ്യത്യാസമാണ് അയാ
ൾക്കു സമീപമുള്ള ശബ്ദാശയം പലപ്പോഴും അയാൾക്കു

സമരമാക്കിയും ഇരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിലേക്കു തിരു
വനനടപ്പുവരുത്തിയതുകൊണ്ടുതന്നെ അന്നുതന്നെ സമരമാക്കി
പറഞ്ഞു വാക്കുകൾ അപ്പോഴും അപൂർവ്വമായിട്ടു
മുഴുകി ഒരു വിരമം വെട്ടിൽ കയറട്ടെ "അതേ, ഇതു
ജനാധിപത്യമാണു" മേ, വലിയൊരു ഏതും നമുക്കു
മധ്യസ്ഥപുരകൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധിക്കുമിട്ടു " അന്നു
തന്നെ പ്രവൃത്തികളിൽ ശരിക്കുണ്ടെന്നുള്ള അർത്ഥം ന
യോജ്ഞി ചില സംസ്ഥാനം സംസ്ഥാനത്തും ജനാധിപത്യ
കളിൽകൂടി മറ്റൊരു സാമ്രാജ്യം എന്നൊന്നു
ചിട്ടയായതിൽ കയറി, ഇന്നു സമരമാക്കി ചിലപ്പോൾ
പ്രധാനമായി ഒരു വലിയ ജനാധിപത്യ പരിപാടിയാക
ളെന്നു ചില സ്ത്രീകൾക്കു അറിയാതെ ഉണ്ടെന്നുണ്ട്
ജനാധിപത്യം നീക്കം ചെയ്ത ഒരു വിധം ചിട്ടയായ സമരമാക്കി
ജനാധിപത്യം ഒരു ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു.

അ ഇക്ക ഇര ശതമാന വാടികൾ കയറിക്കൂട്ട
 ഏകദേശത്ത് വളവുള്ള കയ്യുന്ന പ്രകാരമകിൽനിന്നുണ്ടാ
 യതാക്കത് അപരം പ്രകാരം ൨൪.൧൦ ശതമാനമെന്നു
 ന ശതമാനം ഇതു കര സ്തരംകൊണ്ടു ഒരു മൂലമാസം
 തികച്ചു കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി ഇതിലൊന്നുപോലീ
 മുക്കു പറ്റാ പകരം ഇര പാലമിപ്പുറ മണ്ണൊലിപ്പാലം
 മനസ്സിലായി സുകമാരന്റെ ആഭാസം ഒരു കയ്യുന്നി
 കിൽ ആഭാസനായ ഒരു ശത്രു വായിത്തീർന്നു തുടക്കമുണ്ടാക്കി
 അപ്പോഴൊക്കെ അബലാമകംകളിൽ കയ്യുന്നമുറയുകൾ പല
 തരം അപരം ഇര പന്യരം കയ്യുന്നമുറയ്ക്കൊക്കെയായി
 നീക്കം കിടന്നു അപരം ഇതു അറിയാമായിരുന്നു കെക്കൽ
 അപരം കരുന്ന എപ്പോഴും വേർതിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെന്നും
 ഇപ്പോൾ കരന്റെ സന്നിധിയിൽ അന്നുസ്തികളെ എല്ല
 കാലം അപരം വേർതിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെന്നും
 അറയാമായിരുന്നു. ആ കാലം പിന്നെയും അപരം
 അധികമായിരുന്നുതിന്നുവെച്ചുകൊണ്ട് “അതേ വഴിന ആ

യുദ്ധത്തിനെ കണ്ടാൽ കെള്ളാം? സുകമാന്റെ പുഞ്ചിരിയ്ക്കി
 ഏറിപ്പോ വന്നു കടന്നുപോകുന്ന തന്മണിയെ നോക്കും.
 “ഈ സ്വർഗ്ഗം തന്നെ നന്നേ തോന്നിക്കുന്നു?” സുകമാൻ
 നെത്തന്നെത്തള്ളിപ്പു ഗർവ്വത്തോടുകൂടി അനന്തമൃതമെങ്കിലും
 നന്മകൊണ്ടും. ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു അഖസമായ മനോഹ
 സംശയമുണ്ടു് പിന്നിച്ചുളള വിചാരമിന്നതോന്നുന്നതിന്നു്
 വേദാന്തത്തിൽ ജനമു മനസ്സിലാക്കുമെന്നുള്ളതു് സുകമാനു
 അറിയാൻ പാടില്ലാതിരിക്കും

“എന്തൊക്കെ തന്റെ വെറുപ്പുതന്നെ?” സുകമാൻ
 കരുതുകയാണു് താൻ പറഞ്ഞു് വന്നതു് “അനന്തമൃതം” അതു്
 അന്ത്യായം വിജയമാണെന്നു് തന്നെ അറിയാത്തതല്ല മറ്റൊരു
 മാതിരിയെന്നു സുകമാന്റെ ഏകമാനമുമാണു്. “വെറുപ്പു്
 എന്തെന്നു നിന്മുറയുണ്ടാവിടുകയും അതുകൾ ചിലർ
 വെറുപ്പു മേൽപ്പറയുന്നതുകൊണ്ടും കുറച്ചു പറയുന്നതുകൊണ്ടും
 യും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതാണു്? “കേരളം പറഞ്ഞുപോകുന്ന ജീവകാരുണ്യ
 കാര്യമാ? അതുകൾ വെറുപ്പാണെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. അതുകൾ
 വെറുപ്പു കൊണ്ടിപ്പു” എന്നാൽ അനന്തമൃതമെങ്കിലും സുഹൃത്തുക്കളെ
 ള്ളാം പരമജ്ഞാനത്തോടുകൂടിയും അതുകൊണ്ടും പ്രാപ്തമാകുന്ന
 വരായെന്നു. കണ്ടാൽ, ഇല്ലാത്തതും നിലിയിലുള്ളതും കേൾ
 വശമെന്നു് അറിയാതെ, “വെറുപ്പാണെന്നു പറയുന്നവർക്കെന്നു സുക
 മാൻ പരിഗണന വെക്കുകയായ വിശേഷണങ്ങൾ വേർതിരിച്ചു
 കൊണ്ടും അവരോടൊന്നി സഹായത്തോടെ വെറുപ്പിന്നു്,
 അതുകൊണ്ടു് നൽകാൻ കഴിയാത്ത പ്രേമത്തിന്നുവേണ്ടി
 അനന്തമൃതമെന്നു പറയുകയോ സുകമാൻ മനോഹരണി
 കളായ പല വെറുപ്പു മേൽപ്പറയുന്ന പ്രേമം തന്നെല്ലെങ്കിലും
 വെറുപ്പാണെന്നു് തന്നെ പറയുകയോ ചെയ്യാം. അങ്ങനെയുള്ളതുകൊണ്ടും
 സുകമാന്റെ വെറുപ്പിൽ ഇതു തന്നെ. സുകമാന്റെ
 തന്നെ അതിശയത്തിലുള്ളതും അതുകൊണ്ടു് ഇത്തരം വെറുപ്പി
 ലെന്നു എഴുതിയ അറിയാം!

[illegible]

14 അദ്ധ്യായം: നാലാം പാട്ട് കറുത്തു: "നിൻ
 ഭാഗ്യമെല്ലാം മേലിൽ ഉണ്ടാകട്ടെ" എന്ന്
 പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ, നിന്റേ കൈകൾക്കു നേരെ കൈനന്ദം
 എന്തെന്ന് കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു" എന്ന്
 പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ, നിന്റേ കൈകൾക്കു നേരെ കൈനന്ദം
 എന്തെന്ന് കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു" എന്ന്

[illegible]

ബലം തീർക്കുവാനുണ്ടു ഇക്കാര്യത്തു കാതികമാറി സുകുമാരനോടൊപ്പം നാട്ടുപാൽ അനമ്മയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവളിലുണ്ടായിരുന്ന ദുരിപ്പു നിശ്ശേഷം നശിച്ചിരുന്നു തന്റെ ആശ്രിതപുരുഷന്മാരെയും പാലിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയില്ലാത്തതായപ്പോഴായി ഇക്കാര്യത്തു അനമ്മയ്ക്കു തോന്നി. ഇതു് അനമ്മയ്ക്കു് കഠിനമായ ഒരു വേദനയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ചോലപ്പാൽപിള്ളയെ സുകുമാരൻ നിഷ്ക്കൂലനും ആട്ടപ്പായിച്ചപ്പോൾ അനമ്മയ്ക്കു് ഈ ഹൃദയപഥം അന്നു വെച്ചപ്പട്ടു്

അവൻ ചെന്നു് കാപ്പികുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു അവനെപ്പകാൽ നാണമുറപ്പു് അറിഞ്ഞു വരികയും വേദകകുടം വെച്ചുണ്ടു് വിട്ടുപോകുന്ന കാലാതയിലൊക്കെപ്പോൾ ഇറക്കുന്നതും അടയ്ക്കുന്നതും അറയ്ക്കുകേട്ടു് ചെന്നിട്ടു് ആരോ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു സുകുമാരൻ:—“അറയ്ക്കു് അറയ്ക്കുകയാണു് വാതുക്കൻ വിടുന്നു കൂകുന്നതു്?”

അനമ്മ:—“എന്താ?—എന്തിക്കു്—തോന്നുന്നതു് നമ്മുടെ മപ്പുവിനാണെന്നാണു്.”

“ആരെ! അറയ്ക്കുന്നതാണോ?” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു സുകുമാരൻ പാടിഎഴുന്നീറ്റു് കോണുപ്പാലമുക്കുളത്തിൽ ചെന്നു നിന്നു

“അനമ്മ! അനമ്മ! ചേര! അനമ്മ ഇവിടെ ഇല്ലേ?”

ഈ നാട്ടിൽപ്പറത്തുകാൽ കേണിപ്പുഴ തുറന്നൊഴുതില്ലകയ്ക്കിരുന്നു; സുകുമാരൻ മുകളിലും അനമ്മ അവരുടെ സംഭാഷണം മഴവിൽ കേട്ടു. എന്നാൽ അതിൽ ഈ പെടാൻ ഹൃദയത്തുപുട്ടിപ്പു കഴിഞ്ഞുമാറി.

“ചേര! ഒരു വഴിക്കാണു് ഇതു് ചോറു കൊടുക്കുവാൻ കാണുകോ?”

പുതിയ വിവാഹധർമ്മം കേട്ടു കേൾവിച്ചു വേലപ്പൻ
 പിള്ള ഇന്നു് അല്പമായിട്ടു ഓം ശ്രീപിലാസംബന്ധത്തിൽ
 കാലം-തുറുവയ്ക്കാനു ഓർപ്പിച്ചു. പഴയ വേലപ്പൻ
 പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്ന ദിനം എന്ന അന്തരം എന്തൊരു നീളി
 യാക്കി എങ്കിലും വേലപ്പൻ പിള്ളയുടെ അത്ര നല്ല
 അർത്ഥവിശ്വാസമുണ്ടാകയാൽ. ഇന്നത്തെ അയാളുടെ
 നീള സന്ദേശപൂർണ്ണമായ മറുപടി ആയിരുന്നു. മരണശാല
 കൊണ്ടു മടങ്ങിയവർ ഒരു പൊതുവായി അനാഥയുടെ
 സ്വേദം വീണ്ടെടുക്കുവാൻ കാഴ്ച വയ്ക്കുന്നതിനായു കര
 വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട മാസപ്പകളും മറ്റും വേലപ്പൻ പിള്ള ഒരു
 കട്ടിൽ തുക്കിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടു. ഇതു അവരെ കണ്ടുപോയതും
 പ്രീതിയാകാറില്ലെന്നു മാത്രം.

സുകുമാരൻ. — “വേലപ്പൻ ഇവിടെ എന്തു ചെയ്തു. മലക്കുറി
 സ്വർഗ്ഗാർത്ഥം കൊണ്ടുവന്നുപോയ പെരിയെ, ശേ.
 ഇവിടെ അടുക്കളയിൽനിന്നു വാങ്ങുകയാണു ഇവ
 രെ വന്നതിന്നു കൂറിയിട്ടുണ്ടോ—?”

വേലപ്പൻ പിള്ള ഒരു കിടപ്പുമലക്കുറിക്കൂട്ടം കര
 നാക്കുന്നതുകൂടി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സുകുമാരൻ സംഭാഷണമാ
 രംഭിച്ചു.

വേലപ്പൻ. — “എന്നിടം കേൾക്കാട്ടെ” നമുക്കു ഇക്കി
 നെ മുറിഞ്ഞു പറയുകയാണു? എന്റെ മകുന്ദി
 യെ താൻ കണ്ടുകൂടെ?”

സുകുമാരൻ. — “ആരോണു് നിങ്ങളുടെ മകുന്ദി, ഒരു കേ
 ട്വാൽ കൊള്ളാം?”

വേലപ്പൻ. — “അങ്ങനേ.”

സുകുമാരൻ. — “അങ്ങനെയൊരു ആളും ഇവിടെ ത. മ. മില്ല.

വേലപ്പൻ. — “എന്നുപിന്നെ തൊമ്പതാളെ നമ്മുടെ സുകുമാ
 .. അല്പമൊണ്ടു, അല്പമൊണ്ടു വെണ്ണു അ
 അമ്മ. ഓം വേലപ്പൻ പിള്ളയാണു്. നിങ്ങളെ
 ബഹുദൈവം മകുന്ദി മകുന്ദി

സുകുമാരൻ—ആ പേരിൽ ഏതും കാട്ടുതൂക്ക ഒരു മല
 സ്ഥിതമല്ല അവർ എന്ന വിധമം ചെയ്യുന്ന
 തിന്നമുൻപ് ഏകദേശപിച്ഛമെന്ന കോളനെയൊണ്
 വിധമം ചെയ്തിരുന്നത് അതാളുടെ മിത്രങ്ങളായ
 കള്ളക്കൂട്ടത്തെ മുറുപ്പൻ അവർ വിധമം ചെയ്തി
 ട്ടു.

വേലപ്പ—“ശു, ശു, ശു! ഇങ്ങനെയൊന്നു പറയരുത്.
 ഇങ്ങനെ മുറുപ്പൻ മുറുപ്പൻ പറയരുത്!”

സുകുമാരൻ—“നിങ്ങൾ എന്താർപ്പിക്കുന്ന കൗതുകം വളി
 കൗതുകം കൽ അതാർ സുരംഗലപുരത്തെത്തുടർ
 തമംഗലപുരത്താൽ. വളരെ ഉയർന്നു അങ്ങോട്ടു
 പോയിട്ട് തന്നെ ഒരു നിശ്ചയവും കണ്ടു അവി
 ടെ ഇപ്പോഴൊരിക്കലും ചെയ്തും അങ്ങോട്ട്”
 (സുകുമാരൻ ചെട്ടിച്ചെട്ടു) മാത്രയും കൂടെ കൊ
 ണ്ടുപോയപ്പോൾ അവിടെ കണ്ടുമാത്ര ഇവിടെ
 എവിടെ!

കൂറായികൊണ്ടു സന്തോഷത്തോടുകൂടി സുകുമാരൻ
 തിരിച്ചുവന്ന അതാർ ജനമേക്കാ? പറഞ്ഞു—

കേട്ടു, ജനമേ! നാമുടമം ഒരു ഒരു ബാധ തന്നെ
 ഒഴിച്ചു അതാർ ഇതിനെ ഉപദ്രവിച്ചു.

ജനമെല്ലാം മറുപട പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല അവർ
 നിശ്ചയമായി കേൾപ്പിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു
 പക്ഷെ ഉച്ചയിൽ അത് കൈരളുടെ കാൽ സന്തോഷ
 വരുത്തുന്നു എന്ന് സുകുമാരൻ ചൊല്ലിച്ചുപറയുകമാത്രമാണ്
 “പോയ” എന്ന് ജനമെല്ലാം സ്ഥിരപ്പെട്ടു മുഖം തിരി
 ച്ചത്.

ഉച്ചയിലൊന്നു കാൽ അപകടം സംഭവിച്ചു
 കപ്പൽ കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു കാര്യത്തെ വളരെ
 മോശമായ ഒരു കേന്ദ്രത്തിൽ മുൻപിൽ വേലപ്പൻപിച്ഛ
 വാടകയിലായി മുഖവുമായി വെളുന്നതു ജനമെല്ലാം ഒരു വാ

യുദ്ധമെന്ന പാമ്പല്ലെ കയ്ക്കയുടെ ഭക്ഷണസ്ഥലമായി
 യാതൊരു മോട്ടൻ വേലപ്പാർപ്പുള്ള ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി
 കരകേൾക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഉറപ്പോടുകൂടി
 ത്രിവിധ സ്വഭാവത്തിന്റെ പടികടന്ന ആ സാധുക്കൾ പ
 ലൻ അതു ലഭിക്കാതെ പയർ കാര്യമായിരിക്കാം അതേ
 മുമ്പു അപ്പാറി വിനയകാരൻപാലും കഴിഞ്ഞുവെ
 യ്ക്കും അവിടെത്തന്നെ യാമിന്റെ മുമ്പത്തു നോക്കി കാറി
 ന്റെ റ്റീക്കിയിൽ ബലശ്രദ്ധയായിരുന്ന സുകമാന്റെ
 മുഖം കരിങ്കല്പാലാലെ പാഞ്ഞുപോയിരുന്നു. ചാത്തയിൽ
 നിന്ന കരകേൾക്കുന്ന ആളുടെ ആപത്തിന്റെ ഉച്ചത്തിൽ വിളി
 ക്കുപറയുന്ന കരയുടെ കാര്യങ്ങൾ മുഴക്കിക്കൊണ്ടു
 അയാൾ വരുന്നസ്ഥനായി ചെന്നു.

ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ അയാൾ തുറന്ന വാട്ടർപ്രൂവ്
 കളിറങ്ങി. 'പെല്ലു വളം' പരന്നുകാലുന്ന പാർപ്പിച്ചു
 കളിപ്പോളിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന നിറഞ്ഞ പൂർവ്വകാലത്തു
 ന് അയാൾ പാഞ്ഞു കടന്നു കുന്നിന്റെ താഴെത്തന്നെ
 മലയോരമായ മലയോരത്തു കാൽ കോണുകൾക്കും കൂടെ
 കൂടെ സ്വന്തപ്രദേശത്തുവെച്ചു കഴിഞ്ഞു പെട്ടെന്നു
 ചെന്നു.

സുകമാൻ:—(സമീപം) “ഇപ്പോൾ നാം സാക്ഷാത്കാര്യ
 കത്താമ്, അല്ലേ?”

എന്നാൽ പരാജയപ്പെട്ട കേട്ടുകേട്ടുകേട്ടു ഭരണത്തു
 തലയോട്ടി. അയാൾ ഉടൻതന്നെ അവിടെ ചെന്നതിൽ
 ഉറക്കപ്പെടുന്നു.

സുകമാൻ:—“നാം ഇപ്പോൾ നല്ലവണ്ണം മുന്നോട്ടു പോ
 ന്നില്ലേ? കാരിന്റെ കർമ്മങ്ങൾ കനയിരിക്കുന്നു?”

അന്നു —“കുടമിപ്പു വളം സമമായിരിക്കുന്നു”

മുൻപത്തെ കണ്ണു കിഴപ്പുകൾക്കു മിടുത ഇറച്ചുകര
 നിവന്നുകൊണ്ട് അവരുടെ മേൽത്തു സിന്ധുക്കൾക്കും പുറ
 ക്കുപ്പു വിട്ടു ശരണമോടെ കട്ട. വേലികളും കമ്പിത്തൂണു

അദ്ധ്യായം ൧൫.

അവകളുടെ ഏകമതിപ്പിന്റെ അനുപരമതയോടുകൂടി അവിടെ നാശമുണ്ടാക്കി മാന്യത നൽകുക. ഇക്കാരണം കരുതുകയോണം; ഇതുതന്നെയാണ് പ്രാഥമികം.

[illegible][illegible]

വികിസ്രോത ഇര ലോകത്തിന്റെ നിസ്സാര അവരോഷം അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും നമ്മുടെ ജീവിതം ഈ ലോലലോകംകൊണ്ടു അവസാനിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയാൻ കഴിയില്ലെന്നാൽ വിശാലതയും മൗനതയും സുന്ദരതയും ഉള്ള ഒരു ലോകം നമ്മുടെ സ്വീപത്തിൽ എത്തിച്ചേരും.

[illegible]

കേന്ദ്രം! കട്ടി! ഇന്ത്യയെ യോജിപ്പിക്കുക കരുതുക. കേന്ദ്രം! അന്ത്യം! ഉപജാപിക്കുക. കേന്ദ്രം! യോജിക്കുക.

അനുകൂലമായ ഒരു കണ്ടെത്തലാണിത് എന്ന് അന്വേഷകർ
തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച്
അന്വേഷകർക്ക് കൂടുതൽ അന്വേഷണം കഴിയുമെന്ന് കരുതുന്നു.

[illegible]

മുഖമുണ്ടായിട്ടുള്ള വിദ്യയുടെ വളരെ ക്രൈമിച്ച് അനന്ത
പൂരിപ്പിച്ചു എന്നിട്ട് അധരം എണ്ണയും അലോചനയും
നിൽക്കും.

നീലിയമ്മ മുറിയിൽനിന്നുപോയപ്പോഴിങ്ങിയിരുന്നു. അത്
മുട്ട കരയുന്നതോടൊപ്പം വിശ്വസ്തമായ ശ്വാസോച്ഛ്വാസ
തോടെ കൂടി അനന്ത മുട്ടകളിൽ നിന്നു നോക്കി ശ്വേദിച്ചു.
അമ്മയുടെ ഹൃദയം ജഡവും ശ്വാസവും ആയിത്തന്നെപ്പെ
ട്ടെങ്കിലും അത്ഭുതത്തിന്റെ പ്രകമ്പനവും ഓമനയും
അവയെ വശമായിരുന്നു. ആ വിധാരം, നാല്പതിവുതമാത
സ്വാതന്ത്ര്യദശയുടെ അതേനേരം അപമാനം കരയുന്ന
തന്നെകാലമായി കലയുന്ന കോമളിക, നൂറുപോളയോ
ളത്തോ മോശകൾ നേർത്തുവന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അധിനിവേശവും
അതേവിധം കലർന്നു. പൂർവ്വത മണ്ഡലാധികാരത്തിൽ
നന്നായി പാവുകശക്തിയോടുകൂടി ബാലഭിന്നൻ കോട്ടി
പ്പോട്ടു പാലം മേലും അറക്കിത്തന്നു.

സുസ്ഥിരതയോടെ പ്രവർത്തിച്ച അസാമാന്യ ഔര
ജനമുടേതായിത്തീർന്നു.

കരുന്നാൾകൂടി അനന്ത കാത്തിരുന്നു. തന്റെ അകത്തു
നോക്കുന്നതിന് താൻ ശരിയായിത്തന്നെയാണെന്ന് എണ്ണി
യെത്താൻ അധരംകൊണ്ടുവന്നു; എങ്കിലും പിതൃ
വൃന്ദിപ്പോലെയും കരളിടത്തു കരളിടത്തു തളിർപ്പിക്കുകയും
മെന്തെങ്കിലും കരുതുന്നതിനായി വിധാരം. അനന്തൻ ആശയം
പറയുകയെന്നു ആണായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടും നീലിയമ്മ
യോട് ചില പരമാർത്ഥങ്ങളും പറഞ്ഞു നീലിയമ്മ
പറഞ്ഞതൽ ഇനി സംശയമില്ലാത്ത ആവശ്യം തീർത്തില്ലെ
ന്നാണെന്ന് എങ്കിലും അപ്പോഴത്തന്നെയും കാത്തിരിക്കുക
നെന്നതോ കഷ്ടമുമാണ് ചുറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ കർശ്വം
പോന്നിട്ട് ഉറക്കിക്കൊടുത്തതാണ്.

അനന്തൻ 1944 ആഗസ്റ്റ്.

ക്കുറി. ദൈവത്തിന്നു നാം ഒരു മാറ്റം വരുത്തുകയും വാഗ്ദാനം ചെയ്തതുപോലെ ചില കണക്കുകൾക്കും അംഗസാക്ഷരതയ്ക്കും അനുയോജ്യപ്പെടുത്തുവാൻ പതിനെട്ടിൽപേരും സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുൻപുള്ള ഭൂതകാലാസ്ഥകാരത്തിൽ ജാനമ്മ തപ്പിത്തന്നതുമുഖത്തു അക്കാലത്തായിരുന്നല്ലോ സതിയെ ജാനമ്മ ഗർഭം ധരിച്ചത്. സതിയെപ്പോലെ പെൺകുട്ടിയായത്. അപ്പോൾ പിതാവു "ഉൾബുദ്ധനായ ഒരു ഭാഗിയുമായവനായ അന്ന" ജാനമ്മ ഒരു മുഖം, ഇന്നാകട്ടെ ജാനമ്മ വെട്ടെത്തിനും ശരീരത്തിനും വികാസവും ശക്തിയും സിദ്ധിച്ച ഒരു പ്രേമസ്തമാണ്. അപ്പോൾ ജനനാശകളെ ബലിപ്പുറമാക്ക ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം. അയാൾക്കൊക്കെ ശിശു അത്യാദൃശം തന്നെമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു നവവിചാരമാണ്.

ഈ ശിശുവിന്റെ പിതാവിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന കാര്യം നിമിഷത്തിലും ജാനമ്മയുടെ കൃത്യമായ നിശ്ചിതമായ പദ്ധതിയിട്ടുള്ള കലാകലാപരമായതും. ഇതു മറയ്ക്കുന്ന സംഭവം മാനുഷാഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി അന്യോന്യം ചില സൂക്ഷ്മശക്തികൾ മാത്രമേ ജാനമ്മയിൽ സ്ഫുലിപ്പിച്ചുള്ളൂ. അന്നു അവർ പരസ്പരം അറിയുന്ന ഈ വ്യത്യസ്തം ഒന്നെ പറ്റി കലാകനം

ഒരുവിധം ജാനമ്മയോടു ഒരു കാഴ്ച ആവശ്യപ്പെടാനുണ്ടെന്ന സുകമാന്റെ പറഞ്ഞു, അതെന്താണെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു അർത്ഥമുള്ളതും വേദിക്കാതെ അതു നൽകാൻ അർത്ഥമുണ്ടെന്നു ജാനമ്മ ഉടൻ തന്നെ ഏകപദത്തെ. അവർ മുറിയിൽ കിടന്ന് ഒരു നവം വർഷം കഴിഞ്ഞതിന്നു മുമ്പേയ്ക്കു ഒരുറത്തു തലയണയുടെ കീഴിൽ പുസ്തകം വെച്ചു ജാനമ്മ സുകമാന്റെ നേർക്കു ഉരുളിയായി പ്രതിഷ്ഠാപനം മുമ്പാകെ ഉറപ്പാക്കി. അല്ലാ പാലാളമാർക്കു തന്നെ സ്വല്പം കടമുണ്ടെന്ന സുകമാൻ പറഞ്ഞു.

ക്കുന്നത്. ആ പള്ളയെ വിരിയം സംഭാഷണപ്പള്ളി ഒരു ഉറുമായിരിക്കുന്നു.

“പ്രിയേ, ജാനമ്മ, തുക കഴിയുമെങ്കിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതിൽ അല്പംകൂടി ചെടയ്ക്കു.”

അവൾ തുക അല്പംകൂടി കൂട്ടി, സുകമാരൻ ബുദ്ധിമുട്ടി.

സുകമാരൻ. — “ഞാൻ സ്വന്തം പറയുകയാണ് ജാനമ്മ. നാലാണു ഒരു സ്ത്രീയ്ക്കു. നിത്യമായി ഒരു ചെടി ചെടാവും ജന്മം വരില്ല. ആകെത്തന്നെ ഒരു കെണിയിലെ പെട്ട കീടനായ് എന്റെ ജാനമ്മ സ്വന്തമായി വെളുത്തു വെളുത്തു നാലാളെ കണ്ടു പ്പിക്കുകയായിട്ടു വേർതിരിച്ചു ഉടൻതന്നെ അയാളെ കെണിയിൽനിന്നു വെട്ടിച്ചൊഴുത്തു പറഞ്ഞാൽ കയറാൻ കഴിയുന്നതു്.”

ജാനമ്മയുടെ ഹൃദയം അലിഞ്ഞുതളിർത്തപ്പോൾ സുകമാരൻ അവളെ ഏറ്റവും അധികം കൂടുതൽ പറയുകയും ചെയ്തു. അവൾ താൻ സൂക്ഷിച്ചുവന്ന രഹസ്യത്തെ സുകമാരൻ മിക്കവാറും കേൾക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അമ്മയോടും അഭിനന്ദനത്തോടും ജാനമ്മ അവളെ നോക്കി, എത്ര ശക്തനും എത്ര ധീരനുമായിരിക്കുന്നു’ തന്നെക്കുറിച്ചു സമ്മാനം കീഴെയാക്കിയപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീവിദ്യാത്മിയെപ്പോലെ സുകമാരൻ സന്തോഷത്തിൽ ചാഞ്ഞുപിരിച്ചു. അവളെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ അലിക്കിയിരിക്കുന്ന ദോഷസംഗതി മാറിക്കുറുപ്പായി പുറത്തുക്കുറുത്തുപോയ ജാനമ്മയ്ക്കു തോന്നിയതിൽ അത്രയൊന്നും ഉണ്ടായില്ല.

ശക്തിയേറിയകൂടി ചത്തിച്ചു പട്ടുന്ന കാലദ കളയെ മുഴക്കുകയ്ക്കു ജാനമ്മയ്ക്കു ജാനമ്മയ്ക്കു ഉറക്കുകയ്ക്കുണ്ടെന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ടാകും. സുകമാരൻ അവളോടൊന്നായ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി “അ” വിട്ടിൽ പറയുകയെന്നതു് അടുത്ത മുറി

സ്വന്തമായി ഇവക നാനാവിധ പ്രയാസങ്ങളെപ്പോലും ഉറപ്പി കെട്ടിട്ടു വിശുദ്ധമായ ശാസ്ത്രനിമിത്തം അവർ വീഴും നിപതിച്ചു.

അടുത്തമാസത്തിൽ ജനമുഖം നീലിയമ്മയുടെ കണക്കുകൂട്ടിവെച്ചിരുന്ന കിന്നം സമാഗതമായി. നീലിയമ്മ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉൽക്കണ്ഠാപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിച്ചു. ആ രഹസ്യം തന്നിൽനിന്നു ചെളിക്കുവെടിയിൽക്കുവാൻ വൃദ്ധ മുള്ള ശക്തി മുഴുവൻ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിയാണു് ഇതു് എന്ദുരവരും അറിയുന്ന ഒരു കാലാവസ്ഥ എന്നു് കീഴ്ചി പ്രതിപാദിച്ചു.

അടുത്തദിവസം ഉച്ചയ്ക്കു് എന്ദുരും നെത്തത്താലുള്ളിയിട്ടു കൂനിത്താടിനന്നു് നീലിയമ്മയുടെ ജനമുഖമെ അരികിൽ എത്തി വളരെ നേരം പഠനം. —

“ഇതാ ഇക്കാരാട്ടാണു് നോക്കു്താട്ടെ. ഈ പെട്ടി തുറക്കുന്നതു് പേരെ ഒരു പുതം കണ്ടുവാ. നമ്മക്കു് രമപ്പെട്ടു് പോവാം. വന്നാട്ടെ അവിടെവെച്ചു് സോകാശ്യമായി തൊന്നുന്നോക്കാം.”

“എന്താണു് നീലിയമ്മേ അതു്?”

മുകളിലത്തെ നിരയിൽക്കൊന്നു കിടക്കുമുറിയിൽ കടന്നു് അവിടെവെച്ചു പന്യതത്തിലുള്ള രാജകുലക്കുടുംബം അത്ഭുതത്തോടെ പന്യതികളോടുകൂടി നിലയമ്മ രാജകുടുംബം എന്ന കെട്ടഴിച്ചു അപേക്ഷിക്കുന്ന മനോഹരമായ പൊതുപ്രകാരം ജനമുഖമെ പന്യതാകുന്നതന്നപ്രകാരം പ്രകാശപ്പെടുത്തി.

“അപ്പോൾ നീലിയമ്മേ!”

ഒരു ശക്തിവിന് അഭ്യുകാലത്തു് എന്തെപ്പോലും വേണമെന്ന സങ്കല്പിക്കുവാൻ കഴിയുമോ അറിയെല്ലാം ആ കെട്ടിലുണ്ടായതന്നു. പ്ലാനൽകൊണ്ടുള്ള കൗതുകപ്പെടുക. രാജകുടുംബങ്ങളുള്ള ഒരു പെരിയ കിടക്ക, മുലക്കുട്ടി മുതലായ കിരോസോധനങ്ങൾ നീലിയമ്മ കാരോന്നാമു് എടുത്തുകാട്ടി.

കൂലാരെ തൊപ്പിയും ഉപ്പും പാലാലരണങ്ങളും ഇന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയും, നല്ലൊരു പാലാലരണങ്ങളും താഴെപ്പടിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

നീലിയമ്മ: - “ഇന്നമ്മക്കുറുപ്പം ഇതേ പാലാലരണങ്ങളും ഇന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്നിരിക്കുന്നതായിരിക്കണം ഇതു വെട്ടാം കണ്ടിട്ടും തെളിയിക്കണം. അതുവെട്ടാം പെരുമെടുത്ത് പാലാലരണങ്ങളെ കഴിച്ചുകൂട്ടാമല്ലോ.”

ജാനമ്മ: “അത് നീക്കമേ, ഇതേയൊക്കെ നന്നായിരിക്കണം! എവിടെനിന്നു വാങ്ങിയതാണത്?”

നീലിയമ്മ: - (നാസകൊണ്ടു് പുളിപ്പിച്ച മുഖപാലരണങ്ങളെ) “പുളിപ്പിച്ച പാലാലരണങ്ങളെ വാങ്ങിയതാണെന്നാണു്” ചോദിക്കുന്നതു് അതിപ്പോഴും ചോദനം (എന്നാൽ പിന്നീട്) “പുളിപ്പിച്ച പാലാലരണങ്ങളെ വെട്ടിപ്പോയി” അറിയണമെന്നു അതു നിഷ്പന്നമാണെങ്കിൽ അന്നത്തുപറഞ്ഞതാണു് - “പുളിപ്പിച്ച പാലാലരണങ്ങളെ വാങ്ങിയതാണു്”

ജാനമ്മ: “അത് നീക്കമേ, ഇതേയൊക്കെ നന്നായിരിക്കണം! എവിടെനിന്നു വാങ്ങിയതാണത്?”

നീലിയമ്മ: - “ഇന്നമ്മക്കുറുപ്പം ഇതേ പാലാലരണങ്ങളും ഇന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്നിരിക്കുന്നതായിരിക്കണം ഇതു വെട്ടാം കണ്ടിട്ടും തെളിയിക്കണം. അതുവെട്ടാം പെരുമെടുത്ത് പാലാലരണങ്ങളെ കഴിച്ചുകൂട്ടാമല്ലോ.”

നിറച്ച കപ്പികൾ, ഓലിക്കിടപ്പാൻ വാങ്ങി. പത്തുപത്താൽ
മുപ്പത്തു പുറപ്പെട്ടവർ, നിശ്ചേഷ്ടനാഗരത്തിനുള്ള മരുന്ന്
കൾ നിറച്ച ചപ്പികൾ ഇവയെപ്പോലെ നവോദയം
യന്ത്രങ്ങളുടെ കൊണ്ടു; മകരമുണ്ടായിരുന്നു.

വഞ്ചിക്കാൻ വേലനായരോട് "ആത്മജ്ഞാനത്തിൽ
നീലിയമ്മ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. —

"മേൽപ്പട്ട വേലനായരോട്—വളരെ വേഗം വഞ്ചിയി
ടമേ. .. അങ്ങനെ സ്വയംഭാവത്തിൽ പെട്ടുകൊള്ള
കൊ—മെല്ലെമെല്ലെ കൊണ്ടു വേഗം മരി. എന്തെന്ന
ന്നാക്കുന്ന ആ ബാധാബാധം വേഗം മരിക്കാൻ നോക്കുക
ബ്ബ്" അപ്പോൾ മരിക്കാൻ വേഗം വഴിയെ വേഗം വേഗം

നീലിയമ്മ അന്നുമുതൽ പറഞ്ഞു. — "ഇപ്പോൾ
നേരത്തേക്കാണെന്നും അന്നുമുതൽ വേഗം വേഗം വേഗം
മരിക്കട്ടെ."

വേലനായർ പറഞ്ഞതിൽ വെട്ടും സ്വയംഭാവത്തിൽ
വേണ്ടിത്തോളം കാര്യം കൊള്ളുന്നതല്ലെന്നും വഞ്ചിയിട്ടു
പോയി സമാധാനമാകാൻ മുഴുവൻ ഒരു സ്ത്രീകളുടെയും ഇതേ
വിഷയത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ നിശ്ചയം സംഭാവനയെക്കൊണ്ടു
നീലിയമ്മ. — "എന്തുകൊണ്ടാകാമെന്നോ അന്നമ്മ വേ
ഗം വേഗം വേഗം. അതു പറയൻ"

അന്നമ്മ. — "എന്റെ നീലിയമ്മ എനിക്കറിയാമല്ലോ."

നീലിയമ്മ. — "ആദ്യം അൻ എന്റെ കാര്യം മെല്ലെ
വേഗം. എന്റെ വിശ്വാസം ഇതല്ലെന്ന് ഒരു പെണ്ണാ
രിക്കണമെന്നാണ്."

അന്നമ്മ. — "പെണ്ണായിരുന്നാലും ആണായിരുന്നാലും നി
ക്കൾ ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുകയല്ലേ നീലിയമ്മ?"

നീലിയമ്മ. — "കൊള്ളാം അതുപിന്നെപ്പറ്റത്തന്നെല്ലാം
അന്നമ്മ കട്ടിയുടെ പേരിനെപ്പറ്റിയാൽ."

ജാനമ്മ: — ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളിൽ അവന്റെ അച്ഛന്റെ
പേരുമുള്ളതല്ല ഇടയക്കുമാണ് എന്റെ അച്ഛനും.

നീലിയമ്മ: — “അതെ അമ്മേ!”

ജാനമ്മ: — അമ്മയ്ക്കുവെച്ച് പഠിപ്പിച്ചതല്ല എന്നു പറയാൻ
എന്നാൽ. കൂടുതൽ എന്ന് വിളിക്കുന്നതു കേൾ
ക്കാൻ ഇവർക്കില്ലേ?

നീലിയമ്മ: — “എന്നിരിക്കെ പഴയ പേരുകൾക്കാണ് ജാന
മ്മേ ഇപ്പോൾ. പെണ്ണുങ്ങളിൽ ജാനമ്മയുടെ പേരു
തന്നെ ഇടയ്ക്കാണ് അറിയപ്പെടുന്ന പേരിനേക്കാൾ
പെണ്ണുവെന്ന് പറയുന്ന ഒരു പേരില്ല. അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാ
നമുക്കു വിളിക്കാം— അമ്മ!”

ജാനമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ നീലിയമ്മയ്ക്കു് താഴെത്ത
ന്നുവെച്ചു. കല്പനയുടെ ആശയം സ്വയം തീർപ്പു
കളെത്തു വന്നു കേൾക്കുവാൻ നീലിയമ്മയ്ക്കു് വിസ്മ
യം. “എന്താ അമ്മയ്ക്കു് ഇങ്ങനെയൊരു പേ
രില്ലേ?”

ജാനമ്മ: — “അതെ പറയണം”

നീലിയമ്മ: — “ഇതിനെപ്പറ്റി അമ്മയ്ക്കുവെച്ചെന്നു കേ
ൾപ്പിച്ചു പറയണം ഇതിനെപ്പറ്റിക്കൊണ്ടു തന്നെപ്പിടു
ത്തുവെച്ചു?”

ജാനമ്മ: — “അമ്മയ്ക്കുവെച്ച് പഠിപ്പിച്ചതല്ല എന്നു
പറയുന്ന പേരുമുള്ളതല്ല എന്നു പറയാൻ അമ്മയ്ക്കുവെച്ച്
എന്നാൽ. കൂടുതൽ എന്ന് വിളിക്കുന്നതു കേൾക്കാൻ
ഇവർക്കില്ലേ?”

ജാനമ്മ: — “അമ്മയ്ക്കുവെച്ച് പഠിപ്പിച്ചതല്ല എന്നു
പറയുന്ന പേരുമുള്ളതല്ല എന്നു പറയാൻ അമ്മയ്ക്കുവെച്ച്
എന്നാൽ. കൂടുതൽ എന്ന് വിളിക്കുന്നതു കേൾക്കാൻ
ഇവർക്കില്ലേ?”

[illegible]

ജനങ്ങൾ ശത്രുതയോടെ ഉദാഹരിക്കുന്നതിനാൽ പലപ്പോഴും കലശത്തായാണ് ഇപ്പോൾ വികസിച്ചത്. അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങൾ തമ്മിൽ ജാതിമതം കലശത്താക്കിയ ഒരു മോശാലയുടെ നോമ്പി ശത്രുതയല്ലെന്നും നീവച്ചിട്ട് അതിൽ തലയടക്കിയിൽ വീണു വീഴി പോയതുകൊണ്ട് മോശയിൽ നശിച്ചു പോയി കിടന്ന സാമൂഹികതയെ പരിശോധിച്ചു നീലി തമ്മിൽ മിമിച്ച് വീണു കിടന്നു കിടന്നു കിടന്നു അതിൽ കൊച്ചിനെ പഠിക്കുകയും ഉദാഹരണ കോളിനെ അവിടെ വെച്ചുതന്നതാണ് നീലിയിൽ ഉള്ള സാമൂഹികത എങ്കിലും ആ മോശാ തന്നെ കഴിഞ്ഞു കിടന്നു ഉദാഹരണവും ചെയ്തു ആ പല ഡാക്ടർമാർ കഴിഞ്ഞു. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞു നീലിയിൽ മിമിച്ച് മോശയിനെ പഠിക്കുകയും ജനങ്ങൾ ജോലിയിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. നീലിയിൽ:—“പല ശത്രുതയെ പഠിക്കുകയും ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ പലതരം വെച്ചു കിടന്നു വെച്ചു”

ආයතනය: - ආරම්භකයා

നീലിമയ്യ:—(പ്രകാശികാപാത്രം) “ധാക്കിട്ടത്” കൂടെ കൂടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് ഇനി നല്ലത്. അദ്ദേഹം ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതും, ഇനമേകട്ടെ മേനമൂലം ധാക്കിട്ടെടുത്തിരുന്നതും. അപ്പോൾ കണ്ടുപോകുകയും, അദ്ദേഹം ചെന്നുപോകുകയും ചെയ്യാമെന്നതിന്നു”

ശരിയെന്ന, തുടങ്ങും പന്ഥമാവുള്ള സുഖക്കേടുമുണ്ട് മനസ്സിനുള്ളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കു കാരണമാകും. പലരും, ആകപ്പാടെ തല്പരതയോടെ ആ പന്ഥമാവുള്ളതെന്തെന്നു ചോദിക്കുന്നു. സുഖമുണ്ടെന്നുള്ളത് എന്താണെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതുപോലാകുന്നു? എങ്കിലും കണ്ടുവരുന്നതു് ആരും പറയുന്നതു് നാണയം എന്നു നീചിയെപ്പറ്റി പറയുന്നതു് നല്ലതല്ല, പണ്ടു

[illegible]

ഭിന്നം വേരും ഉദയം കിരണങ്ങളും നാശമകിടുന്ന
 ആദ്യം തളന്ന കഴികളാൽ വീശപ്പെട്ടു നീക്കം ഭാഗ്യദൈ
 ഷമങ്ങളുറ്റിപ്പോയിപ്പോയെന്നു കൈകളിൽ സോപനം
 കിടന്നു. ഞാളുകൾ ഭരണവും മുഖം നോക്കി സമുദായം
 ഭാവി നിഗമനം വെച്ചു പൂർവ്വമായ വെച്ചുകൊണ്ട്
 മുറിയിൽ വെച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട്

സുകുമാരൻ:—“ഏ! ഓ൬. നിറക്കുറയ്ക്കട്ടെ!” അന്നു
 ഒഴുക്കുണ്ടെന്നു് അയാൾ ഉറപ്പിച്ചുനോക്കിയില്ല.
 അവളുടെ ഇംഗിതം സുകുമാരൻ ഓർപ്പാക്കുന്നു
 യാതൊന്നും.

“ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു നി എഴുതിത്തന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു
 അ”. ആ കിഴവൻ ഡാക്ടർ നല്ല ഒരു സംഖ്യ വാങ്ങാ
 നുള്ള ലാഭക്കുടും വന്നിട്ടുണ്ട്. ആ നീല പശുക്കളെ
 അതിന്റെ പിറ്റേപ്പക കിട്ടിയെന്നുവെച്ചു. അർത്ഥം:

കൂടാതെപ്പോലും അതു പലകാൽപോലെയായിത്തന്നെ. ൨. ന്യായം. ൩. ജനനമു. — കേരളം എന്ന കടലിലുള്ള ജീവനും ജീവനും തന്നെ. സുകമാരൻ — “അതൊന്നും അതു സാരമില്ലെന്നു വിചാരിച്ചാലു കള്ള. മീനാലെന്നു പറഞ്ഞു” കേരള കടലിൽ കിടന്നോണ്ടാൽ ഉപയോഗം മീനവും മൃഗവും എന്നതിലൊന്നിലും കടലിലും കേരളം തന്നെയാണെന്നു കാര്യം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അതൊരു വിവേചനപരമായതാണെന്നു, രണ്ടു വേണ്ടതുകൊണ്ട് ചോദനം “അതുകൊണ്ടു കേരളം വേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞു” എന്നു പറഞ്ഞു. നീ ഇവരെ രണ്ടുവേക്കെയും വേലം വിളിച്ചാൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും അതിൽ വിളിക്കുകയല്ല.

മറ്റൊരുവരുടെ ഒരു സുകമാരൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. — “അതുകൊണ്ട് എന്താണെന്നറിയാതെ ഇപ്പോൾ വേണ്ടതൊക്കെ മാറി നോക്കുന്നു” അതൊരു ബിസ്സിനസ്സ്. അതുകൊണ്ട് ഇനി ജോലിമാറ്റം വെച്ചാൽ ചോദിക്കാം” ഒരു നിമിഷത്തോടെ സുകമാരൻ കഴിഞ്ഞു വേഗത്തിൽ ഈ സുകമാരന്റെ കൂടെ കൂടിയിരുന്ന് എണ്ണിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു നോക്കിക്കൊണ്ടു കള്ള അതിൽ കാണിച്ചതൊക്കെ.

വേണ്ടതൊക്കെയും ചോദിക്കുകയും വേണ്ടതുകൊണ്ട് നില്ക്കുന്ന സുകമാരനെ മനോഹരമായി നോക്കി ജനനമു കടലിൽ. അതുകൊണ്ടു പല ആശങ്കിക്കുന്നവരും അപ്പോഴും അതൊരു പലതായിത്തന്നെ ആ കൂടെത്തന്നെ, രണ്ടാലും നോക്കിക്കൊണ്ടു നോക്കുന്നതുകൊണ്ടും അപകടത്തിൽ നിന്നു ജനനമു. ആ സുകമാരൻ പലകാൽപോലെയായിത്തന്നെ അതിൽ കടലായിത്തന്നെ. അതിൽ അപകടം വരുത്തുന്ന സുകമാരനെ കടലിലോത്തന്നെ അതുകൊണ്ടു വരുത്തി.

ഗ്രീക്കുകാലത്തെ ആദ്യകാലമായി നോക്കി. വേണ്ടതൊക്കെ കടലിൽ നോക്കി. അതുകൊണ്ടു നോക്കി. അതുകൊണ്ടു നോക്കി. അതുകൊണ്ടു നോക്കി.

ഒപ്പുവെക്കുക

മാനസം വലതു കഴിഞ്ഞുകിടന്നു അനന്തരം
 ക്ഷീണം മറി, അവരോടുകൂടിച്ചിട്ടുള്ള പ്രവേശനം
 കഴിഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം അവരോടൊന്നിച്ച്
 അദ്ദേഹം മറ്റൊരു പ്രവേശനം അനന്തരം ക്ഷീ
 ണിച്ച്, ഈ ക്ഷീണം നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യാൻ
 സതി ഇങ്ങിനെ അനന്തരം വന്നുകൊണ്ടിട്ട്
 യാക്കി എന്നാൽ അദ്ദേഹം സതി വെട്ടാ എന്ന
 മറ്റൊരു പാശ്ചാത്യകൾ ഉണ്ടായി അനന്തരം കഴിച്ചുകൂട്ടി
 ആനന്തരം അനന്തരം കഴിച്ചുകൂട്ടി അനന്തരം
 ക്ഷീ മകളുടെ കരണംമൊത്ത വാസംവേദം നന്നായി
 താണെന്നായിട്ട് ഒരു കരണത്തോടൊന്നിച്ച് അനന്തരം
 ക്ഷീ മകളുടെ കരണംമൊത്ത വാസംവേദം നന്നായി
 താണെന്നായിട്ട് ഒരു കരണത്തോടൊന്നിച്ച് അനന്തരം
 ക്ഷീ മകളുടെ കരണംമൊത്ത വാസംവേദം നന്നായി
 താണെന്നായിട്ട് ഒരു കരണത്തോടൊന്നിച്ച് അനന്തരം

കടനയിൽ എന്തെല്ലാമാണ് നൽകുന്നതെന്ന് അനന്ത
ചിലപ്പോൾ കേൾക്കുകയും അപ്പുറം ചില അധികാരികളിൽ
കാണുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പ്രവൃത്തിയിലുള്ള പഴക്ക
ഉത്സാഹം മരുന്നായി ഉത്സാഹം ഉണ്ടാകാത്തതായി അനുഭവിച്ചിര
ന്ന കാര്യാലയത്തിൽ അനന്തന്റെ ആദ്യം ഉണ്ടായിര
ന്നില്ല. അദ്ദേഹം തോന്നാത്തവിധം അധികാരം അധീപ
തി. അയാളോട് ഒരു മറ്റൊരു വലിയൊരു അനുഭവം
കാര്യാലയത്തിൽ പങ്കാളിയായി കൊണ്ടുവന്നു. പുതിയ കെ
ട്ടിങ്ങിനുള്ള പ്ലാനും പലതും എല്ലാം സുകാർക്ക് കൊണ്ടു
വന്നു. അനന്തന്റെ കൈകൾക്ക് ഒപ്പിച്ചിട്ടു താഴെയാണ് മോ
ടിപ്പിക്കുന്ന അനന്ത അധികാരിക്ക് ഒപ്പിച്ചുകൊടുത്ത സ്റ്റാ
റ്റിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന കാര്യം മറ്റൊരു അനുഭവം.

ഇതു. അതിനുംപുറമെ പരസ്യത്തിലല്ലാതെ വാർത്തകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അത്യാളം ചേർന്നു പുറത്തുവരുന്നതിന് പത്രാധിപന്മാരായി ചേർന്നു നിൽക്കണം. കേരളത്തിലെ പത്രാധിപന്മാർക്ക് അതിലൂടെ അറിയാൻ വേണ്ടതായ വലിയ ഒരു പരസ്യം ഉണ്ടാകണം. അതിലൂടെ സർക്കാർ പത്രാധിപന്മാർക്ക് അറിയാൻ വേണ്ടതായ വലിയ ഒരു പരസ്യം ഉണ്ടാകണം.

കാലിംഗന്മാർ പകൽ മുഴുവൻ ഏലിടൈയെല്ലാമോ ചുറ്റിപ്പറ്റുന്നതിന്റെശേഷം ചുവന്ന നേത്രങ്ങളോടും ഇടുന്ന ഗർഭങ്ങളോടും സുകമാർക്ക് സ്നേഹിത കലിംഗന്മാർ കണ്ഠാശ്ലേഷം പണിക്കാരോടും ആകെപ്പാലെ ഒരു നേരക്കിതിപ്പ് സുകമാർ ഇഷ്ടിനേകത്തു;

[illegible]

ദേശാലങ്കാരമുഖ്യവേഷാലം കടകളിൽ പിന്നെ ഉള്ള
തണിയിൽ പറയുകയും ശബ്ദമുറകളും വെച്ചുനൂതനാലയം
ജീതമല്ല എന്നാൽ ആ മന്ത്രികളെക്കൊണ്ടും സുക
മാരൻ താഴെ വകയെടുത്തു വല പണിക്കാരെയും കടമി
ലെയും വെക്കാനും വാങ്ങാനും മാക്കുന്നതായവയെയും
സുകമാരന്റെ നാമം ശബ്ദമുറകളിൽ സുകമാരൻ ചിട്ടി
ച്ചുപറഞ്ഞു “എന്തോ- ഇവിടുന്നതാകാം താൻതന്നെ ഒരു
കാലം ചെയ്തതും. എന്റെ വ്യാപാരത്തെ തടസ്സപ്പെടു
ത്താത്ത” ഇത്ര കാണുകകാണുകയോ? താൻ തന്റെ
മോഹമെന്നുള്ള. ഇവിടെ വ്യാപാരം നടക്കണം. അതിൽ
പണയപ്പെടുന്നവരെക്കൂടി തടസ്സമാക്കണം?”

ഇങ്ങനെ കരേണാൾ ഇന്നുപോയത് നമ്മൾ പൊലി
ത്തു. തീരെ പൊലിത്തു

സുകമാൻ - (ഇരർഷ്യയോടെ) 'പോകരുവാ' എന്നു
ഇങ്ങനെ ഇരിക്കാൻ പോകുകയല്ല അടുത്തതാസം
ഇതാ. താഴെ ചിത്രം പണ തിരിക്കുമെന്നാണ്
കൺക്രൂററിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. പിന്നെ കഷ്ട
തയിലിരിക്കുന്നതു കളവാകുത ഉത്തരവിനെയിരിക്ക
ന്നതു തനിക്ക് എന്താവാം?

കളവാകുതയിലിരിക്കുന്നതു കളവാകുന്നതായിൽ കേശവക
നവന യാതൊരു സംശയവുമില്ല. എന്നാൽ ഉത്തരവിനെയി
രിക്കുന്നതു എടുക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നുള്ളതാണ്
സാരം.

കൺക്രൂററനുസരിച്ചു പണയിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി
സുകമാന്റെ വലിയ നിർമ്മാണപ്രകാരം അതതു ഇടനാഴി
തിരിയുടെ ഒരു പാത താഴെ വന്നു പുതിയ മാറ്റങ്ങളെപ്പോ
ലാക്കിപ്പോ അവിടെപ്പോ സുഖക്കേട് കേൾക്കുവാനിരിക്കുന്ന
ഇനി എല്ലാ സ്വകാര്യ കാര്യങ്ങളിലും പങ്കെടുക്കുന്ന
ഒരു പരമേശ്വരൻ. സുകമാൻ മുറിയെടു
പറഞ്ഞതു കേട്ട് കേൾക്കു. അതുകൂടി ഇതിനാൽപോ
യില്ല. സുഖക്കേടുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു സുഖക്കേടി
നേരം അന്യമായി ഇത്തരം ഭാഗ്യങ്ങളാണു കാട്ടരുതെന്നും
കരേണാട്ട് മുറിയെടു നീലിയമ്മയോടു സുകമാൻ പറഞ്ഞ
തന്നെ. അതുകൂടി പ്രതികരണമാക്കുകയുണ്ടായില്ല. തനിക്ക്
ഒരു സുഖക്കേട് തരുന്നതിനുള്ള ഒരു നല്ല സുകമാ
നോട് നേരിട്ടുപറഞ്ഞു. അതുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കി പണി
യെല്ലാം കാണുന്നതെന്ന് അതാൻ ആത്മാവില്ലാത്ത
വെണ്മന്ന് നിരകരിക്കുവാൻ അവിടെ സാധിച്ചില്ല.

അതമ്മ സ്റ്റാറ്റിന്റെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും കയറി
തിരങ്ങിനടന്നതോടുകൂടി. പല പല സ്വത്വങ്ങളും കണ്ടു.
എന്നാൽ സമാനം വാങ്ങാൻ വന്നവർ ഉള്ള കരഞ്ഞി

അന്തരം കാൽക്കൽനിന്നു വെട്ടിയെടുത്ത നാലുകൊണ്ടി
യുടെ മുഖത്തു അനന്തരം സമയം മൂന്നായിട്ടു ഇതു
പുതുക്കിനിട്ടായിരിക്കുന്നു ഇക്കാര്യത്തെ ഈ സമയത്തു കര
യിൽ ഉൾക്കൊള്ളാത്ത വിധമാണു് ശ്രേയസ്കരം എന്നതി
ക്കിടക്കുന്നതു് എന്നാൽ അതുമൂലമുണ്ടായ സമയം
നാലാം ദിവസം 12 മണി ഇപ്പോൾ അന്നം

അന്നത്തോടു മുൻപിലാഞ്ഞ അർദ്ധസമയത്തിൽ സുക
മാണു് അവളെ എതിരേൽക്കുന്നതിന്നു കാത്തു നിൽക്കുന്നതിനാ
ലായിരുന്നു.

സുകമാണു്—“അന്ത! ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു, എന്താ കഷ്ടത
പറ്റിയുണ്ടാകുന്നു?”

അതിന്നു അനന്തരം ഇരിക്കാൻ പറ്റാത്തവി
ധം പറ്റിക്കൊണ്ടു മറ്റൊരാളായിരുന്നു ആ മറ്റൊരു പറ്റിക്ക
ളാൽ ഉണ്ടായിരുന്നു ആ സമയത്തു ഇപ്പോൾ 12 മണി
കൂട്ടിയ ഒരു മേശത്തുണ്ടു്. മേശയുടെ മുമ്പിൽ സുക
മാണും ഇരുന്നു. അന്നമ്മ മുമ്പിൽ സമയം കഴിഞ്ഞു
കിട്ടു ചില മേശകളും വന്നിട്ടുണ്ടു്.

സുകമാണു്—(ചെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി) “അന്നമ്മയ്ക്കു് അതിന്നു
ഇക്കാര്യം അറുപതിനായിട്ടു ഇതൊന്നും അത്ര
ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെന്നു്.”

പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾക്കു സുകമാണു് അറിയില്ല
കിടന്നു അപ്രധാനമായ സ്ഥാനത്തെ മറ്റൊരാളാക്കിക്കൊടു
ക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി അവളെ ഒരു മേശയിൽ കയറ്റിക്കൊടുത്തു
ശ്രേഷ്ഠമായ ഉപയോഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ അപ്രധാന
പ്രതിഭാസവും അന്നമ്മ പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല.

അന്നമ്മ “പറ്റിക്കൊണ്ടു് എന്തു വിളിച്ചു സുകമാ
ണു് അത്രയും അവിടെ മുൻപിൽ ഇട്ടുകൊണ്ടു നടന്നുകാണി
ച്ചു. സമയം പൂർണ്ണമായിട്ടു ചെന്നുവന്നതിൽ ചില
വിളിച്ചു ചെന്നുവന്നതിൽ അന്നമ്മ വന്നതിന്നു വിളിക്ക
ന്നതുകണ്ടു് അന്നമ്മ ഉള്ളിൽ അന്തരം ഇടനാഴിയെ

സൂക്ഷ്മരൻ പനയുമാനമിച്ഛാമഹി അവിടെച്ചേന്നു
അയാൾ നിന്നു. പിന്നെയും നടന്നുടക്കിയ അന്ത്യ
യോദ്ധ്യ അന്ത്യം ഇഷ്ടിനെ പറ്റാത്തു.

‘അപ്പാഴേ, അനന്തേ’ രാത്രി അൻ ഇവിടെ കണ്ടു കയറ്റി. നാളെയും അതുപോലെതന്നെ, അൻ പാവ നെപ്പുറക്കുന്നുവോകുന്നു. അപ്പാഴേ” ചെല്ലുന്നമിനു” ഐഴി അയച്ചിട്ടുള്ള” കണവി—(ഇവിടെ സുകുമാരൻ കരുന്നതായിരുന്നത്രേ) അപ്പാഴേ, അനന്തേ” കേൾക്കേണ്ട വൻ പറ്റും.”

ആനന്ദം ൧൪൨൭ അധികാഭിമാനത്താലും സുകുമാരൻ തിരിച്ചു ആരംഭിച്ചു. (നടന്നു വരിക)

[illegible]

കാണാത്തവർക്കുമാത്രം ഉറപ്പാക്കുകയായിരിക്കുമല്ലോ ശ്രീവി
ലാസംസ്കാരത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ അതിന്നു

കേൾക്കേണ്ടതാണ്. — “എന്നാൽ അദ്ദേഹം എന്തായാലും
സ്വമതമെന്നിട്ടു വളരെ ഇളകിയിരിക്കുകയാണ്”.
ഇന്നു എത്രയെങ്കിലും മറ്റൊരു ചോദ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു
തന്നെയാണെന്നു പറയുകയാണ്. ആർ അതു തന്നെ
ഉറപ്പാക്കുകയുള്ളോ. എങ്കിലും തന്നെയും ആ അർത്ഥം
പ്രകാരം ഒരു മാനമുണ്ട്.”

അന്നത്തരം കഷ്ടതകളും ഇന്നുള്ളതിലധികമായി
കിടന്നുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു വിശ്വസ്തത വാചം കേൾക്കേണ്ടതാണ്
അന്നത്തരം പാഠങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയും ചേർത്തു

മേൽ പറയപ്പെട്ട ആലോചനയുടെ ഫലമായി സക
മാർക്ക് തിരുവനന്തപുരത്തിൽ മേൽ പറയപ്പെട്ടതും കാണ
പ്പെട്ട പാഠത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നു
അന്നത്തരം കേൾക്കേണ്ടതാണ് മേൽ പറയപ്പെട്ട ഒരു അപ
കടം ഉൾപ്പെട്ടു എന്നാൽ സ്വതഃ ഇന്നു വളരെ നേരിട്ടിട്ടു
പോയി എന്നു അതാർക്കു പറഞ്ഞു. വളരെ പരമാവധി
തന്നെ അന്നത്തരം കാലക്രമം അതതു ദൈവമനുഷ്ഠി
തന്നു. കാണപ്പെട്ടവർ സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ കാര്യവും
അതാർക്കു ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു.

എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള
ആലോചനയിലും അന്നത്തരം പാഠത്തിലും വളരെ വിശ
ദമായി എതിർപ്പുകളും അന്നത്തരം അല്ലെങ്കിൽ പല
വിശ്വസ്തതയായി കേൾക്കേണ്ടതാണ് കഷ്ട. അതിൽപറന്ന
പലപ്പോഴും വാണിജ്യപരമായതും ഈ താല്പര്യത്തെ
വളർത്തിക്കൊണ്ട് കേൾക്കേണ്ടതാണ് അതിന്നു തന്നെ ചെയ്തു.
കേൾക്കേണ്ടതാണ് കേൾക്കേണ്ടതാണ് മേൽ പറയപ്പെട്ടതിൽ
പറഞ്ഞു. —

“കാലം ദിവസം പോകുന്നതാണെന്നു അറിയിക്കുന്നത്
അന്നത്തരം അറിയുന്നതും പറയുകയാണ്. ഇതിലധികം കാര്യം

അദ്ദേഹം വീട്ടുകളായ്ക്കു അത്ര ശരിക്കാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവിടെ വന്നിരിക്കാതെ അങ്ങനെയൊക്കെയെന്നു അതൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല.”

അദ്ദേഹം കാലത്തെ ജനങ്ങൾ കാപ്പികളായി കഴിഞ്ഞു സ്നേഹിതനെന്നു തന്റെ ആഹ്ലാസ്യതയുടെ കോണിലിട്ടിരിക്കുന്ന മേൽക്കൂടെ സമീപത്തിൽനിന്നു നാണുസ്സമായി വിലിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മണിക്കൂറോളം താമസിച്ചാണ് സുകുമാരൻ ആഹ്ലാസ്യതയിൽ വന്നുകയറിയതു്. അദ്ദേഹം അതിനുള്ളിൽ കണ്ടു് അയാൾ നന്നു വിസ്മയിച്ചു.

സുകുമാരൻ: — “ഹല്ല! കൊച്ചോ—അനാഥാ! എന്താണ് ഇവിടെ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്?”

അനാഥ: — “സുകുമാര! കഴയിൽ എന്നാലാകുന്ന സമയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് എന്തിനെത്തോന്നുന്നു അയാൾ? എന്താ അവിടെ ചെയ്തു തന്നപ്പോൾ ഈ?”

സുകുമാരൻ: — (ഉച്ചത്തിൽ) “തോന്നി. നല്ലകൊച്ചം വളരെ നന്നായിരിക്കുന്ന ആരെങ്കിലും സഹായിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ ആ സഹായകരളൊക്കെയെങ്കിലും വേണ്ടേ.”

അനാഥൻ സുകുമാരൻ പ്രധാനസ്ഥലത്തിട്ടു് തന്ന ആ കരളുകൾസേവയിൽ അന്തർസ്ഥാപനം ഇരുന്നു.

സുകുമാരൻ: — “ചിറ്റുന്ന ഉപേക്ഷിച്ചു നോക്കുന്ന ഈ മേൽപ്പറത്തിലിരിക്കുന്ന കടലാസ്സുകൾ അങ്ങോട്ടു് അങ്ങോട്ടും കഴിച്ചുകൊടുക്കുതു് അൻപതു പലരിയ നമ്പരിച്ചാണ് പ്രവർത്തിച്ചു പോകുന്നതു്. എന്റെ കടലാസ്സുകളെല്ലാംകൂടി എന്തു കഴിച്ചാൽ എന്തിനെത്തോന്നുന്നു—ചെറുതെ നമുക്കും കളയേണ്ടിയിരിക്കുന്നല്ലോ?”

അദ്ധ്യായം ൧൪.

അ ആമിത് ശ്രീ വിജയസ്തോത്രം കീതിപ്രകാരം ഒരു കാലമായിരുന്നു പുനരുകെട്ടിക്കെട്ടിയതും തീർന്നു നന്നാക്കിയിട്ടുപോന്നു പലതും കൂടാതെ പല പട്ടാളത്തിൽ നിന്ന പുറത്തേക്കു പ്രാപിച്ചു എന്നാൽ പാപാശത്തിലേക്കു നിപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ധനപ്രാധാന്യത്തിന്നു പല പ്രതിബദ്ധങ്ങളും വന്നിരുന്നതും പരമാർത്ഥമായിട്ടും നല്ലതും മുക്കിയിരിക്കുന്ന മൂലധനത്തിൽനിന്നു പ്രതിപലം പരിച്ചയക്കേണ്ടതും ഈ അവിശ്വാസത്താൽ കളുപടമിട്ടും മോശമായിത്തീർന്നിരുന്നതും അതുപ്രകാരം സുകാശൻ മോശയും വർത്തിക്കാനിരുന്നു.

ഒന്നാമതു് ഓരോരുത്തരുടെയും കലാശിച്ച കെട്ടും കൺലാളുമാർ ആവരണ ഉപയോഗിച്ചു. നമ്പ്യാരുടെയായി സുകാശൻ ഒരു കേസുകൊണ്ടു് പണി കോരുക കൺ ലാളന്മാരുടെയും അന്ധരും നന്ദിമാന്ദ്രകലം പാൽ ഇഴക്കുന്നതെന്നു അന്ധരും ഉദ്ധരണി ചോദിച്ചു നന്നും. എന്നാൽ കടത്തുപിള്ളയുടെ ഉപദേശിച്ചതു കേരീസ് വലിയ ഗുണകരമായിട്ടെന്നാണു് .

പുനരായി ഭൂമിക്കിവിടം, കൊക്കിയിരിക്കുന്ന ശാലയിലേക്കു് പൊതുജനങ്ങളു ഷണിപ്പട്ടക്കിലും അമ്പലിയാതം അതിനകൽ കടന്നുവന്നതിന്നു് അതു ഇപ്പോഴു് പ്രാപ്തമായിട്ടുള്ള ശാലയിൽനിന്നു് അന്ധരും കടത്തുപിള്ളയുടെയും സാക്ഷാദർശനം അതനുഷ്ഠിച്ച് കടക്കുകയും അതിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ യോഗ്യമെന്നു് അന്ധരും പല പരസ്യംകൾ വിതരണമായിട്ടു് വീട്ടുതട്ടിയാണു് പുനരൂപം.

ഒരു ബാധിച്ചു. അതാളുടെ ശകാരത്തെയും ഭക്താധരണത്തെയും സഹിക്കാൻ കഴിയാത്തതിട്ട് സ്വേദനിലെ കാന്തുമുഖനാൻ കരഞ്ഞു. അതായി മാല പൂ പിടിച്ചത്. ശേഷനാലാൻ നായനും ശകാരിയുമായും പോയി. കൃഷ്ണപിള്ള പോകുവാൻ ഇരട്ടിക്കുകയാണ്. പൂർവ്വകാലമുതൽ വിശ്വസ്തതയോടുകൂടി തന്നെ നേരിട്ടിരുന്ന സർവ്വമെങ്കിലും ഒന്നൊന്നായി സുകമാൻ തെറ്റുന്നതാണ് അത്. ആദ്യം അദ്ധ്യക്ഷനായി കളി ശകാരിയെ, അന്നത്തെ അദ്ധ്യക്ഷനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ കണ്ടുകിട്ടിയെ പരിഹസിക്കുക, അതോടുകൂടി ആ കാന്തുമുഖന്റെ കരയും കഴിഞ്ഞു. അപകാരവും പ്രകണ്ഠതയും കളി അധികമാകുമ്പോൾ കാന്തുമുഖനെന്ന അദ്ധ്യക്ഷനാണ്. അതി സ്വീകരിക്കണമെന്നു "അപേക്ഷിക്കുകയാണ്" ചെയ്യുന്നത്. ശേഷനാലാൻ നായൻ യാത്രപറഞ്ഞതു അദ്ധ്യക്ഷനായിത്തന്നെ അഭിപ്രായമുള്ളതാണ്. അദ്ധ്യക്ഷനായിത്തന്നെ ഉള്ള കാലം ഇതിലും അനുമതി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

പോകുവാൻ ചെന്നുളള ഒരു രാജാവിനും ഉത്തമപരിചാരിയായ നീലിയാളയുടെ കരയും കഴിയാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത വിശ്വാസത്തെ തന്നെയും ചെയ്യുവാൻ ആവുമല്ല ആവശ്യം കിട്ടാൻ വിട്ടുപിറച്ചു തുടങ്ങുകയാണ്. അതിനോട് തന്നെ അദ്ധ്യക്ഷനായും കഴിഞ്ഞു. ആ വിപര്യയത്തെയും പ്രസിദ്ധമാക്കി നീലിയാളയുടെ സ്വേദനത്തെയും അറിയിക്കുകയാണ്.

ഇരുകാലത്തെയും പണ്ടത്തീര മുറയ്ക്കുമുറയ്ക്കു സുകമാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. കെട്ടിടംപണികൾക്കും മറ്റുമായ ഇറക്കിടം അതിന്റെ മുമ്പിൽ പോലും ലഭിക്കുകയല്ല. അതാണ് പങ്കാളികൾ കരയാൻ കൂടി കാത്തിരുന്നതും അതിനാലേ സാധ്യമാകൂ എന്നാണ് അതിനുള്ള വാൻ സുകമാൻ തന്നു്. സാക്ഷാത്ക്കാരപ്രകാരം കരയുവാൻ തന്നെക്കൊണ്ടു സാധ്യമല്ലെന്ന് അതാൻ ശപ

ഗംഭീരമായി. "ഓക്കോ പണക്കായി കര കൈ പശമിപ്പമെന്തെ അയാൾ എങ്കിലും ജീവിക്കും? 'ബ്ലേ റിപ്പ്'നിന്നു' പണമെടുക്കുവാൻ നമ്പാമമിപ്പമെന്തെ ഈ പാതി പണ കൊടുക്കണം സുകുമാരൻ കരുതുംവരെ അവളോടു പറഞ്ഞു.

"പാതി ഏന്റെ വലയ കാൽ വില്ലെന്തെ ചേരുകയാണു്." ഇനി ആ ചെറിയ കറുപ്പു വിററിപ്പ് ചെല്ലിയിട്ടു ചെല്ലിയിട്ടും ജോൻ കഴിഞ്ഞുപോയെന്നു നീ പറയുമെന്നു എനിക്കറിയാം. ഓക്കോ പറയും അതൊന്നും എനിക്കു ചെല്ലാത്തതാകുന്നു."

പാതി പാതി ദ്രുതഗതിയിൽ അങ്ങനെ ജനമെ അപരപ്പെടുന്നതായി പണ്ടു

ജനമു: — "ഇപ്പോൾ സാക്ഷ്യമു സുകുമാരൻ അതു കേൾക്കുന്നതു നോക്കൂ. എന്തെന്നൊക്കെ നോക്കൂ."

സുകുമാരൻ: — "കേൾക്കുക എന്നാണോ പറയുന്നതു്?"

ജനമു: — "അ വാക്കു പൊതിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ എന്നെ നൽകുന്നതിനായി അതുതന്നെ ഉപയോഗിക്കാൻ അയാൾ എന്തെ നമ്പാമമിപ്പമു."

അന്നത്തേ, ഒരു വലയ വഴക്കുതന്നെ നടന്നു. അന്നത്തേ സുകുമാരൻ ജനമെ ഒരു വിവരമെന്നു, സാക്ഷ്യമെങ്കിലും ജനമെ നിസ്സന്ദേഹ മണ്ഡലമൊക്കെ പൊക്കം ചു. സർക്കുതിക്കളെയും സമാനമെങ്കിലും അയാളുടെ ക്രമത്തിനെയും അന്യമെങ്കിലും ജനമെ പ്രവേശിക്കാതിരുന്നില്ല ഇതിനുമേൽ ജനമെ പൊക്കമെങ്കിലും സുകുമാരൻ അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. അയാൾ വിവരം അറിയിച്ചതുമില്ല. പൊക്കം എന്തെന്നെങ്കിലും നടക്കുകയാണെന്നു ജനമെ നടത്തുകയാണെന്നെങ്കിലും ജനമെ "അയാൾ വിവരിച്ച സുകുമാരൻ എന്തെന്നെ" ആക്കം ഒരു പ്രവൃത്തി.

അയാൾ വീണ്ടും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ജനമെ അധഃപതനം സംഭവിച്ചതിന്റെ സന്ദർഭമെന്നെങ്കിലും തികഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിനെ നൽകി ഉണ്ടിച്ച ജീവിതത്തിനെയും

സുകമാൻ:—“താഴെയിരിക്കേണ്ടാ? എന്താണ് താഴെയിരിക്കേണ്ടത്. നിങ്ങൾക്കെന്താ ഭയത്താണ്? വന്ന മുൻപിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പറയുകയാണ് താഴെയിരിക്കേണ്ടത്. ഓ—ആർ താഴെയിരിക്കേണ്ടത്?”

ലക്ഷ്മിയമ്മ:—“..... നമ്മെ.”

സുകമാൻ:—“നമ്മെയാ? ആരുടെ നമ്മെ. ഓ എന്തു ശബ്ദം?”

ലക്ഷ്മിയമ്മ:—“സ്ഥാപനത്തെ കുറിച്ച ഉടമസ്ഥം—”

സുകമാൻ:—“ഓ! ഓ! അതുകൊണ്ട് സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ ഭാര്യ എന്ത പറയണം.”

ലക്ഷ്മിയമ്മ:—“സ്ഥാപനത്തെ കുറിച്ച ഉടമസ്ഥന്റെ ഭാര്യ.”

സുകമാൻ:—“അതേ! അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ പറയണം എന്ന് അത്ഭുതം കേൾക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്കെന്താ കാര്യം. കേൾക്കുക. പറയണം. കേൾക്കുക.”

സുകമാൻ കണ്ടു പാതയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അയാൾ ചെന്ന കയറുകൾപ്പറ്റി കൃഷ്ണൻമാർക്കു മുമ്പെ കഴിക്കാനും അങ്ങനെയൊരു കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും മുമ്പെ കഴിക്കാനും നാൾക്കിടയിൽ എന്താ പാതയിൽ കൃഷ്ണൻമാർ അരുമാന്റെ മുൻപിൽ കൊണ്ടുവന്നു തുറന്നു മലർത്തിപ്പിടിച്ചു. അരുമാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു അത്ഭുതം അയാൾക്കും കേൾക്കുക. കണ്ടും സമ്പന്നം ശരിയായിരുന്നില്ല. മിമിസാ അയാൾക്കും ലക്ഷ്മിയമ്മയ്ക്കും മുമ്പെ കഴിക്കാനും കേൾക്കുക. കണ്ടും സമ്പന്നം ശരിയായിരുന്നില്ല. സുകമാൻ കണ്ടു ശരിയായി.

അതിനാൽ ഉദ്യമിക്കുന്നു സുകമാൻ സ്നേഹിതരായവരിൽ വന്നു കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും മുമ്പെ കഴിക്കാനും അയാൾക്കും ലക്ഷ്മിയമ്മയ്ക്കും മുമ്പെ കഴിക്കാനും കേൾക്കുക. കണ്ടും സമ്പന്നം ശരിയായിരുന്നില്ല. സുകമാൻ കണ്ടു ശരിയായി.

സുകമാൻ:—“ഓ! നാൾക്കും കയറുകയും. അത്ഭുതം കണ്ടും സമ്പന്നം ശരിയായിരുന്നില്ല. സുകമാൻ കണ്ടു ശരിയായി.

സുകമ.രത്. — “ആകട്ടെ, എന്നാൽ യാതൊരു ഉപകാരം ചെയ്തതായ യാൻ ഇവിടെ ഇല്ലാത്ത അധസരങ്ങൾക്കു് ജാതാക്കളുടെ മേൽ ഉപദേശിച്ചുകൊള്ളുവാൻ. എന്നാൽ ഭേദമായിപ്പിന്നെങ്കിൽ കഴിയാതെത്തന്നെ മനോഹരം ഉണ്ടാക്കുന്നതേ” (സുകമാരൻ ഒരു ചിരമു) “എന്റെ കലാപ്രകടനം ജനമനുനോക്കുന്ന എന്തെന്നാൽ ഓരോ ജനത്തിന്റെ വല്ലാതെ വിചിത്രമായിട്ടുള്ളതേ”

കൂടാതെ യാതൊരു ഉപകാരം ചെയ്തതായ യാൻ ഇവിടെ ഇല്ലാത്ത അധസരങ്ങൾക്കു് ജാതാക്കളുടെ മേൽ ഉപദേശിച്ചുകൊള്ളുവാൻ. എന്നാൽ ഭേദമായിപ്പിന്നെങ്കിൽ കഴിയാതെത്തന്നെ മനോഹരം ഉണ്ടാക്കുന്നതേ” (സുകമാരൻ ഒരു ചിരമു) “എന്റെ കലാപ്രകടനം ജനമനുനോക്കുന്ന എന്തെന്നാൽ ഓരോ ജനത്തിന്റെ വല്ലാതെ വിചിത്രമായിട്ടുള്ളതേ”

കേശവ. — “ഈ വർഷംകൊണ്ടു് നമ്മുടെ ഇളവുണ്ടാകുമല്ലോ? കേരളത്തിൽ? (കേശവദേവൻ റോഡിന്റെ എതിർവശത്തു് തോക്കു കപ്പലുണ്ടായിട്ടു് പറഞ്ഞു) യാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ നല്ലവിധത്തോടു് ഉപദേശിക്കുന്നതേ” തോക്കു അപ്പോഴേക്കു് തോക്കു ചിവിട്ടു് അവിടെ അതിന്റെ ശക്തിയും അശക്തിയും കാണുന്നില്ല യാൻ വിചാരിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹം ചെയ്തതേ ഇതുപോലെ നമ്മുടെ അന്ത്യം കഴിയുമല്ലോ? ”

ജാനമ. — “അതേ, യാതൊരു അധ്യവസ്ഥിച്ച യാൻ നിങ്ങളോടു ചേർന്നു് തോക്കു കപ്പലുണ്ടായിട്ടു് പറഞ്ഞു”

കേശവ. — “നാലിട്ടെന്ന് ചേർന്നു് ചേർന്നു് അതു നമ്മുടെ കലാപ്രകടനം ചെയ്തതേ”

എത്ര വംശഗണിതം സംഭവിക്കുമോ അത്രയും നല്ലതാണെന്നുള്ളത്.

അനന്തം:—(രണ്ടാം ഭാഗത്തെ സ്ഥലത്തിൽ ചെന്നത്)
“അയ്യോ” ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ല ആഗ്രഹമോ
അത് വിചാരമുണ്ടാക്കുന്നതും—അതിൽ യാതൊരു
അർത്ഥവുമില്ല.”

ഈ സമയം ലോകപ്പുറത്തും കീഴ്ത്തിക്കളയുന്ന സ്ഥലം
മറ്റൊരുവനെയും അറിഞ്ഞു. “എന്റെ കയ്യിൽ ഒരു
മോശമുണ്ട്” എന്നുള്ള ചായയുടെ വിലപനത്തെയും
അനന്തം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴുള്ള രോഗിയെപ്പറ്റി
ഇരുപത്തഞ്ചു കക്കരിയും മോശമുണ്ടെന്നു ചൊല്ലാം.
ഒരുപത്തു അനന്തം ചൂടി അനന്തം പ്രധാനമാണ്
അതിൽ ഒരു കറുപ്പിൽ ആനന്തം ചൂടി കക്കരിയും ഒരു
നല്ലവൃത്തിയുടെ ചായയെ കൂടിച്ചേർത്തുവെച്ചുവെക്കുക
യാണു്. അതുകൊണ്ട് ചായയെ അറക്കുമ്പോൾ അല്പം
അനന്തം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അ
നന്തം ചേർത്തിട്ടുള്ള കക്കരിയിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന
ഒരുവനെയും ചൂടി കക്കരിയോ ചേർത്തതും കേൾവ
മേനവൻ ചേർത്തതും വീണ്ടും സമാധാനമായിത്തീർന്നു.
അതിനെ എന്നാൽ ഇതുപോലും കക്കരിയോ ഒരു വിചാരം
മാത്രമല്ല? ചേർത്തതും ഒരിക്കലും ഇതിൽ അറക്കുകയും
ചെയ്യുക. അനന്തം ഉപയോഗിക്കുന്ന അനന്തത്തിൽ
നോക്കുകയും വൃത്താസമയം വന്നിട്ടുണ്ടു്. ആ മുഖം
തന്നെ നോക്കിയാലറിയാം. അതു് അല്പം ചേർത്താൽ
ഉള്ളെ എന്ന സംശയം. സന്തോഷം ആ മുഖത്തിൽ വന്നു.
വൃത്താസം സംഭവിച്ചതും ചേർത്തതും സമ്മതിച്ചതും അതിൽ
മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ ഒരു ശാന്തതയും കക്കരിയെ
ധിക്കം അനന്തത്തിൽ നിറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇക്കാര്യങ്ങളും
മാണെങ്കിലും അകത്തുള്ള ശക്തിക്ക് യാതൊരു കറുപ്പും
അനന്തത്തിൽ സംഭവിച്ചുപോകുന്നു. കേൾവമേനവൻ അറി

താമസിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അടങ്കലിയിരിക്കുന്നതിലും ഉൾപ്പെടെ
മാത്രം ആ കൈയെഴുത്തും അവിടെയുണ്ട്. മുൻപുണ്ടായിരുന്ന
തിന്റെ അധികം കൂട്ടം കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തുമ്പോൾ
അന്നത്തരം സൂക്ഷ്മപരിശോധനയ്ക്കായി കൈയെഴുത്തുകാരനായ ശാ
സ്ത്രജ്ഞനും ധീരനും അന്നത്തെ അധികാരി ആ വാണിജ്യ
പ്രവൃത്തികളിൽ ഏകാഗ്രതയായി.

അതുകൊണ്ടുമാത്രം ജോലിയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വാണിജ്യ
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും അന്നത്തരം
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും അന്നത്തരം
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും അന്നത്തരം
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും അന്നത്തരം

സുകുമാരൻ: — “അതാണ് അന്നത്തെ ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും

ജ്ഞാതൻ: — “പ്രമാണത്തിൽ എന്താണ് കൈയെഴുത്തും പഴയ
കൈയെഴുത്തും”

സുകുമാരൻ: — “അതാണ് ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും ജ്ഞാതൻ
കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും

ജ്ഞാതൻ: — “ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും

സുകുമാരൻ: — “ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും
ജ്ഞാതൻ കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും കൈയെഴുത്തും

അനന്തരം സുകുമാർ മാടി ഏഴ്നീറു ക്രോധധീവ ശനായി ചീനിയും പുകഞ്ഞും തുറിയിൽ അഞ്ചോട്ടമിക്കോട്ടും അക്ഷതനാചി നടക്കുകയു.

സുരഭിമാൻ - 'ഏതാൾ വെറും സ്ത്രീകൾ നിന്നെപ്പറ്റം."

അനുമതി : അഡ്മിനിയറേഷണിൽ കൺസൾട്ടേഷൻ ചെയ്തു തുടർന്ന് ഒരു വരുത്തി സ്റ്റോറിയോ കണ്ടിട്രോൾ ചെയ്തു എടുത്തു. — വോണമെങ്കിൽ കോടതിയിൽ കാര്യം കൊണ്ടുവരുമെന്ന്.

സുചിന്ത—“മോ അന്യമുള്ളോ എന്റെ അമ്മായി
അമ്മ കണക്കുപിടിച്ചുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും
തന്റെ ജ്ഞാനം, അറിവ്, അഭാവം എന്തിനാണെന്നും
കുറവ്.”

ജനനം.—“തുംഗമായി സംസാരിച്ചു സുകമാലാ, ഏതെന്നു
 ഏതൊരു കഥയെപ്പറ്റിയെന്നു നമ്മൾക്കുവന്നു അറി
 യുവാൻ പാടില്ല.”

സകലം. — നീയും കരതൽപാശ്ചയശീലംകൂടി കര
 ചെളിക്കുത്തലിനപ്പോലെ എന്തൊരു പൊരുതാവാനു
 മായാൻ അനുചരിക്കുക. ൧ - സ്നേഹിതനപ്പോൾ
 എന്തൊരു ഉപദേശിക്കയും എന്തെങ്കിലും പാഠശലം പഠി
 തെടുതലിക്കയും ചൊല്ലണം! നീയും തീർപ്പാകൂടി ചേ
 ന്നാൽ ഈ വൃന്ദസംസ്ഥാപനമാകുമ്പോൾ കേട്ടോ.
 നിന്നോപ്പോലെതന്നെ എന്തും അതിൽ സ്ഥാന
 മുള്ളോ? 22

வினா—இருள் நம் கண்ணில் படக்கூடியதா? நிச்சயமாக
அது உருவமற்றதோடு நினைவுபட்டதா?

സുകുമാരൻ—“കുഞ്ഞപ്പയ്യപ്പയ്യ” അവരോടൊത്തു
 മം“ചാ” , സുകുമാരൻ മുപ്പി ചുരുട്ടി തുടങ്ങി എഴുതാൻ എറി
 ന്നതു) ആ വകയിൽ ആദ്യകാലമുതൽ എഴുതാൻ
 പാരമ്പര്യമാണ്. (സുകുമാരൻ സ്വപ്രമുഖൻ) അവ
 റ്റുമാർ കരുതൽ തലമുറകളാണെന്ന് അയാൾ കരുതാ

മറയൻതന്നെ ഇത്രമാത്രം എന്ത് എന്തിന്നു കൃഷ്ണ
 വെട്ടുനരി അന്നു പറഞ്ഞുണ്ടായിരുന്നു. അ പക്ഷേ
 ശ്രേഷ്ഠിയോട് അൻ പറഞ്ഞിട്ടുമാണിങ്ങനെയെന്നു
 അയാൾ എന്നു ചർച്ചിച്ചതു എന്തെന്ന് ആനമയ
 അന്തർദ്ദർശനം. സംശയമില്ല.

അന്നമ്മ—“എന്തെ പകരി അൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടു?”

സുകമാരൻ—“എന്തെ—“വ്യാപാരത്തിൽ—“എന്നാൽ വ്യാപാരത്തിൽ മാത്രമായി ഉള്ളു?”

അന്നമ്മ—“അതു പോലെ?”

സുകമാരൻ—“ഒരു നല്ലകാലമാണെന്നിൽ അത്രയുംമാത്രമായി. എന്നാൽ കഷ്ടകാലത്തെ കഠിനപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് പലപ്പോൾ അപ്രകൃതിതന്നെ മാനിൽ എടുത്തു നന്നായി മുൻപ് വ്യാപാരത്തെപ്പറ്റി എന്തിന്റെ ഒരു ചർച്ച അറിഞ്ഞുകൂടാമെന്നു എന്തിന്റെ ഒരു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. ഒന്നു കൈയെ നോക്കുകയാണുണ്ടായത് അതിൽ അൻ പ്രകടമായ അൻ എല്ലാം വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു.”

അന്നമ്മ—“അങ്ങനെയൊക്കെയൊരു കൈ കൂട്ടുകാണിങ്ങനെയെന്നു നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാമെന്നു?”

സുകമാരൻ—“അതൊന്നും എന്തെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ മിന്നിപ്പോൾ ശരീരം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെത്തുടർന്ന് അന്നമ്മ എന്നു അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വാക്ക് കൊണ്ടുണ്ടായതായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതു നിങ്ങളുടെ അനുസ്മരണമോ അല്ലെങ്കിലോ?”

അന്നമ്മ—“അങ്ങനെയൊരു അനുസ്മരണമോ സുകമാരൻ?”

സുകമാരൻ—“അതെ. അനുസ്മരണമല്ലെന്നതന്നെ എന്റെ മനസ്സിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് എന്റെ കണ്ടുകണ്ടിട്ടുള്ള വാക്കിലാണുണ്ടായത് എന്നു എന്തിന്നു ചോദിക്കുന്നത്, ഈ വാക്കിലാണുണ്ടായത് അതുകൊണ്ടുണ്ടായതാണു നിങ്ങൾ

കണ്ഠാധാരം കൂടി ഊലോലനയെത്തു അൻ നല്ല കട്ടിയാൽ ഉളക്കൊക്കുന്ന തീരമാറിപ്പു ഇതിന്റെ ഏറ്റവും സത്യം ഇക്കാര്യം അറിയും.

ജനമ്മ:—ഈയൊക്കെ സുകമാൻ ഇനി സംസാരിക്കണം "

പൊന്നനാമ സുകമാൻ മലാളൻ നിന്നി. ഒരു ശ്ലോകത്തെ കൈയ്യുന്നിക്കൊണ്ടു് അതര അനന്തമുണ്ടു മുഖമുള്ള ഇരിപ്പു നോക്കി.

സുകമാൻ:—“പ്രാപ്തം വൃദ്ധം പൊക്കിയുണ്ടു മന്നിരിക്കട്ടെ പിന്നെ എന്തു ചെയ്യും?”

ജനമ്മ:—“ഈ പലനെയും നല്ല കലാശത്തു നിന്നു നിന്നു തിരക്കു നാമാവശേഷമാക്കുകയിൽ ”

സുകമാൻ:—“അതേ, അതേയൊക്കെ നിങ്ങൾ പറയും നല്ലതെ സ്വരം ഉള്ളു വെച്ചുതാൻ. ഓരോ സ്വരം നല്ലതെ ഉള്ളു ഇതിലൊക്കെ നല്ലതെ നിന്നു നിന്നു. അതെ കലാശം കയ്യിലാക്കുകയാണു ഇതിലെ വന്ന കലാശംകൊണ്ടു അതേ വ്യവസ്ഥ നൽകുവാൻ അന്നാണു പട്ടിണി കിടക്കേണ്ടതു് ”

ജനമ്മ:—“നിങ്ങൾ പട്ടിണി കിടക്കേണ്ടി വരികയില്ല.”

സുകമാൻ:—“ഈയൊക്കെ പലതെ സ്വരം നല്ലതെ നിന്നു നിന്നു തിരക്കു നാമാവശേഷമാക്കുകയിൽ ”

സുകമാൻ:—“നിങ്ങളുടെ സ്വകാര്യസ്വത്തുണ്ടായിരുന്നിട്ടു! അതെല്ലാം പലതെ മുട്ട—എന്നു നല്ലതെ ഇപ്പോഴും അതു നിങ്ങളുടെ കൈവശം ഉണ്ടെന്നാണു്.”

ജനമ്മ:—“അതെല്ലാം എന്റെ കയ്യിൽ എങ്ങനെ കാണും? അതെ സ്വരം കലാശത്തിട്ടു തിരക്കു കാണും നിങ്ങൾ മറന്നുപോയേ ?”

സുകുമാരൻ.—“പ്രിയം വേ സന്ദർശനം കഥാ കൃത്യം വികാശത്തു
കളിത്തരു—എന്നാലും ‘ധാരാളം ബി. കെ. മുണ്ടപ്പാ’?”

ജാനമ്മ.—“സുകുമാര, ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുകയാണ്”
ശേഷം പൂർവ്വം ചെയ്തതൊക്കെ എന്റെ
കൈയെഴുത്തു. ധാരാളം പണമുണ്ടെന്നു കേൾ
മാ, കോളാലിങ്കൽ, എന്റെ വ്യാപാരം ഒന്നാണെ
ന്നു. കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതൊക്കെ ചെയ്തു
വെക്കും. ഇന്നു ഞാൻ വ്യാപാരത്തിൽ നിന്നൊക്കെ
നല്ല നാളെ വിട്ടു. അതിനെ അറിയിക്കു
കൊള്ളുന്നതിനായിട്ടാണ് സർവ്വം ഞാൻ അറിയിക്കു
ന്നത്.”

സുകുമാരൻ.—“പ്രിയം കഴിഞ്ഞുപോയതൊക്കെ ഒരു
കുറുപ്പായിട്ടും നഷ്ടം തിരിച്ചു ഇട്ടു കൊണ്ടാൻ
സത്യം ചെയ്യുന്നു.”

ജാനമ്മ.—“ഇതാണ് സത്യം.”

സുകുമാരൻ.—“എന്നാൽ അങ്ങനെയൊരു ഞാൻ സത്യം
ചെയ്യുന്നതു (ഇതിനെ സുകുമാരൻ പലരും അറിയി,
പ്രമാണം ചെയ്ത സത്യം കേൾപ്പിച്ചു) നഷ്ടം കേൾക്കു
യാലും ശരി വിനോബാഭാരതം ശരി. അതിനെ
നിങ്ങളുടെ ലാഭത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുകയും
വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” എന്നാൽ—

ജാനമ്മ.—“സുകുമാര, നഷ്ടം എന്നു പറയുക കഷ്ടപ്പി
കേകയാണു് ഇതിനായിട്ടും ചെയ്യുക.”

സുകുമാരൻ.—“അ, അ, ഞാൻ പറയും നിങ്ങളാണു്
അല്ല അതല്ല. ഇതിനെ അങ്ങനെയൊരു സത്യം
വെക്കുന്നതു ചെയ്ത ഞാൻ അങ്ങനെയൊരു നല്ല
ഇതുകൊണ്ടും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുകയും
നഷ്ടം ഇപ്പോൾ എങ്ങനെയുണ്ടു്. നഷ്ടം
കൊള്ളുകയും, സ്റ്റോർ ഇതുകൊണ്ടും ഉപ
യോഗം.”

ചോദ്യം 22: — “എന്റെ രക്ഷയ്ക്കു സാമ്പത്തികമായിട്ടുള്ളതിൽ ഒരു കാര്യവേഗവും കൂടാതില്ല ”

സുകുമാരൻ, “മ“ഹമ-മ“ഹ മ“ഹാ അക്കിനെ വാളെ
എഴുന്നേട്ടു ഇറങ്ങ പറ്റയുടാൻ വലയു കിയം.”

■ അനന്ത: “അദ്ദേഹം എന്തിനെ പറയുന്നു? സുകുമാര, തുടങ്ങ സംസാരിക്കുക. ഇത്രമാത്രം ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നെ ഇത്രമാത്രമിട്ടു കഴിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് വളരെ കഠിനമാണ്”.”

സുകുമാരൻ—ഇതുകൊണ്ടിനായിട്ടുമാണ് അതോ മറ്റേതെങ്കിലും
 കാര്യം എന്തെങ്കിലും ചെറിയ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു
 സ്ഥലത്തു കൂടാതെ എന്തെങ്കിലും കാര്യം കൂട്ടാനി
 യാതെ കലാപിൽ ആരംഭിക്കുന്നതോ പലതിൽ
 താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് മറ്റൊരു പക്ഷം ചേർന്നു
 വന്നുവെന്നും ഇതൊരു പക്ഷം മറ്റൊരു പക്ഷം
 മറ്റൊരു പക്ഷം മറ്റൊരു പക്ഷം മറ്റൊരു പക്ഷം
 മറ്റൊരു പക്ഷം മറ്റൊരു പക്ഷം മറ്റൊരു പക്ഷം
 മറ്റൊരു പക്ഷം മറ്റൊരു പക്ഷം മറ്റൊരു പക്ഷം
 മറ്റൊരു പക്ഷം മറ്റൊരു പക്ഷം മറ്റൊരു പക്ഷം

അനന്ത: “സുഹൃദ്യ: സുഹൃദ്യ:” — ”

സുകുമാരൻ. — “എന്നാൽ ഈ ‘കുലചരിത്രം’ സിംഹാധിപനും പത്തു സുകുമാരന്റെ സഹോദര പുത്രിയും ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. നീക്കം ചെയ്ത പത്തു സുകുമാരന്റെ എന്തെങ്കിലും?”

வினா— திரு. பி. சி. சிவசாமிநாயகம் : கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா?

സകലജനം. — അതുകൊണ്ട് സംഭവം ഇങ്ങിനെ. ഇവിടെ
 ഏതുതരം സംഭവം സംഭവിച്ചു? — സംഭവിച്ചതുകൊണ്ട്
 നമ്മുടെ ഇടത്തുവശത്തു കൊടുക്കുന്നതാണ്? —
 അങ്ങനെയൊരു സംഭവം. എങ്കിലും "ശിക്ഷിക്കുന്നതും"
 നാടകത്തിനും മറ്റും പോകാൻ അതിനെ "ശിക്ഷിക്കുന്നതും"
 കളിപ്പറമ്പിലോ ഇവിടെ നോക്കുന്നതും നോക്കുന്നതും"
 നോക്കുന്നതും ഇവിടെ ഇങ്ങനെയൊരു സംഭവം സംഭവിച്ചു.

രണ്ടാളുംകൂടി ഉടൻ ഇവിടെ എത്തും. അപ്പൻ നികരം പണം കൊടുക്കാതിരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ വന്ന് എടുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് “എന്റെ കയ്യിൽ ഒരു ക. തൂമുറ്റം നിക്ഷേപിക്കുന്ന നഗ്നീപ്പി കണ്ടുവന്നുവോ? വിചാരിച്ചോ?” എന്നല്ലാതെ.

അമ്മ — “സുകമാരേ!”

സുകമാരൻ — എന്നാൽ ഞാൻ ചോദിച്ചത് എന്താ?

അമ്മയുടെ വരണം കൃത്യമായി. മെന്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന നന്മകൾ കൊണ്ട് അപ്പൻ സുകമാരനെ നോക്കി. അമ്മയുടെ വരണം എന്താ? ആ സംശയം അമ്മയുടെ കൈകൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പൻ കൈകൾ വെട്ടിയെടുത്തു. സുകമാരൻ സുകമാരൻ സുകമാരൻ സുകമാരൻ

അമ്മ — “സുകമാരൻ — എന്താ? വെട്ടിയെടുത്തു?”

എന്തിനും യാതൊരു നന്മയുമില്ല

സുകമാരൻ — ഇപ്പോൾ അമ്മയുടെ നന്മകൾ വെട്ടിയെടുത്തു

അമ്മ — “അമ്മ, ഇപ്പോൾ അമ്മയുടെ നന്മകൾ വെട്ടിയെടുത്തു”

“കൊള്ളാം,” സുകമാരൻ എന്തിനും നേർത്തു എടുത്തു നന്മകൾ ഒരു കൈകൾ. അമ്മയുടെ പ്രതികരണം അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ മുമ്പുള്ളതായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞു വെട്ടിയെടുത്തതിൽ അമ്മയുടെ മുമ്പുള്ളതായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് സുകമാരൻ ഇപ്പോൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. “അമ്മയുടെ നന്മകൾ വെട്ടിയെടുത്തു” നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാനായി. അമ്മയുടെ നന്മകൾ ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനായിട്ടുണ്ട്. അമ്മയുടെ നന്മകൾ വെട്ടിയെടുത്തതിനായിട്ടുണ്ട്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അമ്മയുടെ സുകമാരൻ അമ്മയുടെ പുലമ്പലിൽ പിന്നിലാണ്. അമ്മയുടെ മുമ്പുള്ളതായിട്ടുണ്ട്. അമ്മയുടെ നന്മകൾ വെട്ടിയെടുത്തതിനായിട്ടുണ്ട്. അമ്മയുടെ നന്മകൾ വെട്ടിയെടുത്തതിനായിട്ടുണ്ട്.

അന്നത്തെ അതാൻ തീർത്തതന്നെ ഘരിയ കച്ചയ
 തൊഴുതതാണത്രെ കടക തട്ടിത്തുറക്കയും ചെയ്തതാൻ നില
 തു മർദ്ദിച്ചുകൊണ്ടു ഇറക്കിപ്പുകയും ചെയ്തു ഇറക്കിപ്പൊ
 തപ്പൊൻ അധികം ചെയ്തിട്ടിന്നു നീലിയമ്മയുടെ മേൽ
 സുകമാൾ ഇങ്ങനെ പട്ടാമസിച്ചു.

പ്രീതിയെന്നായിരിക്കട്ടെ. ഇപ്പോൾ ഇല്ലാത്തത് എന്തിനാണിരിക്കുക? ശതകാലങ്ങളോളം ഒരു വംശത്തോളം മാറിയില്ല. മുമ്പേ പല അളക്കുറിയിൽ തൊണ്ട് പഴിപ്പാക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാവാമെന്നുവരികിലും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറുകൾക്ക്

[illegible][illegible]

നോട്ടീസ്, അതോ: ഇനി ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ ചെയ്തു
ചെയ്യുന്ന നീക്കത്തിന് നേതാവ് തീരുമാനിക്കാത്ത സാഹചര്യം
വിലയില്ല

1980-81-
 1981-82-
 1982-83-
 1983-84-
 1984-85-
 1985-86-
 1986-87-
 1987-88-
 1988-89-
 1989-90-
 1990-91-
 1991-92-
 1992-93-
 1993-94-
 1994-95-
 1995-96-
 1996-97-
 1997-98-
 1998-99-
 1999-00-
 2000-01-
 2001-02-
 2002-03-
 2003-04-
 2004-05-
 2005-06-
 2006-07-
 2007-08-
 2008-09-
 2009-10-
 2010-11-
 2011-12-
 2012-13-
 2013-14-
 2014-15-
 2015-16-
 2016-17-
 2017-18-
 2018-19-
 2019-20-
 2020-21-
 2021-22-
 2022-23-
 2023-24-
 2024-25-
 2025-26-
 2026-27-
 2027-28-
 2028-29-
 2029-30-
 2030-31-
 2031-32-
 2032-33-
 2033-34-
 2034-35-
 2035-36-
 2036-37-
 2037-38-
 2038-39-
 2039-40-
 2040-41-
 2041-42-
 2042-43-
 2043-44-
 2044-45-
 2045-46-
 2046-47-
 2047-48-
 2048-49-
 2049-50-
 2050-51-
 2051-52-
 2052-53-
 2053-54-
 2054-55-
 2055-56-
 2056-57-
 2057-58-
 2058-59-
 2059-60-
 2060-61-
 2061-62-
 2062-63-
 2063-64-
 2064-65-
 2065-66-
 2066-67-
 2067-68-
 2068-69-
 2069-70-
 2070-71-
 2071-72-
 2072-73-
 2073-74-
 2074-75-
 2075-76-
 2076-77-
 2077-78-
 2078-79-
 2079-80-
 2080-81-
 2081-82-
 2082-83-
 2083-84-
 2084-85-
 2085-86-
 2086-87-
 2087-88-
 2088-89-
 2089-90-
 2090-91-
 2091-92-
 2092-93-
 2093-94-
 2094-95-
 2095-96-
 2096-97-
 2097-98-
 2098-99-
 2099-00-
 2100-01-
 2101-02-
 2102-03-
 2103-04-
 2104-05-
 2105-06-
 2106-07-
 2107-08-
 2108-09-
 2109-10-
 2110-11-
 2111-12-
 2112-13-
 2113-14-
 2114-15-
 2115-16-
 2116-17-
 2117-18-
 2118-19-
 2119-20-
 2120-21-
 2121-22-
 2122-23-
 2123-24-
 2124-25-
 2125-26-
 2126-27-
 2127-28-
 2128-29-
 2129-30-
 2130-31-
 2131-32-
 2132-33-
 2133-34-
 2134-35-
 2135-36-
 2136-37-
 2137-38-
 2138-39-
 2139-40-
 2140-41-
 2141-42-
 2142-43-
 2143-44-
 2144-45-
 2145-46-
 2146-47-
 2147-48-
 2148-49-
 2149-50-
 2150-51-
 2151-52-
 2152-53-
 2153-54-
 2154-55-
 2155-56-
 2156-57-
 2157-58-
 2158-59-
 2159-60-
 2160-61-
 2161-62-
 2162-63-
 2163-64-
 2164-65-
 2165-66-
 2166-67-
 2167-68-
 2168-69-
 2169-70-
 2170-71-
 2171-72-
 2172-73-
 2173-74-
 2174-75-
 2175-76-
 2176-77-
 2177-78-
 2178-79-
 2179-80-
 2180-81-
 2181-82-
 2182-83-
 2183-84-
 2184-85-
 2185-86-
 2186-87-
 2187-88-
 2188-89-
 2189-90-
 2190-91-
 2191-92-
 2192-93-
 2193-94-
 2194-95-
 2195-96-
 2196-97-
 2197-98-
 2198-99-
 2199-00-
 2200-01-
 2201-02-
 2202-03-
 2203-04-
 2204-05-
 2205-06-
 2206-07-
 2207-08-
 2208-09-
 2209-10-
 2210-11-
 2211-12-
 2212-13-
 2213-14-
 2214-15-
 2215-16-
 2216-17-
 2217-18-
 2218-19-
 2219-20-
 2220-21-
 2221-22-
 2222-23-
 2223-24-
 2224-25-
 2225-26-
 2226-27-
 2227-28-
 2228-29-
 2229-30-
 2230-31-
 2231-32-
 2232-33-
 2233-34-
 2234-35-
 2235-36-
 2236-37-
 2237-38-
 2238-39-
 2239-40-
 2240-41-
 2241-42-
 2242-43-
 2243-44-
 2244-45-
 2245-46-
 2246-47-
 2247-48-
 2248-49-
 2249-50-
 2250-51-
 2251-52-
 2252-53-
 2253-54-
 2254-55-
 2255-56-
 2256-57-
 2257-58-
 2258-59-
 2259-60-
 2260-61-
 2261-62-
 2262-63-
 2263-64-
 2264-65-
 2265-66-
 2266-67-
 2267-68-
 2268-69-
 2269-70-
 2270-71-
 2271-72-
 227

പറഞ്ഞില്ലെ എന്തിനെ അതൊരു സുഖക്കേടില്ലെന്നു്."

നീലിയമ്മ "മുകളെ പാതി നാലാൽ കെടക്കാം. അത് അധിഷ്ഠിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും എന്റെ കഴിവിന്നു്."

ജാനമ്മ—“വേണ്ട, ഞാൻ കരുന്നേരം തനിമയെ ഇതന്നെക്കൊള്ളിച്ചു എനിക്ക് അതൊരു സുഖക്കേടായില്ല. . . . അല്ലതന്നെകൂടി ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതെന്നു എനിക്ക് 'അഗ്രാമി'യെന്നു് അത്രേ ഉള്ളു. നീലിയമ്മ പോയ കേടാകാത്തതും, എന്റെ അടുത്തു ഇരിക്കുന്ന ഉറക്കപ്പട്ടിയിലേക്കുമാത്രം."

ജാനമ്മ വീണ്ടും ദുഃഖമായിപ്പറയുകയുണ്ടു് നീലിയമ്മയോടു് ഉറക്കപ്പട്ടി കെടേണ്ടതു്.

ഒരു രാത്രിയ്ക്കു് കഴിഞ്ഞു ജാനമ്മ അപ്പോഴും ഉറക്കത്തു പൊതുവായതായി അറിയുന്നതെന്നു ഇരിക്കുകയുണ്ടു്. വീടുമുഴുവൻ നിശ്ശബ്ദം അപ്പോൾ തീക്കു പ്രതീക്ഷിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു കെട്ടിട നാമയെ നടുക്കു. മുൻപു കണ്ടതായ ഒരു അടുത്തു ഉറക്കവും അടുത്തു ചെല്ലു് കേണിപ്പടിയിലേക്കു കാഴ്ചപ്പരമാകും കേട്ടു സമാധാനം ഇരുവരും ഗ്രാമനായകൻ കടലിലിറങ്ങിക്കയറുന്നു.

എന്നാൽ നാ സമാധാനം പൂർണ്ണമായി ഒരു സന്തതിൽ ഇടയുണ്ടാകും നാശമായിച്ചു കേണിപ്പട്ടി സമാധാനം പൂർണ്ണ കേണിപ്പട്ടിയിലുണ്ടു. നാലിൽ നിന്നു കെട്ടിപ്പിട്ടു അതാകും കേണിപ്പട്ടിയിലുണ്ടു് പൂർണ്ണ.

സുകുമാരൻ.—“അതു ഞാൻ പൊതുവായ കേണിപ്പട്ടി. . . . ഇപ്പോൾ അതാകും കേണിപ്പട്ടി കേണിപ്പട്ടി പാതി കേണിപ്പട്ടിയിൽ എനിക്ക് പൊതുവായതായി പാതി കേണിപ്പട്ടി എനിക്ക് പാതികെട്ടി പാതികെട്ടി നീക്കം എന്നു പറയുന്നതിൽ നിന്നു കെട്ടിപ്പിട്ടു എന്തായാലും കേണിപ്പട്ടിയിൽ ഞാൻ വീണ്ടും പാതികെട്ടി."

ഉത്തരം :— “കാലം വീണ്ടും 1990-ലേക്ക് കിട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു
നഷ്ടം വന്നിട്ടുണ്ടോ?”

நபுகிராஜ். — “என் புது-மேன” ஏன்? — எந்தெந்த மூலக் கலந்து, அந்தெந்த பூ, நான் அந்தமாதம் அந்தேன். அந்தெந்த கிடைத்து, என் அந்தமாதம் மே—ன் கிடைத்து.”

സമുദായത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇത്തരം കൈമാറ്റം ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതിനാൽ സമുദായത്തിൽ ഇത്തരം കൈമാറ്റം ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതിനാൽ സമുദായത്തിൽ ഇത്തരം കൈമാറ്റം ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

സുകുമാരൻ. — “ഈ നീ എന്താണിരിക്കണമെന്നത്? ഓ! ധാരാളം കലരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞാൻ മാത്രം ഒറ്റയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞു കൊണ്ട് പോകട്ടെ നീ. എന്തും പറ്റും കൂടാതെ വരട്ടെ”

ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞു മോശന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സഭകൾക്ക് എളുപ്പം നിന്നിരുന്നതിനുള്ള വിധി അഥവാ ആവശ്യ സമീപിക്കാൻ മധ്യസ്ഥപ്രായം ആയിരം മേൽക്കൂട്ടമായി മാറി കഴിഞ്ഞുവന്നു.

സുകുമാരൻ:—“ജാത്യ’ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ കളിയാക്കും’? ഒളിച്ചു കളി? യാ’ ഞ്ഞു” ആരെ കണ്ടു. റിപ്പിക്കാൻ:—“മേയ്” കഥനിച്ചുയർകൊടുക്കു ജാത്യ

ഭാരതത്തിൽ—“എന്നാൽ അവിടെ നല്ലതും ഏതാനും മറ്റും”

സുകുമാരൻ — “ഇ , ഞാൻ നിശ്ചയമായും കൊടുക്കുമല്ല.
(സുകുമാരൻ അവനെക്കുറിച്ച് മറ്റൊരു സ്ത്രീയെക്കുറിച്ച്
മുഖിതനായി ഒരു ചിന്തിച്ചു) ഇതിനുള്ള പതി മറ്റൊരു
ബാല്യം നമ്മുടെ ഇടയ്ക്കുള്ളതായ ഒരു ചിന്തിനെ അറിയാ
ഇതിനുള്ള പതി ചിന്തിക്കുന്നു ” പൂർണ്ണമായും അറിയാ

കാതമ്മ...സുകമാൻ! ഞാൻ അമ്മയോടു് ളാതരിക്കുന്ന

വേഷമാകയാ ഇത നൂട്ടം നിറഞ്ഞാം

അപ്പോഴാണ് "പിന്നെ പരമമെടുത്തു" എന്നു
കഥ സുകമാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. എന്നാൽ കാതമ്മയു
ടെ ഭവനമകളെ കണ്ടെത്തുവാൻ എടുത്ത പാലാളം നഗരം
കൊണ്ടു. കന്യാ പാലാളം അമ്മയോടു കൂടി വന്നതാണെന്നു
തന്നെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുക ഉദ്ദേശമായ ഒരു
പ്രശ്നമുണ്ട്. കന്യാപാലാളം "പിന്നെ" അപ്പോൾ ജനമെ
ത്തിൽ കണ്ടതു്. അപ്പോൾ പറഞ്ഞു "അമ്മയും എന്നെ
ന്നെക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു എന്നിരിക്കേണ്ടതിൽ നൂട്ടം നൂട്ടം
ഇന്നു മുട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ നൂട്ടം കണ്ണു കണ്ണു (അമ്മ
നമ്മളെക്കൊണ്ടു നോക്കുന്ന നൂട്ടം കണ്ണു കണ്ണു) നിങ്ങളി
ലൊക്കെയും അതു നിന്നു ഇപ്പോഴാണ് . . . എങ്കിലും
നിങ്ങളും എന്നെ ചേർത്തു മനസ്സിലാക്കുകയും വേണ്ടതാണു്.
(അന്നത്തെ സുകമാൻ പൂരി മെട്ടുപോകത്തക്കതാണെന്നു്
എന്നുതന്നെ ശങ്കരനോടുകൂടി) അതു നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലാ
ക്കുകയും—നിങ്ങളും എന്നെ ചേർത്തു കണ്ണു കണ്ണു
നന്നെ നൂട്ടം ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുക താണതിൽ—ഇതു
ശങ്കരനോടുകൂടി അൻ വിചാരിക്കുന്നതു കാനകിൽ
നൂട്ടം ഒരു പാലാളം അമ്മയോടു കൂടി അൻ തന്നെ
അന്നു് വെളിച്ചത്തോടു ചേർത്തു നിന്നിരിക്കുന്നതു്.

സുകമാൻ: "അമ്മിനാ നന്നെ നൂട്ടം കണ്ണു"

സുകമാൻ മുക്കൽ ചുറ്റിക്കിട്ടു കിടന്നു ഒരു കരസം
എന്നെട്ടു അമ്മയെ അമ്മയെന്നു അമ്മയെ കണ്ടതിനി
പെട്ടു. പിന്നെ പിന്നെ അമ്മയെന്നു പറഞ്ഞു.

കൊള്ളാം അമ്മ! അമ്മ! അമ്മ! ഒരു സ്ത്രീയെ അമ്മ
ഇതെ അമ്മയെ കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി
കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി
കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി
കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി കണ്ടതിനി

ജാനമ്മ:—“ഇനി പത്തനിക്കൻ കാര്യമാണ് (ജാനമ്മ കണ്ണുകൾ തുടയ്ക്കയും മൂക്കു ചീററപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ചെയ്ത്) പണം ആവശ്യമാണെന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്റെ മുൻപാകെ വെളിച്ചിച്ച്. അതു കട്ടുന്നതിന് എത്ര സാധനവുതന്നെയും ചെയ്യാമെന്നല്ലേ നിങ്ങൾ എന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയത്?”

എവിടെയോ ആശങ്കിക്കുന്നു പ്രസരിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നിയിട്ടു സുകുമാരൻ നാലുപാടും നോക്കി.

സുകുമാരൻ:—“അതോ—എനിക്ക് വളരെ ആത്മാവശ്യമാ യിട്ട് ചോദിച്ചതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ജാനമ്മ യോടു ചോദിക്കുമായി”

ജാനമ്മ:—“അകിടനയാക്കുന്നതിൽ ഈ കലിക്കൽക്കൂടി നി ഞങ്ങൾ ഞാൻ അതു തരണമെന്നാണ്.”

സുകുമാരൻ:—“അതേ, നീ നേരവേലക്കു പറകയല്ലല്ലോ?”

ജാനമ്മ:—“അല്ല, ഞാൻ പണംതന്നെ. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ചെയ്യണം ഉത്ത് ആവശ്യമാണെന്നു പ്രാവശ്യമാണെന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. നിങ്ങൾ പ്രതി ണ്ണെ ചെയ്യുകയാ വേണം.....ആനക്കും പുതി ണ്ണെക്കും കൂടി കൂടി ചെയ്യുകയും ഇനിമേൽ എന്നോ ട് ആവശ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് അതൊരു പ്രയോജന വുമില്ല.”

സുകുമാരൻ:—“ഇതാ ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു.”

അതൊരു സന്ദേശവുമില്ലാതെ നിന്ന് പ്രയാസം അതൊരു വാക്കുവെച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൧൮

അടുത്തതിന്നു പ്രകാരത്തിൽ ഏഴിടപാൽ വളരെ നേരം വെച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്തെന്നും തീപാലായെന്നും നന്നിന്നാൽ ജാനമ്മ കേൾക്കുന്നത് ചൊല്ലുന്നത്

കേൾക്കുന്നത് അറിയാതെ കഴിഞ്ഞു നിമിഷങ്ങളെ അധികം വളരെ ഇല്ലാപ്പട്ടു അപ്രകാരമുള്ളതേ തന്റെ ആത്മാവിന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ള അപ്രകാരം ബാഹ്യരായ സുരീഷങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നതിന്നു അധികം സാധിച്ചുള്ള കേൾക്കുകയും മാത്രംകാലങ്ങളിൽ താൻ മറ്റേ വർത്തനമാകുന്നു

ചിലപ്പോൾ ജാനമ്മ കേൾക്കുന്നതും സ്നേഹിക്കുന്നതും ഓരോ വിധത്തിലായിട്ടു സുകമാൻ അതേ മുറികൾ വിളിച്ചുകൊണ്ടു് അതു മാത്രമല്ല അയാളുണ്ടാക്കിയതിന്നു അമ്പകാരമായ കഴിപ്പത്തിനുള്ളിൽ അയാളു തന്റെ കൈയ്യിൽക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു് കേൾക്കുന്നതും ജാനമ്മ എഴുതിക്കൊണ്ടു് കേൾക്കുന്നതും പല പല മാതൃകകളും അതിൽനിന്നു സുകമാൻ ഉണ്ടാക്കിയ കൈയ്യിൽക്കൊണ്ടു് അയാൾ ജാനമ്മയോടു പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. തീരെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുവരുന്ന കേൾക്കുന്നതും എഴുതിക്കൊണ്ടു് അയാൾ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ അറിഞ്ഞുപോയി സുകമാൻ അയാളോടു ശബ്ദിച്ചിരുന്നു. ജീവിതം വ്യസനകരമായതിൽ നിന്നിപ്പോൾ സർവ്വം നശിക്കാൻ പോകുന്നപോലെന്നു ജാനമ്മ വിചാരിച്ചു ആ വേദം അതിലേക്കു് പലനരകങ്ങളാക്കിയെന്നു. അതു പൊതുവെ തന്നെക്കൽക്കൊണ്ടു് അതിൽക്കൊണ്ടു് വളരെ പലതില്ലാത്ത ജാനമ്മ കൈപ്പറ്റുന്നതെന്നും ഇതാ വെറും മൃതമാക്കി ഇരിക്കുന്നതെന്നു ചൊല്ലുന്നു

കുറുപ്പ്. ആ മനുഷ്യൻ അപ്പോൾ തീർച്ചയായും പുറത്തു സുഖ
 കരയി വസ്ത്രങ്ങളാണിരിക്കുന്നത്. വക്കീലിനറിനായിരുന്നു.
 ഈ വസ്ത്രങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായും പുരിഷ്കാരം
 ഉണ്ടാകാതെ കാണാൻ പറ്റും എന്നും കണ്ടു വന്നതാണ്.
 പലരായാലും എന്നും കണ്ടാൽ പറ്റിയ പക്ഷിൽ വിവരിച്ചു.
 കഴിയുന്നതിൽ അനുമതി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും കേൾക്കുക
 പറ്റിയെന്നു പറയും അതാണ് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള പക്ഷികളെക്കുറിച്ച് വിവരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിൽ സഹായക വളരെ സൗകര്യമുള്ളതാണ്.

ഭരണമി:—“എന്നാൽ വിട്ടുകൊടുക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന
 ത്തതും വളരെ മോശമാകുമെന്നുവന്നു. എന്തിനു
 ഭരണനാട്ടു” എന്നു തന്നാൽ സുകുമാരൻ ഇന്ദ്ര രാത്രി
 ഇവിടെ ഉറങ്ങി. രാത്രി മധ്യത്തിലായിട്ടു വെളിച്ചമിറങ്ങി.
 വെളിയിൽ “എന്താണു” എന്നു ചിന്തിച്ചു. മറുപടി: “ഉച്ചയ്ക്കു
 ത്തെന്റെ നല്ല ശരണം വെട്ടുക പറ്റി. അതുകൊണ്ടു അവിടെ
 കയറാൻ”. അദ്ദേഹം മറുപടി: “ഉച്ചയ്ക്കു. ഓ—നാത്താ
 ശക്തിയെ വലിയ വിജയം കൈമാറ്റം ചെയ്തതുകൊണ്ടു
 കണ്ണുകൾ പൊന്നു കഴിച്ചു. 1. മതിയായതും”

கொள்கை: — “ஆதித நகரில் மாயுடுவதற்குக் கொள்கை; மருத்துவ மருந்துகள்.”

നിലിത്തറയുടെ ഉറക്കം പട്ടേച്ചുകൊണ്ടു ജ്ഞാനം കൊ
ണ്ണപ്പൻ കഥൻ താക്കോൽ മുക്കു തടവാന. നിലിത്തറ
കുറെ ഇറച്ചി പറ്റത്തും മറ്റുകാൽ സന്നദ്ധമായ കൊണ്ടു
വെന്നു സഖ്യം തടികൾക്കുള്ളത കണ്ടു താപിച്ചു പക്കിൽ
വെക്കെട്ടു നിലിത്തറയെ" : ഉമ്പിക്കൊടുത്തത്
അങ്ങനെയുള്ളൊരു കഴിഞ്ഞു കണ്ടു താപിച്ചു പക്കിൽ നെടു
ത്തായി ഒരു ഏമ്പക്കുട്ട. ഗ്രാമപ്രവാചകൻ നീന്ത്
ഇത്ര സഖ്യം കൂടി മാക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതിനുമുമ്പ്
കഴിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പക്കിൽ നിന്നുപോന്നു ചരിയത്തമ
ഭിന്നകുടുംബം മറ്റും മുഴുവ്വം നോക്കി സന്തോഷിച്ചു ഒരു

ചെറിയ കലശത്തോടും മുളിപ്പാട്ടോടുംകൂടി കഞ്ഞൻപിള്ള വക്കീൽ ഇങ്ങനെ ആരംഭിച്ചു.

വക്കീൽ:—“എത്ര എത്ര സമയം ആനന്ദപ്പുരയിൽ ഇര മുറിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേൾവേണ്ടതാണ് മുതലായവയൊക്കെയൊക്കെ സത്യമല്ലേ? ശിവ ശിവ! അതൊക്കെ എത്രയും പരമാനന്ദമുണ്ടായിരുന്നു!”

ജാനമ്മ:—“മുതലായവ സന്തോഷവും ആഹ്ലാദത്തോടുകൂടി വെക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല വസ്തുതയിൽ വക്കീലായിരുന്നു!”

വക്കീൽ:—“അതെല്ലാം നിൽക്കില്ലേ? ഇപ്പോൾ താമസം നോക്കിപ്പോയി?”

ജാനമ്മ:—“നിൽക്കില്ലേ? എന്തിനും മറ്റൊന്നുമൊക്കെയല്ല, ഞാനും എന്റെ ഭർത്താവും അങ്ങനെയൊക്കെ സത്യത്തിൽ കൈയൊഴുപ്പാകാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു വിചാരിച്ചു. നിവൃത്തിയുള്ളതൊക്കെയും ചെലവുചെയ്താൽ അങ്ങനെയൊക്കെ നിർബന്ധമായിത്തന്നെ ചെയ്യാനുള്ളതു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. കാലം ചിത!”

ഒപ്പിലും വെറുപ്പിലും ജാനമ്മയ്ക്കുപിന്നെ വിശദതകളെല്ലാമെന്നു വക്കീലന് നല്ലൊരു പട്ടണം അറിയാമായിരുന്നു.

വക്കീൽ:—(ഉല്ലാസത്തോടുകൂടി, “നല്ലകാര്യം ഇതിനുംവേണ്ടി ഇപ്പോൾ എവിടെപ്പോയാലും കച്ചവടക്കാര്യത്തിന്റെ ചർച്ചയാകുമെന്നുള്ളതു ഇതു ഒരു വാഗ്ദാനമല്ലേ? മുമ്പാണെന്നാണ് അറിയുന്നത്” എന്നാൽ എല്ലാം കാര്യമെന്നു ശബ്ദവും കൈയ്യയ്യത്തോടുകൂടി വ്യാപാരങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചു കൂടുന്ന വ്യാപാരങ്ങളെല്ലാം അറിവു ലഭിച്ചു.”)

ജാനമ്മ:—“യോ-ഞാൻ മനസ്സാക്കി, വക്കീലിനെ മുറിക്കണമല്ലോ. എന്നാൽ പുകയില.....”

വക്കീൽ:—“വേണ്ടാ—വേണ്ടപ്പോഴാണ്—മുക്കുന്ന് എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. ഞാൻ അതെടുത്തു മുക്കിക്കൊള്ളാം”
 അനമ്മ:—“മുൻപു എനിക്കു മുക്കിപ്പോയിരുന്നു. എന്നാൽ സുകമാരൻ ഇവിടെ സമസമാക്കിയതിൽ പിന്നെ അന്നും കരേള മുക്കുമാറുണ്ട്”

കൂടെക്കൂടെ സുകമാരനെപ്പറ്റി അഭിമാനത്തോടും സ്നേഹത്തോടും പലകഥകളാണു് അനമ്മ നിശ്ചയമായും ഒരു കഥയിതന്നെ എന്നു പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു് കണ്ടെൻപിച്ചുവക്കീൽ ചെററിലമുക്കിയതുപ്രി. അനമ്മ അതുത്തോളം സമയം കൈകൾ തുടമേൽ ചല്ലു നിശ്ചയമായും അവളെ ഇരുന്നു. ഒടുവിൽ മുക്കുവാൻ ഒരു അണയിൽ കയ്യിൽ മുഴുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് വക്കീൽ തുടങ്ങ.

“ആളെ എനിക്ക് അതെങ്ങു നിസ്സാരം സംഗതികൾ പറയുവാൻണ്ട്”

അനമ്മ നന്മനങ്ങളുമായി വക്കീലിന്റെ മുഖത്തു സമൃദ്ധം വീക്ഷിച്ചു.

വക്കീൽ:—“വിത്തമുള്ള സംഗതികളൊന്നു കൂടി നേരെമറിച്ചു കളയാം”. എന്നാൽ അതു അവിടെ നില്ക്കട്ടെ. ഇടയ്ക്കു വേറൊരു പറയം കണ്ടുവരുന്നതിനേക്കു് ഇന്നലെ വീട്ടിൽ വന്നിരുന്നു”

അനമ്മ — “വന്നിരുന്നോ? എന്നിട്ട്?”

വക്കീൽ:—“ചാലത്തും പറഞ്ഞുകൂട്ടത്തിൽ ഭാഗമുടമ്പടിമേപ്പുറിയും സംസാരിച്ചു (വക്കീൽ ചിരിക്കുകയും കണ്ണുനീർ കൈയ്യിലെഴുത്ത്) അയാൾക്കുവേണ്ടി കടം വാങ്ങാൻ ഉടമ്പടയ്ക്കൽ സതിക്കു അധികാരം കൊടുത്തിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നാണ് ഉണ്ണിത്താൻ പറയുന്നത്. ഇപ്പോൾ സ്വന്തംതന്നെ ആമേലാ എഴുപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വലിയ ചില ഉദ്യമങ്ങളിലെല്ലാം ഏറ്റവും ഒൻപതാം പേരുകൾവെന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടാൽ അനമ്മയ്ക്കു് അല്പം നേരത്തോളം തോന്നാതിരിക്കയില്ല

കരകനം ശ്രീപിഞ്ചനംസ്ത്രോഹിന്റെ ശോച്യാവസ്ഥ
 യെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച അനന്ത ബാഹ്യലോകത്തെ വിസ്തരിച്ചി-
 ത്തനുപോയി.

വക്കീൽ:—“ഇതു നൊമ്പരമായി അതിൽ വിചാരിച്ചിട്ടു
 കാര്യമില്ല അനന്ത. നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് ഉജ്ജ്വലണം
 കൊടുത്തു കാര്യം തീർക്കട്ടെ. ഇനി ഞാൻ എന്റെ
 കാര്യം പറയാം (കണ്ഠം മിടിച്ചുകൊണ്ട് കട്ടിയിട്ടു
 പതുക്കെ അമൃതാനന്ദം നിറഞ്ഞ വാക്കുകൾ തുടങ്ങി)
 ഇതിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കൊരു ഗുണമുണ്ട്. ഞാൻ
 നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതു ഇതിനായിരുന്നു കേട്ടാ
 ഇതു നിങ്ങളുടെ ദിമ്പദം കരകനല്ലോ.”

അനന്ത:—“അതെന്താണ്?”

വക്കീൽ:—“നിങ്ങളുടെ നേരെ എതിരെ ഒരു വ്യാപാര നെ-
 ന്ന ചരണമെല്ലാം അതായതു.....”

അനന്ത:—(പ്രകാശിച്ചിരുന്ന മുഖം മങ്ങി) “എന്റെവക്കീ-
 ലേ! ലോനപ്പൻമേപ്പിള പൊങ്ങരുചേകമെന്നു
 നിങ്ങൾ ഏതോട് പറയുന്നു?”

വക്കീൽ—“പറയും, നിശ്ചയമായും ഞാൻ പറയും വലിയ
 ഒരു പൊരിവു പറയും.”

അല്ലെങ്കിൽ വ്യത്യസ്തമായൊരു കണ്ഠം മിടിച്ചുകൊണ്ട്
 ആ പഴയ കഥയെ പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറി-
 വനുവെച്ചു ലോനപ്പൻ കരകനം കേൾക്കുമ്പോൾ
 “ഗീർവ്വേദം ചെയ്യുകയാണ്” കൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് അയാ-
 ളുടെ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുവന്റെ പേരുകൂടി ലോനപ്പൻ
 വാങ്ങി. അനന്തം മറ്റൊരു വേഷം കാര്യമായിരുന്ന
 പ്രാപിച്ചു. അപ്പോൾ ചന്ദനന്റെ മേൽമുണ്ടും കട്ടിക-
 ഉടെയും അപകാരവും തീർക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ
 ലോനപ്പൻ അയാളുടെ ഭാര്യയായിപ്പോകു തീർന്നുവെന്നു
 തീർക്കുകയായിരുന്നു. എടുത്ത പണം തിരികെ ഇടാൻ
 കട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ലോനപ്പന്റെ കഥ തീർന്നു.

പ്രസ്താവം:— ഈ ഗ്രന്ഥം നിങ്ങൾക്ക് വിശദമായി കാണാം.

വക്കീൽ — “മുഹമ്മദ് വിശ്വാസിക്കുന്നു, ഏതാനും ഏവരെ
 നിന്നാണു് ഈ വൃത്താന്തങ്ങൾ ലഭിച്ചതെന്നു ഞാൻ
 പറയുകയില്ല. ഈ കേസിൽ ചമട്ടുതിരുവുഴയൂർ
 കമലനാഥൻ ഉൾപ്പെട്ടു.”

[illegible]

വകുപ്പ്:—“പ്രധാനമന്ത്രിമാർ ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ആധിപത്യം സർവ്വതോമുഖമായി അനുഭവിക്കുകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും”

ജനറൽ:—“ചക്കി അക്കല്ലാറൊ കറും ഉറുമങ്ങരും, ഉയർന്നു കറും കറും ഉയർന്നു കറും പറ്റാത്താൽ എന്താണത്?”

വകീൽ:—“എന്റെ ഓരോജനങ്ങളും, നമ്മുടെ ഇടത്തു നാം പറയണം. നമ്മുടെ ആ ലോകപ്പർവ്വതപ്രിയ യുടെ മുഖത്തു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കണം അതാതിന്റെ എത്ര മാത്രം ദുഃഖം നമ്മുടെ നമ്മുടെമാക്കണം അപ്പോൾ മാത്രമേ അറിയാൻ സാധിക്കട്ടെ. എന്റെ ആ ഹീറോയിൻ” ആ ജനലിയുടെ നോക്കൽ

1930, 1930 20 21.

ഒപ്പിന് അനുമതി കൈപ്പറ്റി കാണുന്നത് വേണ്ടി തുടർ
 ഒരു അറിവ് വേണ്ടി നൽകുന്നതിനായി നൽകുകയും ചെയ്യും.

അമ്മ ഇരുകൂട്ടം ചേർന്ന് ഇനി ഒരു നാടകം ചെയ്യണമെന്നും സഭയിൽ എഴുതിത്തന്നിരുന്നു. കാരണങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ, കർമ്മങ്ങൾക്കും സഭയ്ക്കും നേരിട്ടിട്ടുള്ള നഷ്ടം, നാശവും കണക്കാക്കുകയായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിൽ സഭയ്ക്കു നേരിട്ട നഷ്ടം വളരെ അധികമാണ്. അതിനാൽ സഭയ്ക്കു നേരിട്ട നഷ്ടം പൂർണ്ണമായി തിരിച്ചടയ്ക്കണമെന്നും കരുതിയിരുന്നു.

നിരോധനവും അപമാനം തീവണ്ടികളിൽ ഉയർത്തുന്നതിൽ ഇറക്കി താഴിക്കുന്നത് കർമ്മാകാരണങ്ങളാൽ ഉണ്ടായതിലേക്കുള്ള കാരണമെന്തെന്നും അന്വേഷിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഇതിന് മുമ്പായി സർക്കാർ അന്വേഷണത്തിന് തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും അന്വേഷണത്തിൽ ആരും തടയാൻ വീവണ്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും അറിയിച്ചു. ഇതിന് മുമ്പായി സർക്കാർ അന്വേഷണത്തിന് തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും അന്വേഷണത്തിൽ ആരും തടയാൻ വീവണ്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും അറിയിച്ചു. ഇതിന് മുമ്പായി സർക്കാർ അന്വേഷണത്തിന് തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും അന്വേഷണത്തിൽ ആരും തടയാൻ വീവണ്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും അറിയിച്ചു.

[illegible]

കുറേ പക്ഷങ്ങളാലും ജനങ്ങൾ കണ്ടു. വളർപ്പിന്റെ തരക്കേ
 അറയ്ക്കട്ടെ" ഒരു വലിയ വെള്ളക്കുളം കെട്ടിയിരുന്നിട്ടുള്ള
 ന്നത് അത്യാവേശം സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കുകയായി
 തന്നു. ആ സംഭവങ്ങളിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നവർക്കു
 നല്ലതാണെന്നു വ്യക്തമായി ശ്രദ്ധിച്ചു.

ജനങ്ങൾ അകത്തുകൂടി വന്നപ്പോൾ കുറേയധികം
 മുളപ്പിന്റെ ചെടികൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ പ്രാർത്ഥന
 ന്നപ്പോൾ കണ്ടതുകൊണ്ട് പറയാം. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതായി
 അതു തന്നെയാണെന്നു ജനങ്ങൾ സംശയം ഉണ്ടായില്ല.
 അവിടെ കുറേയധികം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്
 പലരും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെ ഇക്കാര്യങ്ങൾ
 അറിയുകയും ചെയ്തു. അവിടെ പൂജയ്ക്കുവേണ്ടി
 വേണ്ടുന്നതുകൊണ്ട്—“എവിടെ” വരികയാണു്.”

അതിൽ ഇന്നുണ്ടാകുന്നതും തന്നെ സ്വർഗ്ഗം കണ്ടതാണെന്നു
 കേൾക്കുന്നവർക്കു് വേണ്ടുന്നതുകൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നു
 ഒരു കൂട്ടിക്കാണുകയായി. ആകെപ്പോലെയുള്ളതാണെന്നു
 സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്നു എഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.
 അവിടെ ഒരു മുറിയിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കു്
 ഇതു് അപ്രത്യക്ഷമായി. വളരെ നേരത്തേക്കു് അവിടെ
 ജനങ്ങൾ ഇരുന്നുണ്ടു് വന്നു. അവിടെ അവിടെയെന്നു്
 നന്നു മുറിക്കുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങൾ ആ മുറിയുടെ തുറന്നിട്ടു് നല്ല
 പോലെ പലപ്രാവശ്യം വേണ്ടുന്നതുകൊണ്ടു് കേൾക്കുകയും
 ചെയ്തു. കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നവർക്കു് പലതരം മുറിയിൽ
 കയറി വന്നു. സ്വർഗ്ഗം കണ്ടതിൽ ആനന്ദത്തോടെ
 പലരും അല്ല അസ്വസ്ഥതയും വിചാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉള്ളി
 തന്നെയാണെന്നു്. വിചാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾ ഉള്ളി
 തന്നെ തമ്മിൽ കണ്ടെന്നു് ഇന്നു ആകെക്കൊണ്ടു്. ആ
 കൂട്ടിക്കാണുകയും ചെയ്തു. അവിടെ അവിടെയെന്നു് പല
 തരം നല്ലതായിട്ടു്.

ജനങ്ങൾ:—“ഉള്ളിതന്നെ” സത്യം തന്നെയാണെന്നു്.

ഉണ്ണിത്താൻ:—“അവ കാത്തുകാത്തിരുന്ന ഒടുവിൽ ഇവിടെ വന്നല്ലോ, എന്താണുവിചാരമെന്നു ചോദിക്കുന്നു ഇല്ലേ?”

ജാനമ്മ:—“അതെ. ഞാൻ അറിഞ്ഞു.”

ഉണ്ണി: “വലിയ ഭാഗ്യഭാഷമാകിപ്പോയി. എന്തുചെയ്തോ?”

ജാനമ്മ:—“അതെന്തു?”

ഉണ്ണി:—“അല്ല. എന്റെ ഭാഗ്യഭാഷമാകട്ടെ.”

ജാനമ്മ:—“ഭാഗ്യഭാഷയോ ഉണ്ണിത്താൻ?”

ജാനമ്മയുടെ മുമ്പം ചൊല്ലാത്ത ഉള്ളിലുണ്ടായ അവഴ്ചയും കോപവും അവളുടെമുമ്പാകിൽ നല്ലഭാഷയല്ലെങ്കിലും കർത്താക്കൾ ഉണ്ണിത്താൻ വിചിത്രമായി കരുതുന്നതിനുള്ള സങ്കടസൂചകമായി പറഞ്ഞു.

ഉണ്ണി:—“ഒരേതന്നെ ആരോടൊന്നെ കററപ്പൊതുക്കയില്ല അതുകൊണ്ട് കഴിക്കുന്നതിന് അർഹതയുണ്ടാകാതെ കൊടുത്തതാണ്. ഒരിക്കലും എന്റെ കററമില്ല. അവൾ വലിയ കുട്ടിയാണ്. അതറിയാതെ അവളീ ആചാര പരമ്പരയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽകൂടി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.”

ജാനമ്മ:—(കോപിച്ചു) “ഉണ്ണിത്താൻ! ഈ തരത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ തനിക്കു നാണമില്ലാതെ കേൾക്കുന്ന എന്തിനു നാണമുണ്ട്?”

ഉണ്ണി: “കൊള്ളാം, ഇതെന്താണ് ഇപ്പോൾ പറയുന്നതു്?”

ജാനമ്മ:—“സന്ദി എവിടെ?” (ജാനമ്മ വാതിൽ ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു) “നീക്കമുണ്ടെങ്കിൽ വിചാരിച്ചുപോകേണ്ടതല്ലല്ലോ. നീക്കം! നീക്കം! ആരോടൊന്നും സന്ദി പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ അപ്പൻ ഇതിലും നല്ല ഒരു ഉദാഹരണമാകുന്നതായിരുന്നു.”

ഉണ്ണി:—“കൊള്ളാം. ഇതെന്താണ് ഇപ്പോൾ പറയുന്നതു്?”

അനന്തൻ:—“നിങ്ങൾക്കു കൗസ്തുബികാകുളങ്ങളിൽ, അതേ നല്ല ഏതെങ്കിലൊന്നെങ്കിലും അവിടങ്ങളിലേക്കു നോക്കിപ്പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയും കൈയെഴുത്തു സ്കാരികളും ഉണ്ടാകുമല്ലോ”

കൗസ്തുബികാകുളത്തിൽ:—“ഉടൻ മുൻപോട്ട്” വളരെ അകലം ചിലിപ്പിച്ചുവെച്ചു” കിനാൻകുമാരൻ അതേ ചിലിപ്പിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു:—

“ഇതു വഴിയിലേക്കു വന്നുവെങ്കിൽ അത് ഇതു വഴിയിലേക്കു വന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ചിലിപ്പിച്ചുവെച്ചു” കിനാൻകുമാരൻ പറഞ്ഞു:—

അനന്തൻ:—“ഉടൻ മുൻപോട്ട്” വളരെ അകലം ചിലിപ്പിച്ചുവെച്ചു” കിനാൻകുമാരൻ പറഞ്ഞു:—

കൗസ്തുബികാകുളത്തിൽ:—“ഉടൻ മുൻപോട്ട്” വളരെ അകലം ചിലിപ്പിച്ചുവെച്ചു” കിനാൻകുമാരൻ പറഞ്ഞു:—

അനന്തൻ പറഞ്ഞു:—“അതേ ചിലിപ്പിച്ചുവെച്ചു” കിനാൻകുമാരൻ പറഞ്ഞു:—

ഉണ്ണി:—ചോ! അമ്മയെപ്പോലെ വളരെ വിശ്വസിച്ചുപോയി. സതി അന്നേരം ഇങ്ങനെ കരുിച്ചിരുന്നു—“അതു കൊണ്ടു ഞാൻ അമ്മയോടു” എന്തും കൊടുത്തു കൊണ്ട് അയച്ചിരുന്നു ഇന്നു ഏതായാലും ഇമ്മയോടു വരണമെന്നു ഏന്തെങ്കിലും പാറ്റണയെന്നു. അമ്മയെ കണ്ടിട്ടു അമ്മയോടു”

അമ്മ:—“ഇല്ല ഞാൻ അവിടെനിന്നു തിരിച്ചതിൽ പിന്നെ ആയിരിക്കും അമ്മയെ അമ്മയെ ചെന്നതു”

ഉണ്ണി:—“ഏതായാലും വന്നതു” എന്നിരിക്കു വളരെ സന്തോഷമായി ഞാൻ കണ്ടുകിട്ടിയെന്നു ചിരിച്ചു എങ്കിലും ഇമ്മയെന്നതാകാം. (ഉണ്ണി ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണെന്നു) ഇമ്മയെ അമ്മയെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചാൽ ചരി തെന്നാലും വന്നു ഒരു കാഴ്ചയെല്ലാ എന്തിന്നു എങ്ങിനെ ചിരിയെന്നു ചെന്നു” അമ്മയെക്കണ്ടു.”

ഉമ്മയെ സതി മറിച്ചിൽ കണ്ടുവന്നു. അമ്മയെ കണ്ടുകൊണ്ടു കലകലിയിച്ചു. മൂക്കു സാധ്യം വിട്ടിട്ടുമാണ് സതി ധാരാളം കണ്ടുനിൽക്കുന്നതായി നോക്കിയതിനു വഴിയില്ല.

സതി:—“അമ്മ! ഇതു വലിയ കടുപ്പമായിപ്പോയില്ലേ?”

അമ്മ:—“അതേ കടുപ്പം”

സതി:—“ഇവിടെയെ (ഉണ്ണിയെക്കുറിച്ച്) കാര്യം വലിയ കടുപ്പമുണ്ടെന്നു.”

അമ്മ:—“അതാണു” എന്നാൽ പശുവനെ കുറക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണിയെക്കുറിച്ച് അപകടമെന്നും പറയാത്തതു തന്നെ ഒരു പാശ്ചാത്യം

ഉണ്ണി:—“അതല്ല കറന്നതു”

സതി:—“അതേ കരുതാത്ത കറന്നതു” അമ്മയെ ഒരു വിശ്വസിച്ചുവന്നു

ഉണ്ണി:—“എന്നാ അതാണു കുറക്കുന്നതു”, അമ്മയെക്കുറിച്ച്

മുഖം അവന്റെ ഗ്രാഹിപ്പിട. ഇന്നു അയാൾ അവ
നോടു് അവന്റെ കരളാൽ പറഞ്ഞു.

സതി—“വേദപിതൃക്കൾ ആ കട്ടികൾ ആർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായാ
വന്നതല്ലേ കാണാം (തെരുവിലോടൊത്ത്) ഇവിടെ
തെരുവു കറുത്തു എന്തിനാണു ചേക്കുവാനെ അവർ
ഇവിടെ തന്നെ” ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും മറുപടിയില്ല.
അയാളിന്നി ഇവിടെത്തന്നെ കറുത്തുപോയിട്ടും ആവശ്യ
മില്ല ചേക്കുവാനെ വില വെച്ചിട്ടും ആവശ്യമില്ല.

മുസ്തഫി—“അയാളിന്നി കണ്ടു പറയുകല്ല. വില വെച്ചിട്ടും
തെരുവു കറുത്ത ശിവാക്ഷൻ നായർ ആരോടൊത്തു
കൊണ്ടു കരയുന്ന ആളാണ്”

സതി—“അയാളെന്തിനാണു ചേക്കുന്നത്? നാടിനെ മരുക്കി
കൊല്ലണമെന്നു പറഞ്ഞു” ആവശ്യം നിശ്ചയമല്ല
ഇതുകൊണ്ടല്ലല്ലോ?

അന്നമ്മയും ഏറ്റവും അധികം വളരെത്തന്നെ നിഷ്കൂണി
നീട്ടി അന്നമ്മയുടെ ആതിഥേയത്വം സന്ദർശിക്കു
സംഭരിക്കുന്ന വിവരത്തിൽ വളരെ ചെലുത്തിട്ടു.

അയാൾ അവനെ അന്നമ്മയുടെ അടുത്തു സിംഹിത
രും അസ്വസ്ഥരായിത്തീർന്നിട്ടു. അവർ കാര്യംവിനെ
സംസ്കാരം കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അതികേടുകളിൽ അന്നമ്മ
അവർക്കു കൈപ്പിടിച്ച ഉപകാരങ്ങളെ നൂരിട്ടു സതിക്കു
പാലങ്ങളിൽ ഗർഭത്തെത്തന്നെ കൈമാറ്റം സമർപ്പിച്ചു.

അവസ്യർ വിരമങ്ങൾ പരക്കെത്തന്നെ അന്നമ്മയുടെ
അമ്മയും കൈകൾ തമ്മിൽ കാണുമ്പോഴും നടിപ്പുവന്നു.
കുറുപ്പുകൾക്കു നീക്കംനോക്കുന്നതിനു താമസം ഉണ്ടുവന്നു സതിക്കു
പറയുവാൻപോയിരുന്നില്ല. അന്നമ്മ സുകാരണപ്പാറി
സങ്കാപംകൂടാതെ സംസാരിച്ചു. സാധാരണത്തിന്റെ
സാധാരണത്തോടുകൂടി സതി പരമാർത്ഥം കണ്ടുപിടിച്ചു
കൈകൾക്കു മറുപടിയില്ലാതെ തന്നെ സംസാരിക്കുമ്പോൾ
എടുത്തു കൈതലിനെ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ കൈതൽ

സനിയമാളി വർദ്ധമാനംപറയുമ്പോൾ അനന്ത സ്വീകരിച്ചുവന്നു.

[illegible]

உருளி ய.ந.க. இராமநாத தீர்த்தாஸ்திரி ஸிஸ்டெம் போ
கியாதி அருங்கிஷ்டாப்தம் ஸ்தல அருங்கிஷ்டம் உருங்கிஷ்டம்
அருங்கிஷ்டம்

മുവപ്പിരിക്കുന്നവനെ ഉള്ള. ഒരു പിതാവായിത്തീർന്നതിലുള്ള ഹർഷമെങ്കിലും ഉണ്ണിക്കുൻ തിരഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ കുഞ്ഞിനെ കിടത്തുന്നതിന് ഒരു നല്ല വല തെരുട്ടി ഉണ്ണിക്കുൻ ഇതുവരെയും വാങ്ങിയിട്ടില്ല. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും ജാനമ്മയുടെ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു ജാനമ്മയാണ് അതിലെല്ലാം വിശദം ആ സഭാനം സമംഗലപുരത്തു കിട്ടുമോ? കിട്ടുമെങ്കിൽ എന്തു വിലയായിരിക്കും? ഭട്ടവീൽ ജാനമ്മയെന്ന വലതെരുട്ടി വാങ്ങിക്കൊടുത്തു.

അദ്ധ്യായം ൨൦

ആദ്യകരം രണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ശ്രീവിദ്യാസംസ്കാരം അധഃപതിച്ചു പോകുന്നതു തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. അപ്പൊഴപ്പോൾ ചരക്കുകളടക്കം വരുന്ന ആളുകളെ സ്റ്റോറിൽ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാതായി. ആ സ്ഥലത്തെ ഉറുസായത്തിച്ചുവന്നവരെയും ക്രമേണ നല്ലപ്പെട്ട പട്ടണത്തിൽ നിറഞ്ഞിട്ട് ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലേക്കും കരിനടങ്ങളും ചിലസംസ്കാരങ്ങൾ പ്രചരിച്ചുതുടങ്ങി “അതുപണ്ടത്തെ ശ്രീവിദ്യാസംസ്കാരം. അതിന്റെ കറലം കഴിഞ്ഞു കനം എന്നു നില്ക്കുകയില്ല”

സ്ഥലത്തുള്ള കന്യന്മാരുടെ വഴതികൾ വളരെ ഉറപ്പു കോയിമന്ത്രമേ സ്റ്റോറിന്റെ വാതിലിൽ വന്നുള്ള ശനിയാഴ്ചയോടും സമംഗലപുരപട്ടണത്തിലെത്തി ശ്രീവിദ്യാസംസ്കാരിൽ സംഭാവനയും തിരഞ്ഞെടുക്കുമുള്ള പറ്റുത്ത പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെ ഇപ്പോൾ കഴിക്കാഞ്ഞായില്ല. വേറെ എവിടെയെങ്കിലും പോയി വില കുറഞ്ഞ സംഭാവന

അദ്ദേഹം വാങ്ങാതെക്കൊണ്ട് കണ്ടുപിടിച്ചു. സ്റ്റോറിനകത്തുള്ള ജോലിക്കാർക്കും ഈ വസ്തുത നല്ലതിൻപറ്റും അറിയാമായിരുന്നു.

“വളരെ വേഗം. ഇനി നിങ്ങളെ അറൻ ഉപദ്രവിക്കുകയല്ല.”

“നിശ്ചയമായും താരതമ്യ ഉപദ്രവം ഇവ.”

“ഓക്കോ നിങ്ങൾ വളരെ നല്ല ആളാണ്” എന്നാൽ വലിയ പ്രശ്നം “മറ്റു ചോദ്യങ്ങൾ നോക്കൂ.”

“എന്നാൽ അഭിമാനം വെട്ടി.”

അദ്ദേഹം ഒരു ക്രൈസ്തവ നട്ടുപെട്ടു. അതിൽ എന്തു ചെയ്യാവാനുണ്ട്?

സ്റ്റോറിന്റെ ജോലിക്കാർക്കുവേണ്ടി ധീരമായിത്തന്നെ തീരുന്നു. മ. താളികളിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അന്ധനായിട്ടു വാങ്ങാത്തവർക്കും മ. താളികളിൽ. എന്നാൽ മറ്റൊരു ആളിന്റെ കാര്യം താരതമ്യം ഉപദ്രവം ഉപദ്രവം ഉപദ്രവം എന്ന ന്യായം. സ്ഥിതിഗതം ഒരു ധീരമായി അഭിമാനിക്കുകയും താരതമ്യം ഒരു അന്ധനായിത്തന്നെ നേപ്പോലോക്കി സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മേലവ കണ്ടെത്തും വെട്ടി കണ്ടെത്തും എന്നു അറയ്ക്ക അഭിമാനപ്പെട്ട ഇതിൽ സ്ഥിതിഗതം ഉപദ്രവം സുകമാൻ നൽകുന്നതുകൊണ്ടാണിവിടെ കണ്ട ജോലിക്കാർക്കും മ. താളികളിൽ. അതേ, അതേ നല്ല ആശയം എന്നതാണ്. സുകമാൻ പറഞ്ഞു:—കേൾക്കേണ്ടതേ! നല്ല ആശയം പറഞ്ഞതല്ല, എന്റെ പിടിക്കാൻമാത്രം പൂർണ്ണ വളർന്നാൽ പോരേ. അൻ ഉടനെ അവരെക്കൊല്ലും പറഞ്ഞതല്ല.”

ഈ “പറഞ്ഞതല്ല നൽകി”യിൽ അതളിൽ ആസൂത്രമായ ആനന്ദം കളിയാക്കുന്നതു സ്റ്റോറിന്റെ ജോലിക്കാർക്കും. വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതാളം വേഗത്തിൽ ആളുകളെ ജോലിയിൽനിന്നു പിടിച്ചുതയ്ക്കുവാൻ ശാധിക്കാത്തതാൽ സുകമാൻ ചിലരെക്കൊല്ലും സമ്പന്നൻചെയ്തു ആ ആളു

കുളപ്പാലം തീകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിറച്ചു സാമന്തന്മാരെ
തന്നിടം ജോലികാരായോടുകൂടി മീറ്റിപ്പാർവശമായി സംശയി
ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു" അക്കാലങ്ങളിൽ ഓരോ സംസ്കാരത്തിലും
ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നില്പതിൽനിന്നുണ്ടാകുമ്പോൾ "ഒട്ടനൂറു
കുറം കഴിഞ്ഞുവന്നാൽ പ്രധാനപ്പെട്ട അന്ത്യായം ജീവനക്കാർ
പണ്ടു ഉണ്ടാകാതിരുന്ന ആ സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നു അപ്രത്യ
ക്ഷരായി, കേശവമെന്നും, ഉത്തരമെന്ന് അറിയപ്പെട്ടതും മൂലം
അതിൽ, അന്ത്യായംകൊണ്ടു ചേർത്തതും ജോലികൾ ശമ്പ
ളംകൊണ്ടു ചെലവഴിക്കാൻ വന്നുകഴിഞ്ഞു ചെലുത്ത
തുമ്പോൾ ജോലിക്കാരന്മാർ നൽകുന്ന കാര്യം ഇരിക്കുമ്പോൾ, ആ
സ്ത്രീയെ ജോലിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നോക്കി
യ്ക്കൊണ്ടിട്ടാണു ചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ" കേശവമെന്നവനെ ചെന്നു
വെച്ചു അന്ത്യായംകൊണ്ടു ചെന്നതിൽ അതിന്നു കാരണം
അതാകുമ്പോൾ ആ മിഥുനംസ്ത്രീയിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞസ്ഥി
തി. ആതിൽ കഴിഞ്ഞതും സുകമാൻ ജോലിക്കാരന്മാർ
നന്നു കാണുകയും ചെയ്തു പഴയ സൂത്രത്തിനെ നന്നോ
യെന്നു നില്ക്കുന്നതിനെ അന്ത്യായംകൊണ്ടു കാണാമെന്നും
അല്ലെങ്കിൽ ആശയം മൂലംകൊണ്ടുനില്ക്കുന്ന ജോലിക്കാരെ
കുറച്ചുകൊണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഉത്തരമെന്ന സുകമാൻ മനോരമ
വസ്തു നോക്കി ശമ്പളം നൽകുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള
പ്രശ്നം വ്യവസ്ഥ സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജീവനക്കാർ മുഴുവൻ അന്ത്യ
പ്പെട്ടു ഇതുവരെ സ്ത്രീയിൽനിന്നു സംസ്കാരത്തിൽ പ്രതിമാസ
സ്ഥിതിശമ്പളമാണു നൽകിയെന്നും" എന്നാൽ മേലിൽ
സ്ത്രീയിൽനിന്നു വന്നുവരുന്നതിലും ശമ്പളമെന്ന സുക
മാൻ ഉത്തരവിട്ടു കേശവമെന്നവൻ ഇതിനെ പ്രകാശ
വിളക്കുവെച്ചു ചെന്നു കിഴക്കുകയും ചെയ്തു ഉത്തരവിനെ
നൽകിയിൽ വന്നതുകൊണ്ടു കേശവമെന്നവൻ അതി
ഗംഭീരമായി ഇല്ലാതാകാൻ വന്നു. —

“തെളിഞ്ഞ സംബന്ധിച്ചു എന്തിന്നു കാരണം വിശ
ദമാകുമ്പോൾ ചെന്നു അത് — അത് വെളിച്ചം ഒരു സമ

യന്മരണം" ഇതു നഷ്ടപ്രലോഭനം— എല്ലാം തന്നെതന്നെ
വെറുവാൻ കഴിഞ്ഞു; ഒരു ജാതകവും അഭിവൃദ്ധിയും ഇല്ലാ
ത്തപ്പോൾ "

എരിപ്പും വെറുപ്പും ആഴ്ചപ്പിടും ഉണ്ടായി ആര
പേർ സ്വന്തസ്സാലെ ജോലിവിട്ടുപോയി ജന്മത്തം
എല്ലാം നിശ്ശബ്ദമായിത്തീർന്നു.

ഇതു കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ശ്രീവിജയനും ചെന്നമ്മി
യും സുകമാന്റെ ചില കാരകൾ വന്നു. അതിനിന്നു
ക്കൊക്കെ നാന്നൂലു പ്രശസ്തമാണ്. അടുത്തയിൽ നാണ
വും അതാലും പേരും വിട്ടുപോകരുടെ മുന്നോടേ കൂട്ട
കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്താൽ ഇവർ കിലക്കരയായും
സുകമാൻ ആട്ടില്ലായമയും ഇവ വൃദ്ധവണ്യന്മാരുടെയും
കൊണ്ട് വെറുപ്പും പേരും കറച്ചു വിട്ടുപോകുകയായി
ത്തന്നെ. എന്നാൽ ചെറിയർ വന്നിരുന്ന ആലത്തുകൾ
ജാതകവും കേൾക്കുന്നവനും മുഖമൊട്ടിയെ നീക്കിവെക്ക
മെന്നാലി പത്തുസന്നിധിത്തെയുള്ള ചെക്കുകൾ കണ്ടു
കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ അന്തർ ചെറിയർ വിട്ടു പൊതപ്പെട്ട
സുകമാൻ പത്തുസന്നിധിത്തെയുള്ള ചെക്കുകൾ ഇന്നത്തെ
കൊണ്ടു തന്നെ; നമ്മുടെ സംഗതി നമ്മെ ആയിക്കൊള്ളും;
ഇതായതും അതാലും കേൾക്കും വൃദ്ധവണ്യന്മാരുടെയും
മെയ് ഒരു മർദ്ദനമാണ് അതാലും അപ്പോഴും നൽകരുത്.
പ്രസ്തുത മർദ്ദനത്തിൽനിന്നു കയ്യാലും ആപ്തമുള്ള ചെക്കും
സുകമാൻ ലഭിച്ചു. എങ്കിലും വിവാഹാനന്തരം ലഭിച്ച
ആനന്ദമാസങ്ങളിലെ നിറഞ്ഞ ചെക്കുകളിലും നന്നു
വേർണ്ണം ഉള്ള കൂട്ടുകെട്ടുകളും അതാലും അതാലിരുന്നിട്ടും
ആകൃഷ്ടതയുള്ള സുകമാൻ ചെലുത്തുന്ന അല്ലെങ്കിലും
സംഭവിച്ചു. മൂക്കു കറുത്തു കറുത്ത മേലും കൂട്ടുകെട്ടുക
യ്ക്കുമായ പേരിന്നും, കൈകൾക്കും ചെലുത്തുന്ന നേതൃത്വമുള്ള
മുററിയും അതാലും സുകമാൻ നൽകുന്നതിൽ സുക
മാന്റെ പേരുകൾക്കെങ്കിൽ അതു സർവ്വം കലിനമായി

ഞങ്ങൾ മുതൽക്കു പറഞ്ഞാൽ അതാർക്കു ഇക്കാര്യത്തെ ഒരു മറ്റൊരർത്ഥത്തിലും മൂലകളിക്കാരെമായിരുന്നില്ല. താമസസ്ഥലം പരിസ്ഥിതിയും മറ്റും സാദൃശ്യമായിട്ടു ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായാ ഇടയാൽ സംശയിക്കുകയാണു സുകുമാരന്റെ ചെറിയപ്പോൾ. അതിൽ വന്നാൽ അതിനുള്ളിൽ കൂടുകെട്ടാക്കുക ഒരു മറ്റൊരു പാഠം ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ക്രൈസ്തവർ കടവിട്ടു പോകുന്നതിനു് അതാക്കളുടെ ശ്രമങ്ങളും മറ്റും തുടങ്ങിയെന്നു

[illegible]

എങ്കിൽ അന്തരമുള്ള നാശിച്ചവയെങ്ങനെയാക്കിയെന്നു ചോദിച്ച് എന്താദ്യമസംഭവിക്കുമെന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. സുകുമാരൻ നിന്ന് പ്രയാസം പ്രതിജ്ഞാചെയ്തു. എങ്കിലും നാശിച്ചവർക്കു ഒരു അവിവാഹിതനെപ്പോലെ ഭീവിച്ചുകൊള്ളുവാൻ കഴിയാത്തവനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് സുകുമാരൻ വിശ്വസിച്ചു പോന്നത്. പ്രതിജ്ഞാനന്തരം അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പായി ലോണപ്പൻറെ കയേൽനിന്ന ഒരു സുന്ദരമായ പത്രം കിട്ടി. ശ്രീ വിശ്വനാഥസ്വാമി സുകുമാരൻ ജോലിക്കുടുത്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന് സ്റ്റേഷൻ വന്നുകുറിച്ച ഉടൻതന്നെ അവിടുത്തെ രണ്ടുപ്രഭുക്കന്മാരുമായി ചില ചർച്ചകളും നോട്ടങ്ങളും സംഭവവും എപ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്നത് വിചാരിച്ചാൽ സുകുമാരൻ ആ സ്ത്രീയുടെ ഒരു വിവരം അറിയുകയും ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷം കഴിഞ്ഞു ചില കാര്യം ചെയ്തു. ഈ വിവരം നിങ്ങൾക്കറിയാൻ കഴിയാത്ത നിവാരണമില്ലെന്നുവെന്നതോടും നോട്ടപ്പത്രം കേൾക്കുന്നവൻ നല്ല വൃത്തങ്ങളും അന്തരം പറ്റത്തു. ഈ സംഭവം വിളിച്ചുവരുത്തുന്ന പത്രപ്പത്രം അന്തരം പറ്റത്തു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയെത്താൻ അദ്ദേഹം ഉണ്ടാകുന്ന അന്തരം പറ്റത്തു.

“ലോണപ്പൻമാപ്പിളയുടെ കയ്യും എന്റെ കയ്യുമായി താരതമ്യം ചെയ്തപ്പോൾ ഞാൻ ഇതുപ്രകാരം ചെയ്തു. “അന്തരം പറ്റത്താണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു നോട്ടം — “ആ സ്ത്രീ വാസ്തവത്തിലുംകൊണ്ടു വന്നതായിരിക്കും അവിടെ നിന്നു ലോണപ്പൻമാപ്പിളയുടെ കയ്യിൽ പോയതാണു.”

കേൾക്കുക: — “എന്നു. അന്തരം പറ്റത്താണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു നോട്ടം — “ആ സ്ത്രീ വാസ്തവത്തിലുംകൊണ്ടു വന്നതായിരിക്കും അവിടെ നിന്നു ലോണപ്പൻമാപ്പിളയുടെ കയ്യിൽ പോയതാണു.”

ഈ കേട്ടപ്പോൾ ഭീതിപ്പെടുന്നവർക്കു പകരം മറ്റൊരു നോട്ടം — “അന്തരം പറ്റത്താണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു നോട്ടം — “ആ സ്ത്രീ വാസ്തവത്തിലുംകൊണ്ടു വന്നതായിരിക്കും അവിടെ നിന്നു ലോണപ്പൻമാപ്പിളയുടെ കയ്യിൽ പോയതാണു.”

താൻ: “വിശ്വസ്തരും ലോകസ്ഥിരവും പറഞ്ഞുവെച്ചു
ആദ്യത്തെ തിരുത്തലും മറ്റും എടുക്കുകയില്ല”

അന്നമ്മ: —“ആദ്യകാലം കാലം നല്ലതോടുകൂടി വരികയും
പോകുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ എനിക്ക് അത്ര ഇഷ്ടം
മില്ല. രണ്ടു കൈകൾക്കും തമ്മിൽ ഒരു ഇടപാടും ആവ
ശ്യമില്ല. സുകമാനനവിടെ? സുകമാനനോട് എനി
ക്കു സന്ധ്യയിൽക്കൂടെയിരിക്കണം”

സുകമാനനും ചെന്നിട്ടും കേൾവശകനവനും കുന്നിച്ചു
കണ്ണുപൊഴുത്തു മോശംകൊണ്ടു ഒരു രംഗം നടന്നു ഉടൻതന്നെ
കാണിയരെ വിളിച്ചു കണക്കുകളും കൊണ്ടുവന്നു
പരസ്പരമായിത്തന്നെത്തന്നിരിക്കുന്ന കാലം ചാകിൽ പോ
യി അതേത്തരം പട്ടാളം നിൽക്കുകയും തന്നെ
അന്തർഗതം ചെയ്യും.

അന്നമ്മയ്ക്കു സുകമാനൻ സുഹൃത്തുവെന്നു അറിയാ
തെല്ലെട്ടു ഒരു ചെങ്കുത്തീരത്തിൽ അയാൾ കടന്നു എത്തു
കയ്യെത്തുന്നതിന്നു അറിവു”

ലോകസ്ഥിരൻ നോക്കുകയാൽക്കു ചെങ്കുത്തീരത്തെ
അയാൾ കൊണ്ടു മാറ്റി കടന്നു നോക്കിയെന്നു ചിലർ
തന്നെ ലോകസ്ഥിരൻ എങ്കിലും മറ്റൊരാൾക്കു ഉൾകൾച്ചു അയാൾ
ആ ചെങ്കുത്തീരം കടന്നു അതിലേക്കുതന്നെ കുന്നോടു പാ
ഞ്ഞുതുടങ്ങി. ലോകസ്ഥിരൻ കടന്നുവെച്ച ആരംഭത്തിനും
കൊലപാതകം കണ്ടു പറയുന്നില്ല. കൊലപാതകം തമ്മ
സം ശ്രീ വിജയസംസ്കാരത്തിൽ നന്നു. അങ്ങനെയുള്ളതും
ആദ്യകാലം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

അദ്ധ്യായം ൨൧

കുരുദിവാനും രാത്രി അകാലമായിട്ടും ശ്രീവിലാസം ഉപനന്തൻ വെട്ടിക്കൊന്നിട്ടു. വാല്യക്കാക്കളൊമ്പതും മോശ നിക്ഷിപ്തനും അനന്ത അവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്. സുകര മാക്കൻ ഏഴിന്റെ മുറുനിടന്നു" അവിടെയിട്ടിരുന്ന ഗ്രാമപാകരണങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു ചെറുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ സാധനങ്ങളെപ്പറ്റി സുകരമാക്കൻ അനന്തയോടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

സുകരമാക്കൻ:—“ഇതും സ്റ്റോറിൽനിന്നെടുത്തതാണോ?”
അനന്ത:—“അതേ.”

സുകരമാക്കൻ:—“ഇതോ?... ..ആ കരസാക്ഷി: സ്റ്റോറിൽനിന്നെടുത്തതാണോ?—സോഫാ!”

സുകരമാക്കൻ എന്തിനാണ് ഇത ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം ചോദിക്കുന്നതെന്ന് അനന്തയോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾ അയാൾക്കുണ്ടാകുന്ന സംഗതിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. അവർ ഗ്രാമപാകരണങ്ങളെല്ലാം സ്റ്റോറിൽ നിന്നെടുത്തതാകയാൽ സ്റ്റോറിന്റെ വകയാണ്. എന്തായാലും ഒരു സ്വകാര്യസ്വത്തായിരിക്കാൻ ഉൾക്കൊള്ളാൻ പാടുമല്ല.

സുകരമാക്കൻ:—(കണ്ഠശ്വാസത്തിൽ) “ഒരു പങ്കാളിയെക്കണ്ടു പറഞ്ഞാൽ അതു പങ്കാളിയെക്കുറിച്ചായിരിക്കണം.

അനന്ത:—“പക്ഷേ ഈ സാമാനങ്ങൾ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതു പങ്കാളിയെക്കണ്ടു മറ്റൊരു തുടക്കുന്നതിനു ഒരു യുഗം മുൻപാണ്. അവയെല്ലാം എന്നാണെങ്കിലും ഞാൻ വിലക്കു് അടച്ചിട്ടുണ്ടു്.”

സുകരമാക്കൻ:—(അടിച്ചിട്ടിൽ) “ഇല്ല, ഞാൻ വിലക്കു് അടച്ചില്ല. ഏതെങ്കിലും കാര്യം. എന്നാൽ

കുറേ കഴെഴു സംബന്ധിച്ചു" അക്കിതെ എഴുതിത്ത
ള്ളുന്നതു കരുതാതിരി വിധിതമല്ലാത്ത എല്ലാമാണെ,
ജാനമ്മ. "എന്റെ അടുത്തുതന്നെ!"

സുകുമാരൻ.—“ദേവൻ' അടുത്തുതന്നെ! താൻതന്നെ അടുത്തു
മില്ല. അതാണു ന്യായം. കഴെഴു" കുറേ കഴെഴുതാ
ലും പാലും കിട്ടുകില്ല എനിക്കു തോന്നുന്നു"—

ജാനമ്മ.—“അതാൻ നിങ്ങളുമാക്കി തക്കിടാൻ തയ്യാറാ
എന്താണു മറ്റൊരു ചോദ്യം തന്നെ ചോദ്യം?”

സുകുമാരൻ.—(നിശ്ചിതസംഭരണത്തിൽ) “എനിക്കു ന്യായമാക്ക
മില്ല കഴെഴുതണം. അതാണു തന്നെ" എഴുപ്പു ചെ
റുത്തു വെക്കുക."

ജാനമ്മ.—“എന്തു നാമെന്നു ചോദ്യം വിട്ടതു സ്റ്റേറ്റിൽ കൈ
വെക്കുന്നതെന്നാണോ തന്നെ ചോദ്യം?"

സുകുമാരൻ.—“എന്താ— —ദേവൻ' അടുത്തു കഴെഴുതാൻ
അതു കണ്ടുകൊള്ളുക കഴെഴുതും. ഒരു തളിരിലക
വെക്കാ. സ്റ്റേറ്റിൽനിന്നു നട്ടെൻ സാമാനങ്ങൾ അവി
ടെയെത്തുന്നതു കണ്ടാണു കാണുക."

ജാനമ്മ.—“അതാണു നാമെന്നു ചോദ്യം നിങ്ങളിൽ സാ
മാനങ്ങൾ വെക്കുകയെന്നാണു" അതാണു ചോദ്യം.

ജാനമ്മ.—“എന്താ. സാമാനം?"

സുകുമാരൻ.—“ഒരു കഴെഴു. അതു നാമെന്നു ചോദ്യം കാണി
ച്ചാൽ കണ്ടാക്കും . . . അതാൻ എനിക്കു ചോദ്യം
അ വഴി കണ്ടുകൊള്ളുകയെന്നാ."

ജാനമ്മ.—“ഒരു കഴെഴു, കാണുന്നതാണോ?"

എന്തു കണ്ടുകൊണ്ടെന്നു എന്താ ചോദ്യം സ്റ്റേറ്റിൽനിന്നു
കൊണ്ടുകൊണ്ടുന്ന സാമാനങ്ങളുടെ നേർപകുതി തന്നെ താൻ
അതാണു ന്യായവും നീതിയെന്നു സുകുമാരൻ പറഞ്ഞു.
അതാണു ഒരു വിഷയത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നും ചോദ്യം.
സാമാനങ്ങളുടെയെല്ലാം വില തിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടു പകുതിപ്പ
ണം കൊണ്ടു നല്ല ജാനമ്മതന്നെ അതാണു ചോദ്യം എന്താ

കൊള്ളുവാൻ സുകമാൻ അനുവദിച്ചു. അന്നു സാമാനങ്ങളെല്ലാം തിരുവനന്തപുരത്തെ ചലലത്തിൽ വില്പിച്ചിട്ടു കിട്ടുന്ന ചങ്ങാ മീതിച്ചെടുക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് ഈ കാലിൽ നിശ്ചയിച്ച കണ്ണുതന്നെയാണു് ഉത്തമമെന്നു അനുമതി പറഞ്ഞു.

സുകമാൻ. — “അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊന്നു നിശ്ചയിച്ചു എങ്കിലും കിട്ടുമെന്ന് ചെന്നു കാണിക്കുകയും എങ്കിലും കിട്ടുന്നതു ഉണ്ടായിപ്പോകുന്നു നമുക്കു രണ്ടാൾക്കും നല്ലതല്ലേ ”

അപ്പോൾ വസന്തൻ കഴിഞ്ഞു തന്നെ ശ്രീ വിദ്യാധരൻ പറഞ്ഞതു നോക്കിയിരുന്ന അരുൺകുമാരന്റെയും ഗുഹാപകരന്റെയും മഹനാട്ടു ഭാഗ്യം കണ്ടു. അന്നു രണ്ടു സ്ത്രീകൾ കയറു തടവു പണയത്തിൽനിന്നു കരക്കു പണം കൊടുത്തു ഏറ്റവും വിലകൂടുന്ന പല ഗ്രാമപകരണങ്ങൾ വാങ്ങി. ചെലവിൽ വില്പിച്ചു നില്ക്കുന്ന സാമാനങ്ങൾക്കു മേൽനിന്നു രൂപം കിട്ടിയതും അതു നല്ല വിലയായെന്നതും തമ്മിലുണ്ടായ അകമ്പടിക്കാർ രണ്ടാൾക്കിടയിൽ സുകമാൻ ഏറ്റവും അധികം കാർഷിക കഴിച്ചു വെക്കുന്നതും മെഴു പുരകെ അരുണനായകനെന്നും കത്തൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയൊക്കെ മെഴു സുകമാനു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചു ആറു ഗ്രാമസാമാനങ്ങൾ പൊതുവായൊക്കെ ശ്രീ വിദ്യാധരൻ പറഞ്ഞതിലെ ശ്രീകുമാരോട്, വിടും കടയും അതാകട്ടെ ഇല്ലാതായി; സമുദ്രീയും ഉത്സാഹവും എവിടെയോ ഒടി ഒളിച്ചു.

സതി, അമ്മയുടെ കാട്ടാൻ കെട്ടിയതുകൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ അമ്മയുടെയും വൃന്ദനന്റെയും വ്യാജപകടങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു വിട്ടുപോയി.

സതി — “അമ്മേ, അപ്പ! ഇങ്ങനെയു് എന്തു ചെയ്തു് ഇവിടെ കിട്ടുന്ന സാമാനങ്ങളെല്ലാം കൈവെട്ടി?”

സുകുമാരൻ.-“ആർ പറഞ്ഞു ഞാൻ നീയ്ക്ക് ചെലവായി
 യെന്നു? (സുകുമാരൻ ക. 1 നോട്ടി അപ്പോൾ നോക്കി
 തിരിഞ്ഞു) അപ്പോൾ എനിക്കുതന്നെയാൽ സേവക
 ത്രമിലാതെ പറഞ്ഞുപട്ടു നിനക്കെന്തുകൊണ്ട് കണ
 കളിപ്പുകൾ? അതു കട്ടിയെന്നു വിചാരിച്ചു നി
 അൾക്കു വല വിശേഷമുണ്ടോ? ഇത്രയധികം
 നന്നു നിങ്ങൾ നടിക്കുന്നതു എന്തിന്? ഇതൊന്നും
 എനിക്കറിയാൻ പാടില്ലാത്തതാണെങ്കിൽ പിന്നെ
 വേണ്ടില്ല.”

ഇരു സംഭാവണയും രാത്രി അകാലമായിത്തീർന്ന
 ആയിരുന്ന മുറുപ്പിൽ അവർ ഒന്നാമുദ്ധ്യോതെ വാറെ
 ആരും ഉണർന്നിരുന്നില്ല.

അനന്ത.-[ശ്രോതാവോം എന്നാൽ ധ്രുവമാം] “സുകുമാര!
 എനിക്കു എന്റെ കാമഭിപ്രേക്ഷം.”

സുകുമാരൻ.-“വേദങ്ങളിൽ കറച്ചു കഴിഞ്ഞു കയ്യൂ...
 ഇക്കോട്ടു നോക്കൂ; അപ്പോൾ ഇനി ശബ്ദിക്കരുത്.
 ഇത്തരത്തിൽ എന്നെ ഇല്ലാത്തവൻ സാധിക്കരുത്.
 നിന്റെ ലോക പോയിത്തുളയുടെ അതു നിനക്കു
 വശമില്ല.

അനന്ത.-പോയ.-എനിക്കു വേണം. അതു കിട്ടുമെന്നു
 ഞാൻ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു.”

സുകുമാരൻ.-കൊള്ള. നിങ്ങൾക്കു അത്താണു ബലിമുട്ട
 മില്ല എവിടെയോ ധാരാളം പണം നിങ്ങൾ ഒളി
 വ്വസ്യത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അനന്ത.-ഇതൾ മനോരമ എന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കാര്യ
 പോലും ഇല്ല.

സുകുമാരൻ.-ഇല്ല! അതൊരു നല്ല വാക്കാണ്. അതി
 കർത്താവ് നിങ്ങൾക്കെങ്കിലും കൊടുക്കപ്പെ
 ന്നതായിരിക്കുന്ന പണപ്പെട്ടി ഉണ്ടെന്നാണ്.

ഇടിയാതെയും ഇടറാതെയും ജനമ്മ അയാളെ നോക്കി. അയാളുടെ പുരികക്കൊളികൾ മുളിഞ്ഞു; മുഖം പച്ചപ്പുറമായി.

ജനമ്മ:—സുകമാരൻ. ഇതു കയ്യോടെല്ല. ഇതു ഒരിക്കലും അറൻ സമ്മതിച്ചതുകൊണ്ടല്ല. (ജനമ്മ സാധാരണത്തിൽ അർത്ഥത്തോടെ പറഞ്ഞു) നിങ്ങൾ നല്ലതിൻ വണ്ണം കയ്യോടെല്ലാമോളെപ്പിക്കണം. ഇന്നുതന്നിൽ എന്തൊ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു നാശമെന്നല്ല. അതു താലോക്കുകയാണ്.”

സുകമാരൻ:—“നിങ്ങൾ മിണ്ടാതിരിക്കുമോ? എന്തൊ ഇടവുട്ടയല്ല?”

പ്രതികരണപരമായിട്ട് ഇതു ആദ്യമായിട്ടല്ല ജനമ്മയെ സുകമാരൻ കബളിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഏകദേശം ഈ വാക്കു സർവ്വ സന്ദർഭത്തിൽ നടക്കുന്നതെന്നു തന്നെയും അറിയാതായിരുന്നു.

ജനമ്മ:—“എന്തിക്കു മിണ്ടാതിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അറൻ നിങ്ങൾക്കും എന്തിക്കും വേണ്ടിയാണ് മിണ്ടുന്നത്. വ്യവസ്ഥ വരുത്തുന്നതല്ലാതെ മിണ്ടാതിരിക്കണം.”

സുകമാരൻ:—“പൂർണ്ണം?”

ജനമ്മ:—“നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു സത്യമോഷ്ടമാണ്, ചതിയാണു്.”

ജനമ്മ അയാളെ നോക്കിനിന്ന മുഖംതരിച്ചു ഹൃസ്വമായ ഗ്രന്ഥാഭിനയത്തിൽ നോക്കി.

മുഖമൊത്ത ഒരു ശാപമേക്കാടുമായി സുകമാരൻ ജനമ്മയുടെ കയ്യോടെ കണുപിടിച്ച ഒരു മുഴുനടി അമ്പരവിനോടും അയാളുടെ മുൻപിൽ വന്നു നിന്നു.

സുകമാരൻ:—“എന്തി. ആ പരാജയം പിൻപലിക്ക— അല്ലെങ്കിൽ നീ ഇപ്പോൾ അതിന്റെ ഫലമനുഭവിക്കും.”

വിഷയം. ഇതിന്നു നിരതു പറയുമോ? എന്ത്?—ഓ—
—എന്നാൽ കാണാട്ടു ന്

ഒരു കൈകൊണ്ടു ജനമുരയ മുറുകുപിടിപ്പിച്ച സുക
മാൽ മുന്നോട്ടും പുറത്തോട്ടും ഉദ്ധിച്ചു അപരിമിതന്റെ
കൈയ്യുപട്ട് മിട്ടുകത്തിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്ന അയാ
ളുടെ ആഗ്രഹം ദൃഢമായു ചുരുട്ടിയ കരോരക്കൈ സുകമാ
ൽ അനന്തയുടെ മുഖത്തിന്നു നോക്കു ചിരിച്ചിരുന്നു.

അനന്തം—നിമിശം എന്തെന്നു വിചാരിച്ചു കൈകളാ
ണോ? (അയാൾക്കു പമ്പക്കൂപ്പാകെ ജനമുരയ അയാളെ
നോക്കു) എന്നു വിചിന്തിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ചെല്ലാകുറി
യില്ലെന്നു സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾ അയാൾ—എന്താണി
തിന്നു പൊരുതി? ഇതുകൂടി അനുഭവിച്ചാൽ കനിഞ്ഞു?

അനന്തയുടെ ചിന്ത സുകമാന്റെ ദേഹമുറയെ
വെട്ടിപ്പിച്ചു മുട്ടിച്ചു തുറന്നിരിക്കുന്ന കൈ സ്വർഗ്ഗവാസം
സുകമാൻ അഴിഞ്ഞു പുറത്തു ജനമുരയ ചിരി
ച്ചു. അയാൾ വിട്ടു അല്ലവ. അമ്മയല്ല.

സുകമാൻ. ചിരിച്ചു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥമെന്താ
ണു അയാൾക്കു തന്നെ അർത്ഥം നിരട്ടു?

അനന്തം—അയാൾ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണു
സുകമാൻ നല്ലതാർത്ഥ്യം അനന്തം അല്ലനിരത
മിത്താണു് ന്

സുകമാൻ—“എന്തു നിരതാണു്?”

അനന്തം—“അപരകൈയെ നിരട്ടുക ശാസ്ത്രസമ്പ്രദ
യം തന്നെ ന്

സുകമാൻ—നിരതം ഇപ്പറയുന്നതാന്റെ അർത്ഥമെന്താ
ണു. അതിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല അയാൾ കൈ
കൊട്ടാതി കളക്കു നിരട്ടിക്കൊടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്; സംശ
യമില്ല എന്നെപ്പോലെ അയാൾക്കും എന്തെങ്കിലും
കൈകൾകൊണ്ടു ചെന്നാൽ അതുതന്നെ വാങ്ങി വിട്ടു
ക്കൊടുക്കു ന് അയാൾ തയ്യാറായിരിക്കുകയാണു്.

ജാനമ്മ:—“കഴിഞ്ഞമാസം മൂന്നാംതീയതി ഇവിടെനിന്നു ഒരു ചെക്കു ബാങ്കിൽ കൊടുത്തതായില്ലേ.”

സുകുമാരൻ:—“എന്താണു എനിക്കു മനസ്സിലാ?”

ജാനമ്മ:—“എന്തിനും അറിഞ്ഞുകൂടാ, ഏതായാലും അതിൽനിന്നു എന്തിനു ചുറ്റും ഒരു പരിശോധിക്കുന്നതിനായിത്തന്നെ.”

സുകുമാരൻ:—“ഉം.”

ജാനമ്മ:—“എന്റെ ഒപ്പുവന്നതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.”

സുകുമാരൻ:—“എന്നപ്പോൾ അതു സംഭവമായിട്ടു എന്താണു!”

ജാനമ്മ:—“നോക്കുന്നവർക്കും കമ്പയിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നവർക്കും അതതുവരുമാനം എഴുതിത്തന്നിരിക്കുന്നു എഴുതിത്തന്നിരിക്കുന്നു. സുകുമാരൻ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ മറുപടിയില്ലാത്ത. വിചാരിച്ചു അതേത്തരംതരം തെളിവുകളെപ്പറ്റി എന്റെ വിചാരിച്ചു.”

സുകുമാരൻ ജാനമ്മയെ പിടിച്ചിരുത്തിനിന്നു വിട്ടു അതരം കൈവിട്ടു. പലകിടകളിൽ മുറിക്കുമ്പോൾ അതേത്തരംതരം നന്നെ അതരം വിചാരിച്ചു സംസാരിച്ചു. ഒപ്പുവന്ന അതു കണ്ടുകൊണ്ടു വിചാരിച്ചെന്നതുപോലെയാകുന്നു.

സുകുമാരൻ:—“എ. ഞാനെന്നെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്നതുപോലെതന്നെ കണക്കുകളെപ്പറ്റി ചോദിക്കൽ നന്നെതന്നെ എനിക്കു നായകനും . . . എനിക്കു വ്യാപാരകാരനായിത്തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിചാരിക്കുന്ന എനിക്കു അതേത്തരംതരം കേൾക്കൽ മുറിച്ചു പോകേണ്ടിവരുന്നു. ആ മറുപടിയിൽ എന്റെ ചോദ്യം അറിഞ്ഞുകൂടാ . . . ഞാൻ ഉള്ളതാണു കാണുന്നതു; അല്ലാത്ത കണക്കു സൂക്ഷിക്കുന്നതില്ല. എന്തെന്നു കേൾക്ക കേൾക്കുന്നതിലും ഞാൻ വിചാരിച്ചു പറയാൻ പറഞ്ഞാൽ അതർ എല്ലാകൂടി ഇട്ടുകൊള്ളും . . . നിങ്ങളാണു വാങ്ങാത്ത

[illegible][illegible]

കമ്മലി പസംഗം പൊരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ കണ്ണൻ
പിള്ളാക്കീൽ നടക്കുക ചെയ്ത സ്മൃതിയായ പൊന്നമ്മയോടു
ഇല്ലാക്കാരം ഇറങ്ങി വന്നു.

பயிற்சித் துறை அமைச்சர் :—“நி.க.சி.ம். ந.ந.திட்டகம் உடனடியாகவே கமிஷன் அமைப்பதற்கு உத்தேசமாக உள்ளது.”

காரணம். — “அதனுடைய அமைதி, அமைதி, அமைதி” என்று
எழுதினார்.

വിജ്ഞാപനം:—“ ഡി ഗവണ്മെന്റിലെ മെമ്പർമാർക്ക്”.

തൊറിക്കുവേണ്ട ആർക്കെന്ന സാധിക്കയില്ല...
ഞാൻ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുനോക്കി. ഒന്നാം
തരം ഒരു സാക്ഷിയാണെന്നാണ് ഏറിയ ഭാഗം
നാളെ."

അനന്ത — അതേപ്പറ്റി ഒന്നും ചോദിക്കട്ടെ

വക്കീൽ: "സത്യം പറയുന്നപക്ഷം ഇതിൽ ഒട്ടും അമാ-
ന്തം നാം കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ
ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു? ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്? ഒരു
സ്ത്രീ വിവാഹമോചനമർഹിക്കുന്നതിൽ—"

എന്നാൽ അനന്തയും ഈ ഉപദേശം അത്ര മിതമാ-
യില്ല. കണ്ടുപിടുത്തത്തിൽ വിജയം ആ വിജയത്തിൽ
തന്നെ ബുദ്ധിയിറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:—

"അതു മറ്റൊരു വിജയം ഒരു കാരണവും ഞാൻ
കണ്ടുനില്ക്കുന്നു."

അനന്ത:—(സദാശിവം) മനോ. മനോ

വക്കീൽ:— "അതാണ് ചെയ്യേണ്ടത്"

"വിജയം ഒരു വിജയം എന്നതിന്റെ കാര്യം മനസ്സിലാ-
യിച്ചിട്ടുണ്ട്." അനന്ത ഇത്രയും പറയുമ്പോൾ അദ്വൈത
സംഗ്രഹത്തിൽ ശാക്തീയവും വ്യവസ്ഥയും കലർത്തിയത്. അതു
നിർവ്വചനാത്മകമായി സാധിക്കുമെന്നു കരുതിയത്. അതായത്
മുൻഗാമിയാണെന്നു കരുതിയത്. എന്നാലും ഏകദേശം അമ്പതുജീ-
വിതകൾക്കു കൈകൾ ഉപയോഗിക്കുകയും മുമ്പാകെ-
പരസ്യമായി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് നിവൃത്തി
യില്ല. എന്നാൽ സമീപമാണ്. അതിൽനിന്നു
പോകുന്ന നാണക്കം? പരമാർത്ഥത്തിൽ എന്നാൽ സമീ-
പമാണ് മേലാ."

വക്കീൽ:— "അതാണ് അതാണ് അതായില്ല. പഴ-
യെന്ന ഒരു പഴയ പരിമിതമായതായാലോ മറ്റോ
യുള്ള. എല്ലാം മേലാതിൽ രീതി."

പ്രീതി. ഇനിപ്പം ഇഷ്ടം അന്നു ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് അന്നമ്മയുടെ ഒരു കണ്ണിൽ വഴിയിലായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അമ്മ. അമ്മയുടെ പ്രീതിയെക്കുറിച്ച് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. - ഇനി എന്തെല്ലാം തന്നെ വന്നുവരും ?

[illegible][illegible]

നേരത്തോളം കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെയൊരു കണക്കു വിജ്ഞാപനം കേ.ജി.യിൽ നോക്കിനിന്നപ്പോൾ അയാളുടെ അസ്വസ്ഥതയെ കണ്ടുകണ്ടു. തന്റെ അനുകൂലതയിൽ അസ്വസ്ഥതയെ വക്കീലിന് സാധിച്ചിട്ടു. അന്നമ്മ രോഗി ലൂക്കിയെ കണ്ടു. പഴിയിപ്പോൾ തിരിഞ്ഞു. "ഇതിനാൽ സി. പി. കൃഷ്ണൻ മരണമടയാ കടന്നുപോകുമെന്നും വക്കീലാധി സ്ഥിപേടെ കരുത്തു അവരെപ്പോലെയൊന്നുമായി തന്റെ മരണത്തെ വക്കീലനാൽ സങ്കേതലപരത്താക്കി എന്നിട്ടു.

ജനമെ പക്കിലെത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിന്നു പുറത്തിറങ്ങി വെറും വാഗ്ദാനം കൊടുക്കുന്നവർക്ക് അടുത്ത കാലത്തു ആയിടെ നിലുറങ്ങാത്തതും അതാകാം ജനമെടുക്കുകയാണിപ്പോടുക.

തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചതിന് വക്കീൽ വളരെ പരിഭവം പറഞ്ഞു. പരിഭവവശമല്ലെല്ലാം കേട്ടു കേൾക്കുമ്പോൾ അനന്ത സന്ധാനം നല്ല. -- “അവർ നിങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല, ഇതു ചില സ്വകാര്യ സംഗതികൾക്കുമാത്രമാണ്.”

വക്കീൽ -- “എന്നാലും ഇത് എന്തൊരു ചെറുപ്പനത്തന്നെ? അവർ അവരെപ്പറ്റി എന്തു വിചാരിക്കുന്നു? അവൻ അനന്തയ്ക്കരിയ്ക്കും എന്നാലും ഇങ്ങിനെ എന്തൊരു ചെറുപ്പനത്തന്നെ? എന്നാണോ? അവർ ചോദിക്കുന്നത്.”

അനന്ത. -- “അവർ കേൾക്കുകയും അർത്ഥം ചെയ്തില്ല.

ചില നന്മകളെല്ലാം പറഞ്ഞു അനന്ത കണ്ണൻപിള്ളി കീഴിനിന്നും മാറ്റിചോദിച്ചു. “നിങ്ങൾ വിചിത്രവും പ്രവാസകാലാവസ്ഥകൾ അന്ധാരണമായ ചില ചരിത്രങ്ങൾ നിങ്ങൾ വന്നുകൂട്ടുമ്പോൾ അവർ അതെല്ലാം മാർഗ്ഗരഹിതമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചുപോകും. ചില അവസരങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടിയ പരസ്യം പരിശോധന ചില സ്വകാര്യ സംഗതികൾ ചിലർ ചെറുപ്പനത്തന്നെ.”

വക്കീൽ -- “ശരിയെന്നു എന്ന വിശ്വസിച്ചു എല്ലാം പറയാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ ആ കരണകരമെന്നും അവർ അടുത്തു ചെല്ലുക. അല്ലെങ്കിൽ പാലക്കാട് നിന്നും കരണപള്ളിയ്ക്കുതന്നെ അടുത്തു ചെല്ലുക. അല്ലെങ്കിൽ ആ കരണകരമായി കൂട്ടുകുടുന്നതെന്നതേ.”

അനന്ത. -- “അവർ ചോന്നപ്പൻ വക്കീലന്മാരാണ്ല്ല?”

വക്കീൽ. -- “ലോകപ്രമാണം? നിങ്ങളാ? ചോന്നപ്പൻ അവസാന അദ്ധ്യായം ഇനി എഴുതുന്നതെന്തെങ്കിലും ചോന്നപ്പൻ അടി ഇവിടം ഉറപ്പിട്ടുണ്ടോ എന്നു എനിക്കു സംശയമാണ്.”

ജനമു സാമാന്യനായും അധ്വൈതനായും ചില സമയം
ധാരണയെല്ലാം പരമവ്യക്തിയെ അന്വർത്ഥമായി
കൈവരിക്കേണ്ട കാര്യമായിട്ടുള്ളതായി അദ്ദേഹം മുൻകിൽ
വ്യക്തമായി ജനമു സാമാന്യനായി കൃഷ്ണപിള്ളയുടെയും കുട്ടൻ
പിള്ളയുടെയും കക്ഷനായിത്തീർന്ന ഇനി ജനമുയ്യും കഷ്ടത
യെ തൊന്നുമിടും.

അദ്ധ്യായം ൨൨.

ഒന്നാമതും അതന്നെ കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു സാമാന്യനായി
ജനമു കൈവന്നതിൽ കൈകളുപ്പിക്കേണ്ടതിൽക്കൂടാ
കൂടാ അദ്ദേഹം അതികിൽ ഉപസംഹാരത്തിൽപ്പെട്ട
പേരും പലതുമുണ്ട്.

മുഖ്യം നീണ്ട ഒരു വികൃതകാര്യം അവിടെയെന്ന ആ
കാര്യം അന്നു നീണ്ടതും കൂടാ ചെന്നതും ചെന്നതും നേട
കൂടി സാധാരണമായി സ്വഭാവമുള്ള മുൻപിടും കറുപ്പും അല
ത്തുതിരിക്കുന്നതെന്ന ആ കറുപ്പുതന്നെ ജനമു പലപ്പോ
ഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതാൽ ഒട്ടാകെ അദ്ദേഹം അതും
മുറയകനെന്ന സമീപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആകയാൽ:—(സ്വഭാവം) (ഗുണമിത്) "നീതിലോട്ടു
പേരും പലതും പരമവ്യക്തി അദ്ദേഹം പരമവ്യക്തി ഒട്ടും
അകലായാകരുതെന്നു ചെന്നതെന്നാൽ."

ഇത ആളിനാൽ അതാകയാൽ ജനമു ചെന്നതും
നന്നായിട്ടു. കൈവന്നതിലുള്ള ചെന്നതിലായപ്പോൾ ജന
മു പലതുമുണ്ട്.

"കാട്ടുകൊണ്ടാൽ"?

ആഗതൻ. — “എന്തെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടും. അദ്ദേഹം വാതിൽക്കൽനിന്നു ഏതോ? വിളിച്ചുപറയുകയായിരുന്നു?”

മധനത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകിടക്കുകയായിരുന്നു. അന്നമ്മയുടെ കർതാവുകളെ അപമുഖ്യ ആഗമനത്തെപ്പറ്റി ക്ഷിപ്തം കോറാണിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ട് തന്നെ കാവൽക്കാരനായ നൽക്കുവ നാമുറയെ ഒരു കൊച്ചുവളയത്തോളം ഉറപ്പിട്ടിട്ടു. അന്നമ്മയുടെ കൂടെ ചെന്ന ഭാഗ്യദേവനായ സുകുമാരൻ ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞു. —

“ആകട്ടെ. ഞാൻ തന്നെ ഇനി ഒരു സമയം കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ അറയ്ക്കുകയുള്ളൂ. പാഞ്ഞിട്ട്.

കോറാണിപ്പിച്ചുകൊടുക്കൽ കഴിയുകയും വിശ്വാസ്യതയുണ്ടായെന്നു പറയും കേൾക്കുന്നുണ്ട്.”

സുകുമാരൻ. — “ഇത്ര നോക്കൂ. ആ ജന്തുവന്റെ കരച്ചൽ കേൾക്കുന്നവനെ ഏതൊരു പട്ടാളക്കാരനും — കരകൾ കേൾക്കാൻ — അതെ. അദ്ദേഹം ചുരുക്കനായൊരു ജാൻ കരച്ചിലും. ആ നാടകത്തിൽ ചെന്ന ചെന്ന അടുക്കളക്കാരിയുടെയും അവൾ കിടന്ന നിലയിലുള്ളതായ ഗൗരവം കേൾക്കുകയും.”

അതേനേരംപറയുന്ന അന്നമ്മ ബലപ്പെട്ട് കോണിപ്പടി കയറി മുകളിൽപെണ്ണ. മൂപ്പന്തിനെയും ചത്തപ്പോലും പ്രകടമായൊരു വൃതപ്രകാരമായ അടുക്കളക്കാരിയെന്നു നന്നു നന്നും മെറുന്നവത്തിന്റെ ഉമ്മറത്തു നൽക്കുന്നു. കയ്യിൽ വിത്തുകുറുപ്പിച്ച ഗുരു അടുക്കളക്കാരിയുടെ ഇടയ്ക്കു കെട്ടിത്തന്ന കരയുകയും കൂടിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആകെപ്പാളെ വലിയ കോലാഹലമുണ്ടെന്നു.

അന്നമ്മ. — (ശ്രദ്ധയോടെ) “ഗൗരവം എന്തിനായി. ഇതെന്താണ് ഇരു ബലമുണ്ട്? ഇരു കരച്ചിൽ. —”

അടുക്കളക്കാരി. — “അടുക്കളക്കാരനായ ചേക്കിപ്പിരിയ്ക്കുന്ന അപരം ചോലിനാരുടെ അടുക്കൽ കാര്യം പറഞ്ഞുവെന്നു.”

അനന്തൻ: — “പോ! സുകുമാരൻ, മേനോ! മൂ” അദ്വൈതം —
കാണുകയോ?”

അദ്വൈതക്കാരൻ: — “അദ്വൈതം” വിളിച്ചു. “അദ്വൈതം” മൊക്കെ പ
കിടന്നു പെട്ടെന്ന് കൊണ്ടുവന്നു അദ്വൈതക്കാരൻ
കാട്ടും അദ്വൈതം പോയിപ്പിട്ടു.”

ഗൗരീ: — (കരഞ്ഞുകൊണ്ട്) “മം! — മം! — അദ്വൈതം
അദ്വൈതം എടുത്തു — ഇന്നത്തെ അദ്വൈതം
ഇന്നത്തെ എന്തെന്ന് എന്തെന്ന് വിളിക്കുകയെന്നാ
ക്കുന്നു. അദ്വൈതം എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. അദ്വൈതം
എന്നു മൂ” പോയി, അദ്വൈതം അദ്വൈതം വിളിച്ചു
യെന്നു —”

അദ്വൈതക്കാരൻ സുകുമാരൻ തുടങ്ങിയവർ കൂടി,
അദ്വൈതം അദ്വൈതം വിളിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയും അദ്വൈതം
കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു
കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു

• അദ്വൈതക്കാരൻ: — “അദ്വൈതം! അദ്വൈതം പോയിപ്പിട്ടു” മറ്റൊരു
മേനോൻ.”

അദ്വൈതക്കാരൻ മറ്റൊരു മേനോൻ കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു
കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു
കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു

അനന്തൻ: — (മറുപടിയ്ക്കു) “എന്തിനായി. എന്തിനായി. നീ പോയി
കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു
കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു
കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു

സുകുമാരൻ: — (പ്രതികരണം കാണിക്കുന്നു) “ഒരു കാട്ടുകുതിര
കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു

മറ്റൊരു: — (കരഞ്ഞുകൊണ്ട്) “അദ്വൈതത്തിന്റെ അദ്വൈതം എന്തെന്ന്
കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു
കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു
കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു കൊണ്ടുവന്നു

മിണ്ടുന്നതിലൂടെ പഠയ്ക്കു ..അന്നമ്മയ്ക്കും കാര്യമറിയാതെ
ല്ലോ എന്നുപ്രാറി അപവാദപരസരസരകൾക്കു നടുക്കു
വാൻ എന്താതാലും നാമനുഭവിക്കുകയുണ്ടു് "

സുകുമാരൻ അടുക്കളയുടെ സമീപത്തുനിന്നു ചോയി.
എന്നാൽ ഉടൻതന്നെ അന്തരം വീണ്ടും ചോദനത്തിൽ നടന്നു
വന്നു കേൾക്കുകയുണ്ടു് എന്തെല്ലാമോ മനസ്സിലാക്കുക.

“അന്തഃ! എന്താതാലും നിരന്തരം കേൾക്കുന്നതിന്നു മറയ്ക്കു
വാൻ അറക്കട്ടെ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടു് ”

അകത്തു് ബാക്കിയിലുണ്ടാകുന്ന കൂടുതൽ അന്നമ്മ
യുടെ ജോലി, കയ്യുൾ പൊട്ടിപ്പറന്നു കൂടുതൽ അരികി
ലിരുന്നു വാർത്താകൾ പറയുന്നതായിരുന്നു. കൂടുതൽ കൈ
കളിൽ അന്നമ്മ കൈകൾ സമാധാനപ്പെടുത്തി. അന്തരം
എന്തെല്ലാമെങ്കിലും ഇത്തരം ദാരുണമായും പ്രസ്തുത
ജോലി അന്തരം സമാധാനമായിത്തീർന്നു. അല്ലെങ്കിൽ
സമാധാനമായിത്തീർന്നുപോലും പെട്ടെന്നു കൈകൾ വീണ്ടും ആദ്യ
ത്തെ രീതിയിൽ കൈകൾ വിട്ടു തുടങ്ങുക.

ഗൗരവ്:—“കൊച്ചമ്മ അമ്മയെക്കുറിച്ചു് വിട്ടുപോയോ ”

അന്നമ്മ: “അതു വലിയ കാര്യമാകുന്നു” ഗൗരവ്: എന്നു നീ
ഇങ്ങനെ ഇട്ടിട്ടു് പോകുകയെന്നതിൽ പെട്ടെന്നു്
ചേരേണ്ടതായിട്ടെ വിളിച്ചുനിൽക്കു് അമ്മ വിശ്വ
മിഷം. ഇവിടെ സന്തോഷമായി നിൽക്കുന്ന നീ
എന്തിന്നു ചോദിക്കുന്നു?

ഗൗരവ്:—“അമ്മയ്ക്കു. ഇതു കിടന്നു സന്തോഷമല്ല കൈ
കളാണു്.”

അന്നമ്മ:—“ഗൗരവ് നീ അങ്ങനെ പറയുന്നതു് അമ്മ
നിന്നോടു വലിയതായോ ശാക്തീകമായോ പെരുമാറ്റമായിട്ടുള്ളതു്?”

ഗൗരവ്:—“കൊച്ചമ്മ അമ്മയെക്കുറിച്ചു് ഉള്ളതു് ”

അന്നമ്മ:—“നിന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടു് പഠിപ്പിച്ചതു് അമ്മ
ല്ലോ? ഇപ്പോൾ നീ നല്ലപോലെ ജോലി ചെയ്യുകയുണ്ടു്
അമ്മയെക്കുറിച്ചു നീ എന്തെല്ലാമോ അടങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു

മെന്റോർമാരുടെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് മാത്രം അനുമതി നൽകുന്ന പദ്ധതിയാണ് ഈ പദ്ധതി.

സുകുമാരൻ:—“പന്ത്രണ്ടു ശതകർ് അകലെയാണു്” അഥവാ ഇപ്പോൾ വേലിയിൽ കരനിപ്പായിക്കഴിഞ്ഞതിനു് അഞ്ചുവീഴിലും ഏഴുവീതിലും നാലിനി ഏഴുനാണു് ചെറുത്തൊരു” എന്നു്

സം.ന.ഇ = "പുനഃപ്രാപ്തം അഭിനവമുദാ."

സുകുമാരൻ. “അയാൾ കരുണാമയിക്കടുത്തു നാലു ത, ഇരുപതു രൂപ കി. കരുണാമയിയിൽ കണ്ടതായി പറയുന്നതിനാൽ പല പ്രകാരം ഈ കരുണാമയിയിൽ കണ്ടതായിരിക്കാം” എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു.

[illegible]

കൂടാതെ "പക്കിരിനോ" പലവണ്ണം കൊച്ചുപ്പൻറെ ആ പുതിയ കറുപ്പിനെ എടുക്കേണ്ടത് മറന്നിപ്പോകരുത്. ആ കറുപ്പിനെ നല്ല വേലമുണ്ടു്. ഒരു നിമിഷം കളിക്കണം—ഇപ്പോൾ കൊച്ചു കടക്കംവന്നു. ഒരറ്റം നന്നാൽ ചെടിയിൽ— പക്കിരിനോയും അടുത്തുവന്നു് ന. മറ്റൊരുതരം

കേരളത്തിന്റെ നാളെക്കുറിച്ച് അനുമനസ്സോടെ ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് കേരളത്തിലെ പല സ്കൂളുകളിലും. കേരളത്തിന്റെ നാളെക്കുറിച്ച് അനുമനസ്സോടെ ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് കേരളത്തിലെ പല സ്കൂളുകളിലും.

മരകതങ്ങളുകളിനേൽ ചേർന്നു തെറ്റിച്ചുവീണു. മങ്ങിയ വിചാരങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടെയും ഹൃദയങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു.

ഒരു പ്രകാരത്തിൽ അന്വേഷിച്ചുവന്നവിടു് അവർ കണ്ടുപിടിച്ച കരകൾക്കിന്നു വിളിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഗൗരവീയരും അമ്മയായ കൗകളുറന്നു. കൗകളി അതൊരു ചെറുതും ചെറുതും വിട്ടു് വന്നു ചേർന്നു്. കൗകളിയുടെ മാനസം കൗകളി സ്വയംതന്നെ പറഞ്ഞു.

“അമ്മേ! എന്റെ കരങ്ങൾ! ഇങ്ങനെ കേൾവുന്നതെത്ര ഇഷ്ടമെന്നാകട്ടെ! ഒന്നാകട്ടെ! ഒന്നാകട്ടെ!”

വക്കിൽ (അമ്മയെ കോട്ടയും കൂടെയും വിനോദമായി) “കൗകളിയെ കോട്ടയും കോട്ടയും വിനോദമായി! നിങ്ങളുടെ കൗകളിയെ കോട്ടയും കോട്ടയും വിനോദമായി! നിങ്ങളുടെ കൗകളിയെ കോട്ടയും കോട്ടയും വിനോദമായി!”

മാതാവ്—(തലകുലക്കുകയും ചെയ്തായി) “കൗകളിയെ കോട്ടയും കോട്ടയും വിനോദമായി! നിങ്ങളുടെ കൗകളിയെ കോട്ടയും കോട്ടയും വിനോദമായി!”

വക്കിൽ “അമ്മേ! കൗകളിയെ കോട്ടയും കോട്ടയും വിനോദമായി! നിങ്ങളുടെ കൗകളിയെ കോട്ടയും കോട്ടയും വിനോദമായി!”

കൗകളിയുടെ മാതാവ് അവളുടെ പിന്നിലുള്ള ഒരു വാക്കിൽ മൂങ്ങിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു—“അമ്മേ! കൗകളിയെ കോട്ടയും കോട്ടയും വിനോദമായി! നിങ്ങളുടെ കൗകളിയെ കോട്ടയും കോട്ടയും വിനോദമായി!”

കൗകളിയെ കോട്ടയും കോട്ടയും വിനോദമായി! നിങ്ങളുടെ കൗകളിയെ കോട്ടയും കോട്ടയും വിനോദമായി!”

കുത്തവ്:—(ഒരു പച്ചപ്പൂവിടയാക്കു) എന്റെ ഇയ്യക്ക, എന്റെ തൊട്ടര, അയ്യോ എഴുന്നിയിരിപ്പിന്നു! ഇത്ര കഞ്ഞിയെങ്കിലും മോഷ്ടിക്കരുടെേ! ഗവിതീ നീ പെട്ടെന്ന് വരട്ടെ! നീ ഇപ്പം വീട്ടി അമ്മയോടും അപ്പനോടും അടുത്തപ്പോൾ (അമ്മയോടും നോക്കി) അയ്യോ അപ്പനോടും എപ്പോൾ അറിഞ്ഞു.

കുടുംബശ്രീയുടെ പദ്ധതിയിൽ അനുയോജിതമായി ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

൨. അീൽ — ൧൧൭൪൪ അതു കെട്ടുവാൻ. പെട്ടിത്താൻ വി
 ശ്വസ്തനാ നാമപ്രാപ്തനാ

ഗതം: (നവം) 1948-49-ൽ 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843

എന്നിങ്ങനെ ൧൦ : ൧൦-ാം അദ്ധ്യായം വരെയ്ക്കു.

[illegible]

കാലവഴിയിൽ ത്വരിച്ചുപോകുന്ന ഗതാഭ്യയുടെ അർത്ഥനാദേശ്യമാണ് കണ്ടെത്താനാകുന്ന കരുതി കടത്തൻപിള്ളയ്ക്കീതി പുറകെ കാറിൽ തിരിച്ചു. ജനങ്ങൾ അനന്തരസംഭവങ്ങൾക്കു ശേഷം "എപ്പോഴും" ആ വിട്ടിൽ കണ്ടു ഇരുന്നു.

[illegible]

ജനമ്മേ ശ്രീവിഖാർഗ്ഗഭവനത്തിൽ എത്തരുപ്പോൾ
 തരി വളരെ ഇരുട്ടി അന്ത സുകമാൻ വിട്ടു നാളായിൽ
 ഇറങ്ങിയതേയില്ല ഉറക്കുകയും ഉണരുകയും വീണ്ടും ഉറങ്ങു
 കയും ചെയ്തതും ഉണരുകയും ചെയ്തതും അന്താളുടെ നെര
 ുൾക്ക് “എന്തായത്?” എന്നു ഉൽക്കണ്ഠിതനായി സുകമാൻ
 ചോദിച്ചു “എന്താ ശരിയായി അന്തനേരമുപദ്രവ
 മൊന്നുമുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു? — അങ്ങനെയായിട്ട്? എന്ന് ജ
 നമ്മേ കരുത്തി ചെന്നതു കൈകൾ എററു” അന്താ വി
 ള്കുന്ന നൊമ്പരം. ജനങ്ങളുടെ ശബ്ദവും അടച്ചിടുന്നു
 “അതുകൊള്ളാം വളരെ ഭേദമായി” എന്നു പറഞ്ഞത്
 സുകമാൻ എന്ന് വെറും കൈകൾകൾ ശരിയും
 നീട്ടിയു എന്തേ ഭരണിയിൽ ഇതുവരെ ചെയ്തു
 മരിക്കി വളരുന്ന സുകമാൻ ഇപ്പോൾ അന്താളുടെ
 കൈകൾക്കായിട്ട് വെറും വെറും നെരയെ പാലു കാണ
 മ്പ്പു “വളരെ നന്നായി അന്താ ശരിപ്പെട്ടു” എന്ന്
 അന്താ കൈകൾക്കായിട്ട് എന്താശ്ചര്യം” അന്താ
 അന്താ ശരിപ്പെട്ടായി ഒരു നിശ്ചയിച്ചു.

സുകമാൻ — (അന്താ ശരിപ്പെട്ട്, ഇരുട്ടി ശരിപ്പെട്ടിടാ
 യ്ക്കു ചെന്നു) “അ”, എന്താ എന്താ ജനവിനോ
 ട്? വളരെ കൃത്യമായിട്ട് — ഇറക്കുട്ടി നെരയെ —
 വളരെ കൃത്യമായിട്ട് വെറും വെറും?

ജനമ്മേ: — “ഇല്ല”

സുകമാൻ: — “വെറും ഉപകാരമായി കൈപ്പാർ അന്താ
 നെരയെ കൈയാണു” അന്താ നീ അന്താ ശ്രീയല്ല
 നിനക്കു വളരെ കൃത്യമായിട്ട് അന്താ ഉറക്കുക നി
 ന്റെ ഏകദേശം വിശ്വസിക്കുന്നു.”

അപ്പോൾ ഒരു അന്താശരിപ്പെട്ടതോടെ കൈകൾ
 ലം നെരയെ അന്താശരിപ്പെട്ടിടാണു” അന്താ ശരി
 പ്പെട്ടിടാണു.

“അല്ല, ഒരിക്കൽ എനിക്ക് വിശാലമായ ഒരു ഹൃദയം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ഹൃദയം ക്രാമേണ മെല്ലെപ്പോയി. അതിന് കടപ്പും വേർതിരിവുമാകട്ടെ, ഇപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാണ്.”

സുകുമാരൻ.—“എന്താ? കഷ്ടപ്പെട്ടു, ദുഃഖപ്പെട്ടു അങ്ങനെയൊന്നുണ്ടാകും.”

ജാനമ്മ — “അതെ അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുപോയതിനാൽ അത് ഗൗരവമുള്ളതാണ്. അല്പകാലമായിരുന്നെങ്കിൽ നേരെത്തന്നെ സുകുമാരൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ പൊട്ടിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നു.”

സുകുമാരൻ ധീരമായിത്തീർന്നു. ജാനമ്മയെ കണ്ടപ്പോൾ സാക്ഷാൽ ആൾക്കൾ നോക്കി നിൽക്കുന്ന നാൾക്കുള്ളിൽ മെല്ലെ കയറി.

അദ്ധ്യായം മന

ജനാധിപനായ ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ കണ്ണൂർപള്ളവക്കീൽ വീണ്ടും ജാനമ്മയോട് ഒരു അഭ്യർത്ഥന നടത്തി വക്കീലിന്റെ ഏജൻസരിച്ച ജാനമ്മ ആഫീസിൽ ചെന്നു. ഈ പ്രാഥമിക സാധാരണക്കാർ ഇരിക്കാവുന്ന ഒരു ഓഫീസിലാണ് ജാനമ്മ ഇരുന്നതു്.

വക്കീൽ — “ജാനമ്മയെക്കുറിച്ച് എന്തായിരുന്നു ഒരു കാര്യമാണ്? ഞാൻ പറയുന്നതു് അങ്ങനെയൊരു മിഥ്യാഭിപ്രായമാണെന്ന് അങ്ങനെയൊരു കാര്യമാണ്.”

ജാനമ്മ.—“സാക്ഷ്യമല്ല.”

വക്കീൽ.—“സാക്ഷ്യമാണ്” നീവിടയ്ക്കു ഇപ്പോഴും ശ്രദ്ധ നിൽക്കുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നതു് ആ സ്ത്രീ യാതൊന്നും

മറന്നിട്ടില്ലെന്നാണ്. ഗോവിന്ദപ്പട്ടാഭായപ്പിള്ള ഈ സംഭവം നമുക്കു നല്ല ഒരു സന്ദർഭം ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു."

ജനമ്മ:- "ഹേയ്"-ഹേയ്-കുറിക്കലും കക്കയല്ല."

വക്കീൽ:- "അവൻ ഉറപ്പു പറയുന്നു. കേസ് അൻ മതി മൂന്നാം."

ജനമ്മ:- "എന്തിനാണു കഴികയില്ല വക്കീലേ, കേസ് നമ്മുടെ ജന്മിത്തം അതുകൊണ്ട് ഒരു ചോര നീക്കം കണ്ടുപിടിച്ചുപോയി? വ്യാപാരത്തിലെ പൊതിഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും പേരാണ്?"

വക്കീൽ:- "അതു സാക്ഷി വിചാരമാകുമെന്നാണ് അതാളുകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ നമുക്കു പേരും നീക്കം ചെയ്ത പേരാണ് നിവൃത്തിയായത്. നിങ്ങളിൽ അതാരിക്കുന്നവർക്കു നീക്കം ചെയ്ത പേരും അതാളുകൾ അതാളുടെ കൈയ്യിൽ. ഇപ്പോഴും അതാളുടെ കൈയ്യിൽ വീണ്ടെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്."

ജനമ്മ രാജകുമാരി. കണ്ടൻപിള്ളവക്കീൽ അതാ

മുക്കു ഉപയോഗം ഇതാണ്

പേരുകൾ നിങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധമുഖമുണ്ടാകുന്ന ആകാശത്തിന്റെ പകൽ അതാരിക്കു കൊടുക്കേണ്ടി വന്നുപോയിരിക്കട്ടെ. അതു കൂട്ടാക്കേണ്ടതില്ല. അതു കൊണ്ടുള്ള വാഗ്ദാനം? ഉണ്ടായിരുന്നു അതാരിക്കു കൊടുത്തത് മതിയല്ലോ. ആ മനുഷ്യന്റെ മുഖത്തു നോക്കേണ്ട ആവശ്യം പിന്നെ വരുകയില്ല. ജനമ്മയുടെ മുമ്പാകെ അതാളുകൾ കഴിഞ്ഞു. ഇതേപോലെ മറ്റും. നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വീണ്ടും അതിനും."

ജനമ്മ:- "നോക്കുകയില്ല."

വക്കീൽ:- "ഹേയ്": അതിനോടല്ലിപ്പോഴും."

കണ്ടൽപ്പിള്ളയകീഴ് അതിരമ്പിയാക്കുന്ന് സ്ഥലത്തിൽ അനമ്മരോട്ട് അഭ്യർത്ഥിച്ച അനമ്മ പറഞ്ഞു:—

പ്രകീരല, നിജരം വളരെ മതയോടും സ്നേഹത്തോടും ചെങ്കുറിയായിട്ടുള്ള ഒരു ഉത്തമസ്വസ്ഥനാണ്. എന്നാൽ സാധിക്കുന്ന ഒട്ടേറെ ദാരുണതകൾക്ക് കാരണം എന്നതാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും തെളിയിച്ചു പറയുവാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ല "

വർഷീൽ - “നന്ദനം. തൊൻ കറുപ്പു ലാക്കിക്കൊള്ളാം”

[illegible]

വർക്കി:—...അതെങ്ങനെയിട്ട്?

ജനമത്ത് -- : ഭരതകുമാരിയമ്മയും മാനമേശ്വരനാക്കാരയും
 അദ്ദേഹംതന്നെ വിവാഹമോചനത്തിന് സമ്മതി
 ചെയ്തോ,

വക്കീൽ --- അയാൾ എന്തിനാണു ചെട്ടിപ്പണം? റിപ്പട്ടിക്കു കയ്യിൽ ഒരു കപ്പുളിപ്പത്തോളംകാലം അയാൾ അതു പ്രവർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹം സത്യം ചെയ്യാം."

കറേണറും കഴിഞ്ഞു നൈലം, ശ്യാമകമാന സ്വരത്തിൽ കരഞ്ഞുപിടയുകയിൽ തുടന്നു:

“കഷ്ടം! ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ലേ? അയാൾ നിങ്ങളെ അപമാനിക്കുകയാണ് എന്നാണ് വിഴുങ്ങും. മുഴുവൻ വിഴുങ്ങും. അതാണു ആ ഭൂതൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കരുതാതെ കയ്യടക്കുന്ന കഷ്ടതയാൽ അയാൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുവരെ വിട്ടുകയറില്ല.”

അനന്ത. — “എന്റെ വക്കീലേ, ഇപ്പോൾ യാതൊന്നും എനിക്ക് ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ജീവിതം വിമിശ്രമാണ് എപ്പോഴും വിവിധതകളുണ്ട്. എന്റെ കൈകൾ കൂട്ടിക്കെട്ടിയിട്ടുവെക്കണം. . . . കൈപോലെ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴല്ല വിവാഹമോചനത്തിനായിട്ടെടുമല്ല”

വക്കീൽ. — “നല്ലതാണ് ഇനിയും താമസിച്ചാൽ സ്ഥാനം നഷ്ടമാകുമെന്ന കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു അന്തരം ഞാൻ ഞങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തിൽ സംധിക്കുമിട്ട്, നിങ്ങളുടെ കൈകൾ കൂട്ടിക്കെട്ടിയിട്ടുവെക്കുക. കൈപോലെ നിങ്ങളുടെ കഴിവിനോട് വിവാഹമോചനം വിവാഹിക്കാൻ ഞങ്ങൾ യോഗ്യത അർഹിക്കാത്ത ഒരു കാര്യം വെളിപ്പെടുന്നു”

അനന്ത. “ഈ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്റെ പാപം അന്തരം സൃഷ്ടിക്കുകയും ഞാൻ അത്യാവസ്ഥയിൽ പെട്ടുകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ പറയാനുള്ള കേൾക്കൂ. എന്റെ വഴിതെരഞ്ഞ കൈ പൊതിയുന്നതാണ്”

മിന്നൽ കണ്ണൻപിള്ളയിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു അന്തരം ശബ്ദിച്ചു.

അന്തരം ചിന്താസരംഭം അന്തരം സുകമാനം ഒരു സുഖരേഖ ചിട്ടപ്പെട്ട അന്തരം കണ്ണൻപിള്ളയിൽ പരിസര പ്രദേശം ഉപയോഗിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അന്തരം ഉപയോഗിച്ചു വിവിധതകളും ശബ്ദിച്ച അന്തരം വിട്ടിൽ വന്നു കയറി. ഉപയോഗിക്കുന്ന കട്ടലിൽ വിട്ടുകൊണ്ടുവെച്ചു. ഇവയെ ശബ്ദിച്ചും നീർക്കൊട്ടാട്ടിലും അന്തരം വിട്ടിലായിരുന്നു സുകമാനൻ്റെ ഭാരം.

മൂന്നാഴ്ചക്കാലം ആന്തരം വിട്ടിലിൽ ഒരു നഴ്സിനെയും കോഴിയെയും ഡാക്ടറേയും സുകമാനൻ കൃത്യമായിക്കൊണ്ടുവന്നു.

[illegible][illegible]

ലാസം ബാഗ്ഗാവിത്രിണാഞ്ച" സുകമാൻ എന്നും ശ്രീവി
ലാസം ചാമ്പരതിൽ വന്നുകയറുന്നത്.

മനേവിലാസം ബാഗ്ഗാവിതേ ഈ പൊക്കുവായ്
സതിക്കു ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമാകാൻതീർന്നു ചിറപ്പ
ന്റെ വായിൽ ലാഭമേ അമ്മയെ വന്ന കാണാൻ അവ
ർക്കു വേണ്ടസങ്കേതം ലഭിച്ചു. സതി ശ്രീവിലാസം ചേര
ത്തിൽ നഴ്ചട്ടോ ചേരമാനായിരുന്നപ്പോൾ സുകമാന്റെ
പ്രേമമായ ആത്മ മകുടവും ഏഴാട്ടാഴ്ചയും ഉച്ച
താരിഞ്ഞു സതി കെട്ടുകൊണ്ടിട്ടു അനാഗതയ്ക്കു കാണാൻ
നേർത്തു.

കൊച്ചുപുറം ഇപ്പോൾ ആളായ കൂടെ നടക്കേണ്ട
ആവശ്യമില്ലെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അന്നാൾ തന്റെ
അമ്മയുടെ അനുമതിയാണു മാത്രം എന്നു അറിവു തന്ന
തോൻ മനസ്സിലാക്കിത്തക്കുന്നതെന്നും മനസ്സു
പറയുകയുണ്ടു്. —“എന്തൊക്കെയാണു് നീ ഒരു നല്ല പെ
ൺകട്ടിയായിരിക്കണം. കൊച്ചു അമ്മയെ നീ സന്തോ
ഷിപ്പിക്കണം. ചെമ്മയ്ക്കു നീ അഭിമാനവുമായിരിക്കണം.
അൻ പറഞ്ഞേ.” കൊച്ചുപുറം ബുദ്ധിയോടെ നോക്കുന്നതു
കണ്ടാൽ ആവശ്യം അല്പകാലമെന്നയാണെന്നു സമ്മതി
ക്കുന്നതുപോലെ മേന്മയും സതിയുടെ വാസതിയിൽ കഴുക
കൾ നിറഞ്ഞിരിക്കയാണെന്നു് അമ്മയെയെല്ലാമെങ്കിലും
കൊച്ചുപുറവും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കാം ജാനമ്മ പരതി
യെന്നോക്കി അമ്മയോടെ പറയും. —“നിന്റെ അമ്മ കര
ഞ്ഞിട്ടാവശ്യമില്ല. ദൈവം നിന്നെ അവർക്കു കൊടുത്തു്
ഇപ്പോൾ അവർക്കു സർവ്വമുണ്ടല്ലോ. പാത്രം എന്തിനു
കാര്യം.....സതി നിന്റെ മനസ്സു് ഇങ്ങനെ ഇളതാക
രുതു് ”

എന്തെന്നാൽ ഉത്രയമാകുമ്പോഴേക്കു സതി അമ്മ
കെന്നു പറഞ്ഞു് മോഹമാലിഷം

‘അമ്മ! അൻ എന്നു അടക്കിയിട്ടും നിൽക്കുന്നില്ല.’
 എന്നു പറഞ്ഞു് സതി കണ്ണുകൾ തുടച്ചു. “അമ്മ
 നേർപ്പാലെ കേൾക്കൂ. എനിക്കില്ല എന്നിരിക്കുമ്പോൾ
 അമ്മയ്ക്കു കഴിഞ്ഞുപോകാൻ വഴിയായതു് എന്നു അൻ
 കൂടെക്കൂടെ വിചാരിക്കാവൂ.”

സതയും കെട്ടിപ്പൊക്കിയിരുന്ന അതിരുകളെല്ലാം
 ഇടിക്കു പിന്നെ. അന്യായമായ ഒരു സ്വന്തം ചെറുതിൽക്കു
 ള്ളതെ പോയതായ. വല്ലാതെക്കൊരിക്കൽ അന്യം നന്നായ
 കൊതി ചെയ്യുന്ന ശുദ്ധമായ ഒരു ഉപേക്ഷിക്ക
 ഒട്ടാ ചിലപ്പോൾ നോക്കൂ. നന്നായ പറയാൻ തുട
 യ്ക്കും ഒരു എഴുത്തു കൂട സതിയ്ക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.
 ഏതാൽ ഈ ചിത്രപാലംകൊണ്ടുതന്നെ അമ്മയ്ക്കു
 തന്നെ അന്യം ചെയ്യാൻ നൽകിയില്ല. അൻ ക
 ള്ളതെ കൊടുത്തു. അന്യം ചെയ്യാൻ പറയുന്നതിൽനിന്നു
 രക്ഷയുണ്ടാകും ചതിവു്

അമ്മ കട്ടിപ്പൊക്കിയിരിക്കുന്നതായും. കരകൾ
 കൈകൾക്കും നാലോലിക്കും ചെറുതിൽ അടക്ക
 പറയുകയും മറ്റും ചെയ്തുകൊടുത്തുവെക്കും കൊടുക്കുന്ന
 ഉറക്കു വഴിയെക്കൊണ്ടുകട്ടിയുടെ നല്ല തന്റെ കരണത്താ
 ഒക്കെപ്പിടിച്ചു് അമ്മ കരളായ സംഭാവണം ആക്കിക്ക
 കയ്യാടി. ചെറുത്തുകൊള്ളു മനസ്സുറപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ചില
 ചെറുത്തു പറയും പറയു് അമ്മ കെട്ടിൽ ഉത്തരവ
 വെക്കുന്നില്ല വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാവൂ.

അമ്മ—“ഇത്രയും വന്നപ്പോഴേക്കും അന്യം ഉറക്കില്ലാ
 യ്. എനി സതി, ഇക്കൊട്ട നേക്ക” അന്യം
 എന്നു അടക്കുക വന്നുവന്നു! വന്നുവന്നാൽ അ
 വരക്കു നല്ല കന്നാത്തതന്നെയുമാകിയിരിക്കു നിന്നെ
 പ്പോലെതന്നെയായിരിക്കും നിന്റെ കൊടുക്കുന്നതും.”

സതി. “അമ്മയ്ക്കുതന്നെ എന്നിരിക്കെ സത്യമുണ്ടെന്നു്
 ഒരു മനസ്സുതം പറഞ്ഞിട്ടില്ലേമ്.”

ജാനമ്മ - “അമ്മേ! പഠനം പഠിക്കേണ്ടി. എല്ലാവരും നിന്നെ വാഴ്ത്തിയിട്ടുണ്ട്. നിന്നെ കൊണ്ടാടിയിട്ടുള്ളതിന് കൺസം കയ്യമില്ല.”

സതി കരപ്രസരമനുഭവിക്കുന്ന കാലത്തോടുകൂടി ചെന്നു. “എന്നാൽ പിന്നെ എന്തിനെ ഏതൊക്കെപ്പോലെയോ ചെയ്യേണ്ടുണ്ട്. ഒരിക്കലും പോകാത്ത ദാശികാണുശക്തി എന്തിനല്ലേ?”

ഇങ്ങനെ സതി സന്യാസിച്ചുപോകാൻ ജാനമ്മ അനുവദിക്കുകയല്ല. അവൾ വിഷയംകുറവിന് വാല്യസം പറയും.

“കൊച്ചുജാനാവിന് എന്തു നല്ല സൗന്ദര്യമാണ്. ആ കൈകളും കൈകളും രണ്ടാം, നല്ല ചാര, മുണ്ടും. നാലരും ഒന്നാംനും ഒരു പെൺകുട്ടിയാണ്. പിന്നെ അവൾ ഒരു സ്വത്താണമകളെ! നിന്റെ മകളെപ്പറ്റി നിനക്കു ധാരാളം അറിയാനിടയുണ്ട്. ചന്ദ്രകാലത്തു ആ അർദ്ധരാത്രിയെ അന്വേഷിക്കുവാൻ വരികയില്ല.

സതി - “അങ്ങനെയൊരു വരട്ടെ. ഞാനും പ്രായംകൂടുന്ന എന്തിനെ വേറെനന്നകൊണ്ടു അഭിമാനിക്കാനില്ലല്ലോ.”

കൊച്ചുജാന ഉറക്കിക്കിടന്ന ഒന്നരമണിവേളയിൽ സതി ജാനമ്മയോടു കയ്യുടൻ കാരയൊക്കെ തുറന്നു ചെന്നുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

സതി - “എന്താണു, എന്തിനെന്നു ഭരിതമനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുകില്ല.” (സതിയുടെ നായനപ്പള്ളിൽനിന്ന് കണ്ണു ചൊഴുകി) “പൊന്നമ്മയെപ്പോലെ അമ്മയെല്ലാന്നെ സമാധാനിക്കാൻ വയ്ക്കാമോ?

ജാനമ്മ - “എന്റെ പൊന്നമ്മയെക്കണ്ടു, എങ്ങനെയോണം ഞാൻ സമാധാനിക്കുക? എന്റെ വിഷമംകണ്ടുപോം ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞു കൂടും” അമ്മയെ

സ്വതി: ഓൻ നോക്കട്ടെ അമ്മയെപ്പോലെ ശബ്ദം മിന്നാതെ എല്ലാം കഴിയുന്നത്ര ഓൻ സ്വമിക്കാം.

ജാനമ്മ:—(ശ്വാശുരായി) എല്ലാം നന്നാവുമെന്ന് തന്നെ ബലമായി വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളൂ അമ്മിക്കണം, കയ്യിൽ കയ്യിരിക്കണം. ഈ കൊണ്ട് കോളെല്ലാം മാറും. നി കെന്റപ്പട്ടംകുട്ടി ഇനി എത്രയും അധികകുലം നിന്നെ ബീച്ചയെടുക്ക്. നിനക്കു നിന്റെ കുമാരനെക്കുറിച്ചുണ്ട്. നല്ലകാലം വരുമെന്ന് തന്നെ അറിയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും ഈ കാർഷ്യകൃഷിയും നിന്നും. സൂര്യൻ വീടും കെട്ടിയുണ്ടെന്ന്

എന്നാൽ സൂര്യൻ വീടും കെട്ടിയുണ്ടെന്നു മുൻപായി സ്വതിയുടെമിട്ടത പലന്നു കാർഷ്യകൃഷിയും കൊണ്ടുമാത്രം പല കഴിയുമായി കണ്ടുപിടിച്ചു

അന്നോടൊന്നും ജാനമ്മയും കേശവമേനവനും കൂടി സിത്തക്കുശാലയിൽ ചേർന്നു നിൽക്കുകയുണ്ടായി. ഒഴിഞ്ഞ തട്ടകളുടെ മുൻപിൽനിന്നും കേശവമേനവൻ മണലു കണ്ണുകൾകൊണ്ട് അമ്പരയുന്നതിന് അയാൾ വായ്ക്കുറക്കുകയും അമ്പരയുന്നതിന്റെ ഏറ്റവും കെട്ടിയും പോലും ശബ്ദിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടു കണ്ടുകാലത്തു ഈ സ്വതസ്സാല എല്ലാകാലം പൂർവ്വമായതുമനുജനപ്പറമ്പിപ്പുറത്തു മേനവൻ വിചാരിക്കുകയായിരുന്നു. കേശവ മേനവൻ ഉച്ചാരണശക്തി നിലച്ചുപോയതിൽ തീരെ അതൃപ്തപ്പെടാനല്ല അയാളുടെ നിലും മുഖാവസ്ഥയും എപ്പോഴും നോക്കിക്കൊണ്ട് പരസ്പരം തമ്മിൽ ജാനമ്മ പറഞ്ഞു

ജാനമ്മ:—“അമ്മയെത്തന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടാ മേനവൻ. നാം പുറകോട്ടു നോക്കിയതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രശ്നം ജനവുമില്ല. ഇനി മുന്നോട്ടു നോക്കിക്കൊള്ളണം. അമ്മയെത്തന്നെ.”

കേ. ര. — മേ: — അതേ അക്കരെത്തന്നെ. യാദനാമസം ശതവൃതിദ്യ.

ജാനമ്മ: — “നാമരം വിചാരിച്ചതെന്തെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി ആകട്ടെ. അധികം സമസ്തിതാഭത നമുക്കു ചരക്കു വരുത്താം. അതിനുമുമ്പു ചരക്കു നിറയുന്ന നിമി: ഉടെ സാമന്ത്രിയ്ക്കു കടന്നാളേക്കൂടി നല്ലതിൽ വെണ്ണം കാട്ടിക്കൊള്ളണം.”

ശേഷനിവൃത്തിരിക്കയാണെന്നു തോന്നിക്കത്തക്ക വണ്ണം ഉള്ള വരവു തട്ടുകുതിലായിരിക്കും കേശവമെന്നാൽ നിരത്തി ത്തിരുന്നതന്നു മുൻപു വെച്ചിട്ടിതിന്നിന്നു ഒരു വാദ്യക്കാരൻ ഒഴിയെത്തി സതി വന്നുകൊണ്ടവെന്നു ജാനമ്മയേ അറിയിച്ചു.

അന്നു വ്യാഴാഴ്ച അല്പാതിയവ. സതി ശ്രീ വിഖാസം മലനത്തിൽ വന്നുവെച്ചു വ്യാഴാഴ്ചതാരമാണ്. അതും ഉപജ്ഞാശേഖരമാലിനിക്കും അപ്രീതിക്കിതമോളം ഇവ ആഗമനത്തിൽനിന്ന് എന്തൊ വിശേഷമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ജാനമ്മ ഉറപ്പിച്ചു.

ജാനമ്മ: — “കൊച്ചുവന്നുകൂടെയുണ്ടോ?”

വാല്യ: — “ഒന്നു കൊച്ചുവെ മോളുത്തെ മുറിയിലിരിക്കുന്നു. ജാനമ്മ വേഗംവരണം” ഇങ്ങനാഴിയിലൂടെ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു.

ജാനമ്മ: — “സതീ മകളേ.”

സതീ: — “അമ്മേ! അമ്മേ എന്തും കഴിഞ്ഞു.”

സതീയുടെ പോം ആകപ്പാടെ അത്യധികം വ്യാകുലമായിരുന്നു. അവളുടെ നന്മയെല്ലാം വരവുവന്നെന്നു ചൂണ്ടിട്ടുണ്ട്. സതീ കൈത്തലം തുണയുകയും ശരിക്കും പറ്റിയുകയും ചെയ്തു.

ജാനമ്മ: — “സതീ! വേഗം വരൂ. എന്നെ ഉൽക്കണ്ഠപ്പെടുത്തരുതേ.”

സന്ദി:—“പോയി, അല്ലെങ്കിൽ പോയി—ഇത്തരത്തിലുള്ള
തിരുവനന്തപുരത്തിൽ”

അനന്ത:—“അത്? ഉത്തരവാദിത്വം? ഉത്തരവാദിത്വം പോലെ
നന്നാണെന്ന് പറയുന്നതു്?”

സന്ദി:—“അതെ—ഇതിന് എന്തെങ്കിലും തിരിച്ചറിയൽ
യില്ല.”

അനന്ത:—“നീല്ല. നീ ഇപ്പോൾ പോകേണ്ട. കൊച്ചു
അനന്തന്ത്ത് ചുറ്റുമുള്ള കൊച്ചുക്കുട്ടികൾ, ഇന്ന് അവർ
അവർക്കുണ്ടാകുന്ന പലതരം ഉപകാരങ്ങൾ, എന്തെങ്കിലും
കൊച്ചുക്കുട്ടികൾ.”

ഇത്രയും പറഞ്ഞ് അനന്ത കൊച്ചുഅനന്തനെ പിരി-
ച്ച് തിരിച്ചുവന്നു. ഉമ്മയെയും കൊച്ചുക്കുട്ടികളെയും കണ്ടു. അവർ അവി-
ടെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. മറ്റൊരു പുറത്തുപോയി അ-
നന്ത പോകുമ്പോൾ പിരിച്ച്, കയ്യിൽ കൊച്ചുഅനന്തനെ
കൊണ്ട് വന്നു. അവർക്കുള്ള ഉമ്മയെപ്പോലെയും എന്തെങ്കിലും അ-
നന്ത ഒരു പരിചരണങ്ങൾ കയ്യിൽ കൊച്ചുഅനന്തനെ
എടുത്തു. അവർ തിരിച്ച് സന്ദിയിൽ അരികിലേക്കിറങ്ങി.

അനന്ത:—(ശ്യാപ്രസംഗം) “കൊച്ചുഅനന്തനെ കണ്ടതിൽ
മറ്റൊരു കയ്യിൽ കൊടുത്തു. കണ്ടതിൽമറ്റൊരു കയ്യിൽ
മറ്റൊരു കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അവർ സ്നേഹമുള്ളവരാണ്.
നീ പരിഭ്രമിക്കേണ്ട. കണ്ടതിൽ അവർ നന്നായി
കൊള്ളും... .. ആകട്ടെ നീ പറഞ്ഞ വിശേഷി-
തകൾ—ഇത് വലിയ വിശേഷത്തിന്റെ ആശയം
പ്പെടുത്തുന്ന വിശേഷത്തിന്റെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയും
എന്തെങ്കിലും പറയൂ.”

ആദ്യവും അവസാനവും കൂടും എല്ലാം അങ്ങനെയുള്ള
കാലത്ത് കൂട്ടിക്കൂട്ടി സന്ദി അവരുടെ കഥ പറഞ്ഞു. സംഭ-
വങ്ങളെ അവയുടെ യുക്തിയുക്തമായ ക്രമത്തിൽ വേർപെ-
ട്ടതല്ലാത്ത സന്ദിയിൽ വ്യക്തമായ ബുദ്ധിമുട്ട് സാധിക്കാത്ത
തായി അവർ തന്റെ കഥയിൽ പറയുക കണ്ടെത്തുക.

ഉടൻതന്നെ മൂന്നു കാര്യം പോക. ഇങ്ങിനെ വ്യാ
കേരപകശബ്ദം, വലാപനം, സന്തപ്തചിഹ്നം
ഇവകൊണ്ട് നതി കഥാമതിയെ കാണിച്ചു. കഴിഞ്ഞതാ
ജ്ഞാനം മിന്നത്തോളം കൂടി ഇങ്ങനെയൊരു കഥയിൽ പൂർണ്ണ
ഇഷ്ടിനെത്തുടർച്ചയായിത്തന്നെ പരിപൂർണ്ണ കഥാമതിയും
കഥാമതിയും എഴുതുന്ന ഗ്രന്ഥം

വായനയിൽ അധികമായിട്ടും ഒരു കഥകഥനാ
യെന്ന കരുത്തുണ്ടാക്കുന്നതിന്, നതി ഇതേ വിഷയത്തിൽ
സംഗതമുള്ള കഥകൾ നാളികരം, ഉദാഹരണം, കടൽ
അഥവാ വളരെ പ്രാപ്തമുള്ള സംഗതം നീക്കം കാര്യം
പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന കേരളത്തിൽപ്പോലും ഇ. ഐ. യ. ഭാഗ്യ
ചാരതരം കൂടി സരിപ്പിക്കുന്നതും, ഉദാഹരണം വായന
യായി കഴിച്ചുകൂട്ടി എഴുതുന്ന കേരളത്തിൽ പ്രകാശി
യാക്കും. കഴിഞ്ഞകഥാമതിയെന്ന പ്രകാശം, അതിനെ
നന്നും.

ഇന്നത്തെ കഥാമതിയുടെ കഥാമതിയെ മുൻപു
പ്രകാശിപ്പിച്ച കേരളത്തിൽ കേരളത്തിൽപ്പോലും മറ്റു ചില
കൂടി വായനയ്ക്കും പഠനത്തിനും നിഷ്ഠയായിത്തന്നെ പഠന
വായന ശിപ്രകരണമായ ഇതേ കഥാമതിയെ അ
ന്നെ വിലക്കു ഉള്ളതെന്നും ശിപ്രകരണമായതും അതിൽ
ശിപ്രകരണം അധികം ഇതേ കേരളത്തിൽപ്പോലും
എഴുതുന്ന കേരളത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിലുള്ള ചെലവ്
കുറിയും ചെയ്തു. ഉള്ളതെന്നും മറ്റിൽ പഴയ
നീക്കം, കേരളത്തിൽ ശിപ്രകരണമായി കേരളത്തിൽ
പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന എഴുതുന്നതും ഉള്ളതെന്നും മറ്റിൽ
അടിച്ചു. കേരളത്തിൽപ്പോലും കേരളത്തിൽ
ഉള്ളതെന്നും വിട്ടിൽ ചെയ്തു. ഉള്ളതെന്നും മുൻപുതന്നെ
അധികം ശിപ്രകരണത്തിന് പോലീ അധികം ഉള്ള
തെന്നും അധികംതന്നെ പ്രകാശിച്ചു. അതേപ്രകാരം

സതി:—“അമ്മേ, അദ്ദേഹം ഇനി തിരികെ പരികയില്ലെന്ന് കരുതിയിരുന്നെങ്കിലും അയാളെ പഠിപ്പിച്ചത് പോലെ” നാലാം ക്ലാസ്സിലും അദ്ദേഹവുമായി ഇഷ്ടമാണെന്ന് എന്റെ മുൻപിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു കാണുകയും ശിപശങ്കരൻനാൽ അറിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അമ്മിൽ അടിച്ചിരുന്നത്.”

അമ്മ:—“എന്നാൽ എന്റെ സർ! നീ എന്തിനാണ് കരയുന്നത്? നീ എന്താണ് സന്തോഷിക്കുന്നത്? ഇതിൽ കാര്യമുണ്ട്! നിനക്കു പാഠനറിയാമോ? ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം അറിയാമോ എന്നു ചോദിക്കുക.”

സതി:—“അമ്മേ!”

അമ്മ:—“നല്ല വിശേഷം ഈ അമ്മേ കേട്ട വാർത്ത കേൾക്കുക, സംശയിക്കരുത്.”

സതി:—“അമ്മേ, അതാണ് പറയാൻ കഴിയുന്നത്?”

അമ്മ:—“അമ്മേ പറയുക എന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ എന്റെ കയ്യിൽ അമ്മേ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് മോചനം ലഭിക്കുമ്പോൾ അമ്മേ ഇപ്പോഴത്തെ സൂര്യനും (അമ്മേ അമ്മേ കാര്യമൊന്നുമായി) സതി കട്ടം സമയം കഴിഞ്ഞു. ഇത് വളരെ നന്നായിപ്പോയി!”

സതി:—“എന്നു പറയുന്ന സത്യമാണമ്മേ!”

അമ്മ:—“അമ്മേ അമ്മേ കയ്യിൽ കയ്യിൽ, എന്നാൽ ജീവിതത്തിന്റെ മോചനമാണിതെന്നു കട്ട വിൽ നിനക്കു മനസ്സിലാക്കുക. നമ്മുടെ സമാധാനമായിരിക്കാം. ഈ കാര്യം—ശിപശങ്കരൻനാൽ—ഒരുപക്ഷേ അമ്മേ ഉപേക്ഷിക്കുകയും വരുമോ!”

സതി:—“നിശ്ചയമായും അമ്മേ ഉപേക്ഷിക്കും.”

അമ്മ:—“നീ ചിലപ്പോഴൊക്കെ അമ്മേയെ കളയണമെന്നു പറയുകയോ?”

സതി:—“അമ്മേ, അദ്ദേഹം അമ്മേയെക്കുറിച്ചു പറയുകയോ?”

അനന്ത. — “തൊന്നൊന്നുകാർ ചോദിക്കട്ടെ. അവർ വലിയ സ്വത്തുകാരാകണമല്ലോ നീ ചെന്നുവല്ലോ ആക്കാനെ സ്വത്തു? കാര്യമെന്താ? കൈപിടിക്കാനാ?”

■ 1.—“கொத்தியூர் ஸ்பெஷல் போலீஸ் ஸ்டாஷனிலிருந்து பார்த்து
கொட்டா கிராமத்திலே உள்ள கிணற்றுக்குள்ளே ஒரு கரண
பெரிந்திருக்கிறது.”

അനന്തം:—“ഓരോ-മുറയ്ക്കും ആരും ആവട്ടെ ഉപേക്ഷിക്കാതെപ്പോയിക്കൊണ്ട് ആവട്ടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ ഒരു സംഗതി കിട്ടാത്തതാണ്” ഇതിനാൽ ആവട്ടെ ഉപേക്ഷിക്കാതെപ്പോയിക്കൊണ്ട് ആവട്ടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ ഒരു സംഗതി കിട്ടാത്തതാണ്

സമരം എടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ കർമ്മസമിതിയുടെ കീഴ്നോട്ടത്തിൽ നടത്തേണ്ടതായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും നടന്നു. അ.കെ.എ.യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന പല പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യം:—പ്രൊ. സി. നി. നമ്പർ ൨൦ തക്കമുള്ള പദ്ധതി പ്രകാരം അനുബന്ധ ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇവ കൈമാറിയതായി എന്തു വിവരമുണ്ട്?

തൊവു കടന്നു കയറുകയും കയറുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പലരും വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അതിൽ നിന്നും പലരും വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അതിൽ നിന്നും പലരും വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജാനമ്മ ഞാൻ ആദ്യമായി കാണുകയായിരുന്നു. ഇരുട്ടിട്ട അധർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നവർക്കു നൽകിയതായിരുന്നു. ഇരുട്ടിട്ട അധർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നവർക്കു നൽകിയതായിരുന്നു. ഇരുട്ടിട്ട അധർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നവർക്കു നൽകിയതായിരുന്നു.

മകളെ, ഇത ശിശുക്കൾക്കുവേണ്ടി നൽകപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യാഭിമാനം വേണ്ടപോലെ പ്രയത്നം ചെയ്യണം.

ഒളി കളിയുണ്ടോ? അങ്ങനെയൊരു നാണക്കിട്ട് ഒരു നാ
രേഴപ്പോലെ പണയമിറയേണ്ടി ഈ മാനേജർക്കുള്ളപ്പോ
ലാകുമല്ലോ?

[illegible][illegible]

അതിന്റെ ഫലമായി വീടും വീടും അന്ധരും അന്ധരും ഉപജീവിച്ചു. അപ്പോഴൊക്കെ സന്ദിഗ്ധി കരിക്കുകയും അന്ധരോട് കൈപറക്കും അപമാനകരമായ ചെല്ല

[illegible]

4. തി) അവിടുത്തെ ശോകനാകുന്ത/കാർ അദ്ധ്യയനം
ഗണിതമെന്ത?

സന്ദി — 4 അംഗം! അദ്വൈതത്തെ എന്തിന് ഇതികരിക്കുകയും
 കാണാനാകുകയും ചെയ്തു - ഒക്കെ ചെയ്തു - നിർദ്വൈതത്തെ
 യാതൊരു (സന്ദി കേവലമല്ല കൈവന്നുവെക്കുക) യാതൊരു
 അദ്വൈതപോഷകവുമായി അദ്വൈതം എന്താണ്? വളരെ
 തെളിവുകളിലൂടെയും പറഞ്ഞു. . . . അതദ്വൈത
 അതിന്റെ പരമം വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിലുള്ള നോക്കുകയും
 അതിന്നു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വെച്ചു പറി
 ക്കുന്നത് എന്താണ്? അദ്വൈതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്തു
 വെക്കുകയും അദ്വൈതം അതിന്റെ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ
 ലഭിക്കുകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം അദ്വൈതം - വെക്കുകയും
 കാണുകയും ചെയ്തു എന്തെ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം
 എന്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം അദ്വൈതം ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനം വെക്കുകയും
 കാണുകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം അദ്വൈതം അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം
 ചെയ്തു - അദ്വൈതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം വെക്കുകയും ചെയ്തു.

വളരെ പതുക്കെയാണു സൂക്ഷിച്ചും ജാനമ്മ എത്തിയത്. തുറന്നു കട്ടിയെ മാന്ദ്യത്തിന്റെ മടിയിൽ ചുരുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. - “സരീ, ഇതിനകം നന്നായി ശ്വേത പൂർണ്ണമായി” ഇതുകട്ടിയാണു” അപരമ എ.എ.എ. അപരമ നാലാം വർഷത്തെ പാഠ്യപുസ്തകം കെട്ടിപ്പുറത്തു ചുരുക്കി. അപരമ നല്ല പാഠ്യപുസ്തകം സൂക്ഷിക്കണം. അപരമ” നിന്റെ സുഖസ്വസ്ഥത.”

അനന്തരം ഏതെങ്കിലും പരോടുകൂടി അനന്ത മുറിയിൽ അഭിമുഖമായിത്തന്നെ അപരം സന്ദർഭം വരുത്തിയ അദ്ദേഹം സോമിയപ്പോൾ നായനക്കുളിയിൽനിന്ന് കണ്ണീർക്കുലകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന അന്യാഭാവമായ ആനന്ദപ്രകടനത്തിലൂടെ സന്ദർശിച്ച് അനന്ത പറഞ്ഞു—

“സോമിയ സഖീ, നിനക്കു നീക്കിറ കണ്ണുണ്ടു്. അതു് “പാലിക്കു്” കരണാഭം വിചാരിക്കേണ്ടാ. തൊൻ പൂക്കു കഷ്ടപ്പെട്ടു. നീയും പൂക്കു കഷ്ടപ്പെട്ടു—സാമം— ഒരു പക്ഷെ സൂക്ഷ്മമായ നമ്മുടെ കൗതുകത്താൽ അതിൽക്കൂടി സൂക്ഷ്മിച്ചിരിക്കുന്നതു് നമുക്കു അതല്ലാതെ പല പാണ്ഡനങ്ങൾ സമീപിക്കേണ്ടതാണു്. അതുകൊണ്ടു് അവ നല്ലതല്ലാതില്ലാതിരിക്കണം. അവയെപ്പറ്റി നാം ൨. ൧൦ ഉദാഹരിച്ചോരു് ഒരു പക്ഷെ നമ്മെ കൊണ്ടുണ്ടാക്കേണ്ടാ. എന്താൽ ഇതിനോടു് നമ്മുടെ കണ്ണിനോക്കുന്നവർക്കുണ്ടാ. (അനന്തരം അനന്ത കുറിയത്തു് സവിമുഖം അറുപതാൽ മുപ്പത്തു് കൊടുക്കുന്ന വികിരൻ മുഖമെങ്കിലും അയാൾക്കു് ചെല്ലു് മീടി തഴുതേണ്ടതിൽ നമ്മുടെ കണ്ണിനോക്കു കണ്ണികളെയും നാം തൊട്ടതിൽ കൈവെ നമുക്കു നൽകിത്തന്നു് തിന്ന നാമു നൽകി നാം ചെല്ലിച്ചു കൊണ്ടുനന്നു്. അ ചെല്ലിച്ചു നമ്മുടെ കണ്ണിൽനിന്നു തട്ടിയിടുകയാണു് അങ്ങനെയൊരു ചെല്ലിച്ചു... .. നമുക്കു തന്നെ അങ്ങനെയൊരു വരുത്താം. അവർ നീക്കുന്നതാണെന്നു് എനിക്കുതോന്നുന്നതു്. അവർ വളരെ നന്നായിട്ടാ. നിന്നെ— അമ്മയെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തു. നീ എന്തിൽനിന്നുണ്ടായതാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാ. അവർ എന്തെന്നു സ്നേഹിക്കാതിരിക്കേണ്ടു് സ്വന്തൻ വിഷയം പ്രകാശിക്കും. നീ ഇതിനെയുണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്തെ

ന്നാൽ ഇരുപത്തിൻ കരുണാനിധിയാണു്. നീതിമാനുമാണു് പിന്നെ ഒരിക്കലും കരയേണ്ടിവരികയില്ല—ഈ കരുത്ത്വർഗ്ഗ ഒരു ചാഞ്ചന്ദ്രൻ ഈ രാജനെന്ന സംബന്ധിച്ചുള്ള കഥയ്ക്കുപോലും നമ്മിൽനിന്നു മായ്ച്ചുകളയും."

അദ്ധ്യായം പത്

പിന്നെ രാജാജ്ജ്വലംകൾ ഇഴഞ്ഞുപോയി സമംഗ ചന്ദ്രനായി നാകകലയുള്ള നാലുനേരയിൽ സ്വർഗ്ഗം മകളും പാർക്കുകയും കയന്നകരണത്തിലേക്കു് നാലു മമ്പുക്കളും ആയപ്പോൾ കൊച്ചുപോയി രാധാമണിയേയും കയന്നകരണത്തിന്നു് നേരവും പ്രതികളാക്കി ശിവാശങ്കരൻനാമർ കേസുകൊട്ടു നാമർക്കു് അനുകൂലമായ വിധിയും ചെയ്തു. കയന്നകരണത്തിന്നു് നേരവും പ്രതികളാക്കിയുള്ള ഒരു വാചാഗ്ദാമനകേസു് കോടതിയിൽ വിചാരിച്ചുനില്ക്കുന്നു. കയന്നകരണകേസിൽ സന്തക മോചനം ഉണ്ടെന്നാണു്.

ഇക്കാലത്തു് ഭട്ടീപിലാസംസ്തോർ ക്രമേണ ധനുരയിൽനിന്നു് കയന്നകരണത്തിന്നു് നേരവും പ്രതികളാക്കിയുള്ള ഒരു വാചാഗ്ദാമനകേസു് കോടതിയിൽ വിചാരിച്ചുനില്ക്കുന്നു. കയന്നകരണകേസിൽ സന്തക മോചനം ഉണ്ടെന്നാണു്.

[illegible]

കിഴക്കൻ മലബാർ സമരസംഘടനയുടെ അധ്യക്ഷൻ എ.പി.എസ്. ജോൺ ആന്റണി പറഞ്ഞു.

“இவ்வகையிலும் சிறந்த ஒரு கையாடல் வகைதான் இது.
பலருக்கு எது வேண்டுமோ அது தரப்படும்.”

[illegible]

കൊല്ലുന്നവനാണ് എന്ന ജനമധ്യത്തിൽ കണ്ടിട്ടു. അതും അതന്റെ വരവിട്ടു. എന്നാൽ ഇതു വരെ ശബ്ദിച്ചിട്ടു.

[illegible]

ജനമുദ്യോഗ വന്നശേഷം കണ്ടെത്തിയവർക്കിടയിൽ
 പ്രവേശനമാക്കിത്തീർന്നു. എന്തു മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഒരു ജീവി
 തമാണൻ ഇപ്രകാരം നടക്കുന്നുവോ? എന്നാൽ ഇവർക്കിടയിൽ

തന്നിന്നു കണ്ണന്തർപ്പിച്ചു പക്കിയിൽ കെട്ടിക്കുവാൻ സാധിക്ക
യോ? അതുകൊണ്ട് അതിനുള്ള സങ്കേതങ്ങളെല്ലാം ഉപയോഗി
ച്ചെഴുതിക്കൊണ്ടു പ്രകാശമാനമാക്കിയെന്നു ശ്രമകാലത്തെയും
അന്നത്തെ മേധാമന്ത്രിയും ശ്രേയസ്കരനായും കണക്കാക്കിയതും
എന്നു പറഞ്ഞു കണ്ണന്തർപ്പിച്ച പക്കിൽ വിശ്വസിച്ചു. അക്കാ
ലത്തു് എന്തൊരു വളരെ ശക്തിയായിരുന്നു അന്നത്തുള്ളതെന്നു
യെന്നതു്? എന്നാൽ ഇപ്പോഴുകൊണ്ടു അന്നത്തെ അന്നത്തെ
യെന്നതു് നല്ലതായും നല്ലതായും പ്രവാഹത്തിലൊഴുകി
കിട്ടുന്ന വിഷയം പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാഹം
യെന്നു് നന്നായിക്കണ്ടു വളരെ ശക്തിയും നന്നായിക്കണ്ടു
കിട്ടി സ്പ്രിംഗ് യന്ത്രം അന്നത്തെ പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാഹം
നന്നായിക്കണ്ടു സ്പ്രിംഗ് യന്ത്രം അന്നത്തെ പ്രവാഹം പ്രവാഹം
എന്നാൽ വളരെ ശക്തിയും നന്നായിക്കണ്ടു സ്പ്രിംഗ് യന്ത്രം
സ്പ്രിംഗ് യന്ത്രം അന്നത്തെ പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാഹം
അന്നത്തെ പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാഹം

[illegible]

സതി സ്വന്തമായി അളക്കുന്ന ഹൃദയം പ്രത്യേക
 യന്ത്രം ഹൃദയനാളിക മുകളിലുള്ള കണ്യാകാരത്തിൽ
 ചേർന്നിട്ടുള്ളതും താമസിച്ച് മേൽ വന്നപ്പോൾ
 അത് സമീപപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഒരു വീഴ് വരെ
 കയറ്റിയിട്ട് താമസമായി അമ്മയോടു വളരെ അടുത്തി-
 രിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു സതിയുടെ അഹ്വാനം. വളരെ
 നേർ അകന്ന താമസിപ്പതിന്നു മകൾ അമ്മയോടു മാപ്പ്

ചോദിച്ചു. എന്നാൽ കൈമുഖാസവിൻ കടൽക്കരറ്റുകൊ
ള്ളണമെന്നുള്ള ഒരു സമാധാനം പറയാനാണു്, അന്നമ്മ
പറഞ്ഞു —

എന്നപ്പറ്റി ഒന്നു വിചാരിക്കേണ്ടാ നിന്റെ
കണതിന്റെ കാര്യംമാത്രം ഞങ്ങളിക്കാണാമതി അവ
ളുടെ ആശങ്കയും നോക്കുക. അവളെ നന്നായി വള
ർത്തു. ആൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് — നിങ്ങളെ ഒന്നു
മുഖ്യം കണ്ടാൽ ജീവു ॥

എന്നതെങ്കിലും നിശ്ചയിച്ചതിലും അന്നമ്മ പരിചയി
ച്ചു. ചരിക ശാരിയായ, പരമാർത്ഥത്തിൽ ഇന്നേങ്ങിയാ വ
രെ ഇവരുടെ നാമമെന്ന അനുഭവം അനുഭവിക്കേണ്ടി വ
ന്നാൽ.

സുകമാന്റെ ശരീരം ഉച്ചയ്ക്കു് ഉത്തരകഴിക്കാൻ
പോകുന്നു. ആഴ്ത്തിൽ ഒരു ചന്ദ്രിതത്തിലും അയാൾ
ന്റെ കിടക്കമുറിയിൽ പ്രവേശിക്കാറില്ല. മദ്ധ്യം
വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരം ഉൾത്തന്ന ചില
പ്പോൾ ചന്ദ്രപതിത്തു ചിന്താസാഗരം. ഇ അന്നമ്മയും
സുകമാനും തമ്മിൽ കോണാകെത്തിക്കൊടുത്തു്. സുകമാ
ന്റെ മദ്യപാനം വളരെ വലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് എല്ലാ ചർച്ച
റിയാമായിരുന്നു. കൈവന്നു അയാൾ മനോഹരനും അ
ഗ്നാവിന്റെ മുൻവശത്തുള്ള റോഡിൽ കെട്ടി വേദാധികിയാ
നെ കിടന്നു കണ്ടു് ഒരു പോലീസുകാൻ സ്തബ്ധനാ
ത്താലിപ്പിടിച്ചു വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു വെട്ടു് മൈഥിലി
അമ്മയെ സുകമാൻ വിട്ടിട്ടു ചിലപ്പോൾ അയാൾ
ശ്രീ ചന്ദ്രനും സ്നേഹിത വരുന്നു. നൽകി നില അവിടെ
എത്താതിരിക്കുന്നിട്ടുണ്ടെന്നു് അയാൾക്കുതന്നെ അറയാമാ
യിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ആടിക്കഴങ്ങു് ഒരു മാതിരി ശ്വാക്കം
കലന്നസംഗത്തിൽ സുകമാൻ ഇപ്രകാരം കേൾവേണവ
നോടു ചോദിക്കും.

“ദേവ ദേവനാൻ! എന്തുണ്ട് ഓര വിശേഷം? ..
..... നിങ്ങളെയെല്ലാവരെയും കണ്ടിട്ടു മഴണ മരണത്തിനാൻ
പോകുന്ന ഒഴി മറന്നുള്ളതു എല്ലാവരും വേറെയോടെ ഉഴി
യൊഴാതെ നഷ്ടമെന്ന കല്പ പഴമെങ്ങിനെ നഷ്ടം? ഇല്ലാ?
(എന്നാട്ടു സുകമാൻ ചുളിർ പിളക്കയും കീഴെയൽ ഇട്ടിരി
ക്കുന്ന സ്നേഹന്റെ കള്ളനമ്പരക്കൊല, കറു കിളക്കുകയും
കൊല്ലും) ദേവ ദേവനാൻ! എന്റെ പഴയ ചെലവായി കയ്യി
ലൊഴ കാത്തുനില്ക്കൂ. രണ്ടുപേരും കൂടി സാനാമിട്ടു വെച്ചു
കൊഴമൻപറന്ന തഴ മോ? എന്നാൽ വലിയ സാനാമം
യി--കഴിപ്പു പറ്റിയും മര--മുരളിയ്”

മി. കി. തനയനും അമ്മയെ പ്രിയമായി പരി-
 ഷ്ഠിക്കുക എന്നതുകൊണ്ടും മി. കി. തനയനും പിന്നെ
 തനയം മുളിഞ്ഞു എന്നും അമ്മയെ പ്രിയമായി പരി-
 ഷ്ഠിക്കുക എന്നതുകൊണ്ടും മി. കി. തനയനും പിന്നെ

കെ.ജി.എസ്. ഉച്ചഭാഷാഭി സങ്കമാൻ സ്റ്റാറിൽ കയറിവന്നു. ഓടക്കയറിയ അവിടെ കോണാസ്സായാണ് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പത്തനംതിട്ട കോളേജിലെ അദ്ധ്യക്ഷനായ

ബിനാമി: - (മുൻപാൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ) മറ്റൊരു സൂക്ഷമാണ്.

സുകുമാരൻ.—ആണ്യോ! ഇ പഠെ യുണ്ടോ? അന്നെ ചിരിക്ക
 ബോൾ നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ട്, അങ്ങിനെ തായി
 നിൽക്കെ കയ്യിൽ അന്നെ ചിരിക്ക നൽകുകയും കയ്യിൽ
 ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ആരെയും വന്നാൽ
 എന്തിനെന്നു ചോദിക്കാൻ പോകും എല്ലാം

[illegible]

സചിദാനന്ദൻ:—“ആരക്കെങ്കിലും ചെറുതാണെങ്കിൽനിന്നു തന്നെ തൊഴുതെടുത്തുപോകുന്ന കടയുള്ളിൽ കയറുമ്പോൾ കാര്യം ആരക്കാരും മറുപടിയില്ലാതെ കൈകൾക്കും കയ്ക്കും മേലായിപ്പോകും, അപ്പോഴാണ് അതൊരു കാര്യം” ഇതാണ് സർ.

നടത്തിപ്പിന്നേപ്പറ്റി എന്തൊരു നല്ല അഭിപ്രായം
കാണണമെന്നതു്.”

ജാനമ്മ:—“എനിക്കും ചേർന്നുണ്ടു് ഇതെന്നോ ഏതെന്നോ
പറയാനാക്കിയിരുന്നതു്?”

സുകുമാരൻ:—“ചോയ് ഇല്ല. നോക്കു് (അസുഖസ്വരമേ
ത്തിൽ) സേരകുന്ദമുള്ളൊക്കൾ ലോനപ്പൻമാപ്പിയുടെ
നിങ്ങളെ ഒരു കാണാൻമെന്നു പറഞ്ഞു.”

ജാനമ്മ:—“നിങ്ങൾ അതാളെ കാണുമോ?”

സുകുമാരൻ:—“ഒരു ചെന്നു കാണും.”

ജാനമ്മ:—“കൊള്ളാം.”

സുകുമാരൻ:—“ഈ കള്ളനാണെന്നു് അറിയുന്ന
ജാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.”

ജാനമ്മ:—“നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അന്തർദ്ദേഹങ്ങളായി
അണമെന്നുണ്ടോ?”

സുകുമാരൻ:—“പക്ഷം ഇവിടെയെന്നാണു് ഉണ്ടാകു്.”

അന്നത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ലോന
പ്പൻ തൃശ്ശൂരായ ശ്രീ വിശ്വനാഥസ്വാമിയിൽ ചെന്നു. അയാൾ
സ്വാമിന്റെ പടികുന്നിട്ടു വളരെക്കുറേയായി. മുറുപാടും
നോക്കിയപ്പോൾ തന്റെ മേൽക്കൈയുടെ ഫലം ലോനപ്പൻ
കണ്ടുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ മുഖത്തിൽ അതേപോലെ
അപ്രകാരം ലോനപ്പൻ പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. അയാൾ
ശാന്തനായി പള്ളിയിൽ കിട്ടി. സ്വാമിന്റെ ഒരു അലിക്കാൻ
ലോനപ്പനെ കാണാൻ തന്റെ വാതിലിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
വന്നു. അയാൾ വന്നതുകൊണ്ടു് പത്തു വിധം അലി
ക്കാൻ അലിക്കുന്ന പത്തു ലോനപ്പൻ ഉള്ളിൽ
പ്രവേശിച്ചു. അയാൾ തലകുറിച്ചു വന്നു. ജാനമ്മ തല
സാലും ചെരിച്ചു കാണാതെത്തന്നെ പുറത്തുനിന്നു
വി. സുകുമാരൻ കൈകൾ സ്വാമിന്റെയും വിളിച്ചു
ക്കിട്ടുപിടിച്ചുപോയെന്നായി. എല്ലാം മനസ്സിൽ സ്മരി
ച്ചു. സ്വാമിന്റെ അലിക്കാൻ പത്തു മന്ത്രികളായി.

“നിങ്ങളുണ്ടാക്കേണ്ടത്?” “അവൻ ഒരു നോക്കു കണ്ടു ചെറു ചെടി” “അവൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഉച്ചിതമാകും ഒരു ശകടം കണ്ടു” “ഒന്നല്ലാത്തപ്പോൾ സ്റ്റേജിൽ ഉടൻ സ്ഥാനം കൊണ്ടാണ് പന്ത. പോലീസ് കണ്ടു ശ്രീധരൻ. സ്റ്റേജിൽ” “ആ കാര്യം കണ്ടു കണ്ടു കണ്ടു കണ്ടു.”

[illegible]

ബോധോദ്യമം - "കേരളം കേരളപ്രകാരം അങ്ങനെയൊരു രാജ്യം ആയിത്തീർന്നു."

സൂക്ഷ്മമെന്നും, —“4 ലിറ്റർ ന. ഭാരം 1 ഗ്രാം ആകുമ്പോൾ”

മോനപ്പൻ. — “ശരി ആ മോ.പ്പ.യെക്കണ്ട” എന്തെങ്കിലും
 എന്തെങ്കിലും അത്ഭുതപോയി, ഓ (മോ.പ്പ.ൻ എന്തായി
 ത്രക്കിക്കൊണ്ടു്) മനസ്സാണു് ഞാൻ ചെന്നുവെക്കു് എന്ന്
 ചില മക്കൾ, ഓ അതേയെ വന്നെത്താമെ. എന്തെന്ന്
 മനസ്സായിട്ടാ മരി. ”

സൂക്ഷ്മമാക്കൽ: “ഒന്നു തവണ നമുക്കുതന്നെത്തന്നെത്തന്നെ മറ്റു
 മറ്റു”

ഇക്കാരണത്തുകൊണ്ടും, ഭരണാധികാരിമാർക്ക് ഉയർന്ന മൂല്യം നൽകുന്ന അനുഭവം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും,

மேலாணப்பர்:—“அந்தைமகன்—அழிந்துபோகக்கூடாது” நியாயம்
கூட நியாயம் போதலை போனோகி? . மொனாரு நமது
லெகமாநமது நிதிநாளை நமது நிதிநாளை. ப.மே.ந.

ജനമു കാശ്ശാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ സുകുമാരിൻ കീഴോട്ടുനോക്കി കണ്ണുകളുണ്ടാകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു.

സുകുമാരൻ:—“അന്നവനെ ശകാരിക്കയല്ലായിരുന്നു ചെ
യ്ക്കുമെന്ന്—കാലമടക്കി ആ കഴുതയെ അടിക്കണമായി
തന്നു..... നിങ്ങൾക്കറിയാമോ അവൻ ഏന്തിനാണു
വന്നതെന്നത്?”

ജാനമ്മ:—“ഏനിക്കു ഉറക്കിട്ടു കാത്ത്നിൽക്കുമ്പോൾ ബുദ്ധി
ശക്തിയൊന്നായില്ല, നിങ്ങൾ പറയുന്നതുവരെ കാത്തു
നിൽക്കുക.”

സുകുമാരൻ:—അവൻ നമ്മുടെ കടയുടെ പടകരിക്കാൻ വാട
കയ്യടക്കുകയുണ്ടാകുമെന്നു്. അതീവൻ്റെ ഉള്ളിൽ അങ്ങി
ക്കിടമിരിക്കുന്ന ധിക്കാരം നോക്കൂ.”

ജാനമ്മ:—“അതെല്ലാവി വിചാരിക്കുകയേ വേണ്ടൂ.”

സുകുമാരൻ:—“കുറിക്കൂടാ വേണ്ടൂ (ജാനമ്മയുടെ മനോര
വമെന്തെന്നറിയാൻ സുകുമാരൻ സൂത്രംതന്നെ ഇവർക്കു
നോക്കി അന്നത്തരം കീഴ്ത്തിക്കിട്ടുന്ന താക്കോൽകൾ
കിടക്കിക്കൊണ്ടു്) നമ്മൾ അതെല്ലാവി വിചാരിക്കു
കൂടി ചെയ്യുകയില്ല. അല്ലേ?”

അദ്ധ്യായം ൨൪.

മറ്റൊരുതാസംകൂടി കടന്നുപോയി കാത്തുനിൽക്കേ
യെല്ലാം അവസാനം കരേന്ത കണ്ടുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

സുകുമാരൻ:—“അതു നമുക്കു അറിയാറില്ലായി അതു
സമ്മതിക്കാനെ ഇനി നിവൃത്തിയില്ല. ലോകം അങ്ങി
രിയതുകഴിഞ്ഞു ഇനി ഇങ്ങനെ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോ
യിട്ടു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല.

ജാനമ്മ:—“പറഞ്ഞതെന്തെന്നു ഏനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.
അതു അലസവും വ്യാകുലവുമായ ഒരു സംഭവമെന്നു

തിരുവ. കുറുമാലപലം ആകാശത്തെ ഉലിനുകാക്കി. ചിലപ്പോൾ കുറുത്തുമാറ്റം ചെയ്താൽ, സ്റ്റാറ്റിന്റെ ഇരുവശം ചിട്ടു കാണുവതരംഭിക്കുന്ന അനന്ത സുകമാരന്റെ മുമ്പാകെ നല്ലതൻ ചങ്ങാ ചാലിക്കേയിട്ടു

സുകേശൻ:-“ഒരു ഇണയുമില്ല. അത് ഞാൻ കാണുന്ന
തുടലിലെ കണ്ണാളെ. നമ്മൾ ദൈവം:-ഇതിൽ
ഒരു പെട്ടെന്ന് സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ് ഉള്ള

അനന്തരം ശ്രീവിദ്യാനാഥൻ മറ്റൊരു ചെറിയ പാലാശത്തു്
 വെള്ളാൻ തട്ടിനാണെന്നുള്ള വിവരം അയാൾ പറഞ്ഞു.
 മണ്ണൊന്നിനുംകൂടി അടച്ചു നമ്പൂമേലിലേയും നൽകുക കിട്ടി
 നാം കൊടുക്കുന്നതു് ഇതു് കൂടി നാം കൊടുക്കുന്ന ഒരു
 കടമെന്നതിൽ വന്നു. ചൊമ്പുപൂർ ചാൾഗണിപ്പന നാണു്
 അയാൾ ചെന്നു നാലിന്നോടൊന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തിൽ ഉള്ള പണം
 നോക്കുക കൂട്ടിൽ ചാൾഗണിപ്പന മുതിർന്നു ചിലപ്പോൾ അ
 പൂപ്പത്തി വേർപെടുന്ന വസ്തു.

ജനങ്ങൾ—ഉറക്കം സംഭരിക്കുന്നത് നിഷേധം ചെയ്യുന്നത്
വലുതും ദുരൂഹവും.

സുകുമാരൻ:—“ഇല്ല. അതും ഇവിടെയെങ്ങുമില്ല.....അതേ നല്ല കുകയെന്നതല്ല “നീ” എനിക്കു തോന്നുന്ന കാരണങ്ങൾ വെറുതാ.

അനന്തം - "ആ" പദത്തെ . . . പദത്തിൽ നിന്നും ഇവിടെ
വളരെ അകലെയുള്ളതായി പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

സ്പെഷലൈസ്—“ശബരിയുടെ പാതയിൽ വാർത്തകൾ”.
എനിക്ക് അതിന് നിങ്ങളുടെ കൗസ്തൂഭം ഒന്നത്താൽ
പെട്ടെന്ന് അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ എന്തുമാണോ
ഒരു എൻ്റെ സംഭവമുണ്ട്.”

അനുകൂലം—“ചിന്താമണി”

സ്പെഷലൈസ്:—“നാഗവൃദ്ധനായും മറ്റാരുമില്ലാത്തതായും നിലയെക്കാരും കൂടാതെ ലോകപ്പർക്കപ്പട്ടിള തനം മോൻ എല്ലാം ചെന്നെത്തു. കണക്കു എഴുതിക്കൂട്ടുന്നതാക്കി...”

ലോനപ്പൻമാർപ്പിള ഇഷ്ടഭരിതമായിരുന്നതും.

അന്നുതന്നെ, — “വെണ്ടാ, ഏതാരുടെ നാമത്തിലും,”

സുകുമാരൻ: പ്രൈംനാലിംഗ് റീൽ ക്യാമറയോടും കി
യറോ?

പ്രകാരം - 2 ലെ ന് എൻ്റെ ന്യായമിട്ടു,

സ്പെഷലൈസ്.-“ഒ.പി.ആർ ക്ലിനിക്കിലെ ജനറൽ”

മുറയ്ക്കൽ - 4 സൂര്യന്മാർ എഴുന്നള്ളി സമരസംഭരണ നി
 2. അന്നം 11

സകലം—“എന്തുകൊണ്ട് എനിക്ക് നഷ്ടം ആയിരുന്നെന്ന് അറിയാൻ പറ്റാത്ത ഒരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യമാകുമെന്ന്”

[illegible]

മുഹമ്മദ്—“എന്നാൽ ഈ വ്യക്തികൾ എങ്ങിനാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ കഴിഞ്ഞു സകലമാകാ!”

സൂക്ഷ്മരത്നം - "മേൽ പറഞ്ഞവർ - മോക്ഷദായകരാണ്. പണ്ഡിതൻ ഇവ കേൾക്കുമ്പോൾ ഇതിനർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുകയും തീരെ നവ്യതയോടുകൂടി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സൂക്ഷ്മരത്നം ലഭിച്ചവർക്കു ഏതൊരു ദുഷ്ടതയും ഉണ്ടാകാതെ സർവ്വവിദ്യയോടുകൂടി സമ്പന്നനായിത്തീർന്നുവെന്നും ഇതിന്റെ ഏതൊരു ശബ്ദത്തിന്റെയും അർത്ഥം അറിയാതെ ഉള്ളവർക്കു മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ." എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്.

ഭവനം — “ന. ക. ര. എണ്ണ എന്നു മൂന്നു വാക്കുകളാൽ ചേർത്തു
 ദേശഭവനം എന്നാണു് ചേർത്തതു്.”

സകലമേന്മ—പ്രമാണം. ഏകനാഥ ഏകിനാഥൻ അഞ്ചരനാ
 ചേരക്കുന്നതും? നാം മലയാളം വളരെ മിന്നിത്തു.
 ഇനി ഞാൻ ഇവിടെ പറയാനിഷ്ടമാകുന്നു വി
 ശേഷം മിറ്റ. ഏകിനാഥൻ അഞ്ചരനാ

നെ സമാതിഷാൻ മേലും എൻ്റെ എന്തെന്നതെന്ന സമാതിഷാൻ വിവാദമുണ്ടാകയില്ലെന്നു എല്ലാം പോയി. ഇനി മേലേപ്പുറം മാപ്പിള തന്നെത്തന്നെ പക്ഷി മട്ടമുള്ളതുകൊണ്ട് എന്തെന്ന ചിട്ടേച്ചാൽ മതി.

ജാനമ്മ: — “എന്നാൽ പരിന്താതിരം തുപയ്കാണ്ടു നിങ്ങളുടെ മതിയാകുമായി?”

സുകുമാരൻ: — “അതു ഏ ക്കിടന്നു മേലിലും മേൽ കഴിഞ്ഞു ചൊല്ലാം അതു സ്ഥലമാണോ?”

ജാനമ്മ: — “അപ്പോൾ ന. അല്ലെ കൊണ്ടും ഞാൻ കണ്ടു കൂടെ അല്ലേ?”

സുകുമാരൻ: — “അതു മേലേപ്പുറം ഞാൻ ഒരു പക്ഷേ തിരിച്ചു വരുന്നതും. എന്നാലും ചൊല്ലുകയല്ല?”

ജാനമ്മ: — “അതു ചൊല്ലുകയോ?”

സുകുമാരൻ: — “എന്താണു പറയുന്ന ഒരു വാക്കും. അതു മ. തുടർ ക്കിടന്നു പറയുന്നതു.”

ജാനമ്മ: — “എന്തെന്നു ചിന്തിച്ചു ചോദിച്ചുവരുമായി ഈ ചോദ്യമെല്ലാത്തതെന്ന് നിങ്ങളുടെ നിർബന്ധമുണ്ട്. അല്ലേ?”

സുകുമാരൻ: — “ഉണ്ട്. അതിനും അങ്ങിനെതന്നെയാണെന്നാണു എന്റെ വിചാരം.”

ജാനമ്മ: — “അപ്പോൾ അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം.”

സുകുമാരൻ: — “അതെ.”

ജാനമ്മ: — (കാതുകൊണ്ടു വരുന്നതും) “എന്നാൽ ഒരു വ്യവസ്ഥയ്ക്കുമേൽമാത്രം ഞാൻ അതിനു സമ്മതിക്കാം.”

സുകുമാരൻ: — “നിങ്ങളുടെ ആ വ്യവസ്ഥയെന്താണു?”

ജാനമ്മ: — “നാം നമ്മുടെ വ്യാപാരബന്ധം പരിയുന്നതോടു കൂടി മറ്റൊരാളാണെന്നു മിടിക്കണം പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു ചെർപ്പാൻ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു പോലെ ഞാൻ ചോദിക്കാണം. ച. ക്കിടന്നു ക്കിടന്നു ത്തിയതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായിട്ടു സമംഗമുപയോക്താ

പ്രജാജനമപ്പുത്തൊടോ അതുതോളം പ്രജാനേമപ്പട്ട
സുവാൻതന്നെ സുകമാൻ തിരുമാറിപ്പു.

സുകമാൻ.—“ജാനു, കാട്ടു കാട്ടുപോലെ ചെറുത്തും.
നീന്റെമേൽ എനിക്കുള്ള എല്ലാ അധികാരാവകാശ
ങ്ങളും വേദമനുസരണമെങ്കിൽ—അതും മരിപ്പുകാ
ക്കണമെങ്കിൽ—അതു വെറുതെ ചെറുത്തമെന്നാ
ണോ പറയുന്നതു്?”

ജാനമ്മ.—“അതിനു പണംവേണമെന്നാണോ നിങ്ങൾ
എന്നൊടു പറയുന്നതു്?”

സുകമാൻ.—“എനിക്കുവിടെപ്പോരാൽ ഒരു പുതിയ ഉപ
ജീവനമാണ്. ഇറക്കുതെ സാധ്യമല്ല. ആകയാൽ
എത്രമാത്രം പണം കിട്ടിയാൽ അതു തനിയെമെന്നു
വരുന്നതല്ലല്ലോ പതിനാൽക്കൊണ്ടു ലോകത്തൊടു
നേരിടുന്നതു് എപ്പോഴൊക്കെ?”

ജാനമ്മ.—“(സാധാരണക്കിൽ) “അഹ, നിങ്ങൾ ആശ്ര
യിക്കുന്ന മരണൊരുമുണ്ടല്ലോ?”

സുകമാൻ.—“പറഞ്ഞതെന്താണു്?”

ജാനമ്മ.—“നിങ്ങൾ എങ്കോളമല്ലോ പോകുന്നതെന്നു
ജാൻ പറയുകയായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെകൂടെയുള്ളതെല്ലാ
മെന്നും നിങ്ങളുടെകൂടി വിചാരിക്കുന്നതല്ലോ.”

സുകമാൻ.—“ജാനു, നീ എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കപ്പെടുത്തു
ന്നുണ്ടു്.”

ജാനമ്മ.—“അതേനോ?

പിന്നെയും വിചാരിച്ചാലതത്തിന്റെ വിശേഷം
ഇന്നു. ഒടുവിൽ രണ്ടാമിടം തുപാതികൊടുത്തു ജാനമ്മ
സ്വാതന്ത്ര്യം വാങ്ങിക്കൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. ഇങ്ങനെ
പുതിയജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നതിന്നു സുകമാൻ പതിയായി
അതുപ ലഭിക്കുമെന്നു നഷ്ടമുണ്ടായി.

സുകമാൻ.—“ഇതുകാണു് എല്ലാം തീർന്നുവന്നാണോ
പറയുന്നതു്.”

ജാനമ്മ:—(നിവികരമായ ഉദാസഭാവത്തിൽ) “അതെ, തീർന്നു.”

സുകുമാരൻ സംശ്ലാപിതെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മാരി ചിരിച്ചു. ലാഭമുള്ള ഒരു ഇടപാടാണെന്ന് നഗ്നനിയന്ത്രണത്തോടെ അഭിമാനിക്കുന്നതുപോലെ ഭയന്നു. ജാനമ്മ അതിമൃദാലയമായിത്തീർന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ:

“സുകുമാര, ഞാൻ എന്തുതന്നെ ചെയ്യാൻ പറ്റിയിരിക്കുന്നു എന്തെങ്കിലും വിചാരിച്ചാൽ എന്റെ കഥ ചിലർക്കു കേൾക്കുകയും എന്താകിലും ഇപാകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയല്ലേ? അതുകൊണ്ട് നാശമുണ്ടാകട്ടെ!”

സുകുമാരൻ:—“അങ്ങനെയൊന്നും കഴിഞ്ഞുപോയി. അതെ തീർന്നിരിക്കുന്നു.”

ജാനമ്മ:—(കണ്ണിൽ ഞെപ്പും നിറഞ്ഞു, തൊണ്ടയടവി)

“ഈ വേദകത്തിൽ എന്താണ് ഈ കിട്ടുന്നതെന്ന് നോക്കുക. കൊടുക്കാനുള്ളതെല്ലാം കൈമാറ്റം ചെയ്തു നൽകിയിരിക്കുന്നു.”

സുകുമാരൻ:—“അങ്ങനെയൊന്നും കേൾക്കേണ്ടതല്ല. ജാനമ്മ, ഞാനും നിങ്ങളും ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു.”

ഒരു കണിക്കൂറ്റത്തിൽ ജാനമ്മ ഈ വിധം ഭയപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അതിലൊന്നും കാര്യമില്ല. “സ” സി. പി. കൃഷ്ണപിള്ളയോടുകൂടിയപ്പോൾ അറിയപ്പെട്ട ജാനമ്മയെ കണ്ടു. “എന്താണ് ഈ കാര്യം?”

ജാനമ്മ:—“ഈ അവസ്ഥയിലാണ് വക്കീൽ എന്ന സഹായിക്കേണ്ടത്. സുകുമാരൻ, സർഗ്ഗം കേൾക്കുക. ഇതുപോലെയാണ് എന്ന സഹായിക്കുക.”

ജാനമ്മയെ കാണുകയും ജാനമ്മ കണ്ടുതീർന്നു വക്കീലിനെ കണ്ടു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു.

വക്കീൽ:—“ഹോ! അപ്പോൾ അങ്ങനെയൊന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഏതു കാര്യം ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുക. അതിന്റെ അർത്ഥം എന്തായിട്ടു. അതുപോലെതന്നെയാണ്.”

ലോനപ്പൻ പിടിച്ചാൽ അതിൽ കൂടുതൽ വില
തരും.

അനന്തം: —“മരിച്ചവരിൽക്കൂടാ എന്നാൽ ഞാൻ കാര്യം
നീച്ചുപറ്റാതി. അതാളുടെ വർഷമാരോടു പറക
യുമാകട്ടെ.”

വക്കീൽ: —“അതിന്നു ഇപ്പോൾ—”

അനന്തം: “വെല്ലുനടക്ക കാര്യം ഞാൻ മറുപടിയെ ഏല്പി
ച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടുമാത്രമേ അതുകൊണ്ടു
പലതും കൂടി അങ്ങനെയൊക്കെയായിട്ടും വരികയുള്ളൂ.
എന്നാൽ വിവാഹമാണെന്നു കേൾ അപ്പോൾ വക്കീ
ലാണെന്നാണ്. ഞാൻ “ഇതൊന്നും” അങ്ങനെയ്
എന്നെ വക്കീൽക്കാരെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുകയും അതുകൊണ്ടും
“ഇതൊന്നും” അങ്ങനെയൊക്കെയും അങ്ങനെയൊക്കെയും
മാകുന്നതാണ്.

അശ്വാരം രണ്ടു

പ്രകാരം പുസ്തകമാണിത്. ചെറിയ മുറയ്ക്കു സൂര്യ
കിരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചുവെക്കുന്നതിനായി വക്കീലാഫീസി
കേൾക്കുന്നതിന്നു വാക്കുപുറം പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചുപോയി
ല്ല. ബാധാപത്രം പതിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു. സൂര്യൻ സൂര്യൻ
പുതിയതായിട്ടും കാണപ്പെട്ടു. സൂര്യൻ പൂർണ്ണ
കലയ്ക്കുന്ന ചെറിയ പൂക്കളും വിഴുവുകൾ നന്നായി
നീണ്ടു വന്നു കിടന്നു. മുകളിൽ നിലകൾ നിറയുകയും
കിടന്നു.

വക്കീലാഫീസിലെ പഴയ ചെലുത്തലും കണ്ടു
കണ്ടുകൂടി വിഴുവുന്ന ചെലുത്തലും എല്ലാം മറുപടി. തൽ
സ്ഥാനത്തു പുതിയ ചെലുത്തലും അങ്ങനെയെല്ലാം

അത് അബ്രഹാമന്മാരിൽനിന്നു കണ്ടുതർപ്പിച്ചുവെക്കുന്നു. വെളിൽ മുറിക്കുള്ളിൽ വന്നു എല്ലാം പാർശ്വമായിട്ടു അതും രണ്ടാഴിക്കുമണി നോക്കി. പത്തുമണിയോകൽ ഇനി അധികത്തിരിക്കുമ്പോൾ ആവശ്യമില്ല. ഇന്നത്തെ മലയാളത്തിൽ പൂർവ്വം പണ്ടാകൊണ്ടു ശ്രീവിശ്വനാഥസ്വാമി കെട്ടിയിട്ടുള്ള എല്ലാം വിശദമായി വാങ്ങുന്നത്. ഇന്നത്തെ അതേ മലയാളം അവസ്ഥയിലുള്ള എഴുത്തുകാരെക്കുറിച്ച് അറിയാനില്ലാത്തവർ പലരും.

അതേ മലയാളം നോക്കി അവിടെ എത്തിയതു് അദ്ദേഹം വടക്കുകൽ ശ്രീമതികൾക്കും മനോഹരനായ ഒരു കവിയെക്കുറിച്ചു വ്യക്തമായി കാണാതെ നോക്കി. അതേ മലയാളം കൊണ്ടു കണ്ടു വിശദമായി വെളിൽ കണ്ടു.

വെളിൽ.—“അതേ മലയാളം പാർശ്വമായിട്ടു ഇവിടെ സമാധാനമായി ഇരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഒരു വിശദമായിട്ടു കാണുന്നു.”

അതേ.—(വിശദമായി അറിയാതെ) “അതേ മലയാളം വെളിൽ കണ്ടു” അതേ മലയാളം ഇതു് അവസാനിക്കുന്നതു്.”

വെളിൽ.—“അതേ. ഇതു പല അതേ ഒരു വിശദമായി കാട്ടിയിട്ടുണ്ടു്—ഒരു വിശദമായിട്ടു കാണുന്നു.”

അതേ.—“എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ആയിരിക്കുന്നതു് എന്തിനെന്നു ചോദിക്കാൻ അറിയാൻ. അതേ അറിയാവുന്നതു് കൊണ്ടു പലരും കാണുന്നു.”

വെളിൽ.—“ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ പലരും പലരും അതേ അതേ ആ വിശദമായിട്ടു കാണുന്നു. ഇന്നത്തെ അതേ മലയാളം അതേ മലയാളം കാണുന്നു.”

ജാനമ്മ — “എന്തോ! ഈ സത്യമാണോ എന്ന് എനിക്ക്
അറിഞ്ഞുകൂടട്ടെ”

റഷീൽ — “ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്”

ജാനമ്മ — “ആയിരിക്കാം. എങ്കിലും ഈ മുറ്റത്തത്തിൽ
നാളെപ്പോഴെങ്കിലും കനസ്സു കാണിക്കുന്നവരും”

റഷീൽ — “ആവശ്യം അറിയാതെത്തന്നോ?... ..
ഇത് ആരോടാണ്”

ഈ സമയം പുറത്തു കാൽപ്പതമാറ്റം കേട്ടു ചെ-
ട്ടെന്നുകൊണ്ട് മുറിയിൽ കയറിവന്നു.

സുകമാൻ — “ഞാൻ തിരിച്ചല്ലേ!”

റഷീൽ — “ഇല്ലല്ല! നിങ്ങൾ സമയത്തുതന്നെ വന്നു”

തലമുടി കെട്ടിയിട്ടു മുഖം മിനുക്കി ബഹുജനങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ സന്നിഹിതനാകുകയുണ്ടായി. സുകമാൻ കരളി-
യിലൂടെ എങ്കിലും ധൂരന്തം ശരണമായ ഒരു നായകന്റെ
സർവ്വകലാശാലയും അയ്യപ്പിൻ കെട്ടിത്തുറന്നു കണ്ടെത്തി

മുറിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്ന ജാനമ്മ
നല്ലമുഖിയാണ്. കൂപ്പുകെട്ടാക്കി അവിടെ നിൽക്കുകയും
നിശ്ചലമായിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ റഷീലിനായ സി. പി.
കുറുപ്പിനെയും കട്ടപ്പനയിലേക്കും എത്തി. അദ്ദേഹം ഇരുപതു
നാളായിരുന്നു. റഷീലിനോട് പാസ്സും കശാപ്പുശ്മിനും
ചെയ്തു കട്ടപ്പനയിൽ മിനുക്കുന്ന കലാശാലയിൽ അവിടെയാണ്
ജോലിയിൽ മുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ഒരുതരം പുഞ്ചിരിപ്പു
ഇരുട്ടാകട്ടെ ലോകത്തിൽ പ്രിയപ്പെട്ടവനായി

ഉടമ്പടികൾ നല്ല മുപ്പത്തുണ്ടായിരത്തിൽ
അപ്പോഴേക്കു കട്ടപ്പനയും വന്നപ്പോൾ ഉടൻതന്നെ പ്രമാ-
ണങ്ങൾ മിടുക്കിയാക്കാനുള്ള നടപടികളായി

ആദ്യമായി വിലയാധാരം ക്ഷേത്രാധിപന് സുക
മാരൻ തക്കിപ്പു. മീതയായ ജാനമ കത്തർപിള്ളവക്കീ
ലിനെ അഭയം പ്രാപിച്ച് അതിനെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. വി
വാഹമോലനം ക്ഷേത്രാധിപൻ ചെയ്യുന്നതായതുകൊണ്ട് ജീവനോ
ലിരിക്കുന്ന ജാനമ്മ വിലയാധാരത്തിൽ ക്ഷേത്രാധിപന്റെ
സ്വന്തമുള്ള വലയത്തെയും നിർബന്ധത്താൽ സുകമാരൻ
സ്വന്തത്തിലേക്കും കാര്യക്കുടുംപുക്കുടുംഗിപ്പിച്ചുപോലെ അദ്ദേഹം
സംഗ്രഹിച്ചു.

• • • • •

ക്ഷേത്രാധിപൻ മുറുകിപ്പിടിച്ചിട്ടു കത്തർപിള്ളവ
ക്കീൽ വീഴും കടന്നുകളിൽ വന്നിറങ്ങ.

വക്കീൽ.—(ന കച്ചക്കൊഴു “കൊള്ളാം. വളരെ
നന്നായ് മി. മറ്റൊരു ന. എപ്പോഴും വാങ്ങുന്ന
കുറ്റം വളരെ നല്ല കൃത്യത്തോടെ! മാനദണ്ഡമാ
യ ബഹു” നിന്നെ എ. സ. പി. യു. യും മറ്റും
ഒരു അടുത്തു ഇന്നാകുന്നു.” എനിക്കു ബഹു
പോയില്ല.

അതിൽ ഇന്നെ ജാനമ്മ ദീർഘമായി ഒരു നിശ്ച
യിക്കുകയും ചെയ്തു

വക്കീൽ.—“അപ്പോൾ ഇന്നെപ്പോഴാ?”

ജാനമ്മ.—“ഭാര്യമാ.”

വക്കീൽ.—“കൂടെ—”

ജാനമ്മ.—(അല്പനേരം കഴിഞ്ഞു) “കൂടെ അടുത്തു”

• • • • •

വളരെനേരമുൾപ്പു ജാനമ്മയുടെ അടുത്തു ഒരു അഭി
ലാഷം എടുത്തു സഹജമാകുന്നതന്നെ പറയാം.

അന്നു സ്വാദിതപോത്തപ്പോൾ കണ്ട ആ മഹിമയമെന്നു
 ബംഗ്ലാദ്ഷ് അവിടെ ചെല്ലുവാങ്ങി അതിൽ സ്നാനം
 കൊണ്ടു. നവംബറായിട്ടു ൧൯൭൨ ഓഗസ്റ്റ് ൧൯൭൨.
 വ്യാപാരകര്യങ്ങളിൽനിന്നും വിരമിക്കണമെന്നു വിധി
 കൊടുത്തു. അവിടെക്കു അതു സംഭവിച്ചു. മുൻപിവിട്ടതെരി
 മുൻ ൨൭ ൭ അതിനകത്തു ൧൯൭൨ ൧൯൭൨ ൧൯൭൨.

[illegible]

ഒട്ടും കുറവിലാതെ ഒരു വാണിജ്യശാല തെരുവിന്റെ മനററത്തുകയറ്റി അനങ്ങുന്നു. "ഇവിടെയെല്ലാം നിന്റെ മെറ്റശ്ശകാലത്തിലെ പട്ടണം പോലെ ഒരു വനമുണ്ട്" അപമാദിച്ച നട്ടന്നൻ അപമാനം പാടിട്ടു.

മേലി. മണിക്കണക്കിന് കണിശമായി വരിക, മണിക്കണക്കിന് കണിശമായി ജോലിത്തക്ക, മണിക്കണക്കിന് കണിശമായി വാണിജ്യസ്ഥാപനത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളുക എന്ന ജോലിത്തക്ക ചിന്താസമാഹാരം മുറിച്ചു നൽകുന്ന കേൾവേനവൻ മരിച്ചിട്ടില്ല. ചല്ലകൾ ഒരു രണ്ടു കൊഴിഞ്ഞുപോയതാണ് ഒരു വിശേഷമേയുള്ളൂ. ചുരുക്കം ജോലിക്കാരുടെ ശ്രമപരമായ ജനമയുടെ തണവിട്ടാണ്.

അദ്ധ്യായം ൨൭

ജനമെങ്കിലും പണം അയച്ചുകൊടുത്തു. അതും ഇപ്പോൾ കറച്ചിരിക്കുന്നു. കേൾവേനവൻ ഈ രഹസ്യം അറിയാനും ചെയ്യാം. എഴുത്തുകാരനായ ലോകമെഴുത്തു കേൾവേനവനാണ്. പണമയച്ചുകൊടുത്തതിനുള്ള ഒരു ഉപാധി സുകുമാരൻ ഇനി കേൾവേനവൻ കണ്ടെത്തുന്നതിനാണ്. ധനസാഹസ്യത്തിനുമുമ്പ് കേൾവേനവൻ സുകുമാരൻ പ്രസ്തുത പ്രതാപത്തെ ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്.

ഗ്രീക്കുകാരുടെ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ ജനമയുടെ കാർ വാണിജ്യസ്ഥാപനത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ വന്നിരുന്നു. ജനമെഴുത്തുതന്നിന്നിരുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കുപോയി, കേൾവേനവൻ പൂർവ്വധികം വാങ്ങിയ കടവരവെക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ജനമെഴുത്തുകാരനെ നോക്കിനിൽക്കുന്നു.

ജനമെ.—“കേൾവേനവനെന്താണ് ചല്ലകൾ നിങ്ങൾ നൽകിയത്. വിശേഷമെന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ?”

കേശ: മേ:—“ഉണ്ണു, കവാട്ടിൽ നിന്നു”—

ജാനമ്മ:—“ആയോ! (മേനവന്റെ കയ്യിലിരുന്ന കത്തിന്റെ നേക്കു വിരിയ്ക്കു മൃഗങ്ങളാണു്)” “നാമെല്ലാം വരും വിചാരിച്ചിരുന്ന ആ വിശേഷമാണോ?”

കേശ: മേ:—“അതെ,.... .. എല്ലാം കഴിഞ്ഞു ”

കേശവമേനവൻ അവിടെത്തന്നെ ഒരു കസേര എടുത്തിട്ടു. ജാനമ്മ അവിൽ ഇരുന്നു. അവർ കത്തുവാങ്ങി നിവൃത്തിയാക്കി.

ജാനമ്മ:— (കുട്ടികളു തന്നാകെ) “കേശവമേനവൻ! ഇന്നു ഞാൻ ജോലിചെയ്തതും ചെയ്തുന്നിട്ടു ഇന്നു ആരെയും എന്നിരിക്കു അവൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറയണം.”

മാനേജരുടെ വലിയ കാര്യശാലയ്ക്കുള്ള ഭീമമായ കരകകൾ ഇറന്നു. താഴെത്താഴെ പാറായ നട്ടുണ്ണുരായി അതിനുള്ളിൽ വന്നുവേണം.

കേശവമേനവൻ ചെന്നു് സ്വല്പം മന്ത്രിച്ചിട്ടു് എല്ലാവരെയും പറഞ്ഞയച്ചു. അധരോഷം അർപ്പിക്കുന്ന ജോക്കർമാർ അവരെല്ലാവരും റോളിൽ ഇറക്കിപ്പോയി.

കേശവമേനവൻ തന്റെ വന്നപ്പോൾ ജാനമ്മ പിന്നെയും കുട്ടികളു തന്നാകെ കരയുകയുണ്ടായിരുന്നു. ..

“കാൽ തന്റെകൊണ്ടുപോയി. സൈക്കിളിൽ ആരെക്കൊണ്ടും അയച്ചു് അതു കൊണ്ടുവരാൻ പറയണം.”

കേശവമേനവൻ ആളെ അയച്ചശേഷം തന്റെവൻ വഴങ്ങുന്നതിലൂടെ ചെളിയിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു.

ജാനമ്മ:—“മേനോൻ!”

ജാനമ്മ എഴുന്നൂ മുഴുവൻ വായിച്ചതിന്റെശേഷം ഏതോടുകൂടി അതു മറക്കുകയായിരുന്നു.

ജാനമ്മ:—“ഇതും ഇതു നിങ്ങൾ ആ കടലാസുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം.....ഇരിക്കണം മേനോൻ. കാൽ വരുന്നവരെ എന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരിക്കണം”

കേശവമേനോൻ മറ്റൊരു കസേരയിലിരുന്നു. മുകളിലെ കഞ്ഞി അയാൾ കപ്പാനക്കീശയിലിട്ടു. മേനോൻ അതൊന്നും ശബ്ദിച്ചില്ല. ജാനമ്മയുടെ മിഴികൾ നനഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് കേശവമേനോൻ കണ്ടു. അവളുടെ കണ്ണത്തിനു ഗൽഗലവുമുണ്ടായില്ല.

ജാനമ്മ:—(ശീർഷാഗീശാസരോജം) “അവൾ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാരം വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്ന് ആ കൂട്ടുകാരി എഴുതുന്നു.ദേവ്! മേനോൻ! അവരെയെ ചീത്തയ്ക്കിയിരിക്കാൻ ഇടയില്ല—അവരും അവളും ചിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. അവരും അവസാനകാലം അതാളെ പിരിയുകയായിരുന്നല്ലോ!”

ജാനമ്മയും വളരെത്തരം ഉരിയാടാഞ്ഞിരുന്നതു് പക്ഷേ തന്നെപ്പറ്റി ജാനമ്മ മേയോടെ പലതും പറഞ്ഞു. അവളുടെ സ്വന്തത്തിനുള്ള ഒരു മരണിയമായ ആർദ്ര കേശവമേനോന്റെ ഏകദേശത്തിൽ പഠിഞ്ഞു. എന്നാൽ അതു സ്വകാര്യതയല്ലെന്നതാണ് പറയുവാൻ തരമില്ല. അതു സ്വന്തമല്ലെങ്കിൽ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. മൗനമുള്ളതും മൗനമുള്ളതും വിശിഷ്ടമായ ഉള്ള വികാരപ്രകടനമാണതു്. ഈ ഏകദേശത്തിൽ ജാനമ്മയ്ക്കു സമാജകമായിരുന്നു.

ജാനമ്മ:—“കപ്പലാടിപ്പോയി! സാധുക്കൾക്കു്!! ജീവിതം പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞു കേശവമേനോൻ! നല്ല ഒരു പ്രവർത്തനമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. നല്ല ശ്രമിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ആരംഭത്തിൽ അയാൾ വലിയ ഒരു ഭാവിയെ

പോയിട്ടു.....നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ നിങ്ങളും ആദ്യകാലത്തു അദ്വൈതത്തെപ്പറ്റി നല്ല അഭിപ്രായം തന്നെ പറഞ്ഞു.”

കേശവമഃ:—“ആദ്യകാലത്തു”. അതു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. അദ്വൈതം നല്ല ഒരു വില്പനക്കാരനായിരുന്നു.”

അനന്തമഃ:—ഒന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽ വില്പനക്കാരൻ. അദ്വൈതത്തെക്കുറിച്ച് മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു വില്പനക്കാരനായ ഞാൻ ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കണ്ടിട്ടില്ല.”

കാരിൽ അനന്തമഃ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ സതി പെരിവാളുകൾ അമ്മയെ കാത്തു നില്ക്കുകയായിരുന്നു.

സതി:—എന്റെ അമ്മ! എന്താണമ്മ വല്ലാതെ കിടന്നത്? അമ്മയ്ക്കു സുഖക്കേടാണോ?”

അനന്തമഃ:—“കണ്ടുമില്ല മകളേ, എനിക്ക് യാതൊരു സുഖക്കേടുമില്ല. നമുക്കു ഇത്ര ഉയ്യാനത്തിൽ കറേന്തരം നമുക്കു.....കുറു വേഗംകൊണ്ടുവരാനുളള കണ്ണു” എന്റെ മകൾ നീ വളരെ വെമ്പിപ്പോയി, ഇല്ലേ?”

സതി:—“വെമ്പിയെന്നോ? അമ്മയ്ക്കുണ്ടാണെന്നു വിചാരിച്ചു, ഞാൻ ജീവനില്ലാതെ ഇവിടെത്തന്നെ നില്ക്കുകയായിരുന്നു.”

അനന്തമഃ:—“നിന്നെ ഞാൻ വെറുതെ കണ്ടു വിചാരിച്ചിട്ടു.....ഞാൻ ഇന്നു സ്വസ്ഥരായിരിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അത്രയുളളു.”

സതി:—“എങ്കിലും എന്തുണ്ടായി, അമ്മയുടെ മനസ്സിനു എന്തോ ഇളക്കം തട്ടിയിട്ടുണ്ട്”. അതു ആ മുഖത്തു നോക്കിയാൽ കാണാം.”

അമ്മയും മകളുംകൂടി കല്പം നടത്തുപോകുമ്പോൾ അമ്മ മകളോടു കൂടെയും പറഞ്ഞു:—

“അതീ! അൻ ഒരു വിധവയായിരിക്കുകയാണ്”.....
 ...അതെന്റെ മനസ്സിലുളളിയിട്ടില്ല; അശേഷമില്ല.
 അങ്ങനെയൊന്നു വരുമെന്നു അന്നും കേൾവമെന്നുവ
 ന്നും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.....എങ്കി
 ലും അതു കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിലേക്കു എന്റെ ഒരു
 കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു. ഈകാലസൂരണ ഒരു
 ഒരു വിചാരത്തിനായിത്തന്നെ:- അപ്പോൾ അൻ
 വിചാരിച്ചു ഇന്നു അൻ കഴിവുവിവരമാക്കേണ്ടതാ
 എന്നു.”

“— ഇന്നുമുതൽ അന്നു പരിപൂർണ്ണമായി സ്വതന്ത്ര
 യായി മകളേ. (അവൾ അവിടെനിന്നു അടുത്തുണ്ടായി
 തന്ന അശേഷകൃഷ്ണത്തിന്റെ ഒരു തളിർ നറുക്കിയെടുത്തു
 അംഗുലികൾവേട്ടു കശക്കി).....അതേ. ആ ഭിന്നാ
 ഭാഗത്തിന്റെ ഫലം! എന്തിനോർന്നു. കഴിഞ്ഞകാലത്തു
 മെത്രെയല്ലാം വിസ്മയിപ്പിക്കാം” കശക്കിയ ആ അശേഷപല്ല
 വം അന്നു തഴയ്ക്കി.

ശുഭം.

വേദാന്തഗ്രന്ഥങ്ങൾ

ഉപനിഷത്തുകൾ

സനാതനമതസാരസ്വരൂപമായ ഉപനിഷത്തുകളുടെ അന്വയമുള്ള ഈ വ്യാഖ്യാനവും സാരവും ശങ്കരഭാഷ്യവും അടങ്ങിയതു്.

ഈശ്വരവേഷ്ണുപനിഷത്തു്	0 15	മാണ്ഡൂക്യപനിഷത്തു്	2 4
കേനോപനിഷത്തു്	0 9	തൈത്തിരീയോപനിഷത്തു്	1 14
കാതകോപനിഷത്തു്	1 11	ഐതരേയോപനിഷത്തു്	0 15
പ്രശ്നോപനിഷത്തു്	1 2	ഛാന്ദോഗ്യോപനിഷത്തു്	7 8
മുണ്ഡകോപനിഷത്തു്	1 2	ബൃഹദാരണ്യകോപനിഷത്തു്	7 8

ശ്രീഭൂതനാഥസ്വരൂപം 1-ാം, 2-ാം, 3-ാം ഭാഗങ്ങളും.

ശബരികുലകുടുംബപുത്രിമുതൽ ശാസ്ത്രപ്രതിഷ്ഠാപനെയുള്ള ശ്രീഭൂതനാഥന്റെ മുഴുവൻ വിലാസങ്ങളും, ചുരുങ്ങിപ്പി, മന്ത്രം, ശാസ്ത്രീ മുതലായവകളും അടങ്ങിയതു്. വില തു. 1. ഞ. 8.

നാരായണീയം (സഖ്യാഖ്യാനം)

കാതക ശ്ലോകങ്ങൾക്കും അടിയിൽ ലളിതകവനാളത്തിൽ സാരവും, ശ്രീഗുരുവായുരപ്പന്റെ ആകർഷണീയമായ ചിത്രവും ചേർന്നതു്.

വില തു. 1. ഞ. 8.

ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത (സഖ്യാഖ്യാനം)

ശ്ലോകങ്ങളും ചുവടെ സാരവും ഗീതാപദേശംചെയ്യുന്ന ചിത്രവും അടങ്ങിയതു്. വില തു. 1.

ഗീതാപ്രവചനം

(ആചാര്യവിനോബാ)

ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീതയുടെ ഗുഹ്യരഹസ്യങ്ങളും തത്വസാരമികളും അടങ്ങിയ ഈ ഗ്രന്ഥം വിനോബാജിയുടെ ജയിൽവാസകാലത്തു് 18 അദ്ധ്യായങ്ങളെയും 18 ദിവസങ്ങളിലായി അദ്ദേഹം മാത്രം ജയിൽപ്പള്ളികൾക്കു വ്യാഖ്യാനിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ മലയാളരൂപമാകുന്നു. വില തു. 2 ഞ. 8

മാനകർ,

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ, കൊല്ലം.

ബ്രാഹ്മകൾ:— തിരുവനന്തപുരം, തൃശ്ശൂർ & ഏറണാകുളം.